

10 ΑΠΡΙΛ. 1960

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 8

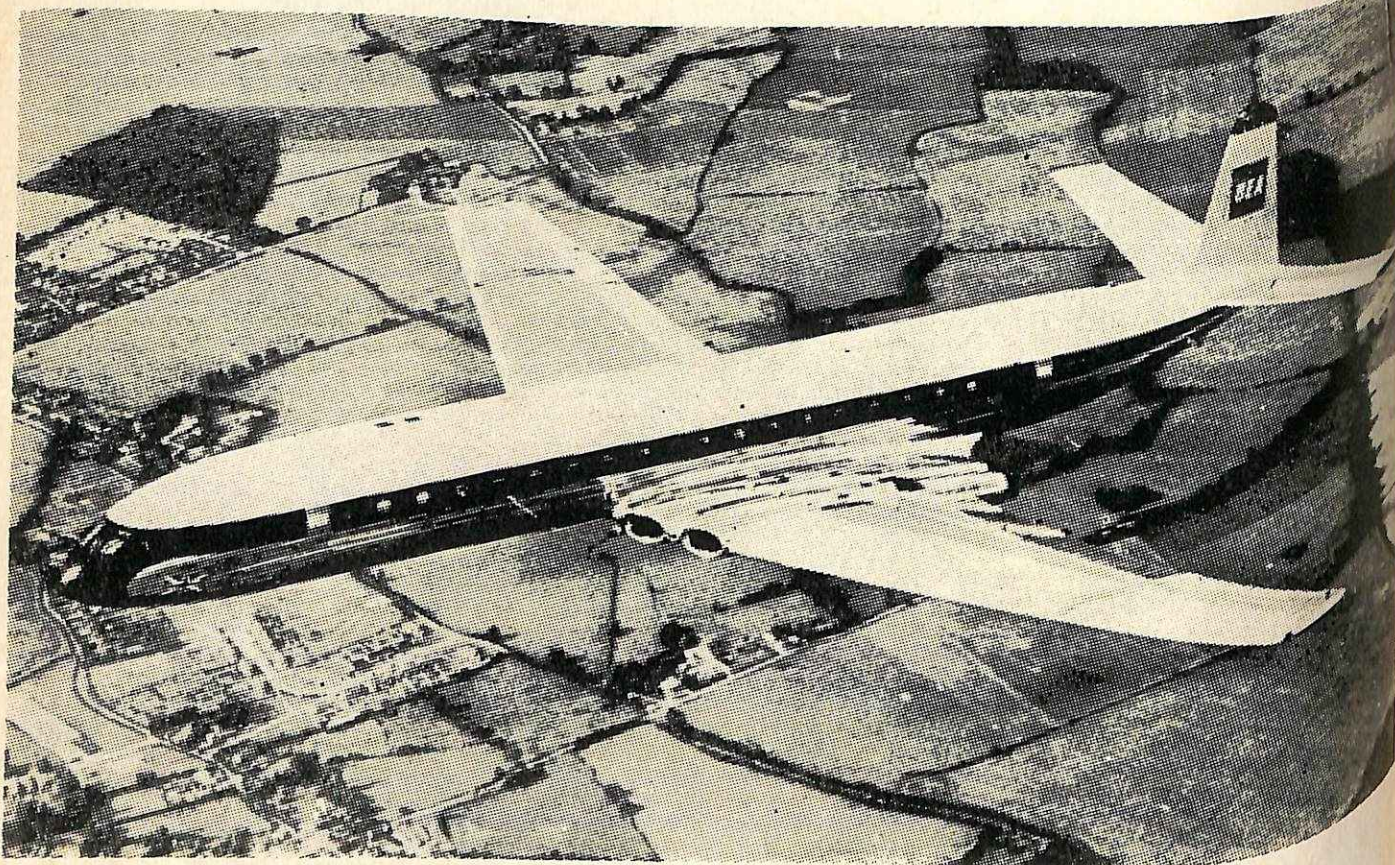
Ἑκκλήση

ΡΩΜΗ
ΛΟΝΔΙΝΟΝ
ΜΟΝΑΧΟΝ
ΤΕΛ ΑΒΙΒ

Αυτόματως,
αί αποστάσεις χάνουν τήν έννοιά τους
μέ τήν δρομολόγησιν
τῶν **Comet 4B** JETS τῆς ΒΕΑ,
ἀπό 1ης Ἀπριλίου 1960.

γκρέκα.

ΙΣΤΑΜΠΟΥΛΑ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΒΗΡΥΤΟΣ

ΖΥΡΙΧΗ

ΠΑΡΙΣΙ

ΦΡΑΝΚΦΟΥΡΤΗ

Τώρα πιά τὰ COMET 4B JETS τὸ καμάρι τῆς ἐποχῆς τῶν ἀεριοθουμένων, συντομίζουν τὰς ἀποστάσεις τοῦ δικτύου τῆς ΒΕΑ/CAL καταπληκτικά. Εἶναι πράγματι δελεαστικό νὰ μπορῆτε νὰ φθάnete ἀπὸ τὰς Ἀθήνας στὴ Ρώμη σὲ 1 ὥρα καὶ 50 λεπτά — στὸ Λονδίνον σὲ 4 ὥρες — στὸ Μόναχο σὲ 2 ὥρες καὶ 30 λεπτά — στὴ Λευκωσία σὲ 1 ὥρα καὶ 25 λεπτά — στὴν Κων)πολὶ σὲ 1 ὥρα καὶ 05 λεπτά — στὸ Τέλ Αβίβ σὲ 1 ὥρα καὶ 50 λεπτά. Τὰ COMET 4B εἶναι τὰ τελειότερα καὶ τὰ πλέον ἀνετα ἀεριοθούμενα τοῦ κόσμου καὶ τὰ ταχύτερα τῶν ἀεροσκαφῶν, τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν τὶς κυριώτερες εὐρωπαϊκὰς πόλεις.

ΘΕΣΙΣ ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ

Ζητήσατε πληροφορίας ἀπὸ τὸν ταξιδιωτικὸν σας Πράκτορα καὶ ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τῆς ΒΕΑ
Ἐν συνεργασίᾳ μέ τὴν Ὀλυμπιακὴν Ἀεροπορίαν

BRITISH EUROPEAN AIRWAYS

fly **CAL & BEA**

ἔκτασις

Τόμος ΙΣΤ'

Τεύχος 178

10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960

Ἄρθρα

27 ΟΙ ΑΚΤΙΝΕΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ
Charles Faurel
35 ΣΟΦΙΑ, ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΓΗ-
ΡΑΤΕΙΑ (Γ', τελευταῖον)
Κ. Ι. Δεδάπουλος
42 Ο ΕΡΗΜΙΤΗΣ ΤΟΥ ΤΟΛΕΔΟ
Elisabeth Borton de Trevino

Διηγήματα

30 ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΟΙ
Elisabeth Taylor
40 «ΞΑΝΘΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ»
Ἀντώνης Σαμαράκης

47 ΠΕΘΑΝΕ ΣΑΝ ΚΥΡΙΑ
Carter Dickson

Ἀστονομικὸ μυθιστόρημα (συνέχεια)

Ποιήματα

21 «ΤΟ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ»
ΕΞΗ ΚΑΙ ΜΙΑ ΤΥΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΟΥΡΑΝΟ
36 Ὀδυσσεύς: Ἐλύτης
ΤΗΝ ΟΥΨΗ ΤΟΥΤΗ ΤΗΣ ΑΛΗ-
ΘΕΙΑΣ
52 *Dylan Thomas*
ΜΕΡΕΣ ΞΑΝΘΕΣ
Νίκος Καρούδης

Κριτική

54 «ΜΠΟΡΙΣ ΓΚΟΝΤΟΥΝΩΦ»
Sagittarius
61 ΣΤΥΛ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ
63 Ἀνατόλης Λαζαρίδης
ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ
Κ. Στ. φανουδάκης

Διάρροια

2 ΑΘΗΝΑ-ΓΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ
4 ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ
17 ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ
39 ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΙΣ ΗΝ. ΠΟ-
ΛΙΤΕΙΕΣ
58 *An Buchwald*
ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ
Ροζέτα Σώκου-Maradei

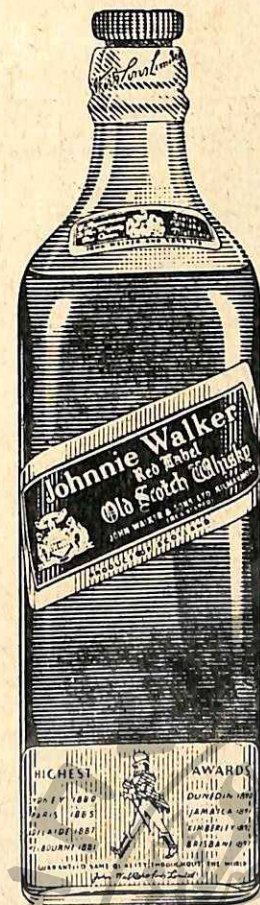
Σταυρόλεξο 8, Σημεῖα καὶ Τέρατα 53,
Ἀναγινωρισμός 57, Σκάκι 62, Λύσεις 64
Τὸ ἐξώφυλλο «Σημασιολογισμός», τὸ ἐφτιαξε γιὰ
τὴν ἐκδόσιν «Ἐκδόσεις Ὁ Ὑπογράφος» Ἀνδρέας Βουρλούμης.

BY APPOINTMENT TO HER MAJESTY THE QUEEN. SCOTCH WHISKY DISTILLERS. JOHN WALKER & SONS, LTD.

Johnnie Walker

Τὸ οὐῖσκυ
τῆς ἀπολύτου
ὑπεροχῆς

ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΡΟΒΑΔΙΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ 1820

*Ἀποκλ. Εἰσαγωγεὺς Α. Π. ΚΑΠΡΑΛΟΣ - Πατησίων 21 ΑΘΗΝΑΙ Τηλ. 524.210

ΑΘΗΝΑΪΚΟ

ΘΕΑΤΡΑ

ΤΑ ΛΑΘΗ ΜΙΑΣ ΝΥΧΤΑΣ — του Όλιβερ Γκολν-
τομ. Μετάφραση και σκηνοθεσία Άλξην
Σολομού, σκηνικά Κλ. Κλώνη, κοστούμια
Αντ. Φωκά. Πρωταγωνιστούν η Αντιγόνη
Βαλάκου, η Έλενη Χαλκούση, ο Λυκ. Καλ-
λέρης, ο Ν. Τζόγιας, ο Δημ. Παπαμυχαήλ,
ο Άρης Μαλλιαγρός και η Πόπη Παπαδάκη.
(Θά παίζεται ως τις 18 'Απριλίου στο 'Εθνικό
Θέατρο). Άγιος Κωνσταντίνος 22, τηλ. 523.242.
'Απογ. 5.30 μ.μ., βραδ. 8.30 μ.μ.).

ΟΙ Δ' ΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ — του Σοφοκλέους. Με-
τάφραση Φ. Πολίτη, σκηνοθεσία Α. Μινωτή,
σκηνικά Κλ. Κλώνη, κοστούμια Αντ. Φωκά, μου-
σική Κ. Παζινού. Πρωταγωνιστούν η Κ. Παζι-
νού, ο Α. Μινωτής, ο Θ. Κωστόπουλος, ο Στ.
Βαρόβιτς, ο Π. Ζερβός, ο Γ. Αποστολίδης.
(19, 22, 23 και 24 'Απριλ., χάριν του Διεθνούς
'Οφθαλμολογικού Συνεδρίου).

ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ ΟΡΦΙΑ — του Άλεξ. Κα-
σόν. Μετάφραση Γουλίας Τατρίδη, σκηνοθεσία
Βασίλη Διαμαντόπουλου, σκηνογραφίες Βαγ-
γέλη Όλμπιου. Πρωταγωνιστούν ο Β. Δια-
μαντόπουλος και η Μαρία Άλκαλου. (Παίζεται
από 10 Δεκ. 1959. 'Απόγ. 6.30 μ.μ., βραδ.
9.30 μ.μ.).

ΤΟ ΔΙΑΛΗΜΜΑ ΤΟΥ Κ. ΡΟΝΤΣ — του Γκράχαμ Γκρήν.
Σκηνοθεσία Γ. Θεοδοσιάδη και σκηνογραφίες
Γ. 'Ανεμογιάννη. Πρωταγωνιστούν η Έλσα
Βεργή, ο Τζ. Καρούσος και ο Άνδρέας Ζησι-
μάτος. (Παίζεται από 18 Φεβρ. Θέατρο
'Ελσας Βεργή). Βουκουρεστίου 1, τηλ. 35-
235, 'Απογ. 6.30 μ.μ., βραδ. 9.30 μ.μ.).

ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ — του Έμλιν Ούλλιαμς.
Μετάφραση Ν. Ζουμπουλάκη, σκηνοθεσία Δ.
Μυράτ και σκηνογραφίες Γ. 'Ανεμογιάννη.
Πρωταγωνιστούν ο Δημήτρης Μυράτ, η Βού-
λα Ζουμπουλάκη, η Άλκη Γεωργούλη, η
Άννα Παπατζή, ο Άλκης 'Αλεξανδράκης και
ο Γιάννης 'Αργύρης. (Παίζεται από 3 Μαρ-
τίου, 'Αδύνα, 'Ιπποκράτους 7, τηλ. 616-903.
'Απογ. 6.30 μ.μ., βραδ. 9.30 μ.μ.).

ΓΛΥΚΟ ΠΟΥΛΙ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ — του Τενεσσή
Ούλλιαμς, σε μετάφραση Μ. Παυλίτη, σκη-
νοθεσία Κ. Κούν, σκηνικά Γ. Στεφανέλλη και
μουσική Μ. Χατζηδάκη. Πρωταγωνιστούν η
Μελίνα Μερκούρη και ο Γ. Φέρτης. (Παίζεται
από 15 Μαρτίου 'Θέατρο Τέχνης, υπόγειο
'Ορφείων, τηλ. 28-706. 'Απογ. 6.30 μ.μ.,
βραδ. 9.30 μ.μ.).

ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ ΤΖΟΑΝ ΝΤΑΝΒΕΡΣ — του Φράνκ
Στέϊτον. Σκηνοθεσία Τ. Μουζενίδη, σκηνογρα-
φίες Γ. Βακαλό, από το 'Ελληνικό Λαϊκό
Θέατρο. Πρωταγωνιστούν ο Μάνος Κατρά-
κης, ο Θεόδωρος Μορίδης και ο Ζώρας Τσα-
πέλης. (Παίζεται από 22 Μαρτίου 'Θέατρο 'Φω-
τοπόλου, Πατησίων-Στουρνάρα, τηλ. 526-888.
'Απογ. 6.30 μ.μ., βραδ. 9.30 μ.μ.).

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΑΜΟΥ — του Λέσλι Στήβενς. Μετά-
φραση Πλ. Μουσαίου, σκηνοθεσία Μ. Χρησι-
τίδη, σκηνικά Μ. 'Αγγελόπουλου. Πρωταγω-
νιστούν ο Δ. Χόρν, η Β. Ζαβιτογιάννη, η Μ.
Κοντού και ο Μ. Χρησιτίδης. (ΑΚεντρικών,
Πλατεία Κολοκοτρώνη, τηλ. 21-559. 'Απογ.
6.30 μ.μ., βραδ. 9.30 μ.μ.).

Η ΚΥΡΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ — των Ν. Τσιφόρου και Π.
Βασιλειάδη. Πρωταγωνιστεί ο Ντίνος 'Ηλιό-
πουλος, η Τζένη Καρέζη και ο Δ. Παπαγιαν-
νόπουλος. 'Αποστολή, Πανεπιστημίου 41, τηλ.
614-592. 'Απογ. 6.30 μ.μ., βραδ. 9.30 μ.μ.).

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ
						16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

- 10. Τών Βαίων
- 17. Το 'Αγιον Πάσχα
- 22. Ζωοδόχου Πηγής
- 23. 'Αγίου Γεωργίου

- 18 'Απριλίου. Γενέθλια
της Βασιλίσσης Φρειδερίκης

Έκδοξη

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΕΛΕΝΗ Γ. ΒΛΑΧΟΥ, ΜΟΥΡΟΥΖΗ 1
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΟΦΡΑΤΟΥΣ 57 - ΤΗΛ. 527.081

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ: ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ Ι. ΜΑΚΡΗΣ
ΠΑΤΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ 44

Δ/ΝΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Ν. ΚΟΝΤΟΡΟΣ, Μ.ΑΣΙΑΣ 1

Γενικά ως 'Αθηναϊκά Θέατρα άργούν τη Δευ-
τέρα όλη την ημέρα και την Παρασκευή το ά-
πόγευμα, ενώ η βραδυή της ίδιας ημέρας (8
μ.μ.) είναι κλεισμένη στα περισσότερα Θέατρα
από την 'Εργατική 'Εστία. Κατά την Μεγάλη
'Εβδομάδα όλα τα Θέατρα θά είναι κλειστά.
'Επίσης, επειδή είναι ένδεχόμενο ώρισμένα προ-
γράμματα να αλλάζουν αλφινδώς, καλό είναι τή
κοινό να επιβεβαιώνει τον άνωτέρω πίνακα πα-
ρακολουθώντας τον ημερήσιο τύπο.

ΤΟΠΟ ΣΤΑ ΝΕΙΑΤΑ — του Α. Φοντόρ. Μετάφραση
Μ. Κουγιουντρίδου, σκηνοθεσία Κ. Μου-
σούρη, σκηνικά Μ. 'Αγγελόπουλου. Πρωταγω-
νιστούν ο Κώστας Μουσούρης και η 'Αλκη
Βουγιουλάκη. (Παίζεται από 13 'Οκτ. 1959.
'Αποστολή, Πλατεία Καρότης, τηλ. 27-248.
'Απογ. 6.30 μ.μ., βραδ. 9.30 μ.μ.).

Η ΔΙΑΒΟΛΕΜΕΝΗ ΜΥΛΩΝΟΥ — του 'Αλεξάνδρου
Κασόνα. Μετάφραση Γουλίας Τατρίδου, σκη-
νικά Μ. 'Αραβαντινού, μουσική επιμέλεια
Σπ. Σκιαδαρση. Πρωταγωνιστούν η Μαίρη
'Αράνη, ο Άνδρέας Φιλίππιδης και ο Άν-
δρέας Μπαρκογιάννης. (Παίζεται από 25 Φεβρου-
αρίου 'Ακροπόλ, 'Ιπποκράτους 9, τηλ.
614.481. 'Απογ. 6.30 μ.μ., βραδ. 9.30 μ.μ.).

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΜΙΑ ΣΤΑΘΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ — του Σόμερσετ Μο-
μ. Πρωταγωνιστούν η Κατερίνα, ο Α. Κωνσταν-
τίνος, ο Χρ. Τσαγιάνης, η Άν. Λάρα, ο
Κ. Λαμπροπούλου, η Π. Σαντορινιάου, ο Χ.
Ρηγόπουλος. 'Αποστολή, Πανεπιστημίου 41,
τηλ. 614.596. 'Απογ. 6.30 μ.μ., βραδ. 9.30
μ.μ.).

Η ΝΤΟΡΑ ΤΑ ΜΠΕΡΔΕΨΕ — των Λυμπεροπούλου και
Τιμοθέου. Σκηνοθεσία Πέλου Κατσούλη. Πρω-
ταγωνιστούν η Ντόρα, ο Χρ. Τσαγιάνης, ο Χ.
Ρηγόπουλος, ο Χρ. Τσαγιάνης, ο Χρ. Τσαγιάνης,
ο Χρ. Τσαγιάνης. (Παίζεται από 10 'Απριλίου.
'Αποστολή, Πανεπιστημίου 41, τηλ. 614.596.
'Απογ. 6.30 μ.μ., βραδ. 9.30 μ.μ.).

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΙΜΙΟΣ — των Ν. Τσιφόρου και
Π. Βασιλειάδη. Πρωταγωνιστούν η Τίμια, ο Χρ.
Ευθυμίου και η Τίμια Λιβακού. (Θέατρο 'Αποστο-
λή, Βουκουρεστίου 10, τηλ. 35-524. 'Απογ.
6.30 μ.μ., βραδ. 9.30 μ.μ.).

Επιθεωρήσεις

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ 60 — των Άλ. Σακελλάριου και
Χρ. Γιαννακόπουλου. Μουσική Ζακ 'Ινκώρ
και σκηνικά Β. Περακάκη. Πρωταγωνιστούν
η Άννα και η Μαρία Καλκούλη, ο Χρ. Τσαγιάνης,
ο Χρ. Τσαγιάνης, ο Χρ. Τσαγιάνης, ο Χρ. Τσαγιάνης,
ο Χρ. Τσαγιάνης. (Παίζεται από 5 'Απριλίου.
'Αποστολή, Πανεπιστημίου 41, τηλ. 614.596.
'Απογ. 6.30 μ.μ., βραδ. 9.30 μ.μ.).

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ — των Άσπινγουορντ
Σπυροπούλου - Παπαδόπουλου. Μουσική Μ.
Φανίδη, χορογραφίες Μ. Καστριώτη και σκη-
νικά Γ. 'Ανεμογιάννη. Πρωταγωνιστούν ο Αλέξανδρος
Μακρής, η Ρένα Ντόρ, ο Βασίλης Κωνσταντίνου,
ο Χρ. Τσαγιάνης, ο Χρ. Τσαγιάνης, ο Χρ. Τσαγιάνης,
ο Χρ. Τσαγιάνης. (Παίζεται από 5 Φεβρ. 'Αποστο-
λή, Πατησίων 27, τηλ. 525-262. 'Απογ. 6.30
μ.μ., βραδ. 9.30 μ.μ.).

Παιδικό θέατρο

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ — μουσική και σκη-
νοθεσία Ν. Τσιφόρου. Σκηνογραφίες Ν. Τσιφόρου
και σκηνικά Ν. Τσιφόρου. Πρωταγωνιστούν η
Μαρία, ο Χρ. Τσαγιάνης, ο Χρ. Τσαγιάνης, ο Χρ.
Τσαγιάνης, ο Χρ. Τσαγιάνης. (Παίζεται από 10
'Απριλίου. 'Αποστολή, Πανεπιστημίου 41, τηλ.
614.491).

ΣΤΕΡΝΗ ΜΟΥ ΓΝΩΣΗ και **Η ΧΙΟΝΑΤΗ** — της
Σούλας Καλαϊτσοπούλου. Πρωταγωνιστούν
η Στέρνη, ο Χρ. Τσαγιάνης, ο Χρ. Τσαγιάνης,
ο Χρ. Τσαγιάνης, ο Χρ. Τσαγιάνης. (Παίζεται
από 10 'Απριλίου. 'Αποστολή, Πανεπιστημίου 41,
τηλ. 614.491).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ — από τον Εύγενο Σπυροπού-
(Κάθε Κυριακή 4 μ.μ. για μικρούς, 11 μ.μ. για
μεγάλους. 9.30 μ.μ. για μεγάλους. 'Αποστολή,
Στουρνάρα 53, τηλ. 527-497).

Ο ΧΑΖΟΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΒΑΤΡΑΚΩΝ — Δρ.
της Κυβέλης Μυράτ. Παίζουν μικρά παιδιά
πουλο και τη Μίρκα Καλαϊτσοπούλου. (Κάθε
Κυριακή 11 μ.μ., 12 μ.μ. και 4 μ.μ. ΧΕΝ,
Πανεπιστημίου 41, τηλ. 614-596).

ΜΠΑΡΜΠΑ - ΜΥΤΟΥΣΗΣ — διασκευές από
του Αλκίνο, ένα παραμύθι και μία ιστορία
με τον Κλούβιο και τη Σουβλίτσα. (Κάθε
Κυριακή 11 μ.μ., 12 μ.μ. και 4 μ.μ. ΧΕΝ,
Πανεπιστημίου 41, τηλ. 614-596).

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΒΕΛΟΣ — με τον παιδικό χορό
Βίβλως Κόρου. (Κάθε Κυριακή 11 μ.μ., 12
μ.μ. και 4 μ.μ. ΧΕΝ, Πανεπιστημίου 41, τηλ.
614-596).

ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ατομικές

Ν. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ — Ζωγραφική. (21 'Α-
πριλ., 10 Μαΐου, 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 8
μ.μ. 'Αποστολή).

Κ. ΚΛΟΥΒΑΤΟΣ — Γλυπτική. (Γκαλερί 'Ανέας
Μορέση, Βαλαωρίτου 9α, 22 'Απριλ. - 11
Μαΐου, 10 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 9 μ.μ. Κυριακή
απόγευμα κλειστά).

Δ. ΚΡΑΤΗΣ — Ζωγραφική. (20 'Απριλ., 10
Μαΐου, 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 8 μ.μ.
'Αποστολή).

Γ. ΣΚΕΛΙΩΤΗΣ — Τέμπρες και πλαστικά χρώ-
ματα. (Γκαλερί 'Ανέας Μορέση, Βουκουρεστίου 11,
10 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 9 μ.μ. Κυριακή από-
γευμα κλειστά).

Α. ΤΑΣΟΣ — Χαρακτική. (Γκαλερί 'Ανέας
Μορέση, Βουκουρεστίου 11, 21 'Απριλ. - 10
Μαΐου, 10 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 9 μ.μ. Κυριακή από-
γευμα κλειστά).

Δ. ΤΕΣΣΑΣ — Ζωγραφική. (Γκαλερί 'Ανέας
Μορέση, Βουκουρεστίου 11, 21 'Απριλ. - 10
Μαΐου, 10 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 9 μ.μ. Κυριακή από-
γευμα κλειστά).

Δ. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ — Φωτογραφική έκθεση με θέμα
'Ελλάς της Λέσβου που διοργανώνει
η ΕΟΕ και η 'Ελληνοαμερικανική 'Ενωση
Πολιτισμού. (Αίθουσα 'Αμερικανικής 'Υπη-
ρικής Πληροφοριών, 'Ελευθ. Βενιζέλου 98,
19 'Απριλ. - 4 Μαΐου, 9 π.μ. - 1 μ.μ. και
5 - 8 μ.μ.).

Ομαδικές

ΕΛΛΗΝΕΣ ΖΩΓΡΑΦΟΙ — (Παρθένες,
Αφάρ, Γαλάνη, Μαλέας, Βολανάκης, Γερμε-
νός, Οθωνάκης, Γεραλής, Μπισκίνης, Οίκο-
ν, Παπαδάκης, Γεραλής, Μπισκίνης, Οίκο-
ν, Παπαδάκης. (Παίζεται από 5 Φεβρ. 'Αποστο-
λή, Πατησίων 27, τηλ. 525-262. 'Απογ. 6.30
μ.μ., βραδ. 9.30 μ.μ.).

ΔΙΑΣΚΕΜΗΤΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΤΕΧΝΗΣ — Με
αφορμή των καλλιτεχνών: 'Ανέστη, Χουτο-
πόλου (Γλυπτική), Γαίτη, Κοντοπούλου,
Μαροπούλου, Πολυκοπούλου, Μηταράκη, Οίκο-
ν, Παπαδάκης, Γεραλής, Μπισκίνης, Οίκο-
ν, Παπαδάκης. (Παίζεται από 5 Φεβρ. 'Αποστο-
λή, Πατησίων 27, τηλ. 525-262. 'Απογ. 6.30
μ.μ., βραδ. 9.30 μ.μ.).

ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ —
(Ελληνικό λαϊκό, κεραμικά, χαλκίνα, γυάλινα, δια-
κοσμητικά). Μετέχουν γνωστοί και άγνωστοι
παιδικοί της λαϊκής τέχνης της Κύπρου,
πρώτους ρόλους. (Κάθε Κυριακή 11 μ.μ., 12
μ.μ. και 4 μ.μ. ΧΕΝ, Πανεπιστημίου 41, τηλ.
614-596).

ΕΛΛΗΝΕΣ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
(Ελληνικό 'Ινστιτούτο, Πατησίων 47, 1 - 20
'Απριλ., 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 8 μ.μ.).

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ
(Μεταξύ της 'Ακαδημίας 'Αθηνών)
'Αποστολή, Πανεπιστημίου 41, τηλ. 614-596.
'Απογ. 6.30 μ.μ., βραδ. 9.30 μ.μ.).

Ο ΧΑΖΟΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΒΑΤΡΑΚΩΝ — Δρ.
της Κυβέλης Μυράτ. Παίζουν μικρά παιδιά
πουλο και τη Μίρκα Καλαϊτσοπούλου. (Κάθε
Κυριακή 11 μ.μ., 12 μ.μ. και 4 μ.μ. ΧΕΝ,
Πανεπιστημίου 41, τηλ. 614-596).

ΜΠΑΡΜΠΑ - ΜΥΤΟΥΣΗΣ — διασκευές από
του Αλκίνο, ένα παραμύθι και μία ιστορία
με τον Κλούβιο και τη Σουβλίτσα. (Κάθε
Κυριακή 11 μ.μ., 12 μ.μ. και 4 μ.μ. ΧΕΝ,
Πανεπιστημίου 41, τηλ. 614-596).

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΒΕΛΟΣ — με τον παιδικό χορό
Βίβλως Κόρου. (Κάθε Κυριακή 11 μ.μ., 12
μ.μ. και 4 μ.μ. ΧΕΝ, Πανεπιστημίου 41, τηλ.
614-596).

ΔΕΝ ΤΣΑΛΑΚΟΝΟΥΝ

ΧΡΩΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΚΟΒΟΥΝ

ΔΕΡΝΟΥΝ ΔΥΣΚΟΛΑ

ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ ΤΗ ΓΥΑΛΑΔΑ ΤΟΥΣ

ΔΕΝ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΣΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ

Βεβαιωθείτε ότι αγοράζετε
γνήσιον
ΕΒΕΡΓΚΛΕΙΣ
Ζητήστε τη μολυβένια
αυτή σφραγίδα.
Κρέμεται από κάθε τόπι.

'Everglaze'

ΕΒΕΡΓΚΛΕΙΣ

Προνόμιον έπεξεργασίας:
ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ

Η έπεξεργασία ΕΒΕΡΓΚΛΕΙΣ προσδίδει στο έντελώς
ιδιαιτέρα πλεονεκτήματα των βαμβακερών ύφασμάτων
πέντε νέες δαυμαστές ιδιότητες!

Διατηρούν τη γυαλάδα τους, όσο κι αν ταλαιπωρηθούν
Μένουν άτσάλακωτα, όσο κι αν κακοπάδουν.
Τα χρώματά τους διατηρούνται στο πλύσιμο και δέν
κόβουν στον ήλιο.
'Από όλα τα βαμβακερά, λερώνουν λιγώτερο
Στεγνώνουν και αιδερώνονται εύκολώτερα

Με ό,τι βάσει ό νούς σε βαμβακερά ύφασματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΔΕ

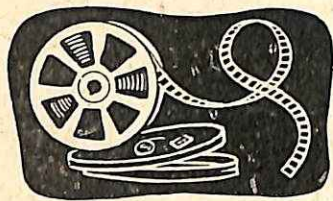
ντύνει, στολίζει, ναιουσινυρεύει!

Ναι! Είναι το καλοκαιρινό
φόρεμά των όνείρων μας!

Η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ «ΕΚΛΟΓΗΣ»

Ο κινηματογράφος έχει πάρει σημαντική θέση στη ζωή του σύγχρονου ανθρώπου. Δεν είναι πια μόνον ένα μέσο ψυχαγωγίας και διδασκαλίας, αλλά ένας τρόπος επικοινωνίας των λαών μεταξύ τους. Ποτέ, καμιά τέχνη δεν κατώρθωσε να βρή όσο ο κινηματογράφος τα στοιχεία εκείνα που ενώνουν τους ανθρώπους όλου του κόσμου, που τους συγκινούν ή τους διασκεδάζουν. Ίσως μία μέρα αποδειχθεί πως οι έμποροι του κινηματογράφου, δηλαδή οι παραγωγοί, κυνηγώντας την επιτυχία των ταινιών τους, κατάφεραν, δίχως να το καταλάβουν, να βρουν τα βασικά στοιχεία της επικοινωνίας των λαών. Οι αντιδράσεις κάθε λαού σε μία ταινία έχουν μεγάλη σημασία και αποτελούν όχι μόνο τον δείκτη της επιθυμίας ή της ανάγκης του λαού αυτού να επικοινωνήσει με τους άλλους, αλλά σε περιπτώσεις καλλιτεχνικών ταινιών ή ταινιών με ανθρωπιστικό μήνυμα, παρουσιάζουν την πνευματική εξέλιξη ενός λαού και την δεκτικότητά του.

Διεθνή κινηματογραφικά κέντρα ζήτησαν από Έλληνες κριτικούς να δώσουν μια εικόνα των προτιμήσεων του ελληνικού κοινού, αναφέροντας τις ταινίες που άρεσαν περισσότερο στην Ελλάδα. Δεν ζητήθηκαν φυσικά να μάθουν ποιές ταινίες είχαν τη μεγαλύτερη

έμπορικη επιτυχία, αφού αυτή τις περισσότερες φορές μπορεί να είναι άσχετη με την ποιότητα του έργου και να οφείλεται σε μια επιτυχημένη διαφημιστική εκστρατεία, στο ότι μια ταινία προβλήθηκε σε καλή αίθουσα, ή ακόμα και στον καιρό. Άκόμα είναι γνωστό πως όταν μια ταινία κατορθώσει να περάσει τις 3 εβδομάδες, από κει και πέρα δημιουργείται μια τεχνητή επιτυχία, αφού άσχετα πια με την ποιότητά της, οι άνθρωποι πηγαίνουν να τη δουν επειδή πριν απ' αυτούς, πήγαν τόσο άλλοι.

Η «ΕΚΛΟΓΗ» που ανάμεσα στους αναγνώστες της ξέρεi ότι υπάρχουν πάρα πολλοί που ενδιαφέρονται πραγματικά για τον κινηματογράφο και μπορούν να ξεχωρίσουν την ταινία που προσφέρει απλώς μια ψυχαγωγία από την ταινία με αξιώσεις, αποφάσισε να ζητήσει τη βοήθειά τους σ' αυτή την έρευνα:

1. Ποιές ταινίες ήταν οι καλύτερες από όσες προβλήθηκαν τον χειμώνα του 1959-1960.

2. Ποιοί σκηνοθέτες διακρίθηκαν.

3. Ποιοί οι καλύτεροι ήθοισμοί, άνδρες και γυναίκες.

Για να διευκολύνει όσους θελήσουν να λάβουν μέρος σ' αυτή την έρευνα, η «ΕΚΛΟΓΗ» δημοσιεύει παρακάτω ένα πίνακα (απλώς βοηθητικό) με 50 ταινίες που θεωρούνται οι σχετικά καλύτερες της χρονιάς, και παρακαλεί τους αναγνώστες της να διαλέξουν ΔΕΚΑ ταινίες, ΕΝΑ σκηνοθέτη, ΤΟ αποτέλεσμα δρα και ΜΙΑ γυναίκα. Το αποτέλεσμα της έρευνας θα δημοσιευθεί στο τεύχος 180 της «ΕΚΛΟΓΗΣ», δηλαδή στο τεύχος που θα κυκλοφορήσει στις 8 Μαΐου. Παρακαλούμε συνεπώς εκείνους που θα λάβουν μέρος, να μάς γράψουν στο δυνατόν πιο γρήγορα, ώστε η φέρους τους να συμπεριληφθεί στη γενική ταμέτρηση. Τα αποτελέσματα και ανταλλάσσουμε στο εξωτερικό και στην χώρας, έφ' όσον η έρευνα αυτή μπορεί κάποια δημοσιότητα, θα στείλουμε στην ταινία που θα έρθει πρώτη ένα δέιο.

Εν συνεχεία θα προχωρήσουμε και στην αξιολόγηση των ελληνικών ταινιών που προβλήθηκαν εφέτος.

50 από τις καλύτερες ξένες ταινίες

Ο ΑΛΗΤΗΣ
(Le Clochard)
Πρωτ. Ζάν Γκαμπιέν
Σκην. Ζυλ Γκρανζιέ

ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ
(Anatomy of a Murder)
Πρωτ. Τζαίμς Στιούαρτ
Σκην. Όττο Πρέμιγκερ

ΑΝΕΜΟΣΤΡΟΒΙΛΙΟΣ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ
(Room at the Top)
Πρωτ. Σιμόν Σινιορέ-Λώρανς Χάρβεϊ
Σκην. Ζάκ Κλέυτον

ΑΠΟΡΡΗΤΑ ΤΗΣ ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑΣ
(Pillow Talk)
Πρωτ. Ντόρις Ντάιη - Ρόν Χάτσον
Σκην. Μάικλ Γκόρντον

ΒΥΘΙΣΑΤΕ ΤΟ ΒΙΣΜΑΡΚ
(Sink the Bismarck)
Πρωτ. Νάνα Γούντερ - Κένεθ Μούρ
Σκην. Λιούις Γκίλμπερ

ΓΗ ΠΟΤΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΙΔΡΩΤΑ
(Mother India)
Πρωτ. Ναργίς
Σκην. Μεχμπούμ Κάν

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΣΤΗ ΛΑΙΜΗΤΟΜΟ
(Tale of Two Cities)
Πρωτ. Ντανιέλ Νταριέ - Μπερνάρ Μπλιέ
Σκην. Ζυλιέν Ντυβιζιέ

ΔΕΚΑ ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΑ ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ
(Ten minutes in Hell)
Πρωτ. Τζέι Τσάντλερ - Μαρτίν Καρόλ
Σκην. Ρόμπερτ Όλντρις

ΔΕΚΑ ΥΠΟΠΤΟΙ
(Sapphire)
Πρωτ. Νάγκελ Πάτρις
Σκην. Μπάκιλ Ντιάρντεν

ΔΥΟ ΜΑΤΙΑ ΕΙΔΑΝ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ
(Tiger Bay)
Πρωτ. Χένρι Μίλλς Χόρστ - Μπούχολτς
Σκην. Λη Τόμσον

ΕΙΜΑΙ ΠΡΑΚΤΩΡ ΤΗΣ ΕΦ ΜΠΙ ΑΤ
(The f.b.i. story)
Πρωτ. Τζαίμς Στιούαρτ
Σκην. Μέρβιν Λέ Ρου

ΕΝΑΣ ΠΡΟΔΟΤΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ
(Marie Octobre)
Πρωτ. Ντανιέλ Νταριέ - Μπερνάρ Μπλιέ
Σκην. Ζυλιέν Ντυβιζιέ

ΕΝΑ ΣΑΒΒΑΤΟΒΡΑΔΟ
Πρωτ. Μιλάν Σουρντάν
Σκην. Βλαντιμίρ Πογκασίτς

ΤΑ ΕΞΑΔΕΛΦΙΑ
(Les cousins)
Πρωτ. Ζάν Κλώντ - Ζεράρ Μπλαίν
Σκην. Κλώντ Σαμπρόλ

ΕΡΑΣΤΕΣ ΤΟΥ ΜΟΜΠΑΡΝΑΣ
(Momparsasse 19)
Πρωτ. Ζεράρ Φίλιπ
Σκην. Ζάκ Μπεκέρ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΦΡΑΝΚ
(Diary of Anne Frank)
Πρωτ. Μίλλυ Πέονις
Σκην. Τζώρτζ Στήβενς

(Ο) ΘΕΙΟΣ ΜΟΥ
(Mon Oncle)
Πρωτ. Ζάν Τατλ
Σκην. Ζάν Τατλ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΜΟΝΑΧΗΣ
(Story of a nun)
Πρωτ. Όντρε Χέμπορν - Πήτερ Φιντς
Σκην. Φρέντ Τσίναν

ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΜΕ ΔΥΟ ΟΥΕΙΣ
(Miroir à deux faces)
Πρωτ. Μισέλ Μοργάν - Μπουρβίλ
Σκην. Άντρέ Κογιάντ

ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΣΤΗ ΧΑΒΑΝΑ
(Our man in Havana)
Πρωτ. Άλεξ Γκίνες
Σκην. Κάρολ Ρήντ

ΚΛΕΨΑΣ ΤΟΥ ΚΛΕΨΑΝΤΟΣ
(I soliti ignoti)
Πρωτ. Βιτόριο Γκάσμαν - Τοτό
Σκην. Μάριο Μοντεσέλι

ΚΟΝΤΟΡΕΒΙΘΟΥΛΗΣ
(Tom Thumb)
Πρωτ. Ράι Τάμπλιν
Σκην. Τζώρτζ Πάλ

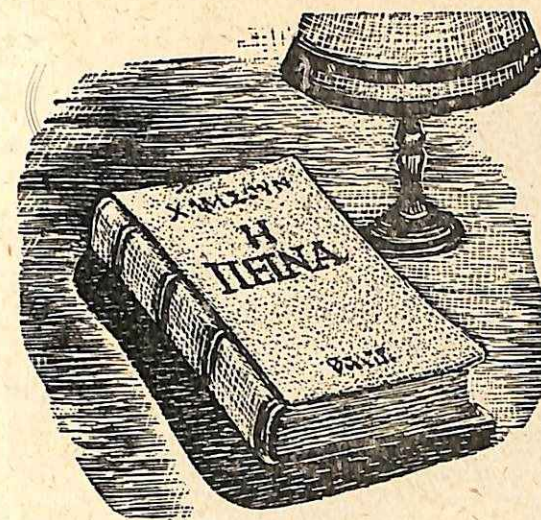
ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΛΟΧΑΓΟΥ
Πρωτ. Τζα Άρέτινα - Όλεγκ Στρίζένκοφ
Σκην. Βλαντιμίρ Καπλουνόφ

Ο ΚΟΣΜΟΣ, Η ΣΑΡΚΑ, Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ
(The World, the Flesh, the Devil)
Πρωτ. Μελ Φερέρ - Χάρν Μπελφόντ
Σκην. Ρόναλντ Μάκ Ντούγκλ

ΛΥΣΣΑΣΜΕΝΗ ΓΑΤΑ
(Cat on a hot tin roof)
Πρωτ. Έλίζαμπεθ Τάιλορ - Πάλ Νουάι
Σκην. Ρίτσαρντ Μπουκς

ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ
(Devil's Disciple)
Πρωτ. Λώρεν Όλβιέ - Μπάρτ Λάσκαρ
Σκην. Γιάκ Χάμιλτον

ΜΑΣ ΧΩΡΙΣΕ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ
Πρωτ. Εύα Μισοβα - Γιάννα Μπουλντόβα
Σκην. Λέβ Κουλίανφ

Έχετε
διαβάσει
την «Πείνα»
του Κνουτ
Χάμσουν;

Βιβλίο έφιαλτικό, που περιγράφει το φυσικό μαρτύριο ενός πεινασμένου ανθρώπου...

Το μεγάλο μειονέκτημα της διαίτης για αδυνάτισμα είναι το άφορτο αίσθημα της πείνας.

Με τη διαιτητική τροφή CARRUGAN μπορείτε να χάσετε πολλά περιττά κιλά, χωρίς ούτε μια στιγμή να νιώσετε πεινασμένος!

Σπουδαίο επίτευγμα της σουηδικής διαιτητικής, το CARRUGAN προστίθεται σε γάλα και δίνει στον οργανισμό τα απαραίτητα θρεπτικά στοιχεία, αντικαθιστώντας τις άλλες παχυντικές τροφές, σε τρόπον ώστε να εξουδετερωθούν τα περιττά λίπη.

Το CARRUGAN δεν είναι φάρμακο, αλλά τροφή, που επιτρέπει το φυσιολογικό αδυνάτισμα δίνοντας συγχρόνως το αίσθημα του χορτασμού.

Με το CARRUGAN αδυνατίζετε χωρίς να δεινοπαθήτε.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΝΤΡΕΥΦΟΥΣ
(L'Affaire Dreyfus)
Πρωτ. Χοσέ Φερέρ
Σκην. Χοσέ Φερέρ

ΧΕΙΡΑΥΤΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΑΒΟΛΟ
(Shake hands with the Devil)
Πρωτ. Τζαίμς Κάγκνεβ
Σκην. Μάικλ Άντερσον

ΧΙΡΟΣΙΜΑ, ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ
(Hiroshima, mon amour)
Πρωτ. Έντ Ρίτσα-Έντ Όκάντα
Σκην. Άλαιν Ρενάλ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΑΘΗΝΩΝ

(ΚΙΝΗΜ. «ΑΣΤΥ», ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ, 11 Π.Μ. ΠΡΟΒΟΛΗ ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΛΗ)

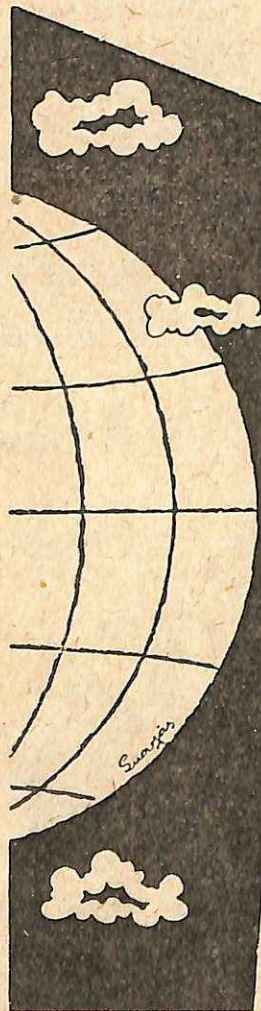
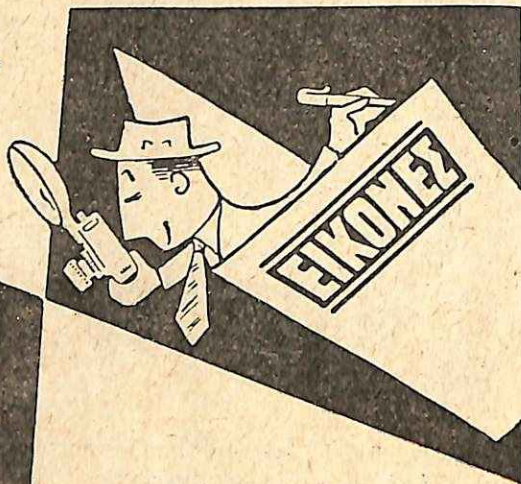
ΟΙ ΝΥΧΤΕΣ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ — Κυριακή 10 'Απριλ. 1960. Ταινία του Γιώργου Φίνου Στάνιςλαβ Γκρόνιτς, 1927. (Underworld), όπου ο περσισμμένος Γερμανός σκηνοθέτης, δημιουργός του φημισμένου 'Αγγέλου' και της Μαρίν Ντ'Αρτ, της γόησσας που για χρόνια εξουσίαζε όχι μόνο τον παγκόσμιο κινηματογράφο, αλλά και τον νεότερο γυναικείο τύπο, παρουσιάζει για πρώτη φορά στην Ελλάδα τον πιο γρήγορο, το πιο σενάριο γεμισμένο από έναν από τους καλύτερους συγγραφείς του Χόλλυγουντ, τον Μπέν Χάιτ, είναι βγαλμένο κατ'εξοχή από την αμερικανική πραγματικότητα και δείχνει έναν γρήγορο που νιώθει πλούσιος από το λαθρεμπόριο των οπλοπνευματικών ποτών. Αυτό το έργο είχε τεράστια επιτυχία στον αμερικανικό κινηματογράφο της εποχής του και τον κατοπινό. Πρωταγωνιστές είναι ο Τζώρτζ Μπάνκροφτ. Με τις «Νύχτες του Σικάγου» η κινηματογραφική Λέσχη θα δώσει μια πλήρη ψυχολογική μελέτη του Γιώργου Φίνου, μπεργκ που με τον Ρέξ 'Ινγκραμ και τον Έρικ

Φίν Στρογγάτι στάθηκαν όχι μόνον οι πιο ιδιότυποι και προσιμμένοι σκηνοθέτες του Χόλλυγουντ της εποχής 1920-1930 (εξέπρεση ο μεγάλος Γκρίφφιθ), αλλά και οι πιο ασυνήθιστοι. Και οι τρεις τους, εκτός από την δημιουργική τους ικανότητα είχαν κι αυτό το κοινό γνώρισμα: ότι ποτέ δεν υπέκυψαν στις απαιτήσεις των παραγωγών που την εποχή εκείνη — της πρώτης ζωής του Χόλλυγουντ — διάλεγαν σκηνολόγους με τέλεια και ποιότητα ή έπειτα τους ανάγκωναν, με την οικονομική εξέλιξη, να κάνουν υποχωρήσεις και συμβιβασμούς με το καλλιτεχνικό τους πιστεύω, επικαλούμενοι αυτό που οι σκηνοί μαρτίει τον κινηματογράφο, την αταμική επιτυχία.

Την προβολή αυτή προσκαλούν να παρακολουθήσουν και τα μέλη του «Κόλλυ του Έκλογη» με απλή επίδειξη του δελτίου τους.

Την Κυριακή 17 'Απριλίου 1960, η Κινηματογραφική Λέσχη δεν θα κάνει προβολή λόγω του Πάσχα.

Από την Ελλάδα
και όλον
τον κόσμο...

...Το επίκαιρο,
υπεύδυνο,
ζωντανό
ρεπορτάζ

με τις ωραιότερες πάντα
φωτογραφίες
υπάρχει κάθε εβδομάδα στις

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΟ

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ—(Ακαδημία 61, τηλ. 612-461).
Εναρξες των παραστάσεων 8.30 μ.μ.
17 'Απριλ. «ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ» του Στραβίνσκι.
19, 24 'Απριλ. «ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ» του Σαυέρ.
20 'Απριλ. «ΦΑΒΟΡΙΤΑ» του Ντρεζνί.
(Εργατική Έστια). 21, 23 'Απριλ. «ΜΠΟΝΑ
ΓΚΟΝΤΟΥΝΑ» του Μουσσόρσκι.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ—(«Ρέξ», τηλ.
614-591). Εναρξες 8.30 μ.μ.
18 'Απριλ. 'Αργεί.
25 'Απριλ. Διευθυντής ορχήστρας ο 'Ανδρέας
Παρίδης, σολίστ η Αλίκη Καλλέρ.

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΗ ΜΑΝΤΟΛΙΝΑΤΑ—Συνεχίζεται
λαϊνική χορωδία και μαντολινάκια.
Καντάδες, υπό την διεύθυνση του Φώτη Αλ.
Πόρου. (24 'Απριλ., 8 μ.μ., «Παρασάσος»).

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΝΩΣΕΩΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ—Συνε-
χίζεται (22 'Απριλ., 8 μ.μ., «Παρασάσος»).

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ—Συνε-
χίζεται με έργα 'Ελληνικής Μουσικής, υπό την
διεύθυνση του Κ. Χατζαλαμπάνη. Συμμετέ-
χουν η μικτή χορωδία του Πανεπιστημίου, («Πα-
ρασάσος», 28 'Απριλ., 9.30 μ.μ., εισόδος με
προσκήσεις).

Μουσική από δίσκους

ΕΡΓΑ ΣΥΝΘΕΤΩΝ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΟΣ—από δίσ-
κους με πρόλογο και ανάλυση. (Γκαλερί «Σα-
λά», Κολοκοτρώνη 9, τηλ. 32-136, κάθε Πέ-
μπτη 8 μ.μ., εισόδος ελεύθερα).

ΚΟΝΤΣΕΡΤΑ ΑΠΟ ΔΙΣΚΟΥΣ—6 και 13
7-8.30 μ.μ. (Αμερικανική Βιβλιοθήκη, Σφα-
κίου 29, εισόδος ελεύθερα).

ΡΕΣΙΤΑΛ

(Αίθουσα «Παρασάσος»)

ΑΧ. ΚΟΛΑΣΗΣ—ρεσιτάλ πιάνου. (20 'Απριλ.,
7 μ.μ., «Παρασάσος»).

Θ. ΜΟΥΤΙΑΝ—τραγούδι. (25 'Απριλ., 9.15 μ.μ.,
«Παρασάσος»).

Α. ΑΛΕΞΙΟΥ—τραγούδι. (26 'Απριλ., 9.15 μ.μ.,
«Παρασάσος»).

Σ. ΠΟΛΙΤΗΣ—ρεσιτάλ βιολιού με έργα Κρα-
σέρ, Τσαϊκόφσκι, Σαίλ Σάνε, Ντρεζνί.
Θ. 'Αντωνίου. Στο Πιάνο ο Κ. Γαλατάς.
(27 'Απριλ., 8.45 μ.μ.).

Α. ΣΟΦΡΩΝΙΔΟΥ—τραγούδι (29 'Απριλ.,
μ.μ.).

(Ανακοίνωσης)

ΜΠΟΡΕΙΤΕ Ν' ΑΠΑΝΤΗΣΕΤΕ Σ' ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ 5 ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ;

1. Σε ποία περίπτωση τὸ 50
εἶναι ἰσχυρότερο κατὰ 50%
τοῦ 500;
2. Μὲ τί ἐπιτυχάνεται ὅπτι-
κῶς τὸ ἀδύνατον μαθημα-
τικῶς: $1+1=1$;
3. Πῶς μπορεῖτε σὲ ἡλικία 82
ἐτῶν νὰ θαυμάσετε τὸν
ἑαυτὸ σας σὺν νὰ εἶσθε
νέος 28 ἐτῶν;
4. Πῶς μπορεῖτε ν' ἀντιληφθῇ
τε ἀπὸ ἀπόσταση 500 μέ-
τρων, ἂν ἕνας κύριος εἶναι
παντρεμένος ἢ ἐλεύθερος;
5. Ποῦ εἶναι ἡ κεντρικὴ δόξα
Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ;

Οἱ ὁρθὲς ἀπαντήσεις στὴ σελίδα 10.
Καθὼς καὶ τὰ χρηματικὰ βραβεῖα.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ—Οἱ ἀγῶνες πρωταθλήματος 'Ε-
θνικῆς Κατηγορίας διακόπτονται, λόγω τῶν
καρῶν ἀγῶνων ποδοσφαίρου καὶ θὰ συνεχί-
σῃ ἀπὸ 4 Μαΐου.

Εθνικῆς Κατηγορίας τὸ πρωτάθλημα Β'
(Εργατικὴ Έστια). 21, 23 'Απριλ. «ΜΠΟΝΑ
ΓΚΟΝΤΟΥΝΑ» τοῦ Μουσσόρσκι.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ—(«Ρέξ», τηλ.
614-591). Εναρξες 8.30 μ.μ.
18 'Απριλ. 'Αργεί.
25 'Απριλ. Διευθυντής ορχήστρας ο 'Ανδρέας
Παρίδης, σολίστ η Αλίκη Καλλέρ.

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΗ ΜΑΝΤΟΛΙΝΑΤΑ—Συνεχίζεται
λαϊνική χορωδία και μαντολινάκια.
Καντάδες, υπό την διεύθυνση του Φώτη Αλ.
Πόρου. (24 'Απριλ., 8 μ.μ., «Παρασάσος»).

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΝΩΣΕΩΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ—Συνε-
χίζεται (22 'Απριλ., 8 μ.μ., «Παρασάσος»).

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ—Συνε-
χίζεται με έργα 'Ελληνικής Μουσικής, υπό την
διεύθυνση του Κ. Χατζαλαμπάνη. Συμμετέ-
χουν η μικτή χορωδία του Πανεπιστημίου, («Πα-
ρασάσος», 28 'Απριλ., 9.30 μ.μ., εισόδος με
προσκήσεις).

ΕΡΓΑ ΣΥΝΘΕΤΩΝ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΟΣ—από δίσ-
κους με πρόλογο και ανάλυση. (Γκαλερί «Σα-
λά», Κολοκοτρώνη 9, τηλ. 32-136, κάθε Πέ-
μπτη 8 μ.μ., εισόδος ελεύθερα).

ΚΟΝΤΣΕΡΤΑ ΑΠΟ ΔΙΣΚΟΥΣ—6 και 13
7-8.30 μ.μ. (Αμερικανική Βιβλιοθήκη, Σφα-
κίου 29, εισόδος ελεύθερα).

ΡΕΣΙΤΑΛ
(Αίθουσα «Παρασάσος»)

ΑΧ. ΚΟΛΑΣΗΣ—ρεσιτάλ πιάνου. (20 'Απριλ.,
7 μ.μ., «Παρασάσος»).

Θ. ΜΟΥΤΙΑΝ—τραγούδι. (25 'Απριλ., 9.15 μ.μ.,
«Παρασάσος»).

Α. ΑΛΕΞΙΟΥ—τραγούδι. (26 'Απριλ., 9.15 μ.μ.,
«Παρασάσος»).

Σ. ΠΟΛΙΤΗΣ—ρεσιτάλ βιολιού με έργα Κρα-
σέρ, Τσαϊκόφσκι, Σαίλ Σάνε, Ντρεζνί.
Θ. 'Αντωνίου. Στο Πιάνο ο Κ. Γαλατάς.
(27 'Απριλ., 8.45 μ.μ.).

Α. ΣΟΦΡΩΝΙΔΟΥ—τραγούδι (29 'Απριλ.,
μ.μ.).

ΡΕΣΙΤΑΛ
(Αίθουσα «Παρασάσος»)

ΑΧ. ΚΟΛΑΣΗΣ—ρεσιτάλ πιάνου. (20 'Απριλ.,
7 μ.μ., «Παρασάσος»).

Θ. ΜΟΥΤΙΑΝ—τραγούδι. (25 'Απριλ., 9.15 μ.μ.,
«Παρασάσος»).

Α. ΑΛΕΞΙΟΥ—τραγούδι. (26 'Απριλ., 9.15 μ.μ.,
«Παρασάσος»).

Σ. ΠΟΛΙΤΗΣ—ρεσιτάλ βιολιού με έργα Κρα-
σέρ, Τσαϊκόφσκι, Σαίλ Σάνε, Ντρεζνί.
Θ. 'Αντωνίου. Στο Πιάνο ο Κ. Γαλατάς.
(27 'Απριλ., 8.45 μ.μ.).

Α. ΣΟΦΡΩΝΙΔΟΥ—τραγούδι (29 'Απριλ.,
μ.μ.).

ΡΕΣΙΤΑΛ
(Αίθουσα «Παρασάσος»)

ΑΧ. ΚΟΛΑΣΗΣ—ρεσιτάλ πιάνου. (20 'Απριλ.,
7 μ.μ., «Παρασάσος»).

Θ. ΜΟΥΤΙΑΝ—τραγούδι. (25 'Απριλ., 9.15 μ.μ.,
«Παρασάσος»).

Α. ΑΛΕΞΙΟΥ—τραγούδι. (26 'Απριλ., 9.15 μ.μ.,
«Παρασάσος»).

Σ. ΠΟΛΙΤΗΣ—ρεσιτάλ βιολιού με έργα Κρα-
σέρ, Τσαϊκόφσκι, Σαίλ Σάνε, Ντρεζνί.
Θ. 'Αντωνίου. Στο Πιάνο ο Κ. Γαλατάς.
(27 'Απριλ., 8.45 μ.μ.).

Α. ΣΟΦΡΩΝΙΔΟΥ—τραγούδι (29 'Απριλ.,
μ.μ.).

ΡΕΣΙΤΑΛ
(Αίθουσα «Παρασάσος»)

ΑΧ. ΚΟΛΑΣΗΣ—ρεσιτάλ πιάνου. (20 'Απριλ.,
7 μ.μ., «Παρασάσος»).

Θ. ΜΟΥΤΙΑΝ—τραγούδι. (25 'Απριλ., 9.15 μ.μ.,
«Παρασάσος»).

Α. ΑΛΕΞΙΟΥ—τραγούδι. (26 'Απριλ., 9.15 μ.μ.,
«Παρασάσος»).

Σ. ΠΟΛΙΤΗΣ—ρεσιτάλ βιολιού με έργα Κρα-
σέρ, Τσαϊκόφσκι, Σαίλ Σάνε, Ντρεζνί.
Θ. 'Αντωνίου. Στο Πιάνο ο Κ. Γαλατάς.
(27 'Απριλ., 8.45 μ.μ.).

Α. ΣΟΦΡΩΝΙΔΟΥ—τραγούδι (29 'Απριλ.,
μ.μ.).

Έσείς, Κυρία μου...

πού θέλετε νὰ διατηρήσετε ἕνα σῶμα
νεανικό, λυγρό, ἀρμονικό καὶ εὐκί-
νητο, γάμπες λεπτές χωρὶς κίρσους,

...Καὶ σεῖς Κύριε πού θέλετε νὰ δυνα-
μώσετε τοὺς μῦς σας καὶ νὰ διατηρήσετε
γυμνασμένες τὶς ἀρθρώσεις σας καὶ νὰ δια-
φυλάξετε τὴ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ σας
δραστηριότητα,

Κάνετε στὸ σπίτι σας τὴν εἰδικὴ γυμνα-
στικὴ (gymno-relation) πού σᾶς προσφέρει
ἡ γαλλικὴ συσκευὴ ADAMS - TRAINER.

Δέκα λεπτὰ τὴν ἡμέρα, εὐχάριστα, ἀποτελεσματικά.

Εἰδικὰ μελετημένη γιὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ στὸ
σπίτι, διαρρυθμιζομένη κατὰ βούλησιν, ἡ συ-
σκευὴ ADAMS - TRAINER ἐξυπηρετεῖ θαυμαστὰ
ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ.

Ἀθόρυβη, πτυσσομένη, ἡμπορεῖ νὰ τοποθετηθῇ
ὅπουδήποτε.

Μετατρέπεται στὴ στιγμή σὲ ἀναπαυτικὸ κά-
θισμα γιὰ τὴν χαλάρωσιν τῶν νευρῶν.

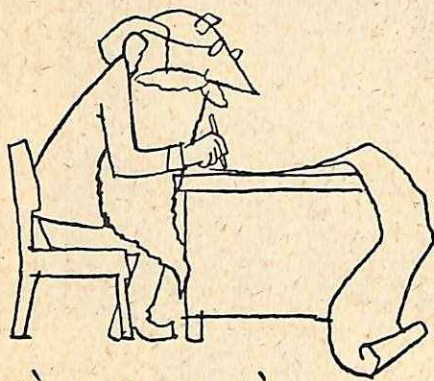
Ἐνδείκνυται... Διὰ τὴν παχυσαρκίαν. Διὰ τῆς κινησιοθε-
ραπείας ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐπανάκτησις τῆς ἀρθρομυϊκῆς λειτουρ-
γίας κατόπιν τραυματισμοῦ ἀγκυλώσεως, συνεπειῶν πολυμυελί-
τιδος, πολυνευρίτιδος κλπ. καὶ ἡ θεραπεία τῆς ἰσχυαλγίας, ἀρθροί-
τικῆς φύσεως, τῶν ἀρθρώσεων τοῦ γόνατος, τοῦ ἀστραγάλου κλπ.
διὰ τὰς ὁποίας συνιστᾶται ἰδιαίτερως τὸ ποδήλατον.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΕΝΤΥΠΟΝ Ρ.9

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΡΔΙΚΑΡΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 61 (παραπλεύρως Λυρικῆς Σκηνῆς) - ΤΗΛΕΦ. 612-567

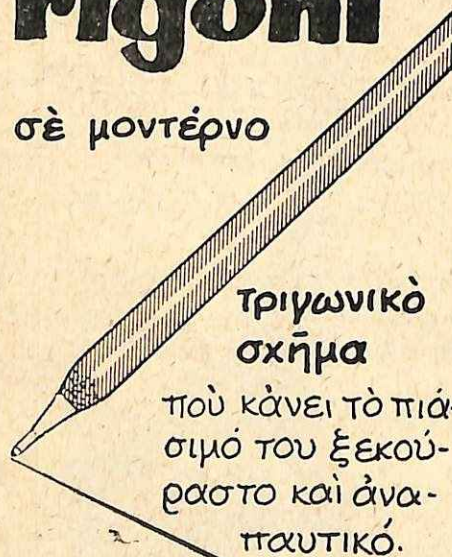
πολύ μακρᾶς διαρκείας

τὸ γερμανικὸ
κολύβι

rigoni

σὲ μοντέρνο

Γράφει μιὰ ὁμοιομορφη, λεπτὴ, ἄνευ διακοπῆς γραμμὴ περίπου 3.000 μέτρων.

Σε 4 ζωηροὺς χρωματισμοὺς.

Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν
Ἑλλάδα καὶ Κύπρον

ΕΡΜΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦ. 21.434 - 30.376

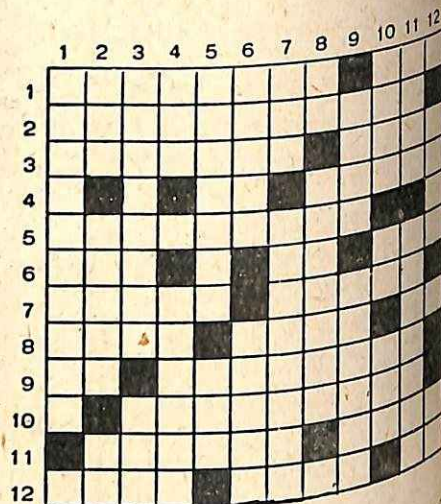
Σ Τ Α Υ Ρ Ο Λ Ε Ξ Ο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Ἀποδίδει, συνήθως, λίγα λεπτά στους νικητὰς... τοῦ Προπὸ (δημ.) - Κούκλα ζωντανή... ὅταν ἐκλεγῇ.
2. Τέτοιους ψαράδες συναντᾷ κανεὶς συχνὰ τὸ καλοκαίρι (αἰτ.).
3. Θὰ τὰ βρῆτε σὲ ὅλα τὰ χριστουγεννιάτικα τραπέζια τῶν Ἀγγλοσαξόνων - Εὐνοεὶ τὴν ἀλάττωσιν κωνώπων.
4. Προηγούνται δύο ὑψηλοτάτων τίτλων - Ἑορτὴ πρὸς τιμὴν ὁμωνύμου θεᾶς τελουμένη ἰδίως εἰς Ἄργος, Ἡλίδα καὶ Σάμον.
5. Κοσμήματα ποὺ φοροῦνται σὲ ἐθνικὲς ἐνδυμασίαις σταυροειδῶς.
6. Σκανδιναυικὴ θαλασσία θεότης - Ἀρχαῖκὴ πρόθεσις - Μὲ ἐπεξήγησιν τοῦ ὅταν ὑπάρχει ἐν τῷ αὐτῇ τῆς φράσεως.
7. Ἡ ἀδελφὴ τῆς Σεμέλης (γεν.) - Τὸ καλύτερο μελόδραμα τοῦ Ντελίμπ.
8. Καὶ ἐστὶ λένε οἱ παῖκται τοῦ Προπὸ τὸ Στάνταρ σύμβολο μιᾶς γηπεδούχου ὁμάδος (αἰτ. δημ.) - Τὰ κατὰ Ὀμηρον «ἀπαρραβίαστα» ὕδατα τῆς Στυγὸς - Τὸ βγάξει ἡ δευτέρα χορδὴ τοῦ βιολιού.
9. Ἰαπωνικὸν μέτρον μήκους - Ἄλλο τοῦ πατᾶ καὶ ἄλλο τοῦ κηπουροῦ.
10. Ἐνας ὕμνος (αἰτ.).
11. Τὸν διαβάθουν οἱ γυμνασιόπαιδες (αἰτ.) - Ὁφθαλμικὴ πάθησις ἀλλὰ καὶ ἀσθένεια τῶν τριχῶν.
12. Ἐνας ἀπὸ τοὺς 7 σοφοὺς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος - Τοῦ κεντρικοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ μας εἶναι... βουκολικόν - Ὀπτικῶς, μιὰ ποδοσφαιρικὴ ὁμάς.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Ὀνειρον κάθε παίκτη... τοῦ Προπὸ.
2. Χρονικὴ ὑποδιαίρεσις - Μεγάλῃ ἐπαρχία τῆς Β. Κίνας - Ἄρθρον.
3. Υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἡλέκτρας, ἀδελφὸς τοῦ Ἰασίωνος - Ἀντικαθιστὰ καὶ τὸ μόλις.

4. Προσωπικὴ ἀντωνυμία - Κοιμητὴς τῆς Β.Α. Ἀγγλίας (γεν.).
5. Κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν Περσῶν βασιλέων - Ποταμὸς τῆς Ἑλβετίας.
6. Ἐστὶ φέρεται μόνον ἕνας κακοήθης ἄνθρωπος (δημ. ἐπιρρ.) - Τῆς φύσεως στολίδι.
7. Ἀρχαιοελληνικὸν γυναικεῖον ὄνομα - Καθαρισμένη ζωικὴ κόλλα.
8. Ὁ πνευματικὸς βασανιστὴς τῶν Γνωστῶν καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους περιέχον χρωστικὰς ὕλας, μετὰ τὸ θῆλυ ἄρθρον του.
9. Ξεποδαριάζουν τὰ γκαρσόνια... Ἰούλιον - Παλαιὰς ἐποχῆς φρούρια.
10. «Πάρα πολὺ»... πάρα πολὺ χαῖον - Προηγούνται τοῦ Ἀνακτοῦ Προσωπικῆς ἀντωνυμίας γενική.
11. Εἶναι πάντοτε οἱ ὅροι τῶν δικαίων διαγωνισμῶν - Ὑπῆρξαν αἱ ἡμέραι τῆς κατοχῆς.
12. Ὑποκορ. σλαβικοῦ ὀνόματος Νότα.

(Λύσεις στὴ σελ. 64)

Ἑκλογὴ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἑσωτερικὸν { Ἑτησίᾳ : δρχ. 192
Ἑξάμηνι : δρχ. 96

Ἐξωτερικὸν { Ἑτησίᾳ : \$ 9
£ 3. 4. 0.

(Ἀεροπορικὲς συνδρομὲς κατόπιν συνεννοήσεως)

521-065, 10 π.μ. - 1 μ.μ.

Παίρνοντας αὐτὸν τὸν ἀριθμὸ, αὐτὲς τὶς ὥρες μπορεῖτε νὰ συνδεθῆτε μετὰ τὴν «Ἑκλογὴ» καὶ χωρὶς ἄλλο κόπο νὰ ἐγγραφῆτε συνδρομητὴς.

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ - ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Kathimerini

ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

BOEING
Jet INTERCONTINENTAL

Συντόμως ἡ LUFTHANSA θὰ ἐξυπηρετῇ μετὰ ἀεριοδόμενα BOEING καὶ τὰς γραμμὰς

* ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ
MONTREAL
SAN FRANCISCO

** ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ - ΣΙΚΑΓΟ

Τὰ BOEING τῆς LUFTHANSA εἶναι ἐφοδιασμένα, κατόπιν εἰδικῆς παραγγελίας, μετὰ τοὺς παγκοσμίως γνωστὸς κινητῆρες ROLLS-ROYCE CONWAY καὶ μετὰ ραντὰρ BENDIX ποὺ τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ ἐκτελοῦν μακρὰς διαρκείας πτήσεις, δίχως ἐνδιάμεσον σταθμόν.

ΤΑΚΤΙΚΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ - ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ

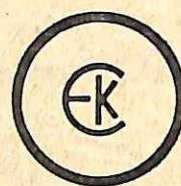
LUFTHANSA
Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ

* Ἀπὸ 13/5
** Ἀπὸ 12/5

ΔΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΕ ΣΤΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΑΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑ ἢ (AIR FRANCE) ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 4 ΤΗΛ. 33.561 - 33.564

Μιά εξαιρετική προσφορά στους αναγνώστας μας

Ο "ΚΥΚΛΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ."

«Ο κύκλος της 'Εκλογής» έχει μόνον δύο εβδομάδων επίσημη ζωή, αλλά έχει ήδη προκαλέσει το γενικό ενδιαφέρον. Άλλα τί σημαίνει — για όσους δεν γνωρίζουν — Κύκλος της 'Εκλογής; Η ιστορία του είναι μικρή και σύντομη. Μερικοί φανατικοί φίλοι του περιοδικού δημιούργησαν τη «Λέσχη των φίλων της 'Εκλογής», με σκοπό να ασχολούνται με το περιοδικό, να το βοηθούν, να το παρακολουθούν, να συνεργάζονται, να συζητούν τα άρθρα του. Έτσι ξεκίνησε ο «Κύκλος». Η συν-
χεια ήταν ότι τα μέλη αυτής της μικρής και αθόρυβης Λέσχης ήλθαν σε συνεννόηση με βιβλιοπωλεία και καταστήματα πωλήσεως δίσκων και έπετυχαν μια μικρή έκπτωση στις αγορές τους. Άργότερα η Κινηματογραφική Λέσχη δέχθηκε να τους κάνει μέλη της με ελαττωμένη συνδρομή. Ο «Κύκλος» αποκτούσε νέο ενδιαφέρον...

Τότε οι λίγοι συνδρομηταί σκέφθηκαν τους πολλούς. Γιατί να μη γίνουν όλοι μέλη του «Κύκλου» και να χαίρονται τα μικρά αυτά προνόμια; Ύστερα από συζητήσεις και σκέψεις και συνεννοήσεις με καταστήματα,

Και μια απλή απάντηση στην έρώτηση:

- Πώς μπορεί κανείς να γίνη μέλος του Κύκλου της 'Εκλογής;
- Με το να έγγραφη συνδρομητής στο περιοδικό «'Εκλογή».

αποφασίστηκε η διεύρυνση του «Κύκλου». Το πρώτο βήμα έγινε. Όλοι οι συνδρομηταί έλαβαν ένα δελτίο που πιστοποιεί ότι είναι μέλη του «Κύκλου της 'Εκλογής».
Με την απλή επίδειξη αυτού του δελτίου, θα έχουν έκπτωση 10% στα καταστήματα που αναφέρονται σ' αυτή τη σελίδα.

Αυτή είναι η αρχή. Για τον Κύκλο γίνονται πολλές σκέψεις, πολλά σχέδια. Ήδη προστίθενται σήμερα τέσσερα νέα μαγαζιά στην περιορισμένη και εκλεκτική ομάδα του Κύκλου. Επίσης η Κινηματογραφική Λέσχη ανήγγειλε ότι στην παράσταση αυτής της Κυριακής, 10 'Απριλίου, προσκαλεί όλα τα μέλη του Κύκλου να δουν την κλασική ταινία «Νύχτες του Σικάγου».

→
Καταστήματα των 'Αθηνών που προσφέρουν 10 % Έκπτωση στα μέλη του «Κύκλου της 'Εκλογής»

Άνδρικά Υφάσματα

I. ΑΗΔΟΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Αιόλου 46

Κρύσταλλα - Ραδιόφωνα

ΑΛΚΑ

Σταδίου 31

Έστικτόριο
Χορευτικό Κέντρο

CORONET

Πανεπιστημίου 2

Δίσκοι - Ραδιόφωνα - Πικ-απ

"DISCOPHILE"

Άμερικής 15

Αποθήκη Υφασμάτων

"ΕΡΙΟΜΑΡ Α.Ε."

Ντέκα 5

Γυναικεία Είδη

ΕΤΑΜ

Βουκουρεστίου 8

Βιβλία - Δίσκοι

"ΙΚΑΡΟΣ"

Βουλής 4

Πορσελάνες - Δώρα

ΜΟΥΡΑΝΟ

Βουκουρεστίου 11

Έλληνικά Βιβλία

"ΣΑΛΙΒΕΡΟΣ"

Σταδίου 14

Γυναικεία Είδη

"ΤΡΙΚΟΖΑ"

Έρμού 6
(έντός της Στοάς)

Φωτογραφικά Είδη

ΦΩΤΟ - ΣΤΟΥΝΤΙΟ

Γ. Μωσέ

Σταδίου 3

Νεωτερισμοί

"ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α.Ε."

Σταδίου 35

ή ΑΘΗΝΑ σήμερα
είναι μία μεγάλη πόλις

Η Ηλεκτρική Εταιρεία
Αθηνών Πειραιώς Α.Ε.
παράγει και διανέμει ηλεκτρική
ενέργειαν εις τὰς Ἀθήνας,
Πειραιά και τὴν περίξ περιοχήν.

ΗΕΑΠ

Πρόοδος με τὸν ἠλευτριισμόν

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.

Το Ραδιοφωνικό ήμῳρο
τῆς Κυριακῆς

Ἐκλογὴ

ἀπὸ μουσικῆς

ΕΙΚΟΝΕΣ

Κυριακὴ 10 Ἀπριλίου,
1-1.30' μ.μ.

Β' Πρόγραμμα,
216,8 μ. ἢ 1385 χλκ.

Τὸ πρόγραμμα αὐτῆς τῆς Κυριακῆς προσφέρει μία ἐξαιρετικὴ συλλογὴ ἀπὸ τὰ ωραιότερα θρησκευτικὰ νέγρικα τραγούδια.

Οἱ δίσκοι ποὺ θὰ μεταδοθοῦν
εἶναι οἱ ἐξῆς:

- 1) Joshua fit the battle of Jericho, Mahalia Jackson
- 2) Go down Moses, Paul Robeson
- 3) Trouble, Mahalia Jackson
- 4) Shadrak, Louis Armstrong
- 5) Jezebel, Golden Gate Quartet
- 6) Nobody knows de trouble I've seen, Paul Robeson
- 7) Down by the Riverside, Mahalia Jackson
- 8) Swing low sweet Chariot, Louis Armstrong
- 9) You're not living in vain, Mahalia Jackson
- 10) Rock my soul, Louis Armstrong

ΠΑΣΧΑ:

Κυριακὴ 17 Ἀπριλίου

Ἡ γνωστὴ
ἀθηναϊκὴ ὀρχήστρα
ΛΕΒ - ΚΑΝΑΚΑΚΗ
Σὲ μισὴ ὥρα
χορευτικῆς μουσικῆς

Ἐνα ἐξαιρετικὸ πρόγραμμα καὶ μία εὐκαιρία γιὰ ὅσους ἔχουν μαγνητόφωνο νὰ ἀποκτήσουν μία πρωτότυπη ταινία χορευτικῆς μουσικῆς ποὺ δὲν ὑπάρχει στὸ ἐμπόριο.

ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

(Αἰθουσα «Παρανασσού» ὅπου συνήθως ἡ εἴσοδος εἶναι ἐλευθέρη).

Π. ΖΗΣΗΣ — «Τὸ Δικαστικὸν πρόβλημα». (21 Ἀπριλ., 7.30 μ.μ.).

ΣΤΡ. ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ — «Τὸ νησί τῆς Σαπφῶς». (22 Ἀπριλ., 7 μ.μ.).

Ε. ΦΩΤΙΑΔΗΣ — «Ὁ καθηγητὴς Δ. Μπαλάνος». (24 Ἀπριλ., 11.30 π.μ.).

Ι. ΓΟΥΛΑΣ — «Ζαχαρίας Παπαντωνίου» (25 Ἀπριλ., 7.30 μ.μ.).

Ι. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ — «Τὰ ψυχολογικὰ παρεπόμενα τῆς μετανάστευσης». (26 Ἀπριλ., 7.30 μ.μ.).

ΑΓΓ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ — «Τὰ συμπεράσματα ἐκ τῆς ὅλης σειρᾶς τῶν διαλέξεων τῆς Ἑταιρείας Ἑλληνικῶν Σπουδῶν». Στὴν διάλεξη θὰ παρευρεθῇ καὶ ὁ Α.Μ. Δ. Βασιλεὺς. (28 Ἀπριλ., 7.30 μ.μ.).

(«Βιβλιοθήκη Βρετανικοῦ Συμβουλίου», Φιλικῆς Ἑταιρείας 17, Κολωνάκι).

Α. GILKES — «Οἱ κλασικὲς σπουδὲς στὴν ἐπιστημονικὴ ἐποχῇ». (26 Ἀπριλ., 7 μ.μ.).

(Μορφωτικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν, β' περίοδος μαθημάτων, Αἰθουσα ΧΕΝ, Ἀμερικῆς 11).

Γ. ΚΟΥΡΝΟΥΤΟΣ — «Ἀφανεῖς τῆς νεοελληνικῆς ἱστορίας» (κάθε Δευτέρα, 6.30 - 7.30 μ.μ.).

Γ. ΑΜΠΟΤ — «Ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ γνώση τοῦ διαστήματος» (κάθε Δευτέρα, 7.30 - 8.30 μ.μ.).

Ι.Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ — «Πρόσωπα καὶ κείμενα τῆς νεοελληνικῆς πεζογραφίας» (κάθε Τρίτη, 6.30 - 7.30 μ.μ.).

Ε. Π. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ — «Χαρακτηριολογία» (κάθε Τρίτη, 7.30 - 8.30 μ.μ.).

Κ. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ — «Θέματα Κοινωνιολογίας καὶ Ἠθικῆς» (κάθε Πέμπτη, 7 - 8 μ.μ.).

Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ — «Φρειδερίκος Σοπὲν» (κάθε Πέμπτη, 8 - 9 μ.μ.).

(Σωματεῖο Ἑλλήνων Ἡθοποιῶν, Θέατρο «Κ. Μουσούρη», Πλάτ. Καρύστη, «Κύκλος διαλέξεων με θέμα τὸ Θέατρο». Εἴσοδος δρχ. 5).

Κ. ΜΟΥΣΟΥΡΗΣ — «Τὰ θεατρικὰ παρασκήνια». (11 Ἀπριλ., 7.15 μ.μ.).

(ΧΕΝ, Ἀμερικῆς 11, «Ὁμιλίες καὶ Συζητήσεις»).

Δ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ — «Ἡ γυναίκα στὸ σπῆν» (κάθε Δευτέρα 7 μ.μ.).

Γ. ΧΑΡΒΑΤΗ — «Ψυχολογικὰ προβλήματα» (κάθε Τρίτη, 7.30 μ.μ.).

Χ. ΜΟΣΚΗ — ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ — «Δικιτυκὴ, ὁμιλίες, Αἰσθητικὴ» (κάθε Πέμπτη, 7.30 μ.μ.).

Σ. ΠΟΡΦΥΡΟΠΟΥΛΟΥ — «Πρώτες βοήθειες» (κάθε Παρασκευή, 6.30 μ.μ.).

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΙΔΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ — καὶ ἡλεκτρολογικῶν καὶ ραδιολογικῶν ὀργανῶν. Πρώτη Πανελλήνιας ἐκθέσεως, ὁργανωμένη ἀπὸ τὸν «Σύνδεσμο Ἑργοληπτῶν καὶ Κατασκευαστῶν Ἠλεκτρικῶν Εἰδῶν» σὲ συνεργασία μετὰ τὴν Διεύθυνση Βιοτεχνίας τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας. Ἡ ἐκθεσις τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας. (Ζάππειον Μέγαρον, 15 - 20 Ἀπριλ., 9 π.μ. - 1 μ.μ. καὶ 5-8 μ.μ.).

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

(Ἀπὸ τὰ ἐνδιαφέροντα προγράμματα ποὺ ἀναγγέλλονται γιὰ τὸ β' δεκάπενθήμερο τοῦ Ἀπριλίου)

ΕΘΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Θέατρο

«ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ» — ἱστορικὸν δράμα τοῦ Ἀλ. Κου Λιδωρίκη. Σκηνοθεσία Γ. Θεοδοσιάδου. (Κυριακὴ 24 Ἀπριλ., 21.15').

«Ο ΝΟΥΜΕΡΙΣΤΑΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚ ΧΩ» — θεατρικὸν ἔργο τοῦ Ὁσμπορν. Διασκευὴ καὶ ῥαδιοσκηνοθεσία Μ. Χριστίδου. (Τετάρτη 20 Ἀπριλ., 20.30').

«Ο ΑΠΡΟΣΚΑΗΤΟΣ ΜΟΥΣΑΦΙΡΗΣ» — ἀνεκδοκὸν ἔργο τοῦ Ἀργκάθα Κρίστι. Διασκευὴ καὶ ῥαδιοσκηνοθεσία Μ. Χριστίδου. (Τετάρτη 27 Ἀπριλ., 20.30').

Μουσικὴ

ΡΕΚΒΙΕΜ — τοῦ Μότσαρτ. (Τετάρτη, 13 Ἀπριλ., 22.45').

ΤΡΑΓΙΚΗ ΩΔΗ — τοῦ Μπάχ. (Πέμπτη, 14 Ἀπριλ., 13.10').

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΤΟΥ Ε.Ι.Ρ. — μετὰ μαέστρο τὸν Β. Κολάση καὶ σολίστ τὸν βαρύτονο Ὄανο Μπουρλό. Ἔργα: Σοφιστὸν Ἀνσελῆν, Βάγκνερ. (Πέμπτη, 14 Ἀπριλ., 15.15').

ΠΑΛΙΑ ΙΤΑΛΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ — (Παρασκευή, 15 Ἀπριλ., 14.00').

ΕΡΓΑ ΒΑΓΚΝΕΡ — (Παρασκευή, 15 Ἀπριλ., 23.15').

ΠΑΛΙΑ ΟΡΓΑΝΑ ΣΕ ΜΙΟΥΣΙΚΗ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟΥΣ — (Παρασκευή, 15 Ἀπριλ., 23.30').

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ» — τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ε.Ι.Ρ. ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Ἀλέκου Ἀποστολάκη. (Πέμπτη, 28 Ἀπριλ., 21.15').

«ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΩΜΑΤΙΟΥ» — μετὰ τὸν κορυφαῖον ἡχοδὼν Ἦστμαν. (Παρασκευή, 29 Ἀπριλ., 20.30').

ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ὁμιλίες

«Αἱ ἱατροβιολογικαὶ ΣΥΝΘΗΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΤΗΤΩΝ ΝΗΤΙΚΩΝ ΠΤΗΣΕΩΝ» — ὁμιλίαι τῆς ὀμιλητικῆς ἑταιρείας τῆς Διεθνούς Ὀμοσπονδίας ἱατροβιολογίας καὶ ἀεροναυτικής. (Παρασκευή, 29 Ἀπριλ., 17.15').

Μουσικὴ

«Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΤΟ ὍΡΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΙΩΝ» — τοῦ Μπετόβεν. (Πέμπτη 14 Ἀπριλ., 11.00').

ΕΡΓΑ ΓΚΑΟΥΚ, ΜΠΡΑΜΣ, ΜΠΡΟΥΧ. ΣΙΜΠΕΛΙΟΥΣ — (Πέμπτη, 14 Ἀπριλ., 12.00').

ΒΙΒΑΝΤΙ — μουσικὸν πορτραῖτο. (Πέμπτη, 14 Ἀπριλ., 17.00').

«ΤΑ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΠΑΘΗ» — τοῦ Μπάχ. (Πέμπτη, 15 Ἀπριλ., 8.00').

ΤΡΙΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Μουσικὴ

«ΣΤΑΜΠΑΤ ΜΑΤΕΡ» — τοῦ Χαίνεν. (Πέμπτη, 14 Ἀπριλ., 20.00').

«ΤΑ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΠΑΘΗ» — τοῦ Μπάχ. (Πέμπτη, 15 Ἀπριλ., 20.40').

«ΜΕΣΣΙΑΣ» — τοῦ Χαίντελ. (Σάββατο, 16 Ἀπριλ., 21.15').

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Περὶ «Fan»...

Ἀγαπητὴ «Ἐκλογή».

Σχετικῶς μετὰ τὴν ἔννοιαν καὶ ἔτυμολογίαν τοῦ ἀμερικανικοῦ ἰδιωματισμοῦ Fan-Club, σὲ πληροφορῶ ὅτι ἡ σημασία τῆς λέξεως fan (λέξεως slang δηλαδὴ τὴν ἑλληνικὴν λέξιν «φανατικός») εἶναι ἐπὶ λέξει: «Ἀτομον τρέφον ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον γιὰ κάτι (μουσικὴ, κινηματογράφος, ραδιοφῶνον, ἀθλητισμὸς κ.λ.π.) διὰ τὴν ἔτυμολογίαν τῆς λέξεως ὑπάρχουν δύο ἀπόψεις. Κατὰ τὴν πρώτην, ἡ λέξις fan προέρχεται πράγματι ἀπὸ τὴν λέξιν fanatic (φανατικός). Διὰ τὴν δευτέραν προέρχεται ἀπὸ τὴν λέξιν fancier ποὺ σημαίνει ἐπὶ λέξει: «Ἀτομον τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρεται ἰδιαιτέρως γιὰ κάτι (εἴτε ἐρασιτεχνικῶς εἴτε ἀκόμη καὶ ἐπαγγελματικῶς). Μετὰ τὴν δευτέραν αὐτὴ ἀπόψη συνηγορεῖ καὶ ὁ τρόπος προφορᾶς τοῦ α ὅστις εἶναι ὁ αὐτὸς εἰς τὰς δύο λέξεις fan καὶ fancier (τὸ α προφέρεται κατὰ ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς λέξεως fanatic). Ἐνῶ εἰς τὴν λέξιν fanatic τὸ πρῶτον α προφέρεται ὡς κάτι μετὰ τοῦ ε καὶ τοῦ α (ἀποκλίον μᾶλλον πρὸς τὸ ε).

Ἐπίσης θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ διαφωνήσω μετὰ τὸ ὅτι ἡ λέξις Φίλων τῆς Ἐκλογῆς εἶναι τὸ πρῶτον Fan-Club τῆς Ἑλλάδος δεδομένου ὅτι προηγούνται ἀρκετὲς ἄλλες ὅπως π.χ. ἡ Κινηματογραφικὴ Λέσχη κ.λ.π., ὅπου τὰ μέλη προσέρχονται διότι ἀκριβῶς «τρέφουν ἰδιαιτέρον ἐνδιαφέρον εἰς κάτι».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΛΕΜΠΕΣΗΣ
Ἀθήνα

Ἀγαπητὴ «Ἐκλογή».

Σχετικὰ μετὰ τὸν ἀμερικανικὸν ὅπως γράφεις, ἰδιωματισμὸν «φάν», ἡ ἐκδοχὴ ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὸ «φανατικός» μπορεῖ βέβαια νὰ σταθῇ. Ἀσχετὰ ἂν τὸ «φανατικός» δὲν εἶναι «δικό μας» ἀλλὰ λατινικόν, ἀπὸ τὸ «φάνουμ», νάβς. Τὸ φανατικός ὅμως περιέχει τὴν ἔννοιαν τοῦ ὑπερβολικῶς ἐνθουσιῶντος, τοῦ μὴ ὑποκειμένου στὴ λογικὴν σχετικὰ μετὰ τὸ θέμα γιὰ τὸ ὁποῖον ἔχει φανατισθῇ. Ἰσως τὸ «φάν» θὰ μποροῦσε νὰ βρῇ τὴν ρίζαν του στὸ «φά συ», ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὸ δικό μας φαντασία, καὶ ποὺ, ὅπως θὰ γνωρίζῃς, ἔχει καὶ τὴν ἔννοιαν τῆς προσηγορίας γιὰ κάτι: «to take a fancy to».

Μετὰ τὴν παρέδο τοῦ χρόνου ἀλλάζουν καὶ οἱ λέξεις τὴν σημασίαν τους καὶ χρησιμοποιοῦνται γιὰ νὰ ἀποδώσουν κάπως διάφορη ἔννοιαν ἀπὸ ἐκείνην ποὺ ἀπέδιδαν πρὶν. Ἔτσι, γύρω στὰ 1500, τ. «φάν συ» ἀπέδιδε τὴν ἰδέαν τῆς προσηγορίας χωρὶς λογικὴν, ἀπὸ κακίαν. Ὑῶν ὅμως στὰ 1700, ἀπέδιδε τὴν προσηγορίαν ποὺ βασιζόταν στὸ καλὸ γούστο καὶ στὴν ἐκλεκτικότητά. Καὶ γιὰ τὴν «Ἐκλογή», νομίζω ὅτι ὁ φανατισμὸς δὲν εἶναι κολακευτικός, ἀλλὰ ἡ ἐκλεκτικότης μᾶλλον ταιριάζει.

Χ. Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
Ἀθήνα

Ἀγαπητὴ «Ἐκλογή».

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες τῆς Αἰθιοπίας ἔτυχε νὰ διαβάσουμε τὸ δημοσίευμα τοῦ Jean Blot ἀγανακίσαμε γιὰ τὴν ἀνακρίβειαν ποὺ ἀναφέρονται.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΤΡΙΜΕΡΗ
Ἀντὶς Ἀμπέμπα

• Ὁ Jean Blot εἶναι ἀπὸ τοὺς σοβαρώτερους δημοσιογράφους καὶ τὰ ἄρθρα του δημοσιεύονται στὰ πλεονάζοντα εὐρωπαϊκὰ περιοδικὰ. Πολὸν θὰ θέλαμε νὰ μᾶς σημειώνατε αὐτὲς τὴν ἀνακρίβειαν.

Ἀγαπητὴ «Ἐκλογή».

Γιὰ τὸ μουσικὸν πρόγραμμα «ΕΚΛΟΓΗ» - «ΕΙΚΟΝΕΣ» συγχαρητήρια. Γιὰ τὸ σχῆμα ὅμως τοῦ περιοδικοῦ σας λυπηρὸν ποὺ ἐγκατέλειπε τὸ σχῆμα τῆς κατηγορίας τῶν ξενόγλωσσων συναδέλφων του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ
Ἀθήνα

Ἀγαπητὴ «Ἐκλογή».

Εἶμαι ἕνας φανατικὸς σου φίλος καὶ ὡς καὶ φίλος τοῦ διαγωνισμοῦ σου, ἀσχετὰ ἂν ἀποτυχῶν συνήθως σ' αὐτόν... Στὶς λύσεις ὅμως τοῦ Διαγωνισμοῦ τοῦ τεύχους 175 τὸ τετράγωνο ἀρ. 4 δὲν χωρίζεται σὲ 5 ἴσα μέρη, ἀλλὰ σὲ ἑξή. Γιατί;

Γ. ΤΟΤΑΝΗΣ
Ἀθήνα

• Πραγματικὰ τοποθετήθηκε ἀπὸ ἀβλεψίαν ἄλλο κλισέ. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀπάντησις αὐτὴ δὲν ἐλήφθη ἐπὶ ὄψιν στὴ βαθμολογία.

Ἀγαπητὴ «Ἐκλογή».

Ζητῶ ἀλληλογραφία μετὰ Ἑλληνες καὶ Ἑλληνίδες ἐπὶ ὅλο τὸν κόσμον.

ΒΛΑΔΗ ΔΙΑΜΑΝΤΗ
Π. Παπαγεωργίου 30
Θεσσαλονίκη

Ἀγαπητὴ «Ἐκλογή».

Ἀπ' τὸ πρῶτον τεύχος σου ποὺ ἐπίασα στὰ χέρια μου, πᾶνε 8-9 μῆνες τώρα, δὲν ξέρω τί νὰ πρωτοθαυμάσω! Τὸ «Ἀθηναϊκὸ Ἡμερολόγιον»! Τὰ διηγήματα! Σπάνια ἐβρίσκα τόσον διαλεκτὰ καὶ καλομεταφρασμένα. Τὸ νέο σου σχῆμα μ' ἔχει ἐνθουσιάσει.

ΑΛΚΗΣ ΣΑΧΙΝΗΣ
Ἀθήνα

«Συνωνυμία»: Ἀπὸ λάθος τὸ ὄνομα τῆς συγγραφέως Κάθριν Μάνσφελντ ἔγινε Τζαλίν (σ. 18, 3η στήλη).

Το κομμικότερον ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΗΣ ΣΑΙΖΟΝ

Επίδειξις Μοντέλλων τών Καταστημάτων Μόδας
ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ
Είς τās πολυτελείς Αιθούσας του ξενοδοχείου KING GEORGE
τὴν 2αν, 3ην καὶ 4ην Μαΐου

Ἡ ἐφετεινὴ ἐπίδειξις τών καταστημάτων μόδας ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ
ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴν καταπληκτικὴν ἐπικράτησιν τῆς HAUTE CONFECTION
εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον θὰ σημειώσῃ σταθμὸν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ
ἐτοίμου φορέματος εἰς τὴν Ἑλλάδα

ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΕΡΜΟΥ-ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Όλοι μαζί

ΤΟ ΦΕΤΕΙΝΟ ΠΑΣΧΑ προμηνύεται με μεγάλη κίνηση. Αιτία είναι το γεγονός ότι φέτος συμπίπτουν την ίδια μέρα το Πάσχα το δικό μας με το Πάσχα των καθολικών. Αυτό συνέβη άλλες δύο φορές κατά την τελευταία δεκαετία. Ἡ μία ἦταν στὶς 5 Ἀπριλίου τοῦ 1953 καὶ ἡ ἄλλη στὶς 21 Ἀπριλίου τοῦ 1957. Ἡ φετεινὴ εἶναι ἡ τρίτη. Ρωτήσαμε καὶ μάθαμε ὅτι ἡ ἐπομένη φορὰ θὰ συμπίπτουν τὰ δύο Πάσχα θὰ εἶναι στὶς 14 Ἀπριλίου τοῦ 1963.

Πῶς συμβαίνει τὸ φαινόμενο αὐτό; Ὅπως μᾶς ἐξήγησε φίλος θεολόγος ἡ πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ποὺ συνεκάλεσε τὸ Πάσχα τὸ 325 μ.Χ. καθώρισε τὸ Πάσχα νὰ γιορτάζεται τὴν πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὴν πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας. Αὐτὸ ἀφοροῦσε ὅλους τοὺς Χριστιανούς ποὺ δὲν εἶχαν χωρίσει ἀκόμη σὲ ὀρθοδόξους καὶ καθολικούς. Ἡ χρονικὴ διαφορὰ ποὺ προέκυψε μετὰ, ὀφειλόταν στὸ γεγονός ὅτι οἱ καθολικοὶ τοποθετοῦσαν τὴν ἐαρινὴ ἰσημερίαν στὶς 18 Μαρτίου ἐνῶ οἱ ὀρθόδοξοι στὶς 21 Μαρτίου.

Εκθέσεις

ΠΟΛΥ ΚΑΛΕΣ ἐντυπώσεις, διαβάσαμε ἢ ἐκθέσει μοντέρνας Ἑλληνικῆς τέχνης στὸ Λονδίνον. Ὁ τεχνοκρίτης τοῦ «Ομπζέρβερ» κ. Νέβιλ Γουῶλλις παρατήρησε ὅτι τὰ ἑλληνικὰ ἔργα ποὺ ἐξετέλεσαν βρίσκονται σὲ πολὺ ὑψηλὸ ἐπίπεδο. «Τὸ κυριώτερο γνώρισμά τους»,

Ἀπὸ τὰ καλύτερα δημοσιεύματα τοῦ κόσμου

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

γράφει, «εἶναι μία ζηλευτὴ αἴσθησις ρυθμοῦ καὶ συμμετρίας ποὺ κάνει τὴν ἀφαίρεση νὰ φαίνεται ὀργανικὴ καὶ ἀναγκαία». Μεταξὺ τῶν καλλιτεχνῶν ποὺ ἔλαβαν μέρος στὴν ἐκθεση ἀναφέρεται μὲ ἰδιαίτερη ἐμφαση τὸ ὄνομα τοῦ κ. Μάριου Πρασίνου, τὸν ὁποῖο ὁ κ. Γουῶλλις θεωρεῖ σὰν ἕνα «ἀπὸ τοὺς διεθνῶς γνωστότερους ζωγράφους ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἀφηρημένη τέχνη». Ὁ γλύπτης κ. Κουλεντιανὸς ἀναφέρεται γιὰ τὴ λιτότητα καὶ τὴν ἰσορροπία τῶν ἔργων του, ἐνῶ οἱ γαλάζιοι ὀρίζοντες τοῦ Αἰγαίου καθρεφτίζονται λυρικὰ στοὺς πίνακες τοῦ κ. Καλιγιάνη. «Οἱ ὑπόλοιποι εἶναι περισσότερο Παριζιάνοι», καταλήγει ὁ Ἀγγλος τεχνοκρίτης, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ζωγράφο κ. Μαυροῖδη ποὺ ἡ ἀδρὴ καὶ ρωμαλέα τεχνοτροπία του προδίδει τὴν ἐπίδραση τῶν βυζαντινῶν ἀγιογραφῶν.»

Στατιστικές

Ἡ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ εἶναι ἐποχὴ τῶν στατιστικῶν, ἀλλὰ μία στατιστικὴ μπορεῖ συχνὰ νὰ ἀποδείξῃ τὰ πλέον ἀπίθανα πράγματα. Ἕνα χαρακτηριστικὸ δείγμα στατιστικῆς προσφέρει ἡ ἐφημερίδα «Sun Times» τοῦ Σικάγου μὲ τὸν παρακάτω πίνακα:

Πληθυσμὸς τῶν Η.Π.Α.	175.000.000
Ἀτομα ἄνω τῶν 65 ἐτῶν	57.300.000
Μένουν γιὰ νὰ ἐργασθῶν	117.700.000
Ἀτομα κάτω τῶν 21 ἐτῶν	64.700.000

Μένουν γιὰ νὰ ἐργασθῶν	53.000.000
Δημόσιοι Ὑπάλληλοι	24.000.000

Μένουν γιὰ νὰ ἐργασθῶν	29.000.000
Ἐνοπλεις Δυνάμεις	12.000.000

Μένουν γιὰ νὰ ἐργασθῶν	17.000.000
Ὑπάλληλοι τῶν Δήμων καὶ τῶν Πολιτειῶν	16.800.000

Μένουν γιὰ νὰ ἐργασθῶν	200.000
Ἀρρώστοι στὰ νοσοκομεῖα	126.000

Μένουν γιὰ νὰ ἐργασθῶν	74.000
Ἀλῆτες καὶ μέθυστοι	62.000

Μένουν γιὰ νὰ ἐργασθῶν	12.000
Τρόφιμοι φυλακῶν	11.998

Μένουν γιὰ νὰ ἐργασθῶν	2
------------------------	---

«Ποιοί εἶναι αὐτοὶ οἱ δύο;» καταλήγει ὁ συντάκτης τῆς στατιστικῆς. «Ἐ-

γὼ κ' ἐσὺ φυσικά. Καὶ κάνε μου τὴν χάρη νὰ στρωθῇς στὴ δουλειὰ γιατί βαρέθηκα νὰ ἐργάζωμαι σ' αὐτὸν τὸν τόπο ὁλομόναχος».

Κυνηγοί...

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΑΦΗΝΕΙ πάντα ἱσχυρὰ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀστυφύλακα τῆς Τροχαίας Γρηγορίου Βορέα ποὺ βραβεύθηκε τὴν περασμένη ἐβδομάδα ἀπὸ τὴ διεθνή ὁργάνωση «Λάιονς» ὡς ὁ καλύτερος ἀστυφύλακας τοῦ 1959. Ὁ βραβευθεὶς ἀνήκει στὴν Ὑπηρεσία Ἀναζητήσεων τῆς Τροχαίας ποὺ ἀνεκάλυψε πέρυσι 60 δράστες αὐτοκινητιστικῶν ἀτυχημάτων οἱ ὁποῖοι ἄφησαν ἀβοήθητα τὰ θύματά τους καὶ ἐξαφανίστηκαν. Οἱ δεκαεξὶ ἀπὸ τὶς ἐπιτυχίες αὐτὲς ὀφείλονται στὸ Βορέα.

«Ἀπὸ μικρὸς ἤθελα νὰ γίνω ἀστυνομικός», μᾶς εἶπε στὸ γραφεῖο τῆς ὑπηρεσίας του ποὺ τὸν συναντήσαμε. «Ὅταν ἦλθα τὸ 1943 ἀπὸ τὸ Γύθειο στὴν Ἀθήνα σκέφθηκα ὅτι αὐτὴ ἦταν ἡ εὐκαιρία ποὺ περίμενα.» Ἔτσι ντύθηκε τὴ γκριζὰ στολὴ μὲ τὰ ἀσημένια κουμπιά καὶ ἀργότερα ἐπείσε καὶ τὸν ἀδελφὸ του νὰ κάνῃ τὸ ἴδιο. Εἶναι ἕνας μεγαλόσωμος ἄνδρας μὲ φαρδιὲς πλάτες καὶ γελαστὸ πρόσωπο. Εἶναι 37 ἐτῶν καὶ ὑπηρετεῖ στὴ τμήμα Ἀναζητήσεων τῆς Τροχαίας ἐπτά χρόνια. Στὸ διάστημα αὐτὸ συνέλαβε 120 δράστες αὐτοκινητιστικῶν ἀτυχημάτων ποὺ εἶχαν ἐξαφανισθῇ μετὰ τὸ ἀτύχημα.

«Ὅλοι ἀφήνουν πίσω τους κάτι», λέει ὁ καλύτερος ἀστυφύλακας τοῦ 1959. «Ἴσως οἱ ἴδιοι δὲν ὑποπτεύονται ὅτι ἕνα κρύσταλλο ἀπὸ τὸ τζάμι τοῦ αὐτοκινήτου τους ποὺ θὰ μείνῃ στὸν τόπο τοῦ ἀτυχήματος μπορεῖ νὰ παίξῃ κάποιον ρόλο, ἀλλὰ γιὰ μᾶς εἶναι ἀρκετό. Ἀπὸ ἐδῶ καὶ μπρὸς χρειάζεται δουλειά. Ἄν ὁ ἀστυφύλακας δὲν λυπηθῇ τὸν κόπο του, ὁ δράστης βρίσκειται. Τὸ 1956 μία κούρσα σκότωσε στὴ λεωφόρο Ἀλεξάνδρας ἕνα ἀγόρι δεκαεπτὰ χρόνων. Τὸ δυστύχημα ἐγίνε βράδυ καὶ οἱ αὐτόπτες μάρτυρες δὲν εἶχαν δεῖ τίποτε. Μοῦ μίλησαν γιὰ μιὰ «Στουντεμπαϊνκερ» κόκκινη ποὺ τελικὰ ἀποδείχθηκε «Κράϋσλερ» μαύρη. Ἀρχισὰ νὰ γυρίζω τὰ συνεργεῖα. Μία κούρσα μὲ ζουληγμένο τὸ καπὼ στὴν Καλλιθέα μοῦ τρά-

βηξε την προσοχή. 'Πώς την έπαθε τη ζημιά;' ρωτώ το μηχανικό. 'Την έρριξε ένα παλιόπαιδο σέ ένα δέντρο' μου απάντησε. Κατάλαβα ότι μου έλεγε ψέματα. 'Αν το αυτόκίνητο είχε πέσει επάνω σέ δέντρο έπρεπε νά είχε στραπατσαρισθί ολόκληρο. 'Το καπώ είναι ζουληγμένο', του λέω, 'πράγμα που σημαίνει ότι χτύπησε σέ κάτι μαλακό. Ποιός ώδηγούσε το αυτόκίνητο την Πέμπτη τή το βράδυ;' 'Ο οδηγός τής Πέμπτης ήταν ένας κρεοπώλης. Μόλις πήγα και τόν βρήκα μου τά ώμολόγησε όλα.»

Ἐκείνη τὴ στιγμή μπήκαν στὸ γραφεῖο δύο ἀστυφύλακες. Ὁ ἓνας φοροῦσε λευκὰ περιβραχιόνια καὶ ἦταν ἑτοιμος γιὰ ὑπηρεσία. «Νὰ σᾶς συστήσω τὸν ἀδελφὸ μου», εἶπε ὁ Βορέας. «Ἐκὰνὰ τὴν ἀρχὴ καὶ τώρα ὅλοι στὴν οἰκογένεια γίνονται ἀστυνομικοί». Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βορέα χαιρέτισε καὶ ἔφυγε. Ὁ ἄλλος ἀστυφύλακας κάθισε δίπλα μας. «Εἰστε συνάδελφος;» μὲ ρώτησε.

«Είναι δημοσιογράφος», απάντησε ο Βορέας. «Από εδώ είναι ο Πιέρρος Άλφειρας που τιμήθηκε με τον τίτλο του καλύτερου αστυφύλακα του 1956.»

«Θὰ σᾶς ρωτήσω κάτι καὶ ἂν θέλετε
μοῦ ἀπαντᾶτε», εἶπα. «Εἰσθε εὐχαρι-
στημένοι ἀπὸ τῆ δουλειᾶ πού κάνετε;»

Οἱ δύο ἀστυφύλακες κοιτάχτηκαν.
«Εἶναι σκληρὸ ἐπάγγελμα», εἶπε ὁ
Βορέας. «Δὲν ἔχουμε οὔτε Πάσχα οὔτε
Χριστογέννα. Καμιά ὥρα δὲ μᾶς ἀνή-
κει. Εἶναι φορὲς ποὺ δουλεύουμε δέκα
καὶ δώδεκα ὥρες τὴν ἡμέρα καὶ ὁ μι-
σθὸς τοῦ ἀστυφύλακα εἶναι 1600 δραχ-
μὲς τὸ μῆνα. Τὸ καλοκαίρι μᾶς ψήνει
ὁ ἥλιος καὶ τὸ χειμῶνα μᾶς δέρνει ἡ
βροχή. Ἀλλὰ ὅπως καὶ νὰ τὸ πάρης
ἀξίζει τὸν κόπο νὰ εἶσαι ἀστυνομικός.»

«Ἔτσι εἶναι», συμφώνησε καὶ ὁ Ἄλευ-
ρᾶς.

Ἐκείνη τὴν ὥρα ἐφθασε στὰ γρα-
φεῖα τῆς «Ὑπηρεσίας Ἀναζητήσεων»
μία περίπτωση: Ἕνα φορτηγὸ εἶχε συγ-
κρουσθῇ μὲ ἕνα ἐπιβατικὸ στὰ Σφαγεῖα.
Εἶχε σκοτωθῇ ἕνα ἄτομο καὶ εἶχαν τραυ-
ματισθῇ ἕξι. Τὸ φορτηγὸ εἶχε ἐξαφανι-
στῇ.

«Τί λέτε θὰ τὰ καταφέρετε νὰ τὸ ἀ-
νακαλύψετε;» ρώτησα τὸ Βορέα.

«Ελπίζουμε», απάντησε ο καλύτερος αστυφύλακας του 1959.

Εἰλικρόνεια

ΤΟ ΜΠΑΡΛΙΓΚΤΟΝ είναι μία μικρή πόλη στο Γουισκόνσιν της Άμερικής. Τò ταχυδρομείο του έχει ανύπαρκτη κίνηση όλο τò χρόνο εκτός από τις ημέρες αυτές που οί υπάλληλοί του δέν προλαβαίνουν νά παραλαβαίνουν και νά ταξινομούν τὰ γράμματα. Τὰ γράμματα αυτά έρχονται από όλα τὰ μέρη του κόσμου και έχουν την ίδια διεύθυνση: «Λέσχη Ψευτών, Μπαρλιγκτον, Γουισκόνσιν, ΗΠΑ».

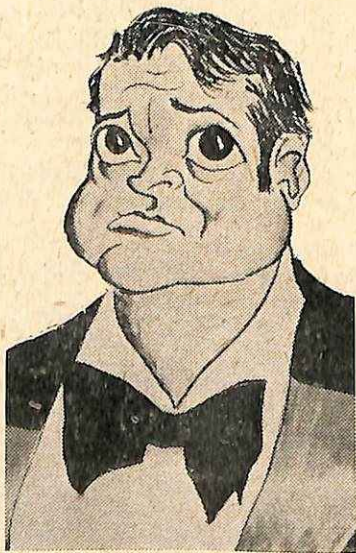
Εἶναι ἡ ἐποχὴ τοῦ ἐτήσιου διαγωνι-
σμοῦ ψέματος πού διοργανώνει ἡ Λέ-

σχη ανάμεσα στα μέλη της. Ή «Λέσχη Ψευτών» ιδρύθηκε τὸ 1929 καὶ στὰ 30 χρόνια ποὺ ἀκολούθησαν, σταθεροποίησε τὴ θέση της καὶ τὸ κύρος της. Σήμερα ἀριθμεῖ 90.000 μέλη σὲ ὅλο τὸν κόσμον. Δὲν εἶναι εὐκολο νὰ γίνῃ κανεὶς μέλος τῆς «Λέσχης Ψευτών». Ὅπως σὲ ὅλες τὶς σοβαρὲς λέσχες, πρέπει νὰ προταθῇ ἀπὸ δύο τακτικὰ μέλη ποὺ θὰ μιλήσουν γιὰ τὴν κοινωνική του θέση καὶ θὰ περιγράψουν τὶς ικανότητές του. Μετὰ πρέπει καὶ ὁ ἴδιος ὁ ὑποψήφιος νὰ κἀνῃ κάτι. Αὐτὸ τὸ κάτι φυσικὰ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἓνα ψέμα. Ἐνα ψέμα τόσο συναρπαστικό, ποὺ θὰ κἀνῃ τὰ αὐστηρὰ βλέμματα τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Λέσχης νὰ σπειθίσουν ἀπὸ ἐνδιαφέρον. Ἡ «Λέσχη Ψευτών» εἶναι ἀκριβοδίκαιη στὶς κρίσεις της. Ὁ καλὸς ψεύτης μπορεῖ νὰ εἶναι σίγουρος ὅτι θὰ γίνῃ μέλος της. Μόνο οἱ πολιτικοὶ δὲν γίνονται δεκτοὶ στὴ Λέσχῃ. «Εἴμαστε ἐρασιτέχνες», ἐξηγοῦν οἱ ἀρμόδιοι. «Δὲν θέλουμε ἐπαγγελματίες στὸ σὺλλόγὸ μας».

Δὸν Κιχώτης 1960

ΡΩΤΗΣΑΝ ΤΟΝ ΟΡΣΟΝ ΟΥΈΛΛΕς
ἂν εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἔλαβε μέρος
σὰν ἡθοποιοὺς ἢ σὰν σκηνοθέτης, σὲ πολ-
λὰς ταινίες στὶς ὁποῖες δὲν πίστευε.

«Ποτέ δὲν εἶπα ὄχι σὲ μιὰ πρόταξη ὅσες ἀντιρρήσεις κι ἂν εἶχα γιὰ τὴν ποιότητα τοῦ ἔργου ἢ γιὰ τὸ ρόλο μου», ἀπάντησε ὁ γιγαντιαῖος Ὁρσον, ὁ ὁποῖος τώρα ἀποφάσισε νὰ τακτοποιήσῃ ὀριστικὰ τὴν ἰδιωτικὴ του ζωὴ καὶ νὰ ζήσῃ σὰν καλὸς οἰκογενειάρχης.

μέ τη νεαρῶτατη γυναίκα του καὶ τὴν κόρη του. «Ἐχω μονίμως ἀνάγκη ἀπὸ χρήματα γιὰ νὰ μπορῶ νὰ «γυρίζω» κάθε τόσο μία δική μου ταϊνία, ὅπως τὴν θέλω ἐγώ, πρᾶγμα ποῦ, ὁμολογῶ, μοῦ συμβαίνει σπάνια.» «Μὰ ὁ καλλιτέχνης ξεπέφτει ὅταν “πουλιέται”!» τὸν δέεκοψε ἕνας νεαρὸς δημοσιογράφος.»

«Ὁ καλλιτέχνης ξεπέφτει ὅταν δὲν εἰ-

ναί ἄξιός νὰ θυσιάσῃ τὰ πάντα σὸ ἔργον τοῦ», τὸν ἀποστόμωσε ὁ Οὐέλλες. Κ' ὕστερα, μὲ ἐπιείκεια ἐξήγησε τὴν ἀποψὴν τοῦ: «Βλέπετε, ἓνας ἠωγράφος, γιὰ νὰ κἀν ἓναν πίνακα ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τελλάρα,μπογιές καὶ πινέλλα. Ξέρετε πόσο μοῦ κοστίζουν τὰ δικά μου τελλάρα καὶ πινέλλα, οἱ δικές μου μπογιές; Τουλάχιστον δυὸ ἑκατομμύρια δολλάρια! Τόσα θέλει ἓνας σκηνοθέτης γιὰ νὰ φτιάξῃ μιὰ ἀνεξάρτητη ταινία. Δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο νὰ πωλήσω τοῦ νὰ μοῦ προμηθεύσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ χρήματα. Ποῦλῶ λοιπὸν τὸν ἑαυτό μου καὶ σὰς δίνω τὸ λόγο μου ὅτι ἡ συνείδησί μου δὲν μὲ τύπτει.»

Ἡ τελευταία ταινία πού «γράφει» οὐδέποτε βρῇ χρήματα ὁ Ὅρσον Οὐδέλλης. Εἶναι ἕνας «Δὸν Κιχώτης» τοῦ καιροῦ μας, πού τὸν κινηματογραφεῖ χωρὶς προετοιμασία, ὅπως τὸν δὴνησε ἡ ἔμπειρή του.

«Σὲ τί συνίσταται ὁ μοναχὸς τοῦ «Δὸν Κιχώτη»;

«Σὲ μιὰ σκηνὴ π.χ. ὁ Δὼν Κιχώτης ἐπισκεπτεται ἓναν κινηματογράφο. Βλέπει τὴν ἡρώϊδα στὰ χέρια τοῦ “κακού” ἐνῶ τὸ “παλληκάρι” ἀπουσιάζει τὸ πανί. Δεῖ μετὰ τὴν λόγχη καὶ σχίζει τὸ ἐπειθὰ εἶχε νόημα στὴν ἐποχὴ μας τὸ ἀνάλογον σόδιο τῶν ἀνεμόμυλων. Ἔτσι, ἀνάλογα μετὰ τοῦ ἐπεισόδιου τοῦ κινηματογράφου ἐναι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα. Ὁ Δὼν Κιχώτης ἀντιμετωπίζει μετὰ τὸν δικὸν του τρόπον ὅλα τὰ φαινόμενα τῆς σύγχρονης ζωῆς».

Τελικά οί δημοσιογράφοι ἔσαν γιὰ τὶς ἀντιλήψεις τοῦ γιὰ τὴν ἑθνικὴ «Nouvelle vague» (Νέο ἐθνικισμὸς) θέμα παρουσίαζε ἰδιαιτέρο ἐνδιαφέρον γιὰτὶ ὅλοι οἱ νέοι σκηνοθέτες ὑπάρταν δημοσιογράφοι καὶ κριτικοὶ τοῦ περὶ τοῦ δικοῦ «Καγιέ ντὺ Σινεμά» καὶ φανατικοὶ ὑποστηρικταὶ τοῦ Οὐέλλες. Ἰκανοὶ ὄντες κρυμμένα, μεγαλοφυσέστατα ἰσχυρὰ ἀκόμη καὶ στὶς πρὸ φανερά ἀποτυχημένες ἐμπνεύσεις τοῦ. Ὁ Οὐέλλες ὁμῶς δὲν ἔπεσε στὴν παγίδα ποὺ ἐκβλήθησε μὲ τὴ σκληρὴ εἰλικρίνεια ποὺ ἐφ' ἧς χαρακτηρίζει: «Ξέρω πῶς σὰς ἀπογοητεύω πικρά, ἔλλα τὰ γούστα μου εἶναι πολλὰ συντηρητικὰ. Δὲν ἀνέχομαι τὸν Νέο Κύμα καὶ περισσότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς σκηνοθέτες θαυμάζω τὸν Βιττόριο Ντὲ Σίκα.»

Συνωνυμία

Σ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥΣ
τῆς Εὐρώπης ἀλλὰ καὶ τῆς
κῆς τὸ ὄνομα τῆς Ἑλίζαβεθ Ταίλ-
δεν θυμίζει κανένα ἀστὲρι τοῦ 40 ἐπο-
γουντ ἀλλὰ μία λεπτὴ κυρία 40 εἰκο-
περίπου, ἀπλῶς νόστιμη, ἡ ὁποία γρά-
φει θαυμάσια διηγήματα καὶ θεωρεῖται
ἡ διάδοχος τῆς Τζαίν Μάνσφιλντ.
Τύποι της εἶναι περίεργοι καὶ ἐκκε-
τρικοί, ἀλλὰ τόσο ζωντανοί, ποὺ δυνά-
γραφεὶ ὁ γνωστὸς σὲ μᾶς Κόμπτον Μα-
κένζυ «συνεχίζουν νὰ ζοῦν γύρω μας»
ἀκόμη καὶ ὅταν κλείσουμε τὸ βιβλίον.

«Πόσους προσυλήτισες ἐσύ;»

(Copyright «Punch» «Εκλογής»)

κειὰ καὶ χαριτωμένη ἡ Αἴρις Λάσιν, 20
ἐτῶν. Χόρεψαν ὅλο τὸ θράδυ μαζί καὶ
λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν αὐγὴ ὁ Ἄλμπερτ
ρώτησε τὴν ἡ Αἴρις. «Θέλεις νὰ παντρευ-
τοῦμε;» «Ναί», ἀπάντησε τὸ κορίτσι.
Ἀλλὰ δυὸ μέρες μετὰ τὸ γάμο τὸν ἐγ-
κατέλειψε σύζυλο καὶ γύρισε στὸ σπίτι
της.

«Ο δικαστής στον οποίο έφθασε η υπόθεση βρέθηκε σε μεγάλη άμνηστια. «Είναι γυναίκα μου», δήλωσε ο Χέρμαν. «Πρέπει να την υποχρεώσετε να γυρίσει κοντά μου.» «Δέν είναι γυναίκα του, διαμαρτυρήθηκαν οι γονείς της "Αϊρίς, «Την υπνώτισαν πριν της άποσπάση τη

συγκατάθεσή της.» Ὁ Χέρμαν πετάχτηκε ὀρθίος μὲ μάτια ποὺ ἐβγαζαν φλόγες. «Ἄγαπηθήκαμε, φώναξε. «Ὑπάρχει τίποτε τὸ παράξενο στὴν ἀγάπη ποὺ γεννιέται ἀνάμεσα σὲ δύο νέους ἀνθρώπους μὲ τὴν πρώτη ματιά;» Ὁ δικαστὴς ἔξυσε τὸ κεφάλι του. «Ἀν σὰς ἀγάπησε, γιατί σὰς ἐγκατέλειψε;» ρώτησε; Ὁ Ἄλμπερτ Χέρμαν κάθισε κάτω ἀποκαμωμένος. «Εἶμαι βέβαιος», ψιθύρισε, «ὅτι τὴν πῆγαν σὲ κάποιον ἄλλο ὑπνωτιστὴ ὁ ὁποῖος τὴν ἔστρεψε ἐναντίον μου.» Ὁ δικαστὴς δήλωσε, ἀδυναμία νὰ συνεχίστῃ τὴ δίκη καὶ διέκοψε στὸ σημεῖο αὐτό.

³ Απορία

ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟ «Τὰ Φῶτα τοῦ Φώτη» ποὺ παίζεται ἐδῶ καὶ τρεῖς μῆνες στὰ «Διονύσια» παρουσιάσθηκε στὸ κοινὸ σὰν νέο ἔργο, ἐνῶ εἶναι ἡ γνωστὴ «Σάντα Τσικίτα», ποὺ εἶχε ἐρμηνεύσει ὁ Βασίλης Λογοθετίδης. Τὸ ἔργο εἶχε στὸ θέατρο μεγάλῃ ἐπιτυχία καὶ σὰν ταινία σημείωσε ἀκόμη μεγαλύτερη. Πέρασαν μερικὰ χρόνια καὶ οἱ συγγραφεῖς τοῦ τὸ θυμῆθηκαν καὶ πάλι. Εἶχαν κάθε δικαίωμα νὰ τὸ κάνουν. Ἕνα καλὸ ἔργο εἶναι πάντα νέο καὶ τίποτε δὲν ἀποκλείει μίᾳ ἐπανάληψη τῆς ἐμπορικῆς τοῦ ἐπιτυχίας. Τὸ πρόβλημα εἶναι ἄλλο. Γιατὶ ἄλλαξαν τὸν τίτλο τοῦ καθῶς καὶ τὰ ὄνοματα ὀρισμένων ἀπὸ τὰ πρόσωπα τοῦ ἔργου; (Ἡ Τσικίτα π.χ. τῆς «Σάντα Τσικίτας» γίνεται Ντολὸρες στὰ «Φῶτα τοῦ Φώτη» κλπ.). Μήπως βαρέθηκαν τὶς παλαιὲς ὀνομασίες, μήπως τὶς ἐξέχασαν ἢ μήπως θέλησαν νὰ μᾶς κοροϊδέψουν;

⁹ Επισκέπτῃς

Ο ΣΑΛΒΑΤΟΡΕ ΚΟΥΑΣΙΜΟΝΤΟ
ἐξήλωσε στους δημοσιογράφους
μετά την άφιξή του στο αεροδρόμιο.
«Ή γίαγιά μου ήταν Έλληνίδα. Γεν-
νήθηκε στην Πάτρα και λεγόταν Ρόζα
Παπανδρέου».

‘Η άπονομή του Νομπέλ στὸν Ἴταλὸ ποιητὴ θεωρήθηκε ἀπὸ πολλοὺς σὰν μιὰ φιλολογικὴ ἐκπληξη. Κάποις δὲν τὸ περίμενε καὶ ὁ Ζυλ Ρομαίν ἔγραψε δηκτικὰ ὅτι οἱ ἀθάνατοι τῆς Σουηδικῆς Ἀκαδημίας διαλέγουν ὄλο καὶ πὺ ἀγνωστὰ ὀνόματα γιὰ νὰ τὰ τιμῇσιν μετὰ τὸ βραβεῖο. Ἴσως καὶ ὁ ἴδιος νὰ μὴν τὸ περίμενε. (Οἱ ἐκδότες του, Μονατόρι καὶ Μπομπιάνι, βρέθηκαν κυριολεκτικὰ ἀπρετοίμαστοι γιὰ ν’ ἀντιμετωπίσουν τὴν ἀγοραστικὴ πλημμυρίδα ποὺ ξέσπασε μετὰ τὴν ἀπονομὴ τοῦ βραβεῖου). Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν φαίνεται νὰ τὸ παραδέχεται τώρα καὶ ὑποστηρίζει ὅτι δὲν δοκίμασε ἐξαιρετικὴ ἐκπληξη ὅταν ἔμαθε τὸ εὐχάριστο νέο. «Κάποιος μὲ ρώτησε ἂν ἡ στιγμὴ ἐκείνη ἦταν ἡ πιὸ εὐτυχισμένη τῆς ζωῆς μου», συνέχισε. «Τοῦ ἀπαντῶ χωρὶς δισταγμὸ ὅτι ὄχι. Ἡ εὐτυχία εἶναι κάτι ποὺ ὑπάρχει μέσα μας. Δὲν πρέπει νὰ τὴν δημιουργοῦν οὕτε νὰ τὴν ἐπηρεάζουν ἐξωτερικὰ στοιχεῖα.»

Γίνεται πολὺς λόγος γιὰ τὰ πολιτι-
κά φρονήματα τοῦ Κουασίμοντο. Εἶ-
ναι γεγονός ὅτι ὁ Ἰταλὸς ποιητὴς ἀ-
νῆκει στὴ φιλολογικὴ γενεὰ τῆς Ἰταλίας
ποὺ ἀκούστηκε μετὰ τὴν πτώση τοῦ Φα-
σισμού. Τὴν ἐπομένη τῆς ἡμέρας ποὺ
ἐξαπολύθηκε ὁ Σπουτνίκ στὸς αἰθέ-
ρες, δημοσίευσε στὴν «Οὐμανιτὰ» ἕνα
ἀπὸ τὰ καλύτερά του ποιήματα μὲ τί-
τλο «Πρὸς τὴ Σελήνη» καὶ ὅταν κατὰ τὴ
διάρκεια τῆς τελευταίας ἐπισκέψεώς του
στὴ Σοβιετικὴ Ἔνωση προσεβλήθη ἀπὸ
καρδιακὴ κρίση οἱ Ρώσοι τοῦ ἔστειλαν

τὸν προσωπικὸ γιαντρὸ τοῦ Στάλιν. Ὁ ἴδιος εἶναι πολὺ προσεκτικὸς ὅταν θίγονται πολιτικὰ ζητήματα καὶ ἀπαντᾷ συχνὰ μὲ ὑπερβολικὴ περίσκεψη. «Δὲν εἶμαι κοινωνιολόγος ἀλλὰ ποιητὴς» εἶπε ὅταν τὸν ρώτησε κάποιος γιὰ τὶς ἐπιπτώσεις ποὺ μπορεῖ ἂν ἔχῃ ἡ καταπίεση τῶν μικρῶν χωρῶν ἀπὸ τὶς μεγάλες δυνάμεις, ἀλλὰ ἀργότερα δήλωσε ὅτι ἀντιπαθεῖ τὴν ποίηση ποὺ ἀσχολεῖται μόνο μὲ τὴ φύση καὶ τὰ λουλούδια ἀντὶ τῶν ἀσχοληθῆ μὲ τὸν ἄνθρωπο. «Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἓνα ἐπικίνδυνο ἀλλὰ ὠραῖο θέμα». Ἡ ἀτομικὴ βόμβα τοῦ προκαλεῖ ἀγανάκτηση καὶ πανικὸν. «Εἶναι κάτι ποὺ ἔσωσε προσωρινὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἀλλὰ στὸ τέλος θὰ τὴν καταστρέψῃ». Γιὰ τὰ Εὐρωπαϊκὰ γράμματα ἔχει τὴ γνώμη ὅτι περνοῦν ἀπὸ μία κρίση, ἀλλὰ ξεχωρίζει τὴν Ἀγγλοσαξονικὴ λογοτεχνία γιὰ τὴ ζωτικότητα της. «Ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς μὴ ἀρέσουν ὁ Χέμινγουαϊ καὶ ὁ Φώκνερ».

Ἡ φυσιογνωμία του εἶναι παράξενη. Τὸ πρόσωπό του εἶναι πολὺ λευκὸ, ἡ μύτη του γαμπῆ καὶ μεγάλῃ, τὸ μέτωπό του εὐρὺ καὶ προτεταμένον. Ὁσὸ ποῦ ὑπάρχει στὴ μορφὴ του κάτι τὸ ἄσπαστο ποῦ σὲ κάνει νὰ τὸν προσέλξης.

Θαυμάζει τὸ ἔργο τοῦ Καζαντζάκη καὶ στὸ τελευταῖο ταξίδι του στὸ Λονδίνο γνώρισε τὸν Σεφέρη. «Εἶναι ἕνας θαυμασίος συζητητῆς» λέει. Κάποιος τὸν ρώτησε ξαφνικὰ σὲ ποιά πόλη τῆς Εὐρώπης θὰ ἤθελε νὰ ζήσει ἂν δὲν ἔμενε στὴν Ἰταλία. Ὁ Κουασίμοντο χαμογέλασε. «Ἄν ποὺ ἀποκλείατε τὴ Ρώμην θὰ διάλεγα τὴν Ἀθήναν, ἀπάντησε, ὅπως τὸ περιμέναμε ἀπὸ τὸ τυπικὰ εὐγενικὸ ὄφος ποὺ εἶχε πάρει.

Dum spiro spero

ΞΕΡΕΤΕ ΝΑ ΑΝΑΠΝΕΕΤΕ; Τὸ ἐρώ-
τημα εἶναι ἀρκετὰ περίεργο ἄλλα
δὲν πρέπει κανεὶς νὰ βιασθῇ νὰ δώσῃ
ἀπάντησι. Κατὰ τὸν κ. Γουίλλιαμ Νό-
ουλς, διευθυντὴ τοῦ «Ἰνστιτούτου Ἀνα-
πνοῆς» τοῦ Λονδίνου, ὅπου κάθε χρόνο
500 ἄτομα μαθαίνουν νὰ ἀναπνεύουν σω-
στά, ἡ ἀπάντησι πρέπει νὰ εἶναι ἀρνη-
τικὴ. Ἀναπνέουμε μηχανικὰ χωρὶς νὰ
νοιώθουμε τὴ σημασίαν τῆς λειτουργίας
αὐτῆς. Ἡ σωστὴ ἀναπνοὴ κάνει τὸν ἄν-
θρωπον νὰ αἰσθάνεται γερός καὶ αἰσιό-
δοξος. Μία ἄσκησις καλῆς ἀναπνοῆς τὴν
παραμονὴ μιᾶς σπουδαίας συναντήσεως
θα μᾶς δώσῃ τὸ κουράγιον ποὺ ἀπαιτεῖ
ἡ περίστασις. Ὁ περίφημος παίκτης
τοῦ μπέζ μπόλ Μπόμπ Τάρλεϋ παίρ-
νει πάντα μιὰ βαθεῖα ἀναπνοὴ πρὶν κυ-
πῆσῃ τὴν μπάλλα. Τῇ στιγμῇ τῆς ἐκ-
πνοῆς τὴν κυτπᾷ. «Αὐτὸ εἶναι τὸ σημεῖον
ποὺ πρέπει νὰ προσέξῃ ἐκεῖνος ποὺ θέ-
λει νὰ μάθῃ νὰ ἀναπνέῃ σωστά», τονί-
ζει ὁ Νόουλς. «Κατὰ τὴ γνώμην μου δὲν
ἔχει τόσον μεγάλην σημασίαν ἡ εἰσπνοὴ
ὅσο ἡ ἐκπνοή. Ὁρισμένους μελωδιστὰς ὅπως
ὁ Βαρκάρης τοῦ Βόλγα» καὶ τὰ κομ-

μάτια που τραγουδοῦσαν οἱ νέγροι τοῦ Νότου καθὼς δούλευαν εἶναι εἰδικὰ τινε-
σμένες γιὰ νὰ κάνουν τοὺς ἀνθρώπους
νὰ ἐκπνέουν σὲ κανονικὰ καὶ ἰσχύοντα
διαστήματα. Αὐτὸ τοὺς βοηθοῦσε ἡ ἀργή
υπομένουν τὸ σκληρὸ μόχθο. Ἡ ἀργή
καὶ κανονικὴ ἐκπνοὴ τονώνει τὸν ὄργανο-
νισμό. Αὐτὸ τὸ γνωρίζουν καλὰ οἱ ὁρο-
μείς καὶ οἱ κολυμβηταί, ἀλλὰ μπορεῖτε
καὶ σεῖς νὰ τὸ καταλάβετε προσέχον-
τας τὴν ἐκπνοή σας μίαν ὀρισμένη στι-
γμή. Ἄν τὴ στιγμή που πρόκειται νὰ
κάνετε ἓνα παγωμένο ντοῦς ἀρχίσετε μέσ-
αὐτῇ τὰ μικρὰ παιδιὰ νὰ κάνουν φωνάζον-
τας θὰ αἰσθανθῇτε ἐλάχιστα τὴν ἀλλο-
γὴ τῆς θερμοκρασίας. Κάποιο ἔνστικτο
ὥθει τὰ μικρὰ παιδιὰ νὰ κάνουν κατὰ
παρόμοιο. Προσέξτε τα πὼς φωνάζουν
καθὼς τρέχουν νὰ πέσουν στὴ θάλασ-
σα. Τὴ στιγμή ἐκείνῃ δὲν κάνουν τίπο-
τε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ ἐκπνέουν. Ἡ ἐκπνοὴ
κάνει πολὺ λιγώτερο δυσάρεστη τὴν
ἐκπνοὴ μὲ τὸ κρύο νερό. Κατὰ τὸν ἴδιον
τρόπο τὰ μωρὰ φωνάζουν ἢ κλαῖναι ἐπὶ
χτυπήσουν κάπου. Πάλι λειτουργεῖ τὸ
ἴδιο ἔνστικτο που τὰ ὥθει νὰ βγάλουν
τὸν ἀέρα που ὑπάρχει μέσα τους γιὰ
τὸν ἀνθέξουν τὸν πόνο. Πόσο σωστὴ εἶ-
ναι αὐτὴ ἡ ἀντίδραση θὰ τὸ καταλά-
βετε ἂν κάνετε καὶ σεῖς τὸ ἴδιο στὴν πε-
ρίπτωσιν π.χ. που θὰ κάψετε τὸ χέρι
σας. Ἀρχίστε νὰ ἐκπνέετε μετρώσαν-
τα δυνάτῃ ὡς τὰ δέκα. Πάρτε μίαν ἀσκήσι-
ν καὶ κάνετε πάλι τὸ ἴδιο. Οἱ ἀσκήσι-
αὐτὲς θὰ σὰς πείσουν ὅτι ἡ ἐκπνοὴ εἶ-
ναι ἓνα θεῖο δῶρο γιὰ νὰ ἀντιμετωπι-
ζομεν τὸ πόνο.»

ναί ένα θείο δωρό γιά
ζουμε τὸ πόνον.»

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀσχοληθοῦμε περισ-
σότερο μὲ τὴν ἐκπνοή μας. Τί ἀκριβὲς
πρέπει νὰ κάνουμε; Ὁ κ. Νόουλς τῆς
τείνει μία σειρὰ μεθόδων ποὺ μπορεῖ καλῶς
ἀναπνοῆς ἀπὸ τὶς ὁποῖες ταιριάζει καλῶς
νὰ διαλέξῃ ὅποια τὸν ταιριάζει διαβάστε δι-
ρα. «Ἀπὸ μιὰ ἐφημερίδα διαβάστε δι-
νατὰ χωρὶς νὰ πάρετε δευτέρη ἀναπνοή.
ὅσο μπορεῖτε περισσότερες πόσες λέξε-
ταν τελειώσετε μετρήστε πόσες κάνετε
διαβάσατε. Τὴν ἄλλη μέρα μετρημένη δι-
ῖδια πείραμα καὶ τὴν μετρημένη δι-
ῖδιο, προσπαθῶντας νὰ παρατείνετε δι-
ένα καὶ περισσότερο τὴ διάρκεια τῆς
ἐκπνοῆς σας». Κάτι ἀνάλογο εἶναι τὸ
μέθοδος τοῦ μετρήματος. Καθίστε ἀνα-
παυτικά κάπου καὶ ἀρχίστε νὰ μετρεῖ-
τε ἀπὸ τὸ ἓνα ὥς τὸ 12. Στὸ ἓνα φωνά-
τε μιὰ βαθεῖα ἀναπνοή. Δευτεροβάπτισ-
στε τὸ 4 σταθῆτε ἓνα δευτεροβάπτισ-
καὶ ἀρχίστε νὰ ἐκπνέετε. Τὴν ἐπομένη τὴν
ἡμέρα προσπαθῆτε νὰ παρατείνετε τὴν
διάρκεια τῆς εἰσπνοῆς σας ὥς τὸ 5 καὶ
τῆς ἐκπνοῆς σας ὥς τὸ 15. Συνεχίζετε δι-
τας τὴν ἀσκήση αὐτὴ καθυποῖ. Τραγοῦ-
διαπιστώσατε ὅτι τὸ τραγοῦ-
πολὴν τὴν ἀσκήση τῆς διάρκειας ἀπὸ τῆς
γουδώντας αὐξάνετε τὴ διάρκειαν ἀπὸ τῆς
ἐκπνοῆς σας. Ἔτσι ὅσοι θὰ ἔχετε ἀπὸ τῆς
ῶρισμένην σειρὰ ἀσκήσεων ποὺ ταιριάζει στὴν
τὸν μουσικὸ σκοπὸ ποὺ θὰ σὰς κάνῃ
ναπνοῆς σας καὶ αὐτὸ θὰ εὐχάριστος
ἐργάζεσθαι ἀνετα καὶ εὐχάριστος...

«ΤΟ ΑΙΩΝ ΕΣΤΙ»

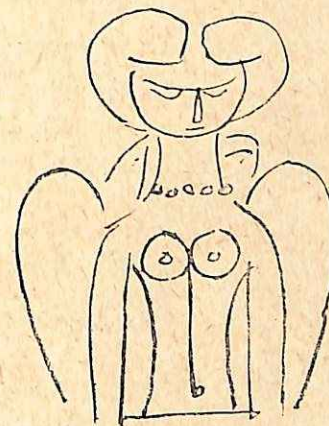
Επειτα ἀπὸ 17 χρόνων σιωπῇ — γόνιμη σιωπῇ ὅπως δείχ-
νουν οἱ δύο συλλογές τραγουδιῶν ποῦ κυκλοφόρησαν πρὶν
ἀπὸ λίγο καιροῦ — ὁ κ. Ὀδυσσεὺς Ἐλύτης μᾶς δίνει μετὰ
τὸν «Ἥλιο τὸν πρῶτον» τὸ «Ἀξίον ἔστι» καὶ
τὸ «Ἐξ καὶ μία τύψεις γιὰ τὸν οὐρανόν».

«...είναι...για τὴν ψυχήν για τὸν οὐρανόν».
 «...ἔστιν φανερό πῶς ὁ κ. Ἐλύτης σὺν
 τοῦ ἐκείνου προσπαθεῖ νὰ μεταφέρει τοὺς
 ἴδιους τρόπους στὴ νέα ποίησιν, ἀλλὰ, βέ-
 βαια, μὲ ὅλες τὶς ιδιομορφίες πού ἡ ποίησις
 αὐτὴ ἐπιβάλλει γιὰ νὰ διατηρήσῃ τὸν χαρα-
 κτήρα της.
 Ὁ κ. Ἐλύτης ἐπιχειρεῖ κατὶ παράλληλο,
 φυσικὰ μὲ ὅλες τὶς ἀναλογίες τηρουμένες, μὲ
 τὸν Παλαμά καὶ τὸν Σικελιανό — τὸν «Δωδε-
 καῖον τοῦ Γέρφου» καὶ τὴ «Συνείδησις τῆς
 ἀντιπολίτεως» — ἀλλὰ μὲ ἐπιτυχὴ προσαρμογὴ τῶν
 μέτρων τροπαίων καὶ μελωδικῶν θά μπο-
 ροῦσε νὰ καλεῖται νὰ ἀνιχνεύσῃ στὴν ἐπικολορητικὴ
 αὐτὴν γραφίαν τῆς ἐλληνικῆς γλῆς. Ὁ ἐπω-

δικός στίχος που έρχεται κάθε τόσο σαν κατακλείδα κεφαλαίου: «Αὐτός ὁ κόσμος ὁ μικρός, ὁ μέγας», και που βέβαια είναι ὁ ἑλληνικὸς κόσμος, ἐνθυμίζει κάπως ἀντὶ τὴν περιφρασηρὴση τοῦ Πῶλ Βαλερύ, ὃν δὲν μάς ἀπατᾷ ἡ μνήμη, που μιλῶντας κάποτε γιὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴν εἶχε χαρακτηρίσει *Ce petit monde immense* !

Ὁ ποιητὴς φαίνεται ἐπίσης νὰ ταλαιπωρηταί πάντα ἀπὸ τὴ νοσταλγία καὶ τὸ ὄραμα τοῦ Αἰγαίου καὶ τῶν νησιῶν του, καὶ νὰ συντηρῇ θησαυρισμένην στὴν ψυχὴ του τὴ μεγάλη συγκίνησιν τοῦ Ἀλβανικοῦ ἔθνους. Σχετικὰ μάλιστα μὲ τὸ τελευταῖο αὐτό, μερικεῖς ἀριστουργηματικὲς ἀφηγήσεις στὸ πεζό, ποὺ χρησιμεύουν σὰν πρόλογοι καὶ σὰν εἰσαγωγὲς στὰ τραγούδια του, δίνουν πρὸς ἔκτυπη τὴ μονιμότητα βιωμένων ἐντυπώσεων.

Μὲ τὴν ἄδεια τοῦ συγγραφέα ἀναδημο-
σιεύουμε μερικὰ χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα
καὶ ἀπὸ τὶς δύο ἐξαιρετικὲς συλλογές.

ΑΝΟΜΙΕΣ ἐμίαναν τὰ χέρια μου, πῶς νὰ τ' ἀνοίξω;
Κουστωδιές γεμίσανε τὰ μάτια μου, ποῦ νὰ κοιτάξω;
Γιοὶ τῶν ἀνθρώπων, τί νὰ πῶ;
Τὰ φριχτὰ σηκώνει ἡ γῆς κι ἡ ψυχὴ τὰ φριχτότερα!
Εὕγε πρώτη νεότης μου καὶ ἀδάμαστο χεῖλι
ποῦ τὸ βότσαλο δίδαξες τῆς τρικυμίας
καὶ στὶς μπόρες μέσα, τῆς βροντῆς ἀντιμίλησες
Εὕγε πρώτη νεότης μου!
Τόσο χῶμα στὶς ρίζες μου ἔριξες, ποῦ κι ἡ σκέψη μου χλόισε!
Τόσο φῶς μὲς στὸ αἷμα, ποῦ κι ἡ ἀγάπη μου πῆρε
τὸ κράτος καὶ τὸ νόημα τ' οὐρανοῦ.
Καθαρὸς εἶμαι ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη
καὶ στὰ χέρια τοῦ Θανάτου ἄχρηστο σκεῦος
καὶ στὰ νύχια τῶν ἀγροίκων, λεία κακὴ.
Γιοὶ τῶν ἀνθρώπων, νὰ φοβοῦμαι τί;
Πάρετέ μου τὰ σπλάχνα, τραγούδησα!
Πάρετέ μου τὴ θάλασσα μὲ τοὺς ἄσπρους βοριάδες,
τὸ πλατὺ τὸ παράθυρο γεμάτο λεμονιές,
τὰ πολλὰ κελαηδίσματα, καὶ τὸ κορίτσι τὸ ἕνα
ποῦ καὶ μόνον ἂν ἄγγιξα ἡ χαρὰ του μοῦ ἄρκεσε
πάρετέ μου, τραγούδησα!
Πάρετέ μου τὰ ὄνειρα, πῶς νὰ διαβάσετε;
Πάρετέ μου τὴ σκέψη, ποῦ νὰ τὴν πεῖτε;
Καθαρὸς εἶμαι ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη.
Μὲ τὸ στόμα φιλώντας ἐχάρηκα τὸ παρθένο κορμί.
Μὲ τὸ στόμα φουσώντας χρωμάτισα τὴ δορὰ τοῦ πελάγους.
Τις ιδέες μου ὅλες ἐνησιώτισα.
Στὴ συνειδήσή μου ἔσταξα λεμόνι.

(ΤΟ ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙ, Τὰ Πάθη, ΙΓ')

«ΤΟ ΑΙΩΝ ΕΣΤΙ»

ΑΙΩΝ ΕΣΤΙ τὸ φῶς καὶ ἡ πρώτη
χαραγμένη στὴν πέτρα εὐχὴ τοῦ ἀνθρώπου
ἡ ἀλκή μὲς στὸ ζῶο ποὺ ὀδηγεῖ τὸν ἥλιο
τὸ φυτὸ ποὺ κελάδησε καὶ βγήκε ἡ μέρα

Ἡ στεριά ποὺ βουτᾷ καὶ ὑψώνει αὐχένα
ἓνα λίθινο ἄλογο ποὺ ἱππεύει ὁ πόντος
οἱ μικρὲς κυανὲς φωνὲς μυριάδες
ἡ μεγάλη λευκὴ κεφαλὴ Ποσειδῶνος

ΑΙΩΝ ΕΣΤΙ τὸ χέρι τῆς Γοργόνας
ποὺ κρατᾷ τὸ τρικάρτο σὰ νὰ τὸ σώζει
σὰ νὰ τὸ κάνει τάμα στοὺς ἀνέμους
σὰ νὰ λέει νὰ τ' ἀφήσει καὶ πάλι ὄχι

Ὁ μικρὸς ἐρωδιὸς τῆς ἐκκλησίας
ἡ ἐννιά τὸ πρῶτ' ἄν περγαμόντο
ἓνα βότσαλο ἄπεφθο μὲσα στὸ βάθος
τ' οὐρανοῦ τοῦ γλαυκοῦ φυτεῖες καὶ στέγες

Οἱ ΣΗΜΑΝΤΟΡΕΣ ἄνεμοι ποὺ ἱερουργοῦνε
ποὺ σηκώνουν τὸ πέλαγος σὰ Θεοτόκο
ποὺ φυσοῦν καὶ ἀνάβουνε τὰ πορτοκάλια
ποὺ σφυρίζουν στὰ ὄρη κι ἔρχονται

Οἱ ἀγένειοι δόκιμοι τῆς τρικυμίας
οἱ δρομεῖς ποὺ διάνυσαν τὰ οὐράνια μίλια
οἱ Ἑρμῆδες μὲ τὸ μυτερὸ σκιαδί
καὶ τοῦ μαύρου καπνοῦ τὸ κηρύκειο

Ὁ Μαῖστρος, ὁ Λεβάντες, ὁ Γαρμπῆς
ὁ Πουνέντες, ὁ Γραῖγος, ὁ Σιρόκος
ἡ Τραμουντάνα, ἡ Ὅστρια

ΑΙΩΝ ΕΣΤΙ τὸ ἀνάτιο δάκρυ
ἀνατέλλοντες ἀργὰ στὰ ὠραῖα μάτια
τῶν παιδιῶν ποὺ κρατιοῦνται χέρι-χέρι
τῶν παιδιῶν ποὺ κοιτάζονται καὶ δὲ μιλοῦνται

Τῶν ἐρώτων τὸ τραῦλισμα πάνω στὰ βράχια
ἓνας φάρος ποὺ ἐκτόνωσεν αἰώνων θλίψη

ΑΛΛΑ ΠΡΙΝ ἀκούσω ἀγέρα ἢ μουσικὴ
ποὺ κινούσα σὲ ξάγναντο νὰ βγῶ
(μὴν ἀπεραντὴ κόκκινη ἄμμο ἀνέβαινα
μὲ τὴ φτέρνα μου σβήνοντας τὴν Ἱστορίαν)
πάλευα τὰ σεντόνια Ἦταν αὐτὸ ποὺ γύρευα
καὶ ἀθῶο καὶ ριγηλὸ σὰν ἀμπελώνας
καὶ βαθὺ καὶ ἀχάραγο σὰν ἡ ἄλλη ὕψη τ' οὐρανοῦ
Κάτι λίγο ψυχῆς μὲσα στὴν ἄργιλο
Τότε εἶπε καὶ γεννήθηκεν ἡ θάλασσα
Καὶ εἶδα καὶ θαύμασα
Καὶ στὴ μέση τῆς ἑσπεῖρε κόσμους μικροὺς κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσή μου:

τὸ τριζόνι τὸ ἐπίμονο καθὼς ἡ τύψη
καὶ τὸ μάλλινο ἔρημο μὲσα στ' ἀγιάζι

Ὁ στυφὸς μὲς στὰ δόντια ἐπίορκος δούσμος
δύο χεῖλη ποὺ ἀδύνατο νὰ στέρξουν — καὶ ὅμως
τὸ "ἀντίο,, στὰ τσίνορα ποὺ λίγο λάμπει
καὶ μετὰ ὁ γιὰ πάντοτε θολὸς κόσμος

Τὸ ἀργὸ καὶ βαρὺ τῶν καταιγίδων ὄργανο
στὴν καταστραμμένη του φωνῇ ὁ Ἡράκλειτος
τῶν φονιάδων ἡ ἄλλη πλευρὰ ἡ ἀθέατη
τὸ μικρὸ "γιατί,, ποὺ ἔμεινε ἀναπάντητο

ΑΙΩΝ ΕΣΤΙ τὸ χέρι ποὺ ἐπιστρέφει
ἀπὸ φόνο φριχτὸν καὶ τώρα ξέρει
ποιοὺς ἀλήθεια ὁ κόσμος ποὺ ὑπερέχει
ποιοὺς τὸ "νῦν,, καὶ ποιοὺς τὸ "αἰὲν,, τοῦ κόσμου:

Νῦν τὸ ἀγρίμι τῆς μυρτιάς Νῦν ἡ κραυγὴ τοῦ Μάη
Αἰὲν ἡ ἄκρα συνείδηση Αἰὲν ἡ πλησιφάνη

Νῦν νῦν ἡ παραίτηση καὶ τοῦ ὕπνου ἡ μύμη
Αἰὲν αἰὲν ὁ λόγος καὶ ἡ Τρόπις ἡ ἀστρική

Νῦν τῶν λεπιδωπτερῶν τὸ νέφος τὸ κινούμενο
Αἰὲν τῶν μυστηρίων τὸ φῶς τὸ περιπττάμενο

Νῦν τὸ περίβλημα τῆς Γῆς καὶ ἡ Ἐξουσία
Αἰὲν ἡ βρώση τῆς Ψυχῆς καὶ ἡ πεμπτουσία

Νῦν τῆς Σελήνης τὸ μελάγχρωμα τὸ ἀνίατο
Αἰὲν τὸ χρυσοκύανο τοῦ Γαλαξία σελάγισμα

Νῦν τῶν λαῶν τὸ ἀμάλαμα καὶ ὁ μαῦρος Ὀφθαλμός
Αἰὲν τῆς Δίκης τὸ ἄγαλμα καὶ ὁ μέγας Ὁφθαλμός

Νῦν ἡ ταπείνωση τῶν Θεῶν Νῦν ἡ σποδὸς τοῦ
Ἀνθρώπου

Νῦν Νῦν τὸ μῆδεν
καὶ Αἰὲν ὁ κόσμος ὁ μικρὸς, ὁ Μέγας!

Ἐκλογή

Ἴπποι πέτρινοι μὲ τὴ χαίτη ὀρθή
καὶ γαλήνιοι ἀμφορεῖς
καὶ λοξὲς δελφινιῶν ράχες

ἢ Ἴος ἢ Σίκινος ἢ Σέριφος ἢ Μήλος
Κάθε λέξη κι ἀπὸ 'να χελιδόνι
γιὰ νὰ σοῦ φέρνει τὴν ἀνοιξὴ μὲσα στὸ θέρος,, εἶπε
Καὶ πολλὰ τὰ λιόδεντρα
ποὺ νὰ κρησάρουν στὰ χέρια τους τὸ φῶς
κι ἐλαφρὸ ν' ἀπλώνεται στὸν ὕπνο σου
καὶ πολλὰ τὰ τζιτζίκια
ποὺ νὰ μὴν τὰ νιώθεις
ὅπως δὲ νιώθεις τὸ σφυγμὸ στὸ χέρι σου
ἀλλὰ λίγο τὸ νερὸ
γιὰ νὰ τὸ 'χεις Θεὸ καὶ νὰ κατέχεις τί σημαίνει ὁ λόγος του
καὶ τὸ δέντρο μονάχο του
χωρὶς κοπάδι
γιὰ νὰ τὸ κάνεις φίλο σου
καὶ νὰ γνωρίζεις τ' ἀκριβὸ τοῦ τ' ὄνομα
φτανὸ στὰ πόδια σου τὸ χῶμα
γιὰ νὰ μὴν ἔχεις ποῦ ν' ἀπλώσεις ρίζα
καὶ νὰ τραβᾷς τοῦ βάθους ὁλοένα
καὶ πλατὺς ἐπάνου ὁ οὐρανὸς
γιὰ νὰ διαβάξεις μόνος σου τὴν ἀπεραντοσύνη
ΑἴΤΟΣ
ὁ κόσμος ὁ μικρὸς, ὁ μέγας!

(ΑΙΩΝ ΕΣΤΙ, Ἡ Γένεσις)

ΤΟ ΟΙΚΟΠΕΔΟ ΜΕ ΤΙΣ ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

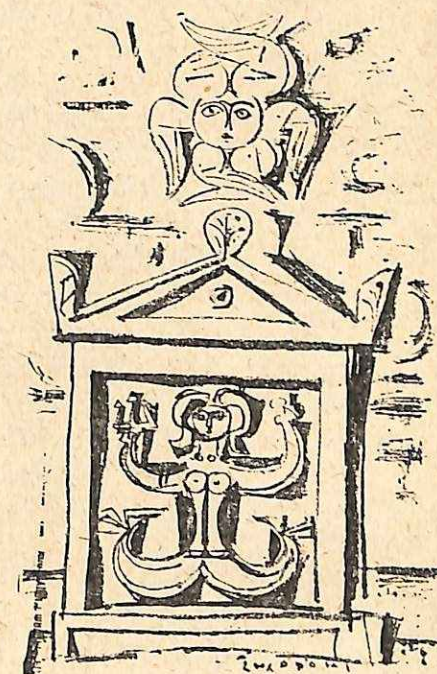
Μὴν ἀπὸ τὴς ἀνήλιαγες μέρες ἐκείνου τοῦ χει-
μῶνα, ἓνα πρῶτ' Ἰαννουαρίου, σωρὸς αὐτοκίνητα κι
μυτοσυκλέτες ἐξώσανε τὸ μικρὸ συνοικισμό τοῦ Λευ-
τέρου, μὲ τὰ τρύπια τενεκεδένια παράθυρα καὶ τ' αὐ-
τὰ τῶν ὀρεῶν στὸ δρόμο. Καὶ φωνὲς ἄγριες βγά-
νανται, ἐκατεβήκανε ἄνθρωποι μὲ χυμένη τὴν ὕψη
στὰ μολύβι καὶ τὰ μαλλιά ὁλοσὰ ἴδιο ἄχερο. Προ-
σέλασσοντας νὰ συναχτοῦν οἱ ἄντρες ὅλοι στὸ οἰκόπε-
δο κατὰ τὴς τσουκνίδες. Καὶ ἦταν ἀρματωμένοι ἀπὸ
πᾶν ὡς κάτου, μὲ τὴς μπούκες χαμηλὰ στραμμέ-
νες κατὰ τὸ μπουλούκι. Καὶ μεγάλος φόβος ἔπιανε
τὰ παιδιὰ, ἐπειδὴ τύχαινε, σχεδὸν ὅλα, νὰ κατέχου-
νε κάποιο μυστικὸ στὴν τσέπη ἢ στὴν ψυχὴ τους.
Αἰὲν τὸς τρόπος ἄλλος δὲν ἦτανε, καὶ χρέος τὴν ἀνάγκη
κάνοντας, λάβανε θέση στὴ γραμμὴ, καὶ οἱ ἄν-
θρωποι μὲ τὸ μολύβι στὴν ὕψη, τὸ ἄχερο στὰ μαλ-
λὰ τῶν τσουκνίδων ποδῶν, ξετυλίξανε γύ-
ρω τὸς σαρμάτους. Καὶ κόψανε στὰ δύο
τὴς τσουκνίδες, ὅσο ποὺ τὸ χιονόνερο ἄρχισε νὰ πέφτει,
τὸς τσουκνίδες, μὴπως τοὺς φύγουν ἢ σπάσουνε.
Τότε, ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος φάνηκε ἄργα βαδίζον-
τας τὸ δάχτυλο κι οἱ ὥρες ἀνατρίχιαζαν στὸ με-
ταλλικὸ ρολοὶ μπροστά, εὐθὺς οἱ ἄλλοι τὸν ἀρπάζανε ἀπὸ
τὸ ρολοὶ καὶ τὸν ἐσοῦσανε χάμου πατώντας τον.
Ὁ πρῶτος ἔφτασε κάποτε ἡ στιγμὴ νὰ σταθεῖ καὶ
μπαρὸς στὸ Λευτέρη. Ἀλλὰ κείνος δὲ σάλεψε. Σή-

κῶσε μόνον ἄργα τὰ μάτια του καὶ τὰ πῆγε μειμῶς
τόσο μακριὰ — μακριὰ μὲσα στὸ μέλλον του — ποὺ ὁ
ἄλλος ἐνίωσε τὸ σκούνημα κι ἔγειρε πίσω μὲ κίν-
ησιον νὰ πέσει. Καὶ σκυλιάζοντας, ἔκαε ν' ἀνασηκώ-
σει τὸ μαῦρο του πανί, νὰν τοῦ φτύσει κατὰμουτρο.
Μὰ πάλι ὁ Λευτέρης δὲ σάλεψε.

Πάνω σὲ κείνη τὴ στιγμὴ, ὁ Μεγάλος Ξένος,
αὐτὸς ποὺ ἀκολουθοῦσε μὲ τὰ τρία σειρήνια στὸ για-
κά, στριψίζοντας στὴ μέση τὰ χέρια του κάγγασε:
ὄριστε, εἶπε, ὄριστε οἱ ἄνθρωποι ποὺ θέλουνε, λέει,
ν' ἀλλάξουνε τὴν πορεία τοῦ κόσμου! Καὶ μὴ γνωρί-
ζοντας ὅτι ἔλεγε τὴν ἀλήθεια ὁ δυστυχῆς, καταπρό-
σωπο τρεῖς φορές τοῦ κατάφερε τὸ μαστίγιο. Ἀλ-
λὰ τρίτη φορὰ ὁ Λευτέρης δὲ σάλεψε. Τότε, τυφλὸς
ἀπ' τὴ λίγη πέραση ποὺ 'χε ἡ δύναμη στὰ χέρια του,
ὁ ἄλλος, μὴ γνωρίζοντας τί πράττει, τράβηξε τὸ περί-
στροφο καὶ τοῦ τὸ βρόντηξε σύρριζα στὸ δεξιὸ του αὐτί.

Καὶ πολὺ τρομάξανε τὰ παιδιὰ, καὶ οἱ ἄνθρω-
ποι μὲ τὸ μολύβι στὴν ὕψη καὶ τὸ ἄχερο στὰ μαλλιά
καὶ τὰ κοντὰ μαῦρα ποδῶν, κέρωσαν. Ἐπειδὴ
πῆγαν κι ἤρθαν γύρω τὰ χαμόσπιτα, καὶ σὲ πολ-
λὲς μεριὲς τὸ πισσόχαρτο ἔπεσε καὶ φάνηκε μα-
κριὰ, πίσω ἀπ' τὸν ἥλιο, οἱ γυναῖκες νὰ κλαῖνε γο-
νατιστές, πάνω σ' ἓνα ἔρημο οἰκόπεδο, γεμάτο τσου-
κνίδες καὶ μαῦρα πηχτὰ αἵματα. Ἐνῶ σήμαινε δώ-
δεκα ἀκριβῶς τὸ μεγάλο ρολοὶ τῶν ἀγγέλων.

(ΤΟ ΑΙΩΝ ΕΣΤΙ, Τὰ Πάθη, Ἀνάγνωσμα τέταρτο)

ΜΟΝΟΣ κυβέρνησα ☉ τὴ θλίψη μου
 Μόνος ἀποίκησα ☉ τὸν ἐγκαταλειμμένο Μάιο
 Μόνος ἐκόλπωσα ☉ τὶς εὐωδιές
 Ἐπάνω στὸν ἀγρὸ ☉ μὲ τὶς ἀλκυονίδες
 Τάισα τὰ λουλούδια κίτρινο ☉ βουκόλισα τοὺς λόφους
 Ἐπυροβόλησα τὴν ἐρημιὰ ☉ μὲ κόκκινο!
 Εἶπα : δὲ θά 'ναι ἡ μαχαιριὰ ☉ βαθύτερη ἀπὸ τὴν κραυγὴ
 Καὶ εἶπα : δὲ θά 'ναι τὸ Ἄδικο ☉ τιμιότερο ἀπ' τὸ αἷμα!
 Τὸ χέρι τῶν σεισμῶν ☉ τὸ χέρι τῶν λιμῶν
 Τὸ χέρι τῶν ἐχτρῶν ☉ τὸ χέρι τῶν δικῶν
 Μου, ἐφρένιασαν ἐχάλασαν ☉ ἐρήμαξαν ἀφάνισαν
 Μία καὶ δύο ☉ καὶ τρεῖς φορές
 Προδόθηκα κι ἀπόμεινα ☉ στὸν κάμπο μόνος
 Πάρθηκα καὶ πατήθηκα ☉ σὰν κάστρο μόνος
 Τὸ μήνυμα ποὺ σήκωνα ☉ τ' ἄντεξα μόνος!

Μόνος ἀπέλπισα ☉ τὸ θάνατο
 Μόνος ἐδάγκωσα ☉ μὲς στὸν Καιρὸ μὲ δόντια πέτρινα
 Μόνος ἐκίνησα ☉ γιὰ τὸ μακρὺ
 Ταξίδι σὰν τῆς σάλ ☉ πιγγας μὲς στοὺς αἰθέρες!
 Ἦταν στὴ δύναμή μου ἡ Νέμεση ☉ τὸ ἀτσάλι κι ἡ ἀτιμία
 Νὰ προχωρήσω μὲ τὸν κορνιαχτὸ ☉ καὶ τ' ἄρματα
 Εἶπα : μὲ μόνο τὸ σπαθί ☉ τοῦ κρύου νεροῦ θὰ παραβγῶ
 Καὶ εἶπα : μὲ μόνο τὸ Ἀσπίλο ☉ τοῦ νοῦ μου θὰ χτυπήσω!
 Στὸ πείσμα τῶν σεισμῶν ☉ στὸ πείσμα τῶν λιμῶν
 Στὸ πείσμα τῶν ἐχτρῶν ☉ στὸ πείσμα τῶν δικῶν
 Μου, ἀνάντισα κρατήθηκα ☉ ψυχώθηκα κραταιώθηκα
 Μία καὶ δύο ☉ καὶ τρεῖς φορές
 Θεμέλιωσα τὰ σπίτια μου ☉ στὴ μνήμη μόνος
 Πῆρα καὶ στεφανώθηκα ☉ τὴν ἄλω μόνος
 Τὸ στᾶρι ποὺ εὐαγγέλισα ☉ τό ὄρεψα μόνος!

(ΤΟ Αἰῖον ἔστι, τὰ Πάθη, γ')

Με το λύχνο τοῦ ἄστρου ☉ στοὺς οὐρανοὺς ἐβγῆκα
 Στὸ ἀγιάζι τῶν λειμῶνων ☉ στὴ μόνη ἀκτὴ τοῦ κόσμου
 Ποῦ νὰ βρῶ τὴν ψυχὴ μου ☉ τὸ τετράφυλλο δάκρυ!

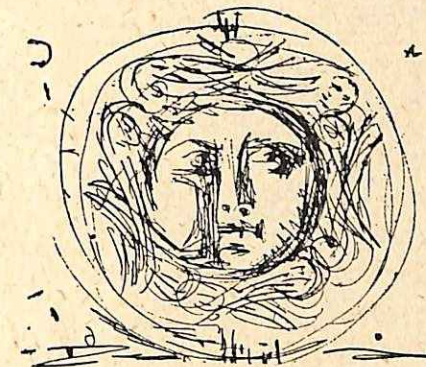
Λυπημένες μυρσίνες ☉ ἀσημωμένες ὕπνο
 Μοῦ ράντισαν τὴν ὄψη ☉ Φυσῶ καὶ μόνος πάω
 Ποῦ νὰ βρῶ τὴν ψυχὴ μου ☉ τὸ τετράφυλλο δάκρυ!

Ὁδηγὲ τῶν ἀκτίνων ☉ καὶ τῶν κοιτῶνων Μάγε
 Ἀγύρτη ποὺ γνωρίζεις ☉ τὸ μέλλον μίλησέ μου
 Ποῦ νὰ βρῶ τὴν ψυχὴ μου ☉ τὸ τετράφυλλο δάκρυ!
 Τὰ κορίτσια μου πένθος ☉ γιὰ τοὺς αἰῶνες ἔχουν
 Τ' ἀγόρια μου τουφέκια ☉ κρατοῦν καὶ δὲν κατέχουν
 Ποῦ νὰ βρῶ τὴν ψυχὴ μου ☉ τὸ τετράφυλλο δάκρυ!

Ἐκατόγχειρες νύχτες ☉ μὲς στὸ στερέωμα ὅλο
 Τὰ σπλάχνα μου ἀναδεύουν ☉ Αὐτὸς ὁ πόνος καίει
 Ποῦ νὰ βρῶ τὴν ψυχὴ μου ☉ τὸ τετράφυλλο δάκρυ!

Με τὸ λύχνο τοῦ ἄστρου ☉ στοὺς οὐρανοὺς γυρίζω
 Στὸ ἀγιάζι τῶν λειμῶνων ☉ στὴ μόνη ἀκτὴ τοῦ κόσμου
 Ποῦ νὰ βρῶ τὴν ψυχὴ μου ☉ τὸ τετράφυλλο δάκρυ!

(ΤΟ Αἰῖον ἔστι, τὰ Πάθη, ε')

ΤΟΝ ΠΛΟΤΤΟ δὲν ἔδωκες ποτὲ σὲ μένα
 τὸν ὀλοένα ἐρημούμενο ἀπὸ τὶς φυλές τῶν Ἠπείρων
 καὶ ἀπ' αὐτὲς πάλι ἀλαζονικά, ὀλοένα, δοξαζόμενο!

Ἐλαβε τὸν Βότρυ ὁ Βορρᾶς
 καὶ τὸν Στάχυ ὁ Νότος
 τὴ φορὰ τοῦ ἀνέμου ἐξαγοράζοντας
 καὶ τῶν δέντρων τὸν κάματο δύο καὶ τρεῖς φορές
 ἀνόσια ἐξαργυρώνοντας.

Ἄλλο ἐγώ,
 πάρεξ τὸ θυμάρι στὴν καρφίδα τοῦ ἡλίου δὲν ἐγνώρισα
 καὶ πάρεξ
 τὴ σταγόνα τοῦ νεροῦ στ' ἄκοπα γένια μου δὲν ἐνίωσα
 μὰ τραχὺ τὸ μάγουλο ἔθεσα στὸ τραχύτερο τῆς πέτρας
 αἰῶνες κι αἰῶνες.

Ἐκοιμήθηκα πάνω στὴν ἐγνοια τῆς αὐριανῆς ἡμέρας
 ὅπως ὁ στρατιώτης ἐπάνω στὸ τουφέκι του.

Καὶ τὰ ἐλέη τῆς νύχτας ἐρεύνησα
 ὅπως ὁ ἀσκητὴς τὸ Θεό του.

Ἀπὸ τὸν ἰδρώτα μου ἔδεσαν διαμάντι
 καὶ στὰ κρυφὰ μοῦ ἀντικαταστήσανε
 τὴν παρθένα τοῦ βλέμματος.

Ἐζυγίσανε τὴ χαρὰ μου καὶ τὴ βρήκανε, λέει, μικρὴ
 καὶ τὴν πατήσανε χάμου σὰν ἔντομο.

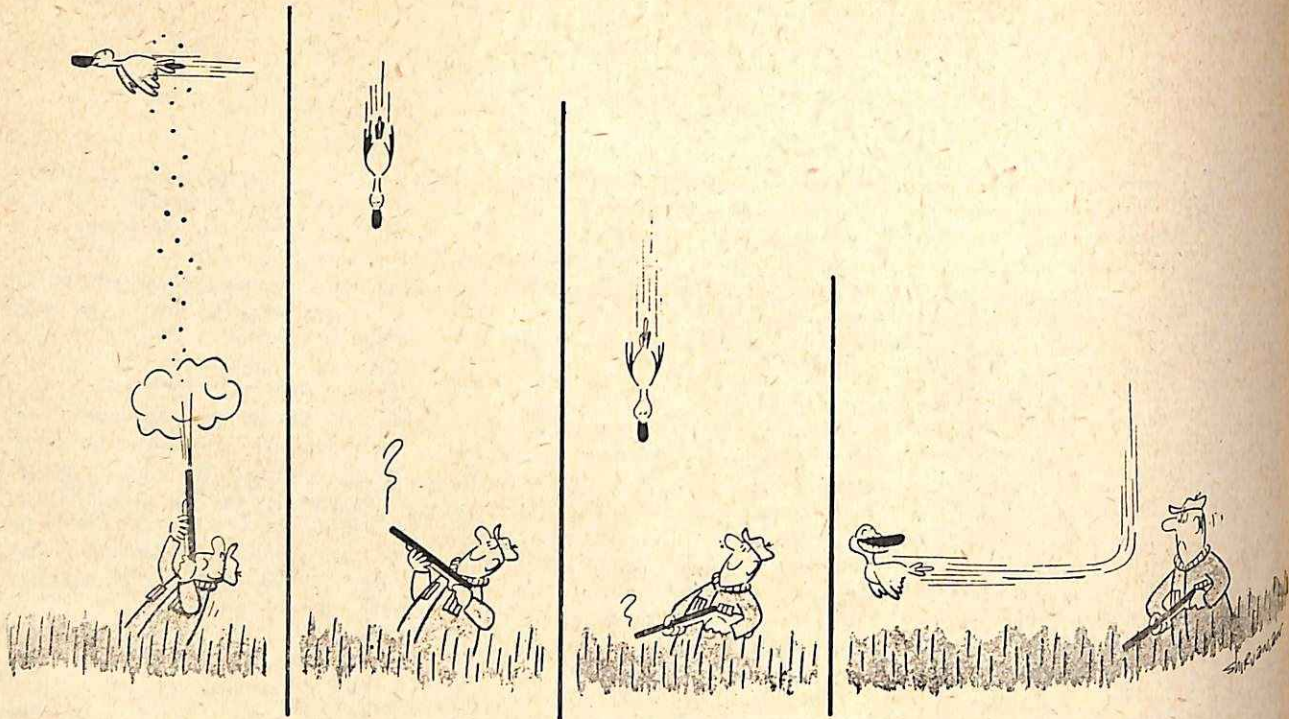
Τὴ χαρὰ μου χάμου πατήσανε καὶ στὴν πέτρα μέσα κλείσανε
 καὶ στερνὰ τὴν πέτρα μοῦ ἀφήσανε,
 τρομερὴ ζωγραφιά μου.

Με πελέκι βαρὺ τὴ χτυποῦν, μὲ σκαρπέλο σκληρὸ τὴν τρυποῦν,
 μὲ καλέμι πικρὸ τὴ χαράζουν, τὴν πέτρα μου.

Κι ὅσο τρώει τὴν ὕλη ὁ καιρὸς, τόσο βγαίνει πιὸ καθαρὸς
 ὁ χρησμός ἀπ' τὴν ὄψη μου :

ΤΗΝ ΟΡΓΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΝΑ ΦΟΒΑΣΤΕ
 ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΡΑΧΩΝ Τ' ΑΓΓΕΛΙΑΤΑ!

(ΤΟ Αἰῖον ἔστι, τὰ Πάθη, ς')

ναντίον των ακτινοβολιών υ'οθέτησε ωρισμένες συστάσεις που καθορίζουν τις δόσεις ακτινοβολίας που όταν ξεπεραστούν υπάρχει κίνδυνος σοβαρών συνεπειών για το άτομο και για τους απογόνους του.

Τα πορίσματα αυτών και άλλων συζητήσεων και αποφάσεων σε διεθνές επίπεδο προβάλλουν την ανάγκη να αποφεύγεται στο μέλλον κάθε μη απαραίτητη ακτινογραφία της έγκυου καθώς και οι μη απολύτως αναγκαίες τακτικές εξετάσεις με ακτίνες, όπως λ.χ. οι περιοδικές ακτινοσκοπήσεις των παιδιών στο σχολείο καθώς και άλλων δόμων ατόμων σε διάφορα ιατρικά κέντρα.

Αν, παρ' όλες τις επανειλημμένες προειδοποιήσεις που γίνονται εδώ και πενήντα χρόνια, οι δόλβες που προκαλούν οι ακτίνες Χ εξακολουθούν να αντιμετωπίζονται με κάποια έπιτολαιότητα, περισσότερη δυσπιστία παρατηρήθηκε από την αρχή για το ράδιο που ανακάλυψαν ο Πιέρ και η Μαρία Κιουρί συνεχίζοντας τις εργασίες του Μπεκερέλ για τη διεισδυτική επίδραση των αλάτων του ουρανίου. Ο Μπεκερέλ έπαθε ραδιοδερματίτιδα επειδή είχε κρατήσει πολλές μέρες στην τσέπη του γιλέκου του ένα σωληνάριο με ράδιο. Κινούμενος από περιέργεια και από την επιθυμία να διαπιστώσει στον έαυτο του τις βιολογικές επιδράσεις της νέας ουσίας, ο Πιέρ Κιουρί την άφησε επί δέκα ώρες σε επαφή με το χέρι του. Το θορραλέο αυτό πείραμα στάθηκε άφορμή να γίνουν ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις στην Ακαδημία Φυσι-

κών Επιστημών: «Εμφάνιση ενός έρυθματος χωρίς πόνο σε επιφάνεια έξω τετραγωνικών εκατοστών. Σχηματισμός κρούστας ως την 20ή ημέρα. Την 42η ημέρα περιφερειακή αποκατάσταση των ιστών και από την 52η ημέρα οριστική παραμονή μιάς βλάβης σε επιφάνεια ενός τετραγωνικού εκατοστού...»

Ο Πιέρ Κιουρί σκοτώθηκε σε δυστύχημα το 1906 και έτσι δεν μπόρεσε να παρακολουθήσει τη συνέχεια αλλά η γυναίκα του, η Μαρία, που συνέχισε το έργο του, πέθανε από τις πληγές που της προκάλεσε ο χειρισμός του επικίνδυνου μετάλλου. Η κόρη της Ιρέν Ζολιό-Κιουρί, αν και ήταν προειδοποιημένη, σ' όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας της έδειξε μια αξιοθαύμαστη αδιαφορία για τις συνέπειες που θα είχε η δουλειά της στην υγεία της και πέθανε από λευχαιμία το 1956.

Αλλά τα νοσοκομεία που χρησιμοποιούν το ράδιο πήραν από την αρχή αυστηρά προφυλακτικά μέτρα: οι ειδικοί χρησιμοποιούσαν μολυβένιους θώρακες και χειρίζονταν τα μηχανήματα από απόσταση.

Γοητευμένοι από τις éνανεωτικές ιδιότητες του ραδίου, οι γιατροί σκέφθηκαν να το εισαγάγουν στο ανθρώπινο σώμα με μορφή αλάτων ή ραδιενεργών υγρών. Λησμόνησαν, όμως, ότι οι ραδιενεργές ουσίες που απορροφώνται από το σώμα εκπέμπουν ακτινοβολίες τόσο βλαβερές όσο και οι ακτινοβολίες των συσκευών ακτίνων Χ και ότι οι ουσίες αυτές ακτινοβολούν συνέχεια στους ιστούς ώπου να εξαλειφθούν, πράγμα που μπορεί να κρατήσει χρόνια.

Εκατοντάδες χιλιάδες άσθενείς όλο τον κόσμο πήραν έτσι ως το 1950 το ραδιενεργό δηλητήριο που παρήγαγε ο οργανισμός των βαυαρώδων για τις καρδιακές διαταραχές, την πέρταση, την σεξουαλική ανικανότητα, το έλκος, τον διαβήτη, την σύφιλη, την ισχυαλγία κλπ.

Το 1928 όμως διαπιστώθηκε η θυστηρημένη τοξική επίδραση του ραδίου με ώρισμένες περιπτώσεις δηλητηρίασεων. Έτσι οι γιατροί έπαψαν να δίνουν τα αλάτα ραδίου. Ένα άλλο σχετικό φαινόμενο «θοροτραστ» αποδείχθηκε επίσης βερό και έγκαταλείφθηκε.

Λίγο πριν από τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο η Ιρέν και ο Φρανσουά Ζολιό-Κιουρί ανακάλυψαν την τεχνητή ραδιενέργεια από την οποία προήλθε η εφαρμογή των ισότοπων στην ιατρική.

Μερικά από τα ακτινοβόλα στοιχεία: Ιώδιο 131, φωσφόρο 32, βάλλιο 60, άνθραξ 14, χρυσός 198, ασβέστιο 45 επέτρεψαν νέων ραδιενεργών ουσιών από τις οποίες περιμένουμε μεσες και σημαντικές βιολογικές επιδράσεις της εφαρμογής τους. Οι έρευνες διαπιστώνουν ότι οι ιστοί απορροφούν τα στοιχεία αυτά ανάλογα με τη βλαβερότητα που παρουσιάζουν.

Τα ισότοπα συντελέσανε σε ενδιαφέρουσες έρευνες για την

πεία του καρκίνου αλλά οι εύκολιες που πρόσφεραν ώθησαν τους γιατρούς να επεκταθούν σε τομείς ευρύτερους και σε πειράματα ποικίλα προτού μάθουν από τους υπεύθυνους τεχνικούς τα πορίσματα της καθαρής έρευνας.

Για να αναχαιτίσουν την διασύννη αυτή και να ρυθμίσουν την χρησιμοποίηση όλων των ραδιενεργών όπλων που είχε στα χέρια της η Ιατρική, συγκεντώθηκαν το 1955 διάσημοι ειδικοί στα πλαίσια της Διεθνούς Διασκέψεως 'Ατομικής Ένεργειας. Οι ανακοινώσεις τους συγκεντρώθηκαν σε δυο όγκώδεις τόμους που ο ένας έσχολείται με τα ραδιενεργά ισότοπα και τις πυρηνικές ακτινοβολίες στην Ιατρική και ο δεύτερος με τις βιολογικές συνέπειες των ακτινοβολιών.

Τα βιβλία αυτά με την επιστημονική τους ακρίβεια, αποτελούν πραγματικό οδηγό για το πού και πώς πρέπει να χρησιμοποιούνται οι ακτίνες Χ στον άνθρωπο, και θα έπρεπε να βρίσκονται στο γραφείο κάθε γιατρού.

Μετά την ατομική διάσκεψη της ένελης έγιναν νέες έρευνες για την έπιδραση της πυρηνικής ένεργειας στη βιολογία και την Ιατρική και χιλιάδες έσθενείς δοκίμασαν τις νέες μεθόδους. Όταν οι ακτινολογικές εξετάσεις συμπεριλαμβάνουν οι ειδικοί, έπαναλαμβάνουν και συνεχίζονται, είναι επικίνδυνα. Ο κίνδυνος είναι πρώτα γενετική αφού ξέρουμε ότι και μικρές δόσεις μπορούν να επηρεάσουν τα κύτταρα αναπαραγωγής και να προκαλέσουν δυσμενείς μεταβολές που μεταδίδονται κληρονομικά.

Οι δόσεις αυτές της ακτινοβολίας μπορούν όμως και να προκαλέσουν αρνητικά καρκινώματα. Αν σήμερα έχει το θορύβου, δεν αποκλείεται να τεθή άσθενή πρόβλημα για τα τεχνητά ραδιενεργά στοιχεία που χρησιμοποιεί όλο και περισσότερο η Ιατρική.

Ο άλλος καθηγητής Λακασάν τοσιμιο πόλεμο η Ιρέν και ο Φρανσουά Ζολιό-Κιουρί ανακάλυψαν την τεχνητή ραδιενέργεια από την οποία προήλθε η εφαρμογή των ισότοπων στην ιατρική.

Μερικά από τα ακτινοβόλα στοιχεία: Ιώδιο 131, φωσφόρο 32, βάλλιο 60, άνθραξ 14, χρυσός 198, ασβέστιο 45 επέτρεψαν νέων ραδιενεργών ουσιών από τις οποίες περιμένουμε μεσες και σημαντικές βιολογικές επιδράσεις της εφαρμογής τους. Οι έρευνες διαπιστώνουν ότι οι ιστοί απορροφούν τα στοιχεία αυτά ανάλογα με τη βλαβερότητα που παρουσιάζουν.

Τα ισότοπα συντελέσανε σε ενδιαφέρουσες έρευνες για την

στερημένα, παραμορφωμένα, τυφλά κλπ. Οι άνθρωποι αυτοί άνθρωποι πεθαίνουν προτού αποκτήσουν απογόνους και έτσι η ισορροπία δεν κινδυνεύει. Πάντως κάθε δόση ακτίνων Χ που επιδρά στα κύτταρα αναπαραγωγής, μπορεί να δημιουργήσει κακό στους απογόνους.

Οι ακτινοβολίες μπορούν να επηρεάσουν τα κύτταρα αναπαραγωγής κατά τρεις τρόπους: να τα καταστρέψουν, να βλάψουν τα χρωμοσώματά τους ή να προκαλέσουν μία γενική μεταβολή.

Η πρώτη περίπτωση έχει σαν συνέπεια τη στειρότητα και δεν ενδιαφέρει το μέλλον του είδους. Οι δύο άλλες περιπτώσεις απειλούν τη γενετική ισορροπία.

Μερικοί γιατροί δεν διστάζουν να καταπολεμήσουν με ακτινοβολίες την γυναικεία στειρότητα. Η μέθοδος όμως αυτή όχι μόνο φέρνει καμιά φορά το αντίθετο αποτέλεσμα αλλά μπορεί να έχει γενετικές συνέπειες που θα έμφανισθούν πολύ αργότερα.

Μπροστά σ' αυτές τις άγνωστες ακτίνες που θέτουν τόσα προβλήματα πρέπει να ληφθούν πολλά μέτρα ασφαλείας. Έχοντας ακριβώς ύπ' όψη τις μετέπειτα συνέπειες, οι διεθνείς Ιατρικές έπιτροπές έχουν μειώσει την έπιτρεπόμενη δόση ακτινοβολίας.

Εκτός όμως από τα Ιατρικά συστήματα υπάρχουν και οι βιομηχανικές εφαρμογές της ατομικής ένεργειας που μεγαλώνουν τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι. Πολλές έπιχειρήσεις χρησιμοποιούν ραδιενεργούς ένιχνευτές για να μελετήσουν λ.χ. τη συμπεριφορά των μεταλλών. Τα ραδιενεργά στοιχεία αποτελούν πολύτιμα όργανα συνεργασίας σε κάθε είδους έρευνα και κατασκευή: σιδηρουργία, βελζίνη, τσιμέντα, γυαλιά, πλαστικά κ.ά. Η γεωργία βλέπει σ' αυτά τεράστιες δυνατότητες αύξησης της παραγωγής και η κόνσερβοποιία έκανε πειράματα αποστείρωσής με ακτινοβολίες με θαυμάσια αποτελέσματα.

Σήμερα που η χρησιμοποίηση των ακτινοβολιών εισέρχεται πια στον τομέα της δημόσιας ζωής, είναι φανερό ότι πρέπει να ληφθούν αυστηρά προφυλακτικά μέτρα. Το 9ο Συνέδριο Ραδιολογίας που συγκέντρωσε τον Ιούλιο του 1952 στο Μόναχο 4.500 ακτινολόγους από 60 χώρες, άσχοληθήκε βασικά με την πυρηνική Ιατρική. Ακούστηκαν 300 όμιλίες και τόνιστηκε κυρίως η έπείγουσα ανάγκη συντονισμού των προσπαθειών για την προφύλαξη των πληθυσμών εναντίον ώρισμένων μεθόδων που μαζί με την πρόοδο που προσφέρουν στην ανθρωπότητα προσφέρουν και τον κίνδυνο να την καταστρέψουν.

Σε όλο τον κόσμο οι έρευνες έρευνονται για να βρουν μία αποτελεσματική έσπίδα εναντίον της ραδιενεργείας, δεδομένου ότι ο κίνδυνος που την

ακολουθεί δεν περιορίζεται στις Ιατρικές εφαρμογές αλλά έχει έπιεκταθή έξ αιτίας της αύξησης του ποσοστού της στο περιβάλλον με τις ατομικές έκρήξεις. Τα πυρηνικά έργοστάσια πληθαίνουν και η καταστροφή των απορριμμάτων τους θέτει προβλήματα που δεν έχουν ακόμη λυθή. Και αύριο τα αεροπλάνα, τα πλοία, οι σιδηρόδρομοι με ατομικές μηχανές θα διακηρύσσουν τον θρίαμβο της ατομικής έποχής. Συγχρόνως όμως η άπειλη της ραδιενεργείας θα γίνει μία καθημερινή πραγματικότητα. Στο κέντρο της απειλής αυτής μένει ο άνθρωπος άνυπεράσπιστος. Και ώπου να έπέμβει παντού το Κράτος εφαρμόζοντας ένα διεθνή κανονισμό πρέπει και μπορούν να ληφθούν άλλα μέτρα.

Κάθε ακτινολόγος πρέπει λ.χ. να περνά κατά καιρούς από μία εξέταση για να έλέγχεται η ικανότητά του να χειρίζεται τα τελευταία μηχανήματα σύμφωνα με τα νεώτερα δεδομένα των επιστημονικών παρατηρήσεων. Επίσης πρέπει να έλέγχονται οι συσκευές του. Και κάθε άτομο πρέπει ν' αποκτήσει την ατομική του κάρτα, όπου να αναγράφεται η δόση ραδιενεργείας που δέχεται κάθε φορά.

Τα δύο αυτά μέτρα ίσως θεωρηθώ ότι θίγουν τις ατομικές έλευθερίες. Αλλά οι έλευθερίες αυτές έχουν ήδη θιγεί σε πολλά σημεία και τα προτεινόμενα μέτρα αποβλέπουν, πέρα από τα δικαιώματα του ατόμου, στον άνθρωπο σαν είδος, και στην έπιβίωσή του.

—CHARLES FAVREL

«ΑΓΑΠΗΤΗ ΜΟΥ, στο κ' φίλι σου αυτό το καπέλλο δείχνει δέκα χρόνια πιο καινούργιο», λέει σε κάποια μιά φίλη της.

Coronet

ΚΑΠΟΙΟΣ ήταν πολύ άρρωστος και δεν είχε καμία έλπίδα σωτηρίας.

«Φαίνεται πολύ καλύτερα», τον διαβεβαίωνε η γυναίκα του.

«Εγχείλ αναβεί το χρώμα σου», του έλεγε ο γιος του.

«Αναπνέεις πολύ καλά τώρα, μπαμπά», πρόσθετε η κόρη του.

«Εκείνος τα άκουγε όλα αυτά με ένα απελπισμένο χαμόγελο. «Εύχαριστώ», τους έλεγε. «Θα πεθάνω τελείως θορυπυμένος!»

Argosy

«ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ», γράφει ένας μαθητής στον διαγωνισμό, «η γή γυρίζει γύρω από τον ήλιο. Το βράδυ γυρίζει γύρω από τη σελήνη.»

Constellation

«ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ άνοπώρο», λέει η σύζυγος στον άνδρα της. Δεν τρώω, δεν κοιμάμαι, κάτι διαρκώς με ένοχλεί. Είσαι τυχερός που δεν υποφέρεις από νεύρα!»

«Ναι», άπαντά γλυκά εκείνος. «Δεν υποφέρω από δικά μου νεύρα.»

Constellation

ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΟΙ

Στις έντεκα ή ώρα τo πρώι, ή "Ε-
μιλυ κατέθηκε στo χωριό νά φέρη
τούς άστακούς. Η ζέστη άραίωνε την
άτμόσφαιρα, τo φώς τρεμόπαιζε κ' έ-
κανε ν' άστράφτουν τά φύλλα, τά σύρ-
ματα τού τηλεγράφου. Η σημαία πά-
νω στo καμπαναριό τής έκκλησίας μό-
λις πού άνέμιζε τεμπέλικα στη μικρή
αύρα, λές κ' έπλεε μέσα σέ νερό.

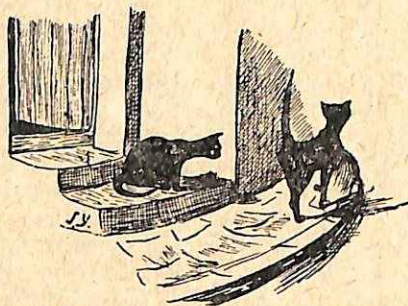
Φορούσε ἕνα παλιὸ μπαμπακερὸ
φουστάνι, ἀλλὰ σκόπευε ν' ἀλλάξῃ τὴν
τελευταία στιγμή, ὅταν τὸ φαί θὰ εἶχε
γίνει καὶ τὸ τραπέζι θὰ ἦταν στρωμέ-
νο. Πάνω στὰ γυμνά της μπράτσα κυ-
λοῦσε ὁ ζεστός ἀέρας καὶ καθὼς περ-
πατοῦσε, ἡ φούστα τῆς χωρίζονταν στὰ
δυὸ ἐνάμεσα ἀπ' τὰ πόδια τῆς, σὰν
πτυχὴ πάνω σὲ ἄγαλμα. Ὁ ἥλιος τῆς
φαίνονταν πῶς ἄγγιζε τὰ κόκκαλά τῆς
- τῇ ραχοκοκκαλιά, τοὺς ὤμους καὶ τὴν
πλάτη, τὸ κρανίον τῆς. Χαμένη στους το-
χοσμούς τῆς προχωροῦσε ἀφηρημένη
στὸ μονοπάτι, πατώντας πάνω στὶς
ξερὲς κοπριές. Πάνω ἀπὸ τοὺς φρά-
χτες, κάτι πελώρια ἄσπρα λουλούδια
ἦταν στραμμένα σὰ σάλπιγγες πρὸς
τὸν οὐρανὸν - τὰ πρῶτα λουλούδια ποὺ
θυμόταν στὴ ζωὴ τῆς. Ὅταν ἦταν πολ-
λὸ μικρὴ τὴν εἶχαν ξεφαιναίσει καὶ τὴν
εἶχαν γεμίσει μ' ἕνα δέος ποὺ εἶχε ἐπι-
ζήσει, ὅσο λίγα ἄλλα πράγματα. Ἦ-
ταν κάτι σὰν μαγεία ποὺ ἐπαναλαμβα-
νόταν πολλές, μὰ πολλές φορές, τὰ
περισσότερα ἀπὸ τὰ καλοκαίρια τῶν
σαραντα τοῦ χρόνου.

Ἀπὸ τὰ ὀρθάνοιχτα παράθυρα τοῦ σχολείου τοῦ χωριοῦ ἦρθε ὁ ἦχος ἑνὸς παλιοῦ πιάνου. «Εἴμαστε περήφανοι, Βρεταννοὶ ναῦτες», τραγουδοῦσαν ὅλα μαζὶ τὰ κοριτσάκια.

Ἡ "Εμιλυ, χαμογελώντας στὸν ἑαυ-
τό της καθὼς προσπερνοῦσε, εἶχε σκέ-
ψεις τόσο ἐξαισίσιες, ὥστε ἄρχισε νὰ τὶς
συνταιριάζῃ σὲ προτάσεις κάποιας ἐ-
πιστολῆς ποὺ θὰ ἔστειλε στὸν "Εν-
τμοντ. Οἱ μέρες της δὲν ἦταν ποτὲ πο-
λὺ γεμάτες ἀπὸ δουλειὰ κ' ἔτσι τὸν
περισσότερο καιρὸ της τὸν περνοῦσε
συνάζοντας στὴ μνήμη της διάφορα μι-
κροπράγματα ποὺ τοῦ περιέγραφε στὰ
γράμματά της. Θὰ ἔγραφε μιὰ ἢ δυὸ
παραγράφους γιὰ τὰ παιδάκια ποὺ
τραγουδοῦσαν, τὸν ζεστὸ καιρὸ - τόσο
σπαινο γιὰ τὴν Ἀγγλία - τὸ ἄρωμα
τῶν λουλουδιῶν, τῶν θάμνων, τὰ μικρὰ
κομματάκια τοῦ τσίγκου ποὺ ἄστρα-
φταν ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ λουλουδιὰ τῆς
κερασιάς. Ἀπὸ τὴν ἐνστικτώδη σκέψη
τῆς ὅμως τὴ συνέφερε ἡ ἀλήθεια πῶς
ἐκεῖνο τὸ βράδυ δὲν θὰ ἔγραφε γράμμα
κα. Πέριμενε κάτι τὸ ἀφάνταστο, τὸ
ἀνυπολόγιστο κρίσιμο, κάτι ποὺ εἶχε

ἐλπίζει πῶς θὰ ἀπέφυγε ὅσο ζοῦσε:
Θὰ συναντοῦσε γιὰ πρώτη φορὰ τὸν
ἄνθρωπο· πού ἤξερε καλύτερα ἀπὸ κά-
θε ἄλλον στὸν κόσμον.

Ἡ σκέψη «πῶς θὰ εἶναι τάχα;» δὲν τὴν ἀνῆσύχῃσε. Ἦξερε τὸ πῶς ἦταν. Ἄν τὰ πράγματα ἐρχόντουσαν διαφορετικὰ θὰ ἦταν σφάλμα. Θὰ σχημάτιζε γι' αὐτὸν μιὰ ψεύτικη ἐντύπωση,

που θά ήξερε πώς θά ήταν πρόσκαιρη καὶ θά περνούσε. Περισσότερο φοβόταν τὸν ἑαυτό της κι ἀναρωτιόταν ἂν ἐκεῖνος θά ήξερε πὼς νὰ μὴ λογαριάσει πάνω της κάθε τι τὸ πρόσκαιρο καὶ ἐπιφανειακό. «Συμφωνῶ κ' ἐγὼ μαζί σου γιατί τώρα ἔχουμε ξεπεράσει τὴν ἀνάγκη νὰ συναντηθούμε. Θὰ ἦταν σὰν νὰ ξαναγυρνοῦσαμε πάνω στὰ ἴδια τὰ βήματά μας», τῆς εἶχε γράψει κάποτε. «Καὶ ὅμως, ἂν ποτὲ βρισκόμαστε στὴν ἴδια χώρα θά ἦταν παράλογο νὰ κα- νονίζαμε νὰ μὴ συναντηθούμε.» Καὶ ὅμως, αὐτὸ εἶχε κάμει τὸν ἐπόμενο χρόνο, ὅταν βρέθηκε στὴν Ἰταλία.

Στὴ Ρώμη, κάποιο ἐνστικτο αὐτο-
συντηρήσεως τὴν ἐμπόδισε νὰ τοῦ δώ-
σῃ τὴ διευθυνοσὴ τῆς θείας τῆς ἐκεῖ. Θὰ
τοῦ τηλεφωνοῦσε, συλλογίστηκε. Ἄλ-
λὰ κάθε φορὰ πὺ ποὺ προσπαθοῦσε, ἡ καρ-
διά τῆς ἄρχιζε νὰ χτυπᾷ ξέφρενα στὴ
σκέψῃ πῶς θὰ συναντιόνταν. Τέλος, ἀ-
νακάλυψε τὸ δρομάκι ὅπου ἔμενε κ' ἔ-
νοιωσε παράξενα διαβάζοντας τ' ὄνο-
μα ποὺ εἶχε γράψει ἀμέτρητες φορὲς
πάνω σὲ φακέλους. Διαβαίνοντας
μπροστὰ ἀπὸ τὸ σπίτι του, ἀπὸ τὸ
ἀπέναντι πεζοδρόμιο, κοίταζε δειλὰ
τοὺς ξεφλουδισμένους τοίχους ποὺ εἶ-
χαν τὸ χρῶμα τοῦ βερύκοκκου. Ὅλη ἡ
κατάστασις καὶ ἡ ἀλήθεια τῆς ἔφερναν
λιποθυμία. Ἦταν σὰν νᾶβλεπε τὸ ἀν-
τίθετο ἐνὸς φαντάσματος - τὸ αἶνιο νὰ
ὑλοποιῇται ξαφνικὰ σὲ μιὰ ἄσκημῃ
καὶ φτηνῇ πραγματικότητι. Στὸ πα-
ράθυρο τοῦ πρώτου πατώματος, ἓνα ἀ-
πὸ τὰ παντζούρια ἦταν ἀνοιχτό. Πίσω
του, τὸ σκοτάδι τοῦ δωματίου, μιὰ ἄ-
κρη κίτρινη κουρτίνας καὶ πάνω στὴ
ράχη μιᾶς καρέκλας κοντὰ στὸ παρά-

θυρο κάτω που έμοιαζε με ασπρη-
χο. "Αν ξαφνικά ο ίδιος ο "Εντριχ-
νοιγε το άλλο παντούρι
στο μπαλκόνι δεν θα μάθαινε ποτέ πο-
ή γυναίκα που βάδιζε απέναντί του
δόμο ήταν ή πιό άγαπημένη του
λη. Μ' όλα ταύτα τάχυνε το βήμα
κι απομακρύνθηκε από τη γενο-
Στο τραπέζι ή θεία της νόμισε πως
ταν αδιάθετη. Οί ξένοι της από την "Α-
γλία άδιαθετοσαν πολύ συχνά από
τη ζέστη, τούς περιπάτους στ' έξω-
στα και την άλλαγή τής κουζίνας.

Τό ποτὸν παράξενο ἀπ' οὐ
ταν πῶς ὁ περίπατος τούτος ἔγινε
ἀπὸ τὸ μυαλό της - τὸ σπῆτι ἔγινε
νὰ τὸ ἴδιο τοῦ τὸ φάντασμα, τὸ
τῆς φαντασίας της. Τὸ φαντασμάτι
πάντα φρεσκοβαμμένο καὶ τὸν
μουτὶνὰ τὴν περιμένη μέσα στὸ καλο-
σιγυρισμένο τοῦ δωμάτιο, γράφοντες
της.

"Όταν βρέθηκε σὲ ἀσφαλ-
 ρος καὶ τοῦ ἔστειλε ἓνα γράμμα-
 γώντας του τὴ λιποψυχία τῆς -
 αὐθόρμητα, σ' ἓνα τόνο μισοῦ -
 τικὸ καὶ μισοῦ διασκεδαστικὸ -
 δὲν τὴν ἀποπῆρε. Τὴν πείραζε
 πολὺ εὐγενικά, δείχνοντας
 γιὰ τὴν ἀπόφασί της. "Ἄν ἦταν
 νος, ἡ περιέργειά καὶ ὁ τυχοδιωκτισ-
 τὸν θὰ εἶχαν νικήσει τὸ διαστρε-
 'Ἡ ἀπογοήτευση θὰ τὸν στερούσε
 πολὺ λιγώτερα πράγματα ἀπὸ
 στερούσε ἐκεῖνην. Τὰ γράμματα
 ἦταν γι' αὐτὸν μιὰ ἀνακούφιση,
 κείνην ὅμως, τὰ δικά του τὰ γράμ-
 ἦταν μιὰ ἔκσταση καὶ συχνὰ τὰ δει-
 λὰ της ἔτρεμαν καθὼς ἔσκιζε
 κέλους τους.

[illegible]

Μια μέρα, διάβασε

περιοδικό ένα δοκίμιο που είχε γράψει
για τα παιδικά χρόνια του Τέννυσον.
Μπορούσε να έπιβεβαιώσει το συμπέ-
ρασμα του πάνω σ' ένα ώριμο νόημα,
έπειδή είχε στα χέρια της γράμα-
μα κάποιου από τ' αδέρφια του ποι-
ητού. "Έμαξε και τα βρήκε ανάμεσα
στα χαρτιά του παππού της (δεν ήταν
πια τόσο πρόθυμη, παρά όταν έπρό-
κειτο να κάμει μιὰ γενναιοδωρία) και
έτσι, κάποιον να έστειλε στον "Εντμοντ, μ'
ένα μικρό σημείωμα για να του πη πως
αυτός το δώρο ξεπλήρωνε ένα μέρος
από την ευχαρίστηση που της είχαν
δώσει τα διδύλια του.

γράφματα καὶ τὰ κάθε λογῆς χει-
ρόγραφα, τὰ βρήκε θαυμάσια. Κ' ἔτσι
ἐπistolές του, ποὺ ἀρχίζε μετ τῆς
«Ἀγαπητὴ μὲς Φαίαρτσάιλντ».

...του χαρακτήρας ήταν
...ακατάστατος και δυσανάγνω-
...αυτό την ευχαριστούσε πάν-
...γιατί έτσι έκανε περισσότερη ω-
...να διαβάσει τα γράμμάτα του. Ή
...διαρκούσε πολύ και καμιά φορά
...το κεφάλι τηςλόκληρης μέ-
...να διαβάσει μια ή δυο λέξεις.
...και ξαναθίγει πολλές φορές το
...προσπαθώντας να βρή ξαφνι-
...λύση του προβλήματος - και
...το έλυνε μ' αυτόν τον τρόπο. -
...φορά άναρωτιόταν γιατί της
...και -

και αισθανόταν κολεακνευμένη την παρακαλούσε να του γράψει γράμμα για να τον φαιδρύνει όταν θλιμμένος ή να τον γαληνέψει όταν δυστυχισμένος. Μ' όλο που μπορούσε πια να έργαστεί στην Αντλία - τον έπιανε μια τεμπελιά εξαιτίας του κλίματος και των παλιών συλλογικών γνωριμιών του - ωστόσο πάντα να έχη κάτι που να τον κρατάει στην Αντλία. Αυτός τον τόπο, και τα γράμματα του. Έμιλυ ζωογονούσαν τις άνα-

... αρχή νόμισε πώς ή "Εμιλυ ή-
... καμιά αποτυχημένη συγγραφέας.
... είναι κατάλαβε πώς ή αλληλογρα-
... από μόνη της μιὰ τέχνη που
... ξεχωριστή ίσως δεξιοτεχνία
... έχει και τὸ ἴδιο κίνητρο μὲ τίς
... Καὶ στὴν τέχνη αὐτὴ πολλές
... ἄλλες στὰθηκαν μοναδικές.
... γράνι

...τα παιδιά, οι γάτες, οι
...αποκοιτούσαν μια θαυμαστή ζωή.
...τους γείτονές της, τις σχέσεις
...τους και γνώριζε τους ανθρώ-
...είχε αγαπήσει και πού ήταν
...πεθαμένοι. "Όταν της έγραφε
...με τα μικρά τους ονόμα-
...ξαναθυμίζε. Κ' εκείνη πά-
...πως ξανά αλάφρωναν και λευ-
...μέσα στο νότο της, πώς έ-
...είναι μια άβυσταχτη θλίψη
...τόσων χρόνων.

...οντας, στο χωριό αυτό το ξε-
πρωινό, ήταν περισσότερο παρα-

γμένη από κάθε άλλη φορά στη ζωή της που μπορούσε να θυμηθῇ καὶ ἄρχιζε νὰ τὰ βάζῃ μὲ τὸν Ἑντμοντ, ποὺ ἦταν ὑπεύθυνος γι' αὐτὴ τὴ δοκιμασία. Ἦταν θυμωμένη μὲ τὸν ἑαυτὸ της ποὺ δέχτηκε ὅταν τὴν πρότεινε νὰ ἔρῃ νὰ τὴν δῇ, ἀφοῦ θὰ βρισκόταν στὴν Ἀγγλία γιὰ μιὰ δυὸ βδομάδες. «Γιὰ μιὰ ὥρα, τὸ πολὺ τρεῖς. Θέλω νὰ δῶ τὰ λουλούδια αὐτοῦ τοῦ κήπου, νὰ χαϊδέψω τὴ γάτα καὶ νὰ κοιτάξω ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς κουρτίνες τὴν κυρία Οὐώτερλω καθὼς θὰ περνᾷ.»

«Ξέρει τόσα πολλά γιὰ μένα, ὥστε ἀπὸ τοῦ ν' ἀρχίσουμε», ἀπόρησε. Τοῦ εἶχε ἐμπιστευθῇ τὰ μυστικά της. Καθὼς τὴ χωρίζε μιὰ τόσο μεγάλη ἀπόσταση, τὸν ἐνοιῶθε σὰν ἐξομολογητὴ της. Ἐγραφε μόνο στὸ πνεῦμα του. Θαρρεῖς καὶ δὲν εἶχε οὔτε μορφὴ, οὔτε φωνή. Μ' ὅλο τοῦ εἶχαν ἀλλάξει καύποτε φωτογραφίες, οἱ φωτογραφίες αὐτὲς δὲν εἶχαν κανένα νόημα.

*Ήταν τόσο ασφαλισμένη μαζί του. Τόσον καιρό δεν μπορούσαν να πληγώσουν ο ένας τόν άλλον. Τώρα όμως μπορούσαν. Μέσα σέ δέκα ολόκληρα χρόνια ποτέ ο ένας δεν είχε απρόσχετα πληγώσει τόν άλλον από πείσμα, ζήλεια ή άμέλεια. Κανείς από τούς δύο τούς δεν είχε κάμει τή σκέψη πώς κάποτε ο άλλος μπορούσε να πάψει να γράφει. Τά γράμματα έρχόντουσαν τόσο σίγουρα, όπως και ο ήλιος.

«Τώρα όμως;» αναρωτιόταν η Έμι-
λυ.

Καθώς πήρε τη γνωστή στροφή του δρόμου ή θάλασσα φάνηκε κάτω ν' άστράφτη. Ή έπιφάνειά της έμοιαζε με-
ρη κι άκίνητη, σάν ένα πελώριο με-
τάλλιο φύλλο. Κάπου κάπου μια ανά-
λαφρη αύρα έρχόταν πάνω από τὰ νε-

ρὰ καὶ φυσούσε τὰ ξεραμένα χόρτα.
Ὅταν ἔπεφτε καὶ πάλι τὸ ἀεράκι, ξαναγύριζε ἡ πρωϊνὴ σιγὴ ποὺ νάρκωνε
τὸ μυαλὸ καὶ παρέλυε τὰ πόδια.

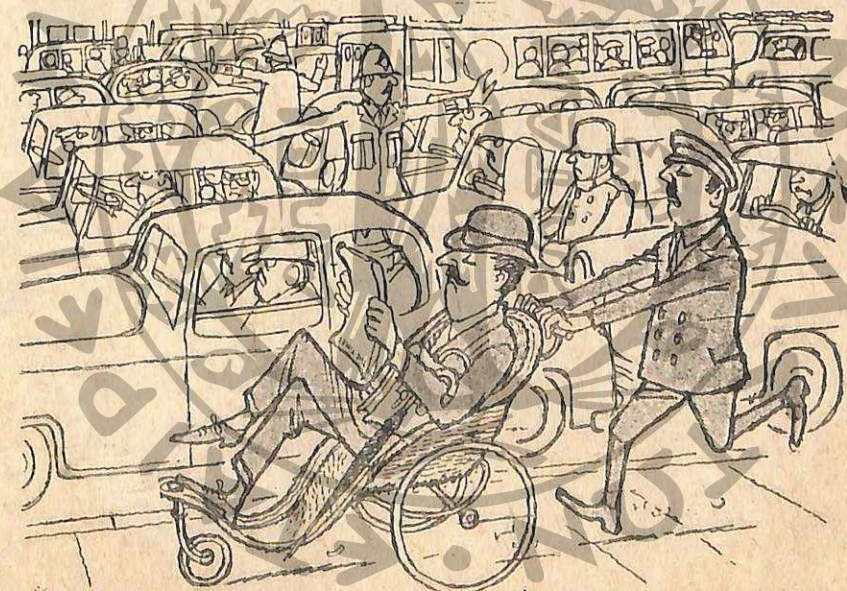
Χρόνια τώρα ἡ Ἑμιλὺ κοίταζε τοὺς καθρέφτες μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ δῇ ἂν τὰ μαλλιά της ἦταν καλοχτενισμένα ἢ ἂν φαινόταν τὸ μισοφόρι της κάτω ἀπὸ τὴ φούστα. Σήμερα τὸ πρωί, εἶχε προσπαθήσει νὰ πιάσῃ ξαφνικὰ τὸν ἐαυτὸ της καὶ νὰ τὸν δῇ ὅπως θὰ τὸν ἔβλεπε ἓνας ξένος, μὰ δὲν τὰ κατάφερε.

Ἀσφαλῶς ἐκεῖνος θὰ περίμενε νὰ δῇ μιὰ γυναῖκα πιὸ νέα, τὴ γυναῖκα τῆς φωτογραφίας ποὺ τοῦ εἶχε στείλει ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια. Ἀπὸ τότε ὅμως, μερικὲς ἄσπρες τρίχες στοὺς κροτάφους τῆς τῆς εἶχαν δώσει μιὰ ὄψη διαφορετικῇ. Ἡ φωτογραφία δὲν ἐδειχνε τὸ πόσο ἐλαττωματικὸ ἦταν τὸ παράστημά της, πόσο ἄνισο ὕστερα ἀπὸ κείνη τὴν ἀρρώστεια ποὺ εἶχε περάσει ὅταν ἦταν παιδί. Κοπέλλα πιά, κοίταζε τὸν ἑαυτὸ της στὸν καθρέφτη καὶ συλλογιζόταν: «Κανεῖς δὲ θὰ θελήσῃ ποτὲ νὰ μὲ παντρευτῇ». Καὶ κανεῖς δὲν εἶχε θελήσει.

Όταν ξαναγύρισε στο λίκνινγκ - ρούμ, ο γάτος πηγαίνονταν ἐδῶ ἐκεῖ, μυρίζοντας στὸν ἀέρα τὸν ἀστακό. Γεμάτος πείνα καὶ λαιμαργία, δημάτιζε πάνω - κάτω ἀσταμάτητα καὶ τὰ μάτια του εἶχαν γίνει δυὸ μικρὰ σκισμάδες γεμάτες μοχθηρία καὶ περιθρόνηση. Ἀλλὰ ὁ ἀστακὸς ἦταν τοποθετημένος ψηλὰ πάνω στὸ μπουυφέ, σκετασμένος μὲ μιὰ πετσέτα.

Ἡ Ἐμίλυ πλησίασε στὸ τραπέζι καὶ ἄγγιξε τὰ μαχαιροπήρουνα, ταχτοποίη-

TAXYTHS

ησε τις αλατιέρες και σήκωσε ψηλά στο φως ένα ποτήρι του κρασιού. Γέμισε ένα ποτήρι με σέρρυ και στάθηκε πίσω από το παράθυρο - κοιτάζοντας στο περιβολάκι τις άγριομολόχες.

Θάπρεπε νάχη κιόλας φτάσει, έκτος αν το τραίνο είχε καθυστέρηση. Από στιγμή σε στιγμή το ταξί του σταθμού θ' άνηφόριζε άργα το δρομάκι και θα σταματούσε έξω από τον κήπο με μια τρομερή ακρίβεια. Αυτό ήταν άναπόφευκτο. Άναρωτιόταν πόσο ψηλός να ήταν, σε σύγκριση με τις άγριομολόχες. Θά ήταν άραγε υποχρεωμένος να σκύψη κάτω από τα χαμηλά, ξύλινα δοκάρια;

Το σέρρυ την συνέφερε λιγάκι - τουλάχιστον τα χέρια της έπαψαν να τρέμουν. Γέμισε και πάλι το ποτήρι της. Το κρασί πάγωνε μέσα σ' ένα τενεκέ, κάτω στο πηγάδι και σκέφτηκε πώς ήταν ώρα να το φέρη στο τραπέζι, διαφορετικά θα ήταν πιό παγωμένο απ' ότι χρειαζόταν. Γύρω από το πηγάδι, πλάι στα τουβλά, φύτρωναν καταπράσινες φτέρες. Όταν σήκωσε το σκέπασμα, την χτύπησε στο πρόσωπο ο παγωμένος αέρας. Δεν ήταν συνηθισμένη να πίνει πολύ και στην αρχή τα δυο ποτηράκια του σέρρυ την είχαν στηλώσει. Τώρα όμως ένοιωθε σχεδόν ζάλη. Με δυσκολία, σήκωσε τον τενεκέ. Άλλα οί κινήσεις της ήταν αδέξιες κι αβέβαιες, κι από το σκοινί δγήκε μια πράσινη μούχλα που λέκιασε το φόρεμά της. Τα μαλλιά της έπεφταν άταχτα στο μέτωπό της. Κάτω, βαθεία μες το πηγάδι, σαν από την ανάποδη κάποιου τηλεσκοπίου, είδε το μικρούτσικο πρόσωπό της να της στέλνει πίσω το βλέμμα της. Καθώς έπαιρνε από τον κουβά τη μποτίλια με το κρασί, άκουσε κάποιο κρότο.

Ήξερε τί έπρεπε να γίνει, αλλά ένοιωθε πολύ ζαλισμένη για να κινηθή γρήγορα. Όταν άνοιξε την πόρτα του λίθινγκ - ρουμ είδε πάνω στο πάτωμα ένα κουβάρι, το γάτο, τον άστακό και τα φλυτζάνια, τα καλά της φλυτζάνια.

Άρπαξε πρώτα το γάτο, μ' όλο που ή ζημιά τώρα πια είχε γίνει, κ' έτρεξε στην εξώπορτα για να τον πετάξη έξω στον κήπο. Καθώς όμως άνοιγε την πόρτα δρέθηκε μπροστά στον Έντμοντ που ήταν έτοιμος να χτυπήσει το κουδούνι. Όταν είδε αυτήν την παραγμένη γυναίκα με τ' άχτένιστα μαλλιά και τα μάτια γεμάτα δάκρυα, έκαμε ένα βήμα πίσω.

«Πάει το φαγητό», είπε γρήγορα γρήγορα. «Δεν έμεινε τίποτε.» Ο γάτος πάλευε πάνω στον ώμο της, θέλοντας να γυρίση στ' άπομεινάρι του άστακού και της τράβηξε μια δυνατή γρατζουνιά στο μάγουλο. Τέλος πήδησε, έτρεξε πίσω στις άγριομολόχες κι άρχισε να γλείφει τα μπροστινά του πόδια.

«Κα...καλημέρα», είπε ή Έμιλυ. Μόλις την άγγιξε, τράβηξε το χέρι της

και τόφερε στο μάγουλό της. Το πρόσωπό της ήταν γεμάτο αίματα.

«Πάμε μέσα να πληθής», πρότεινε. «Ω, μη σε νοιάζει, δεν είναι τίποτε σπουδαίο. Άλλά πέρασε μέσα. Θάρω...» Μιλούσε ασυνάρτητα κ' εκείνος δύσκολα παρακολουθούσε τα όσα έλεγε.

Όταν είδε τον άστακό και τις πορσελάνες σκορπισμένες πάνω στο πάτωμα κατάλαβε λίγο. Παρ' όλα ταύτα, εξακολουθούσε να του φαίνεται λίγο μεθυσμένη.

«Τόσο ύπεροχα φλυτζάνια...» είπε γονατίζοντας και γεμίζοντας τα χέρια του με κομμάτια πορσελάνη. «Άπορώ πώς μένεις ψυχραιμη...»

«Δεν είναι τίποτα. Δεν πειράζει. Έκείνο που με νοιάζει είναι ο άστακός. Δεν υπάρχει στο σπίτι τίποτε άλλο.»

«Αύγά;» της πρότεινε.

«Δεν παίρνω ποτέ αύγά πριν από την Παρασκευή», είπε νευριασμένα.

«Τότε λοιπόν τυρί.»

«Έχει ξεραθή και μισοταγγιάσει. Αύτος ο παλιόκαιρος...»

«Μην πής πώς είναι τόσο ζεστός, ώστε να μη μπορή κανείς να βάλει τίποτε στο στόμα του», είπε γρήγορα. «Πάντως κάνει πιό ζέστη από τη Ρώμη. Κ' εγώ που νοσταλγούσα καμιά έγγλέζικη ψιχάλα...»

«Είχαμε μια μικρή νεροποντή τη Δευτέρα το βράδυ. Έβρεξε και στο Λονδίνο;»

«Τη Δευτέρα; Όχι, την Κυριακή είχαμε κάτι χοντρές ψιχάλες.»

«Τη Δευτέρα πάντως έβρεξε, θυμάμαι καλά. Ήταν καλό για τα περιβόλια, αλλά δεν βάστηξε πολλή ώρα.»

Έρριξε γύρω του μια ματιά ζητώντας ένα μέρος για ν' άκουμπήσει τις σπασμένες πορσελάνες. «Δεν θα τα ωφέλησε και πολύ, έ;»

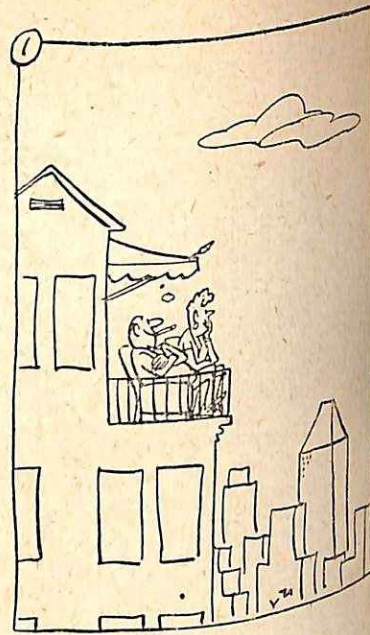
«Μόλις πότισε λίγο το χώμα. Πεταξέ τα αυτά στο καλάθι των άχρήστων.»

«Αυτό το φλυτζάνι είναι σπασμένο στα δυο, μπορεί να κολληθή. Θα το πάρω μαζί μου στο Λονδίνο.»

«Καλωσύνη σου. Δεν πειράζει... Τα υπόλοιπα ως τα φάη ο γάτος. Όχι όμως τώρα. Είμαι έξω φρενών μαζί του. Και να σκεφτής ότι τον έφερα τελευταίο τον άστακό από το χωριό για να είναι φρέσκος. Έτσι όμως που ήρθαν τα πράγματα...»

Ύστερα εξαφανίστηκε στην κουζίνα με τα χέρια της γεμάτα από κομμάτια άστακό. Κοίταξε γύρω του στο δωμάτιο και όλα του φάνηκαν γνώριμα, άπίστευτα γνώριμα. Η χοντρή γυναίκα που περνούσε απ' έξω και προσπαθούσε να δη μέσα από τα παράθυρα πρέπει να ήταν ή κυρία Ουώτερλω, που την ανέφερε με τόσο χιούμορ στα γράμματά της ή Έμιλυ.

Έλπιζε πώς σε λίγο τα πράγματα θα πήγαιναν καλύτερα, γιατί ποτέ στη ζωή του δεν είχε δει άνθρωπο τόσο παραγμένο όσο την Έμιλυ, την ώρα που

έφτασε. Είχε προετοιμάσει τον εαυτό του για ν' αντιμετώπιση κάποια δειλία και κάποιο δισταγμό και ήταν βέβαιος πώς θα τα κατάφερνε. Όμως το παραγμένο της βλέμμα, το αίμα στο πρόσωπό της και τα κομμάτια της στακού που κρατούσε στα χέρια της τον έκαμν να νοιώθη πώς είχε κάμει μιαν άνεπανάρρωτη ζημιά - κάτι σαν τις σπασμένες πορσελάνες.

Είχε δγή από το δωμάτιο έδω κι άρκετη ώρα, αλλά του φώναζε από την κουζίνα να πιή λίγο σέρρυ.

«Να σου φέρω και σένα λίγο;» ρώτησε.

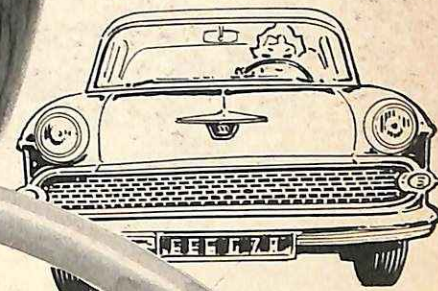
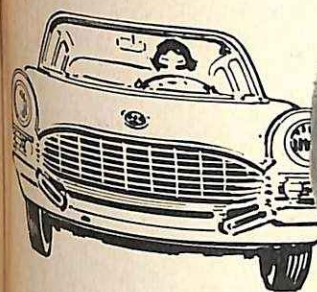
«Όχι, όχι, εύχαριστώ. Γέμισε ποτήρι μου κ' έρχομαι άμέσως.»

Όταν τέλος ξαναγύρισε στο δωμάτιο, είδε πώς είχε πλύνει τα μαλλιά της και είχε χτενίσει τα μαλλιά της. Δεν μπορούσε να μαντέψει τί ήταν αυτός ο μεγάλος λεκές πάνω στη φούστα της. Κρατούσε ένα μικρό δίσκο με σπασμένες, προσεχτικά τοποθετημένες, τσι όπως βρισκόντουσαν μέσα στο κουτί της κονσέρβας.

«Είναι τόσο τρομερό, άρχισε, θα ξεχάσης ποτέ πώς σου πρόσφερα μια κονσέρβα σαρδέλλες, αλλά όποτε θα πηγαίνουν καλύτερα κρασί από τα φασόλια. Δεν μπορείς να θρώ τίποτε άλλο απ' αυτά τα δυο.»

«Μου άρέσουν πάρα πολύ οί σου δέλλες», είπε.

Άκούμπησε το δίσκο στο τραπέζι και τότε τον κοίταξε για πρώτη φορά. Ήταν μέσου αναστήματος, φαρδύτερους ώμους απ' ότι φανταζόταν. Τα μαλλιά του ήταν γι' αυτόν του τα είχε φανταστή άσπρα κάτω - κάτω ήταν δέκα χρόνια νεότερός της. Κι όμως ήταν ξασπρισμένα από τον ήλιο. «Κ' εγώ που φανταζόμουν πάντα πως

Στους δρόμους του κόσμου
τά αυτοκίνητα

ΒΟΛΕΟΛ 1960
ξεχωρίζουν με την

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΓΡΑΜΜΗ - ΟΜΟΡΦΙΑ - ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ - ΤΑΧΥΤΗΤΑ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ - ΑΝΕΣΙ

Ευέλικτα διά την κίνηση εντός της πόλεως, με επιτάχυνση μεγάλου κινητήρος, με κατανάλωση 50 και πλέον χιλιομέτρων το γαλλόνι, με φορολογικήν επιβάρυνση 400 δραχμώντόν μήνα, είναι τα αυτοκίνητα που τα συνδυάζουν όλα!

ΓΕΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ, Α.Ε. Πατησίων 67 Τηλ. 815-673 & 811-041

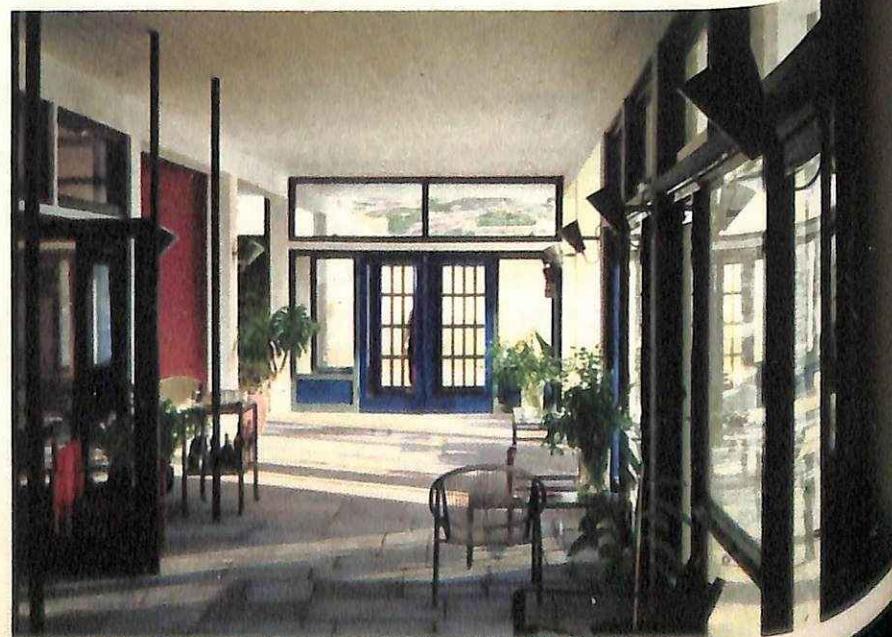

Βεράντες του «Τρίτωνος».

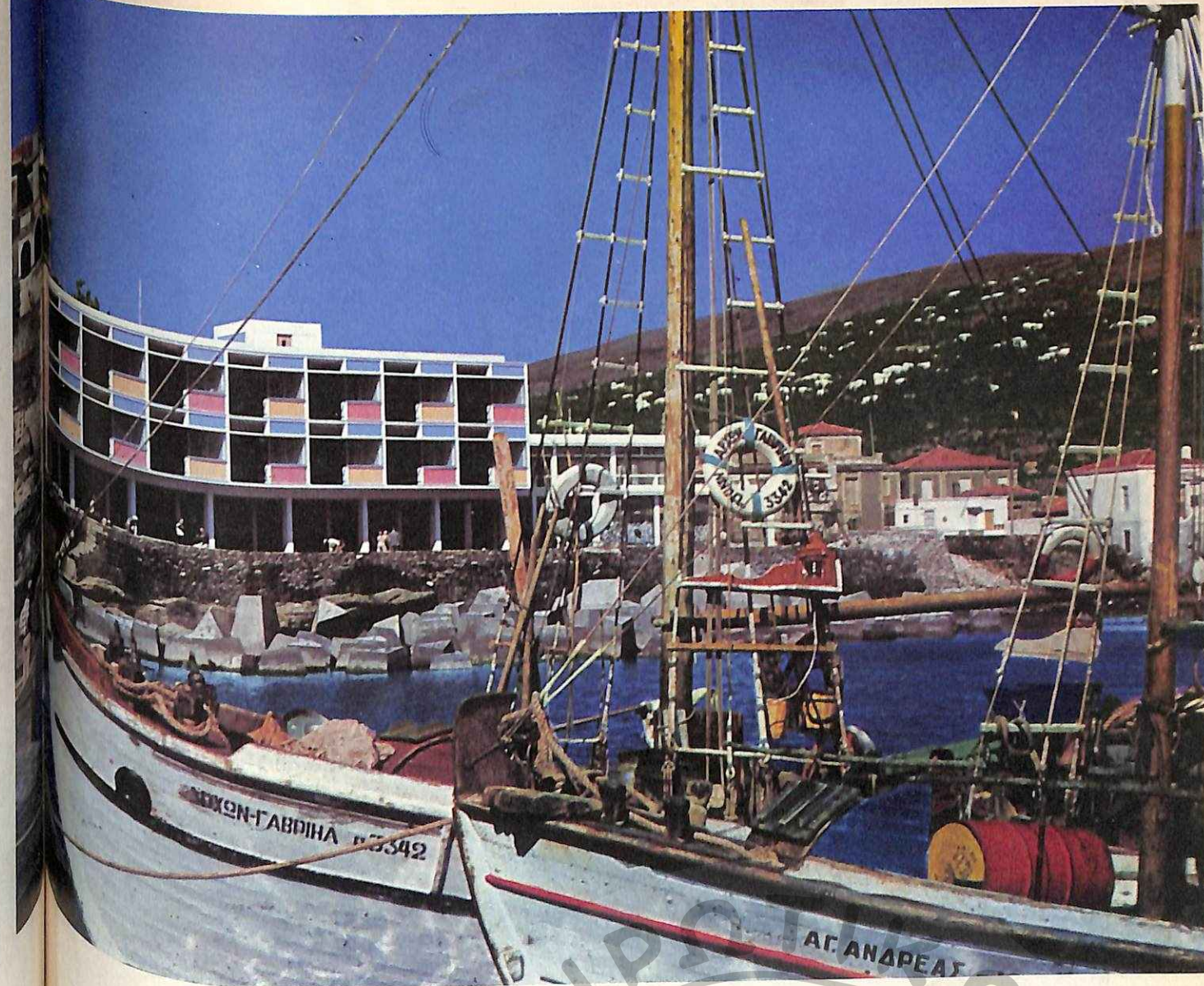

Ἐξωτερικὸ καὶ Περιστερεῶνες.

Φωτογραφίες :
"Αρη Κωνσταντινίδη

Α Ν Δ Ρ Ο Σ

Γενική ἄποψη τοῦ «Τρίτωνος».

Τ Ο Λ Ο Δ Ρ Ο Σ Ο Ν Η Σ Ι Τ Ο Υ Α Ι Γ Α Ι ΟΥ

— Μὲ τὶς κρυσταλλοπηγές του
— Τὰ βυζαντινὰ μοναστήρια του
— Τὰ πεντακάθαρα χωριά του
— Τ' ἀρχόντικὰ τῶν ξενητεμένων του Ναυτικῶν
— Τὴν δλόκαρδη φιλοξενία τῶν νησιωτῶν
— Τὶς κιτρολεμονιές καὶ τὰ λουλούδια του
— Τὸ λαμπρὸ κι δλοκαίνουργιο ξενοδοχεῖο «Τρίτων» - Β' Τάξεως - τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ - στὴ γραφικὴ παραλία τῆς Χώρας, πολὺ κοντὰ
στὶς δύο ἀμμουδένιες ἀγκάλες τῆς.

ΜΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ : ΤΑ ΜΑΓΙΑΠΡΙΛΑ — ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ — ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ
— ΝΑ ΧΑΡΟΥΜΕ ΤΙΣ ΑΤΕΛΕΙΩΤΕΣ ΟΜΟΡΦΙΕΣ ΤΟΥ!

Πληροφορίες γιὰ τὸ Ξενοδοχεῖο «Τρίτων» : Ε.Ο.Τ., Τμῆμα Ἑκμεταλλεύσεων, Τηλ. 23-111. Ἑσωτ. 21.

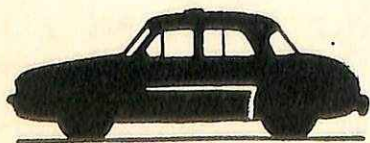

ξέρει μόνο τρεῖς λέξεις:

**μαμά
μπαμπά
τουτού**

... ἤδη ἡ μανία του εἶναι τὰ αὐτοκίνητα.

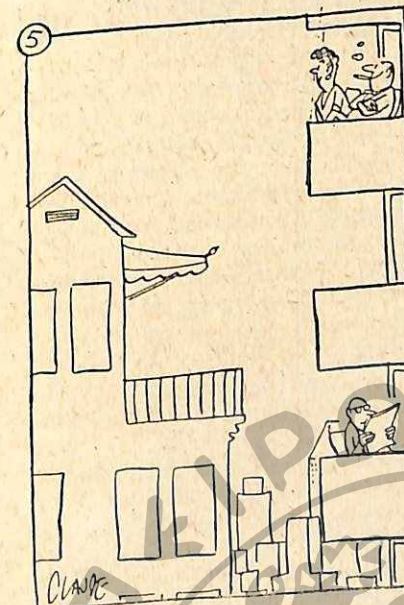
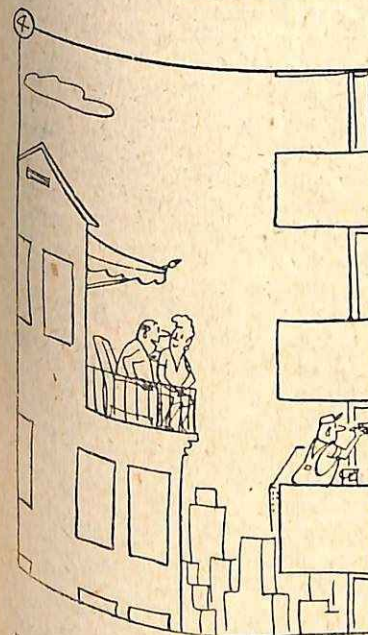
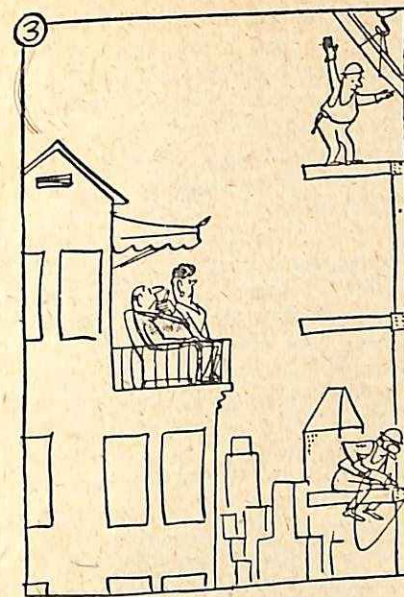
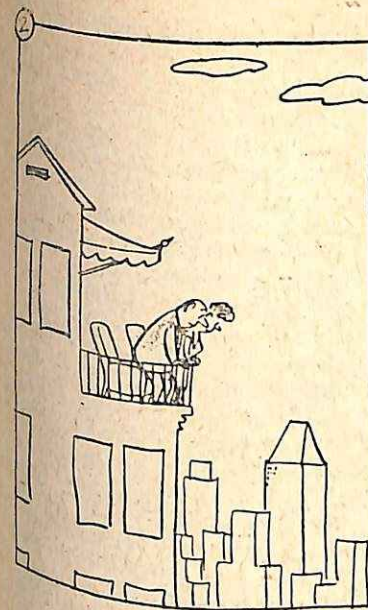
Σὲ κανένα χρόνο θὰ ξέρη γι' αὐτὰ τόσα πολλὰ, ὅσα κι' ἐσεῖς! Κι ὅταν παίξη μὲ τ' αὐτοκινήτάκια του, θὰ ὀνειρεύεται σὰν μεγαλώση νὰ ὀδηγῇ μιὰ

RENAULT

REGIE NATIONALE

Dauphine
Τὸ ἀριστούργημα τῆς Γαλλικῆς Βιομηχανίας Αὐτοκινήτων
5 ΘΕΣΕΙΣ - 4 ΠΟΡΤΕΣ - 300 ΧΛΜ. ΤΟ ΔΟΧΕΙΟΝ
ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΕΩΣ 57.000 ΔΡΧ. — ΕΙΣΦΟΡΑ 15.000 ΔΡΧ.
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι: Ἀφοὶ Σαρακάκη Α.Ε.

ἔγραφε σ' ἓνα ἄσπρομάλλη, συλλο-
γίστηκε.

Τὸν κοίταξε μόλις ἓνα δυὸ δευτε-
ρόλεπτα, ὕστερα κατέβασε τὰ μάτια
της καὶ ρούφηξε γρήγορα τὸ σέρρου

«Φαντάζομαι νὰ μὲ συγχωρήσης ποὺ
ἦρθα ἐδῶ», τῆς εἶπε σοβαρά. Μόνο στὴ
σοβαρότητα ἔλπιζε πὼς θὰ μπορούσε
νὰ ξαναφέρῃ τὶς σχέσεις τους στὸ πρα-
γματικό τους ἐπίπεδο. Τὴν πλησίασε
μὲ τόσο φόβο ποὺ ἐκείνη τραβήχτηκε

«Βέβαια, βέβαια», εἶπε. «Εἶναι τόσο
θαυμάσιο, ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια.
Ἄλλὰ ἀσφαλῶς θὰ πεινάς. Δὲν κάθεται
ἐδῶ καλύτερα;»

Πὼς θὰ συνεχίσουμε; ἀναρωτήθηκε.
Ὅση ὥρα ἔτρωγαν φλυαροῦσε γιὰ
τάχα ἀσήμαντα πράγματα, σταμα-
τώντας μόνο γιὰ νὰ ὑψώσῃ τὸ ποτήρι
της. Τέλος, ὅταν τοῦ ἔδωσε τὸν καφέ

του, κόμπιασε. Δὲν εἶχε τίποτε πιά νὰ
πῇ, οὔτε λέξη γιὰ τὸν καιρό, ἢ τὸ ἐ-
στιατόριο ἐκεῖνο τῆς Ρώμης ὅπου πῆ-
γαιναν κ' οἱ δύο τους, ἢ γιὰ τοὺς μπε-
λάδες τοῦ ταξιδίου - τὶς καθυστερήσεις
τῶν τραίνων ἢ τὶς ζεστές καμπίνες.
Συντετριμμένη, ἀναζητοῦσε ἓνα θέμα
γιὰ νὰ συνεχίσῃ. Ἡ σιγὴ ἦταν ἀδάστα-
χτη. Ἄν ἐξακολουθοῦσε, θὰ μπορούσε
νὰ τῆς πετάξῃ ξαφνικὰ «εἶσαι τόσο δι-
αφορετικὴ ἀπ' ὅτι εἶχα φανταστή» ἢ οἱ
ματιές τους θὰ συναντιόντουσαν, καὶ
τότε ὁ ἓνας θάβλεπε τὴ γύμνια του καὶ
τὸν ἀφανισμό τοῦ μέσα στὴ ματιὰ τοῦ
ἄλλου.

«Εἶπα Τετάρτη», εἶπε ἡ κ. Οὐώτερ-
λω.

«Ὁχι, Πέμπτη», ἐπέμεινε ἡ Ἑμίλυ.
Ἄν δὲν μπορούσε νὰ τὴν ἐμποδίσῃ νὰ
μπῇ ἀνοίγοντας τὰ χέρια της μπροστὰ
στὴν πόρτα, ὥστόσο ἔκανε ἀκριβῶς
τὸ ἴδιο μὲ διάφορες μοχθηρὲς σκέψεις.

Πάντα τῆς ἦταν μιὰ καλὴ καὶ ὑπομονη-
τικὴ γειτόνισσα. Ἡ κυρία Οὐώτερλω
ὅμως ποὺ εἶχε τὴν ὁσφρηση ἀνθρώπου
συνηθισμένου νὰ πίνει μόνο νερό, ἔμε-
νε κατάπληκτη διαπιστώνοντας πὼς ἡ
ἀνάσα τῆς Ἑμίλυ μύριζε οἶνόπνευμα.

Ἔτσι, ἡ μπροστινὴ πόρτα, τοῦ λί-
δινγκ - ροῦμ ἀνοίξε διάπλατη καὶ ἡ κ.
Οὐώτερλω εἶδε τὸν Ἑντμοντ καθισμέ-
νο σὲ μιὰ πολυθρόνα, μὲ τὰ μάτια στη-
λωμένα στὸ φλυτζάνι τοῦ καφέ του.

«Καλὰ, θὰ στείλω τὶς προσκλήσεις
γιὰ τὴ λαχειοφόρο ἀγορά», εἶπε ἡ κ.
Οὐώτερλω. «Θὰ πρέπει νὰ μιλήσουμε
καμιά ἄλλη φορὰ καὶ γιὰ τ' ἀναφυκτι-
κά. Νομίζω - τί λὲς κ' ἐσύ; - πὼς μισὸ
πάουντ τσαῖ εἶναι ὅ,τι χρειάζεται γιὰ
πενήντα ἄτομα. Ὅσο γιὰ τὸ καίηκ, θὰ
τὸ φροντίσῃ ἡ κ. Χάρρις. Ἀλλὰ θαρρῶ
πὼς ἔχεις δουλειά, νὰ μὴ σὲ κρατῶ λοι-
πὸν. Ὡστόσο, μιὰ καὶ βρίσκομαι ἐδῶ,
θὰ μπορούσα ἄραγε νὰ ρίξω μιὰ μα-
τιὰ στὴν Ἑγκυκλοπαίδειά σου; Δὲν θὰ
σὲ διακόψω, μὴν ἀνησυχῆς.»

«Νὰ σὰς συστήσω τὸν κ. Φάμπρυ», εἶ-
πε ἡ Ἑμίλυ, ἀφοῦ ἡ κ. Οὐώτερλω εἶ-
χε κιόλας τρυπώσει στὸ δωμάτιο.

«Ὁχι βέβαια τὸν κ. Ἑντμοντ
Φάμπρυ;»

Ὁ Ἑντμοντ, κρατώντας πάντοτε
τὸ φλυτζάνι καὶ τὸ πιατάκι, κατάφερε
νὰ σηκωθῇ γρήγορα ὀρθίος καὶ ν' ἀπλώ-
σῃ τὸ χέρι του.

«Ὁ συγγραφέας;» θὰ μπορούσα νὰ
σὰς ἀναγνωρίσω ἀπὸ τὶς φωτογραφίες
σας. Ὡ, ἡ κόρη μου θὰ χαρῇ πολὺ.
Πρέπει νὰ τῆς γράψω καὶ νὰ τῆς πῶ
πὼς σὰς γνώρισα. Δυστυχῶς ἐγὼ δὲν
ἔχω διαβάσει κανένα ἀπὸ τὰ βιβλία
σας.»

Ὅπως σ' ὅλες τὶς παρόμοιες περι-
πτώσεις, ὁ Ἑντμοντ δὲ θρῆκε τίποτα
ν' ἀπαντήσῃ σ' αὐτό. Μουρμούρισε κά-
ποια δικαιολογία καὶ προσπάθησε νὰ
χαμογελάσῃ.

«Ἀλλὰ πάντοτε διαβάζω τὶς κρι-
τικὲς γιὰ σὰς στὶς κυριακάτικες ἐφη-
μερίδες», συνέχισε ἡ κυρία Οὐώτερλω.
«Βλέπετε, ἡ οἰκογένειά μου ἔχει μανία
μὲ τὰ βιβλία.»

Μέχρι τώρα δὲν εἶχε πει τίποτε ποὺ
νὰ μπορέσῃ νὰ τὸν κάμῃ νὰ δώσῃ μιὰ
κάποια ἀπάντηση. Ἡ Ἑμίλυ στεκόταν
ἀπελπισμένη πίσω του χωρὶς νὰ λήῃ
τίποτε. Δὲν ἔπαιζε νευρικὰ τὰ χέρια
της κι ὅμως ὁ Ἑντμοντ συλλογίστηκε
πὼς αὐτὸ θὰ ἦταν κάτι ἀναπόφευκτο.

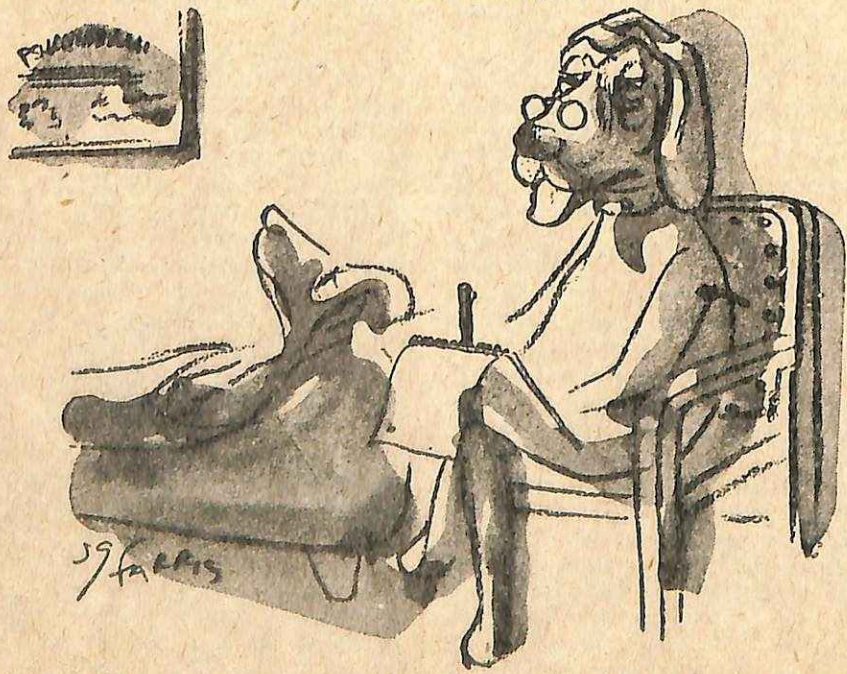
«Ἀφῆσες τὸν κ. Φάμπρυ στὰ σκο-
τεινὰ, Ἑμίλυ», εἶπε ἡ κ. Οὐώτερλω.

Ὁ Ἑντμοντ συγκρατιόταν. Τὴν εἶ-
χε συναντήσει κι ἄλλοτε, πολλὲς φορές
μέσα στὰ γράμματα τῆς Ἑμίλυ. Ἦξε-
ρε πὼς ἡ οἰκογένειά της εἶχε μανία
μὲ τὰ βιβλία, καὶ ἤξερε τὶς ἐξωφρενικὲς
γνώμες της γιὰ διάφορα πράγματα.

Ἦταν μιὰ γυναικίαν πενήνια πέντε
χρονῶν, ποὺ τὰ παιδιά της εἶχαν μεγα-
λώσει καὶ εἶχαν φύγει ἀπὸ κοντὰ της
μὲ πολλὴ εὐγνωμοσύνη. Τοὺς φαινό-
ταν πὼς εἶχαν ἀφήσει γιὰ πάντα τὴ μη-
τέρα τους πίσω ἀπὸ τὴν τσαγιέρα στὴ

σώματός του θα του φέρη ντροπή, θα κοκκινίσει. Δεν κοκκινίζω όμως αν ένα έργο μου σπάσει, αλλά κοκκινίζω αν το σώμα μου υποκύψει. Είμαι αλληλέγγυος μ' αυτό, γιατί είμαι σ' αυτό, όπως είμαι μέσα στο δλέμμα μου, μέσα στο λόγο μου. Το λειτουργικό νόημα του σώματος είναι ότι εκτίθεται στον άλλο, ότι προσφέρομαι στον άλλο. Και πώς θα μπορούσα να το κάμω αν δεν ήμουν μια παρουσία μέσα στο σώμα μου; 'Η τέλεια δωρεά που μπορεί ο άνθρωπος να κάνει στη γυναίκα δεν πραγματοποιείται με τον πλατωνικό έρωτα. Όταν το σώμα αρνείται, αυτή η άρνηση δεν αφορά ολόκληρη την ύπαρξη; Μ' άλλα λόγια για να θυμηθούμε την έκφραση του Γκαμπριέλ Μαρσέλ, το σώμα μου δεν είναι ένα σώμα, είναι «το ιδίόν μου σώμα». 'Η μέγιστη δηλαδή δυσκολία κάθε δόγματος της άθυνασίας της ψυχής είναι η διακήρυξη που κάνει πώς ο άνθρωπος θα μπορούσε να υπάρξει χωρίς την έκφρασή του για τον άλλο, πώς η ανθρωπίνη ύπαρξη θα μπορούσε να διατηρήσει την πληρότητά της και αν δεν ήταν αυτό το σώμα το έκτεθειμένο στον άλλο, αν δεν ήταν αυτή κίνηση προς τον άλλο που όχι μόνο την συμβολίζει το σώμα αλλά και την πραγματώνει. Καταργείστε το σώμα και θα ήθελες άμέσως πώς σκοτώνετε την σχέση μου με τον άλλο. Λοιπόν, μέσα σ' αυτήν την σχέση μου με τον άλλο γίνομαι ο νησί του θα έπαυε σε λίγο να είναι άνθρωπος. Αυτός είναι ο λόγος που κοντά στον Ροβινσώνα υπάρχει και ο Παρασκευάς... Με το σώμα μου μπαίνω στην ιστορία. Νά γιατί αξίζει το σώμα τον χαρακτηρισμό που έδωσε σ'

ΣΚΥΛΟΨΥΧΑΝΑΛΥΤΗΣ

«Προσπάθησε να αγαπάς τους ανθρώπους, χωρίς να τους κρίνεις.»

αυτό ο Γκαμπριέλ Μαρσέλ στο «Μεταφυσικό 'Ημερολόγιό» του. Το είπε: απόλυτο μεσολαβητή. Πάνω στο νόημα «το σώμα μου» ο Γκαμπριέλ Μαρσέλ έδωσε στις ημέρες μας φαινομενολογικές αναλύσεις που τιμούν την σύγχρονη μεταφυσική σκέψη και ανοίγουν νέες προοπτικές μεγάλου βάθους στα θέματα που μάς απασχολούν στο μικρό αυτό δοκίμιο. Μάταια, νομίζω, ζητούν οι καντιανού τύπου ήθικες να περιορίσουν το υποκείμενο σ' ένα δν λογικό. Το γυμνό λογικό δν δεν παίρνει αποφάσεις. Και οι αποφάσεις είναι το περιεχόμενο της ήθικης. Βέβαιο είναι πώς γνήσια πνευματική ζωή δεν είναι παρά εκείνη που είναι ικανή για κάποιο ξεγύμνωμα, για μια αποστέρωση. Πρέπει όμως απ' αυτό να φτάσουμε στο συμπέρασμα πώς ο θάνατος δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να αποτελειώνει αυτό το ξεγύμνωμα και πώς ό,τι αφίνει είναι ακριβώς αυτή η ψυχή που απαλλαγμένη πια από όλο της το έχειν είναι έτοιμη για την άθυνασία; Αυτός ο πλατωνικού τύπου μυστικισμός πολλές φορές έως σήμερα ζήτησε να περιβληθεί με την χριστιανική πνευματικότητα. Σκεπτόμαστε όμως πώς υπάρχει κάποια σύγχυση στον όρο αυτό το ξεγυμνώματος, του «απεκδύομαι τον παλαιόν άνθρωπον». Μπορώ βέβαια να απαλλαγώ από ένα έχειν. Και ο θάνατος πραγματικά εφιναι ή στέρωση παντός έχειν. 'Αλλά η σχέση μου με τον άλλο ανήκει στη σφαίρα του έχειν, όταν είναι αυθεντική σχέση; 'Η στράτευση μου μέσα στην ιστορία είναι της φύσεως του έχειν; Κατηγορούμε λοιπόν τα δόγματα που εύκολα πιστεύουν τον χωρισμό σώματος και ψυχής και που παραγνωρίζουν

στην πραγματικότητα την πρωτοτυπία της ύπαρξως. Και τονίζουμε πώς ένα θρησκευτικό δόγμα όπως ο Χριστιανισμός ποτέ δεν έπαψε να κηρύχσει μια πίστη στην αναστάση των σωμάτων, αναστάση χωρίς την όποια η αιώνια μοίρα του ανθρώπου του φαίνεται εδύνατη. Όλες θρήσκους της ψυχής είναι μια λύση πιθανού που στηρίζεται σε τελευταία ανάλυση στην ιδέα ενός ανθρωπίνου συνθέτου που αποτελείται από αίσθησης που είναι ξένες ή μία από την άλλη (σώμα - ψυχή). Λοιπόν, τότε γενοσύγχρονη μεταφυσική σκέψη, το γενοαίο δηλαδή φως που έριξε ο Γκαμπριέλ Μαρσέλ πάνω στην έννοια της συγκεκριμένου και στην έννοια της πίστεως, οι αναλύσεις του Κάρλ Γιασπερς για την φιλοσοφική πίστη και την έννοια των οριακών καταστάσεων, αυτή η ανασταστική προσπάθεια που στην Χάιντεγκερ πάνω στο είναι και στην ιστορικότητα του ανθρώπου, αντιλήφθηκαν την μηχανιστική αυτή αντίληψη σώματος - ψυχής του κλασικού δόγματος της άθυνασίας της ψυχής και μέσω του οποίου το χριστιανικό δόγμα της αναστάσεως δεν αισθάνεται πώς είναι μπόρεσε έως σήμερα να δώσει όχι την βεβαιότητα, αλλά ούτε καν την αντική κρίση για την επιδίωξη του ανθρώπου. Έδωσε όμως στις ημέρες μας μια υποψία ευνοϊκή, μια υποψία που βρίσκεται κοντά στο χριστιανικό δόγμα της αναστάσεως Χριστού.

Αποτελείωση, άλλ' όχι συμπλήρωση. Αυτό είναι το πρόσωπο του θανάτου. Κι αυτό είναι το παράδοξο σ' αυτόν. Υπογραμμίζει την ιστορικότητα της ανθρωπίνης ύπαρξως, την σύγχρονως δεν επιτρέπει στην ιστορικότητα αυτή να μάς δώσει, πώς τέλεια, την συμπλήρωση, την λειοποίηση. Και ξαναφέρει μορφή στην μας με μια ακατανίκητη μορφή στην τυχαιότητα που χαρακτηρίζει την γέννησή μας και εναντίον της οποίας παλαίψαμε σ' όλη μας τη ζωή για να την δαμάσουμε. «Ότε ής νεώτερος» λέει ο Χριστός στον Πέτρο, «εξώνυμους σε αυτών και περιεπάτεεις όπου ήθελες και δε γηράσκεις εκτενείς τας χείρας σου, και άλλος σε ζώσει, και ο οποίος σου ού θέλεις». Τέτοια, πραγματικά, είναι η όψη αυτής της ανθρωπίνης ύπαρξως που ανάμεσα από τα γυμνά πορεύεται προς τον θάνατο, αυτό το τέρμα όπου δεν ήθελε να γεννηθεί. Και αν η ελπίδα μπορεί να γεννηθεί; Και αν η ελπίδα μπορεί να θανάτω; Είναι γιατί την ημέρα του θανάτου μου έπάρει, στη θέση μου, την παρηγή μου.

—Κ. Ι. ΔΕΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΦΙΛΟΔΟΣΙΕΣ...

«ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΙΣ ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ»

Το περασμένο φθινόπωρο, ο πρόεδρος Αϊζενχάουερ, έδωσε μια ανακοίνωση ορίζοντας το 1960 ως το «Έτος του 'Αμερικανικού Τουρισμού». Έχουμε την υποψία πώς διάλεξε το 1960 επειδή έφετος θα βρισκόταν τον περισσότερο καιρό μακριά από τη χώρα, τότε στη Λατινική 'Αμερική και στην 'Ιαπωνία, κ' έτσι δε θαχ η να χολοσκά για επιθεωρήσεις του πυροσβεστικού σώματος.

Είναι η πρώτη φορά ύστερα από πολλών καιρό που κάποιος κάλεσε κάποιον άλλον από τον υπόλοιπο κόσμο, να επισκεφθεί τις 'Ηνωμένες Πολιτείες σαν τουρίστας. 'Η 'Αμερική θα ζήσει μια ενδιαφέρουσα εμπειρία κάνοντας τον οικοδεσπότη στους ξένους τουρίστες και ελπίζουμε πώς όλοι θα σταθούν στο ύψος των περιστάσεων.

Θα μπορούσαμε επί τέλους να δούμε έναν 'Ιταλό περιηγητή να ανεβαίνει στο Μπρόνξ και να παρακαλή κάποιον που κάθεται στην πόρτα του σπιτιού του, να βγάλει έξω ολόκληρη την οικογένειά του για να την φωτογραφήσει. Αφήστε πια το τί θα γίνει όταν ένας Σκανδιναυός τουρίστας προτείνει σε κάποιον άστυφύλακα του Σικάγου ν' ελθουν καφέλα για ένθύμιο!

Αλλά οι 'Αμερικανοί πρέπει να συνηθίσουν όλα αυτά τα πράγματα αν αυτά θέλουν ξένο συνάλλαγμα, που φαίνεται πώς το θέλουν.

Στην αρχή, θα επικρατήσει κάποια σύγχυση. Πάρτε λόγου χάρη για παράδειγμα τα φιλοδωρήματα. Στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες το φιλοδώρημα στα ξενοδοχεία και στα εστιατόρια προστίθεται στο λογαριασμό. Στην 'Αμερική λογαριάζεται χωριστά και ο πελάτης μπορεί να πεταχτεί πύξ - λαξ έξω από το θυρωρό ή καμιά σερβιτόρα. Είναι έπειτα και το ζήτημα του κλειμένου τραπέζιου σ' ένα νυχτερινό κέντρο ή σ' ένα καλό ρεστωράν. Στην Ευρώπη δεν είναι ανάγκη να δώσει κανείς φιλοδώρημα στον μάιτρ (οι μόνοι που κάνουν τη δουλειά αυτή είναι οι 'Αμερικανοί), αλλά στις 'Ηνωμένες Πολιτείες είναι παρόλκιψη μπορεί να έχει κανείς τον παραέλιψε να δώσει φιλοδώρημα στον μάιτρ ενός νυχτερινού κέντρου

του Μπρόντγουαϊκ και βρέθηκε καθισμένος σ' ένα τραπέζι πάνω σ' ένα «φέρρυ - μπώτ» που πήγαινε στο Σταϊντεν Αϊλαντ!

Ο ξένος τουρίστας πρέπει να είναι επίσης ενημερωμένος και σχετικά με το ζήτημα της ώρας του φαγητού στις 'Ηνωμένες Πολιτείες. Οι 'Αμερικανοί ιδιοκτήτες εστιατορίων δεν πολυσυμπαθούν τους ανθρώπους που κάνουν πολλή ώρα να τελειώσουν το φαγητό τους. Νά τι αποκάλυψε μια πρόσφατη μελέτη των ωραρίων ενός γεύματος σε κέντρα διαφόρων κατηγοριών: Ρεστωράν πρώτης κατηγορίας, μία ώρα. Ρεστωράν με μεσαίες τιμές, 45 λεπτά. «Ντράιβ - ιν», 30 λεπτά. Και «ντράγκστορς» μπάρ κτλ. 10 λεπτά.

Όσον αφορά το φαγητό στα «ντράγκστορς», πράγμα που συνηθίζεται πολύ, συνιστάται στους τουρίστες όταν περιμένουν ν' εδείαση κανένα σκαμνί, να στέκονται πίσω από κάποιον που δείχνει πώς όπου να είναι θα τελειώσει το φαγητό του και να ξεφυσάνε στο λαιμό του. Δεν επιτρέπεται να σπρώξουν τον άνθρωπο αυτό από το κάθισμά του, αλλά μπορούν να κάνουν θυμωμένες παρατηρήσεις και να ξεροβήχουν πίσω του.

Οι τουρίστες θα μείνουν ευχαριστημένοι διαπιστώνοντας πώς οπουδήποτε κι αν πάνε στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, παντού θα βρουν ένα προσωπικό χρώμα. Για να αμείψουν όλους τους εργαζόμενους για την εξαιρετική τους απόδοση, οι επιχειρήσεις πληροφορούν την πελατεία τους για τα ονόματα των υπαλλήλων. 'Αν πάτε λ.χ. σ' ένα «ντράγκστορ» πελώριες πινακίδες θα σας πληροφορήσουν πώς ο άνθρωπος που επιβλέπει την τουαλέτα λέγεται Τζακ Γκρόνς, ενώ το όνομα του κυρίου που σας δίνει τα ρεστά είναι Έλμερ Μάρκατρουϊντ. Τις ίδιες πινακίδες θα βρείτε και στις τράπεζες και από τις ίδιες πινακίδες θα πληροφορηθείτε το όνομα του αθλητικού νέου που βάζει βενζίνη στο αυτοκίνητό σας.

Αλλά δεν έχει κανένα σκοπό το να αναφέρετε κάποιον σε περίπτωση που κάτι στραβά θα συμβή. Βλέπετε, όλοι σχεδόν, ανήκουν σε συνδικαλιστικούς οργανισμούς.

Τα περισσότερα από τα 'Αμερικανικά «σουβενίρ» κατασκευάζονται είτε στη Γερμανία είτε στην 'Ιαπωνία. 'Αν λοιπόν σκοπεύετε να επισκεφθείτε καμιά από τις δυο αυτές χώρες, θα τα βρείτε εκεί μισοτιμής.

Πριν ξεκινήσετε για τις 'Ηνωμένες Πολιτείες, καλό θα είναι να κάμετε ένα γενναίο απόθεμα από ξένα τσιγάρα, γαλλικό καφέ και βερμούτ για τα «ντράυ μαρτίνι».

Οι περισσότεροι από τους ιθαγενείς στις 'Ηνωμένες Πολιτείες φέρονται φιλικά στους ξένους, αλλά είναι εξαιρετικά ευαίσθητοι στην κριτική. Μην τους κοροϊδέψετε επειδή δεν πλένονται κάθε μέρα ή έπειδή μαζί με το φαγητό δίνουν και γάλα στα παιδιά τους. Τά ξθιμά τους, τα οποία μπορεί να σας φανούν παράξενα, δεν είναι πια παράξενα από ότι τα δικά σας στα δικά τους μάτια.

Ένα τελευταίο σχόλιο. Πολλοί ξένοι τουρίστες μπορεί να νομίσουν πώς στην 'Αμερική τους «γδύνουν». Λέγεται πώς υπάρχουν τιμές για 'Αμερικανούς και τιμές για ξένους. Αυτό δεν είναι αλήθεια. Όλοι πληρώνουν την ίδια τιμή. 'Ισως γι' αυτό ως τώρα δεν πατούσε το πόδι του τουρίστας.

—ART BUCHWALD

«ΤΙ ΕΚΤΑΣΗ έχει η 'Αμερική;» ρωτά κάποιος τον διευθυντή μιας αεροπορικής εταιρίας.

«Πέντε ώρες μήκος και δύο ώρες πλάτος», απαντά εκείνος.

Pageant

«Σ' ΑΥΤΟ το κρεβάτι, κύριοι, πέθανε ο Λουδοβίκος XVI!» λέει με στόμφο ο ξεναγός, νέος ακόμη στο επάγγελμα και όχι πολύ καλά κατηχημένος.

«Μά», πετάγεται κάποιος, «ο Λουδοβίκος XVI άπαγχονίστηκε!»

«Αυτό το κρεβάτι κύριοι», συνεχίζει ο ξεναγός, «έγινε από τα ξύλα της αγχόνης.»

Pourquoi Pas?

Η ΜΑΙΡΙΛΥΝ ΜΟΝΡΟΕ έλεγε μια μέρα: Κατά βάθος τίποτε δεν ενοχλεί τους άνδρες όσο ένας άνδρας που αρέσει στις γυναίκες.

Coronet

ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ τον ουρανό ένα βράδυ, η μωρή ρωτάει τη μαμά της: «Πες μου, μαμά, τα άστρα λάμπουν έτσι επειδή τα γυαλίζουν τα αγγελάκια;»

Coronet

ΕΝΑΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ του κινηματογράφου πληγνύει στον οφθαλμίατρο για να του δώσει γυαλιά.

«Τι βλέπετε;» ρωτάει ο γιατρός. «Τον αριθμό 18», απαντά ο ηθοποιός. «Έχετε πολύ μεγάλη μυωπία», λέει ο γιατρός. «Στη φωτογραφία που σας έδειξα η Κάθριν Χέμπτον κουβεντιάζει με την Μαίριλιν Μονρόε.

Constellation

«ΞΑΝΘΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ»

Ενα βράδι, τον περασμένο 'Ιανουάριο, μπήκε σ' ένα διανυκτερευόν φαρμακείο και πήρε ένα κουτάκι καρθαρτικές παστίλιες. Υπέφερε από επίμονη δυσκοιλιότητα τα τελευταία χρόνια. Ύστερα πήγε να πάρει το λεωφορείο για το σπίτι του.

Είχε μεγάλη ούρα στη στάση. Περιμένε υπομονετικά. Τέλος μπήκε. Είτανε ὄρθιος. Κοντούλης, παχουλός, με κοιλίτσα. Τον περασμένο Νοέμβριο είχε πατήσει τα σαρανταεφτά.

Δίπλα του ένας τόν ζούλαγε. Σε λίγο σηκώθηκε μια γυναίκα, κατέβηκε, και κάθησε αυτός. Τότε βρήκε στο κάθισμα το περιοδικό: «Ο Κόσμος των Παιδιών». Ένα περιοδικό για παιδιά. Πρώτη φορά τό 'δλεπε. Δεν είχε δοσοληψίες με περιοδικά για παιδιά.

Έριξε μια ματιά στο πολύχρωμο εξώφυλλο. Παρίστανε έναν κάου - μπύ να καλπάζει πάνω σ' ένα άσπρο αλογό. Από κάτω έγραφε: «Παρακολουθείστε το καινούριο μας μυθιστόρημα «Περιπέτεια στο Φάρ Ουέστ», που αρχίζει σ' αυτό το τεύχος».

Έβγαине κάθε Σάββατο, έγραφε στο εξώφυλλο. Είτανε το τελευταίο τεύχος, τα φύλλα άκοπα. Δεν ήξαιρε τί να το κάνει. Δεν είχε παιδιά, δεκατέσσερα χρόνια παντρεμένος, αίτια μια «άνεπαρκεια» της γυναίκας του. Στο ύπουργείο, που είτανε κατώτερος υπάλληλος, δεκαοχτώ ὀλόκληρα χρόνια, οί συνάδελφοί του τόν δουλεύανε που δεν τά 'χε καταφέρει να κάνει παιδί.

Κύτταζε γύρω του μην είτανε κανένα παιδί να του τό δώσει. Μά είδε μονάχα μεγάλους. Θά τό 'δινε, σκέφτηκε, στ' άνηπάκι του, στη πρώτη του ξαδέρφης παιδί, έν' αγοράκι έντεκα χρονώ, άγρίμι. Μένανε κοντά στο σπίτι τους.

Στο λεωφορείο μύριζε άσχημα.

Φτάνοντας στο σπίτι του πήγε στο δωματιάκι που τό 'χε άποκλειστικά δικό του, δίπλα στην τραπεζαρία. Είχε ένα μικρό γραφείο εκεί, τη βιβλιοθήκη του, δυό έταξέρες με βιβλία. Τό φαί δεν είταν ακόμα έτοιμο, ή γυναίκα του είτανε στην κουζίνα, μακαρόνια με κιμά έφτιαχνε. Πήγε στο δωματιάκι ώσπου να γίνει τό φαί. Τό περιοδικό τ' άφισε σε μιά ένταξέρα. Άνοιξε την έφημερίδα του. Του πόνανε τ' άριστερό του πόδι. Είχε ρευματισμούς. Θά 'βαζε τη γυναίκα του να τόν τρίψει. Όταν ὀ καιρός είταν ύγρός, όταν ανέβαινε σκάλες, υπέφερε.

Θά 'χε περάσει καμιά βδομάδα από τότε. Βράδι: ύστερα άπ' τό φαί, δεν είχε ὄρεξη για ύπνο. Κλείστηκε στο

δωματιάκι κι άνοιξε έναν τόμο της 'Εγκυκλοπαιδείας.

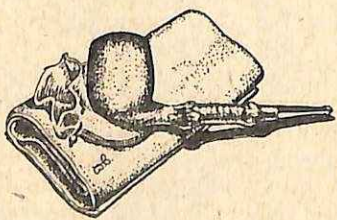
Η γυναίκα του τού είχε ψήσει καφέ. Ύστερα ξάπλωσε.

Διάβασε καμιά δεκαριά λεπτά. Μά βαρέθηκε. Σηκώθηκε, έκοψε βόλτες στο δωμάτιο, άναψε τσιγάρο. Στο τέλος είπε να πάει για ύπνο. Τότε πήρε τό μάτι του τόν «Κόσμο των παιδιών», που τόν είχε ξεχάσει στην έταξέρα. Σκέφτηκε να σκοτώσει λίγο την ώρα του.

Είταν έντεκα παρά είκοσι περίπου, όταν τό πήρε τό περιοδικό. Είτανε μιάμιση, όταν τ' άφισε.

Τό ξεκοκάλισε ὀλόκληρο. Διάβασε τα δυό μυθιστορήματα: «Περιπέτεια στο Φάρ Ουέστ» και «Δυό χρόνια στη ζούγκλα», που συνεχιζότανε από προηγούμενα τεύχη. Τα διηγήματα. Τό παραμύθι για τα μικρότερα παιδιά: «Η Νεράιδα του φθινοπώρου». Τη σελίδα «Πνευματικές Άσκήσεις», έλυσε τό σταυρόλεξο, έλυσε αινίγματα, βρήκε και τη «Μαγική Εικόνα», που τόν παίδεψε κάμποση ώρα, μά πείσμως και τα κατάφερε στο τέλος: ένα κουνελάκι είτανε τό ζητούμενο που τό γύρευε ή μητέρα του. Διάβασε και τη σελίδα «Οί μικροί μας φίλοι γράφουν», όπου δημοσιεύονταν λογοτεχνικά κομμάτια των μικρών άναγνωστών. Διάβασε και τη σελίδα «Οί μικροί μας φίλοι με ταξύ τους», όπου τα παιδιά, με διάφορα ψευδώνυμα, άλληλογραφούσαν, πειράζονταν. Τέλος τό 'βαλε τό περιοδικό σ' ένα συρτάρι τού γραφείου του και πήγε για ύπνο. Ξάπλωσε δίπλα στη γυναίκα του, που κοιμόταν άνάσκελα, με τό στόμα μισάνοιχτο.

Είδε ένα όνειρο κείνη τη νύχτα. Είτανε κάου - μπύ και καλπάζε σε μιά κοιλάδα τού Φάρ Ουέστ, πάνω στο άσπρο του αλόγο. Καλπάζοντας έτσι, γύρισε άπ' τ' άλλο πλευρό κι έπese πάνω στη γυναίκα του, δίχως να ξυ-

πνήσει. Ξύπνησε όμως ή γυναίκα του, νόμισε στην αρχή πως ὀ άντρας της είχε επιθυμήσει τρυφερότητες που τις είχανε κόψει τελευταία, μά βλέποντάς τον να κοιμάται, γύρισε στ' άλλο πλευρό και ξανακοιμήθηκε.

Κάτι είχε συμβεί μέσα του από κείνη τη νύχτα. Κάτι είχε αλλάξει.

Κάθε Σάββατο έπαιρνε τόν «Κόσμο των Παιδιών». Την ώρα που τόν έπαιρνε, στο κιόσκι, έριχνε κλεφτές ματιές γύρω του. Είχε την αίσθηση πως έκανε κάτι παράνομο. Τό ίδιο βράδι, ύστερα άπ' τό φαί, κλεινότανε στο δωματιάκι και διάβαζε τό περιοδικό. Δεν είχε πει σε κανέναν τίποτα. Ποιος θα μπορούσε να τόν νιώσει!

Τα τεύχη τα κλείδωνε σ' ένα συρτάρι τού γραφείου του.

Κάτι είχε συμβεί μέσα του. Διαβάζοντας τόν «Κόσμο των Παιδιών» έξαναβρεί τόν κόσμο των παιδιών. Έναν κόσμο που είτανε τόσο άλλιώτικος από τόν κόσμο των μεγάλων!

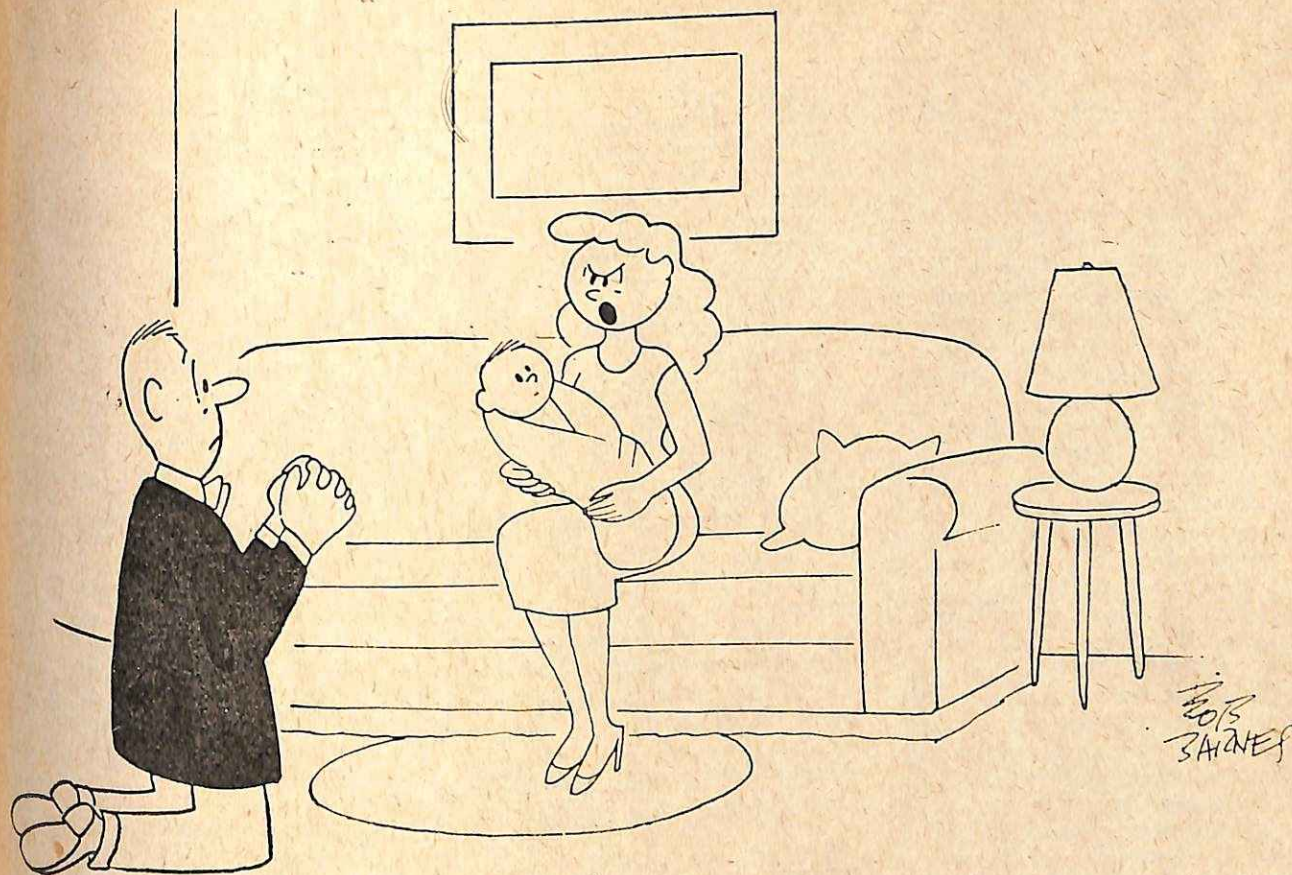
Στο ύπουργείο έπαψε να σκύβει πιά τό κεφάλι. Άλλοτε, βλέποντας κάτι στραβό, δέ μίλαγε, από φόβο, από ανηθεια να τα δέχεται ὀλα άδιαμαρτυρητα. Τώρα είτανε διαφορετικός. Μία μέρα μάλιστα που τόν κάλεσε στο γραφείο του μιά άπ' τις «προσωπικές» της, και τόν έπίεσε να κάνει κάτι παράνομο που τού πέρναγε άπ' τό χέρι, να πρωτοκολλήσει μιά αίτηση με ὀλιά ήμερομηνία, αυτός ὀχι μονάχα έδω νήθηκε, μά και χτύπησε τη γροθιά του στο γραφείο τού διευθυντή και λέει ναμη που χύθηκε ὀ καφές και είχε κάτι έγγραφα. Ὁ διευθυντής τα είχε χαμένα. Ποτέ δεν τό περίμενε αυτό.

Η γυναίκα του είδε την άλλαγή του. Τόν είδε να περιποιείται τόν εαυτό του άγόρασε δυό γραβάτες, συμφορησέντες. Άποψίασθηκε στη ζωή του. Μά ήσύχασε βλέποντάς τον να 'χει λυ τρυφερός μαζί της. Συλλογισμένος είχε ξαναφουντώσει.

Έστειλε μία μέρα στο περιοδικό ένα πεζοτράγουδο που είχε γράψει «Φθινοπωρινός ρεμβασμός». Τό 'στειλε για τη σελίδα «Οί μικροί μας φίλοι γράφουν». Χρειάστηκε να πάει ψευδώνυμο. Σκέφτηκε διάφορα, τέλος διάλεξε «Ξανθός Ιππότης». Είτανε μελαχρινός, μά είτανε παιδί ζήλευε τούς ξανθούς, είτανε ξανθός.

Του τό δημοσιέψανε τό πεζοτράγουδο. Τί χαρά που ένιωσε! Του δόσανε τρία βραβεία. Τό άπαντήσανε: «Τό θέμα σου ήλίκια σου. Περίμενε να μεγαλώσεις λιγάκι και ξαναδοκιμάσεις».

Έτσι είτανε τα πράγματα όταν έμισή μήνες περίπου ύστερα άπ' τη νύχτα που είχε περάσει με τόν κόσμο των Παιδιών, είδε στο

«Επ' τέλους!»

τεύχος, στη σελίδα «Οί μικροί μας φίλοι με ταξύ τους», τα έξης: «Αποφασίσαμε να ὀργανώσουμε ένα μουσικοφιλολογικό βραδινό. Προσκαλούμε λοιπόν τούς παρακάτω, γνωστούς και άγνωστους, φίλους μας, να μάς χαρίσουν τη χαρά της παρουσίας τους: Στέφανος Μαρίας Στούαρτ, Άγράμπελη, Προσωπείον, Μέγαν Ναπολέον, Μελαγχολικόν 'Ιππότην, Ξανθόν Ιππότην...»

Ακολουθούσανε μερικά ψευδώνυμα άγνωστα. Και παρακάτω: «Τους περιμένουμε, ὀλους εξάπαντος, στην Παρασκευή 2 'Απριλίου, ώρα 7 μ.μ., στο Νίκης 145, γ' ὀροφος.

Μαύρος Πειρατής — Βασίλισσα τού Σαβά — Βασίλειον — Ποσειδών — Δαίμων των Κυμάτων».

Οί καλεσμένοι στενοχωρούνταν τα παιδιά, σκέφτηκε, που θά 'λειπε άπ' τη συντροφιά τους ὀ «Ξανθός 'Ιππότης», μά μπορούσε να γίνει διαφορετικά.

Νίκης έκατόν σαράντα πέντε, φώτα τού σωφέρ. Ὁσο μπορείς πιό γρήγορα τρέχανε. Μά δέ νοιάζότανε πια τόν πόνο τού ποδιού. Ὁσο φορές παρά λίγο να τρακάρουνε τρέχανε. Μά δέ νοιάζότανε πια τόν πόνο τού ποδιού.

γής. Είταν έφτά και είκοσι και ή πρόσκληση είτανε για τις έφτά.

Πώς έφυγε άπ' τό ύπουργείο! Πώς τα παράτησε ὀλα, τα έγγραφα, τό καλαμάρι, την πένα, τα συρτάρια τού γραφείου του άνοιχτά, σύξυλα ὀλα, και κατέβηκε τη σκάλα, πηδώντας δυό - δυό σκαλοπάτια! Τόν συνάντησε ὀ Προσωπάρχης την ώρα που έφευγε. Κάτι τού είπε, πως έβγαине έτσι χωρίς άδεια έξόδου, μά δεν τού 'δωσε σημασία.

Τόν είχε άρπάξει ένα χέρι δυνατό, πολύ δυνατό, μία δύναμη που φούντωνε άξαφνα μέσα του, εκεί που είτανε στο γραφείο του, Παρασκευή άπόγεμα είτανε και είχανε άπογεματινή εργασία 5 - 8, και τόν έκανε να τα παρατήσει ὀλα σύξυλα.

Πλησιάζανε. Μά έπρεπε να πάρει κάτι. Δεν μπορούσε να πάει μ' άδεια χέρια. Έπρεπε να πάει κάτι. Γλυκά, λουλούδια... Ένα άνθωπωλείο είταν εκεί, δεξιά, στο δρόμο τους. Κατέβηκε άπ' τό ταξί, πήρ ένα μπουκέτο τριαντάφυλλα. Κόκκινα τριαντάφυλλα.

Φτάσανε. Βαστώντας τα λουλούδια, χτύπησε τό κουδούνι. Η καρδιά του χτύπαγε πολύ γρήγορα και πολύ δυνατά. Ψηλά, στο τρίτο πάτωμα, φωτισμένα παράθυρα. Άκουγότανε άκκορντεόν να παίζει.

Η πόρτα άνοιξε. Μπήκε. Μιά ξύλινη, στριφτή, σκάλα. Άνέβηκε γρήγορα, οί ρευματισμοί του είχανε πάει περίπατο.

Στο κεφαλόσκαλο δυό άγόρια, ένα κορίτσι. Γύρω στα δεκατέσσερα, δεκαπέντε χρόνια. Σταθήκε στο προτελευταίο σκαλοπάτι.

— Ὁ «Ξανθός 'Ιππότης», είπε. Τό είπε έτσι ὀπως θά 'λεγε τ' ὄνομά του για να συστηθεί.

— Δέ θά 'ρθει; ρώτησε τό ένα άγόρι, τό ψηλότερο.

— Τί; Δέ θά 'ρθει; ρώτησε τ' άλλο.

— Είναι άρρωστος; ρώτησε ξανά τό πρώτο.

— Τί κρίμα! είπε τό κορίτσι. Η-θελα πολύ να τόν γνωρίσω.

Αυτός κύτταζε και τα τρία παιδιά, άμίλητος. Δέ μπορούσε να πει λέξη.

Άξαφνα, με μιάν άπτότομη κίνηση, έβαλε τα λουλούδια, τα κόκκινα τριαντάφυλλα, στα χέρια τού κοριτσιού, έκανε στροφή, κατέβηκε τη σκάλα γρήγορα - γρήγορα, βγήκε έξω. Από ψηλά, στο τρίτο πάτωμα, άκουγότανε τό άκκορντεόν να παίζει ένα χαρούμενο σκρό. Τράβηξε μέσ' στη σκοτεινή νύχτα, τα χέρια του είχανε άδεια τώρα, τό στήθος του είτανε άδειο τώρα.

— ANT. ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ

Ο ΕΡΗΜΙΤΗΣ ΤΟΥ ΤΟΛΕΔΟ

Ενα πρωινό του Φεβρουαρίου του 1577 ο Φραντσέσκο Προμπέρτε, μαθητής και δοηθός του ζωγράφου Δομήνικου Θεοτοκόπουλου, μπήκε στο έργο-στήρι όπου δούλευε ο δάσκαλός του για να του αναγγείλει ότι δυο κυρίες τον ζητούσαν.

Είχαν περάσει κάπου έξη μήνες από τότε που ο Θεοτοκόπουλος είχε εγκατασταθεί στο Τολέδο και σ' όλο εκείνο το διάστημα δεν του είχαν παραγγείλει παρά τρεις πίνακες όλο κι όλο. Αντίθετα από ό,τι είχε φανταστή διαλέγοντας την πλούσια θρησκευτική πρωτεύουσα της Ισπανίας για να εγκατασταθεί, οι παραγγελίες δεν ήταν διόλου άφθονες. Στην Ιταλία, όπου είχε μάθει την τέχνη και είχε ζήσει είκοσι χρόνια, ο Δομήνικος είχε αποκτήσει καλή φήμη που δεν είχε όμως, φαίνεται, φτάσει ως τις όχθες του Τάγου. Οι οικονομίες του λιγόστευαν και άρχιζε να άνησυχη σοβαρά για το μέλλον. Πιστεύοντας ότι του έρχονταν καινούργιοι πελάτες διάσθηκε να κατέβη στη σάλλα του ισογείου όπου περίμεναν οι επισκέπτριες. Βρέθηκε μπροστά σε μια γυναίκα κάπου έξηντα ετών, που το κοκκαλιάρικο και κιτρινωπό της πρόσωπο δεν ήταν καθόλου ευχάριστο. Η γυναίκα αυτή, που έδειχνε όλη της την παραξενιά στη μορφή της, συνοδευόταν από μια έξοχη κοπέλλα ως δεκαέξη, δεκαεπτά ετών.

«Η δόνα Λεονόρ Λά Μπαστίντα και η άνεψιά της σενιορίτα Χερώνυμα ντέ Λας Κουέβας», άγγειλε με περηφάνεια ο Φραντσέσκο.

Η δόνα Λεονόρ κοίταζε τον Δομήνικο Θεοτοκόπουλο από την κορφή ως τα νύχια σαν να ήταν αλλογο που πουλιάσαν στο παζάρι.

«Εσείς είστε ο ζωγράφος που τον λένε ο Γκρέκο;» ρώτησε με ένα τρόπο που του ζωγράφου του φάνηκε πολύ περιφρονητικός.

«Εγώ είμαι, κυρία», απάντησε αρκετά ξερά. «Σε τί μπορώ να σάς εξυπηρετήσω;»

«Άκουσα πώς κάνατε το πορτραίτο της εξαδέλφης μου μαρκησίας ντέ Κασιλλά», είπε η ντόνα Λεονόρ χωρίς να φαίνεται πώς έδινε σημασία στη δυσάρεσκια του Δομήνικου. «Δεν το έχω δει αλλά λένε πώς της μοιάζει αρκετά. Γι' αυτό τον λόγο ήρθα να σάς δώ. Θέλω να κάνετε το πορτραίτο της άνεψιάς μου.»

Ο τόνος της γυναίκας αυτής ήταν ένοχλητικός και προσβλητικός. «Έλεγε όλο «φαίνεται πώς...», «λένε ότι...», «θέλω...». Ο Δομήνικος Θεοτοκόπουλος

έκανε πίσω ώργισμένος. Η δόνα Λεονόρ νόμισε ότι η πρότασή της τον εξέπληξε.

«Θα σκέπτεστε ασφαλώς», είπε φλυαρώντας ψυχρά, «πώς είναι παράξενο να θέλω να γίνω το πορτραίτο μιας τέτοιας ανόητης. Σας παρακαλώ να πιστέψετε ότι η γελοία αυτή ιδέα δεν ήταν δική μου. Η ματαιοδοξία μιας νέας δεν πρέπει να ένθαρρύνεται με τέτοιες άνοησιες. Ράψιμο και προσευ-

Τί άλλο είναι ή ευτυχία παρά μια άρμονία ανάμεσα στον άνθρωπο και στον τρόπο της ζωής του; και ποιά άρμονία ένωσε ποτέ περισσότερο τον άνθρωπο με τη ζωή από τη διπλή συνείδηση, του πόθου της διαιώνισής του και της μοίρας του θανάτου του;

ΑΛΜΠΕΡ ΚΑΜΥ

χή! Αυτά χρειάζονται στους νέους για να κάθονται φρόνιμα. Άλλά ο πατέρας της και αδελφός μου, ο μαρκήσιος ντέ Λας Κουέβας, που βρίσκεται τώρα στη Γαλλία για δουλειές, μου έγραψε ότι θέλει όπωσδήποτε ένα πορτραίτο της Χερώνυμα. Του μπήκε ή ιδέα να την παντρεύει εκεί και του παρουσιάστηκαν μερικοί πολύ καλοί γαμπροί. Θα θέλει φαίνεται να δείξει πώς ή κόρη του δεν είναι κανένα έκτρωμα. Ωστε δεν μένει παρά να προχωρήσετε. Βεβαίως θα ζωγραφίσετε μόνο το κεφάλι και τους ώμους. Για τις πόδες θα έρχεστε στο σπίτι μου κάθε απόγευμα στις τέσσερις και μισή. Η δουλειά είναι διαστική. Πρέπει να έχη τελειώσει σε δεκαπέντε μέρες. Όταν μου παραδώσετε τον πίνακα θερνικωμένο όπως πρέπει θα σάς καταβάλω πεντακόσια μαραβέντις.»

Αυτή ή αναίδεια και ο τρόπος να τὰ κανονίζει όλα χωρίς να ρωτά ή κανένα εξόργισαν τον Γκρέκο. Βέβαια εκείνο τον καιρό οι πελάτες σπάνιζαν. Χωρίς φίλους, χωρίς προστάτες, ή καρριέρα του που την είχε ώνειρευτή λαμπρή και μεγαλειώδη, δεν έκανε καμιά πρόοδο. Δεν ήταν ή στιγμή κατάλληλη για να φανή δύσκολος.

Ωστόσο είχε δουλέψει έπτά χρόνια στη Βενετία με τον Τισιανό και τον Τιντορέττο, τους μεγαλύτερους μαστόρους της τέχνης εκείνο τον καιρό. Ήταν θαυμαστής τους και εύνοούμενος συνεργάτης τους. Κι αν δεν είχε γίνει ή άτυχη φιλονικία με τον καρδινάλιο

Φαρνέζε, τον προστάτη του (πρώτα που τον ανάγκασε να αυτοεξορίσει διαστικά έπειτα από δεκατρία χρόνια ζωής στην παπική πόλη), θα ήταν τότε ο πρώτος ζωγράφος της Ρώμης. Δεν ύπήρχε κανένας λόγος ν' αφήσει αυτή την άγνωστη γυναίκα να τον ταπεινώσει. Τεντώθηκε λοιπόν περιήρσας και είπε ψυχρά:

«Ο Γκρέκο; κυρία μου, εργάζετο στο σπίτι του, τις ώρες που αυτός προτιμά, όπως αυτός θέλει και ποτέ με άμοιδη μικρότερη από τρεις χιλιάδες μαραβέντις. Στείλτε μου την άνεψιά σας την άλλη Τετάρτη στις τρεις τουλάχιστον πενήντα μήνες. Θα ζωγραφίσω την δεσποινίδα όλοκληρη, με κλίση τριών τετάρτων με μ.α. δευτάλις στο χέρι.»

Κατακόκκινη από θυμό ή τρομερή δόνα Λεονόρ σηκώθηκε κ' έφυγε χωρίς να πη λέξη. Άλλά την άλλη Τετάρτη την ώρισμένη ώρα, ή σενιορίτα Χερώνυμα ντέ Λας Κουέβας μαζί με τη συνοδό της, την Εύλαλία, ήρθε στο σπίτι του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου.

Αυτή ήταν ή πρώτη νίκη του Γκρέκο απέναντι στην αδιαφορία του Τολέδου. Πραγματικά γρήγορα μάθευσε στην πόλη ότι ή δόνα Λεονόρ Μπαστίντα, είχε αναθέσει στον Γκρέκο ζωγράφο της Κάλλε Λεβί της ξη το πορτραίτο της άνεψιάς της.

Πολλοί προύχοντες ήρθαν και έζησαν από τον Δομήνικο να τους φτιάξει πορτραίτο της γυναίκας τους ή παιδιών τους. Έτσι σχηματίσθηκε ένας κύκλος πελατών.

Ωστόσο το πορτραίτο δεν ήταν το είδος της ζωγραφικής που τον έλκυε. Ο Γκρέκο είχε ώνειρευτή να αποκτήσει καί μάλιστα το πορτραίτο του Τολέδου, το ήθελαν οι άπλοϊ άστοι ή που ενδιαφέρονταν κυρίως να αποδίδονται το πρόσωπο, και να αποδίδονται στα τὰ ρούχα, τὰ στολίδια και τὰ σμήματα.

«Αν στα σαράντα του χρόνια ή Θεοτοκόπουλος, παρ' όλο το πραγματικό του ταλέντο ήταν ένας ζωγράφος χωρίς κατηγορίας, σαν δεκάδες άλλω, που βρίσκονταν στην Εύρώπη, συνέβαινε γιατί ή φλογερή ιδιοσυγκρασία του δεν είχε ακόμα καταφέρει να βρή μια μορφή τέχνης, ένα στυλ που να μπορεί να τον έκφράζει άπόλυτα.»

Πνεύμα άνήσυχο, βασανισμένο, είχε γνωρίσει ακόμη στη ζωή του πέντα ένα άγώνα μακρό στην προσπάθειά του να ξεκαθαρίσει προς ποιά

θυσία θα έπρεπε να στραφή για να γαλήνηση την έσωτερική του άνησυχία. Άλλά αυτός ο άγώνας δεν είχε καταλήξει παρά στην ήττα και τη φυγή.

Τί τον είχε κάμει στα 18 του χρόνια να εγκαταλείψει το Ηράκλειο της Κρήτης όπου είχε γεννηθή και όπου είχε αποκτήσει μεγάλη έκκλησιαστική πελατεία με τις Παναγίες που ζωγράφιζε; Κέρδιζε καλά τη ζωή του, ήταν σχεδόν πλούσιος, και θα γινόταν μια έπαισαν να πληθαίνουν.

Εξοφικά, μέσα του κάτι είχε έξεγερθή μπροστά σ' όλες εκείνες τις Παναγίες που πάντα χαμογελαστές, άπο το άνούσιο χαμόγελο που έβαζε σφαλώς δεν ήταν ζωγραφική! Θα έπρεπε να ύπάρχη κάτι άλλο.

«Ακριβώς γι' αυτό το μυστηριώδες κάτι άλλο» είχε αποχαιρετήσει την οικογένειά του, την Κρήτη, την εύκο-λη ζωή, είχε πάρει τὰ πινέλα του και είχε ξεκινήσει για τη Βενετία.

Στην πόλη των δόγηδων βασίλευε ο Τισιανός. Και ο Τισιανός ήταν διάσημος για την όμορφιά και τον ρεαλισμό των όμορφιών του. Έτσι ο Δομήνικος είχε μάθει να αντιγράφει πιστά την πραγματικότητα και να ζωγραφίζει όμορφες γυναίκες, σχεδόν γυμνές. Οι παραγγελίες που είχε ήταν περισσότερες από όσες μπορούσε να έκτε-λει και κέρδιζε πολλά.

Γιατί ξαφνικά ένοιωσε μέσα του τόση περιφρόνηση για τη δουλειά του και τὰ κέρδη, τὰ τόσο εύκολα; Ποιό ιδανικό ήταν εκείνο που τον έσπρωξε να καταδικάσει τη δουλειά εκείνη και να την άπαρηφή;

Αυτό το άγνωστο ιδανικό τον είχε φέρει στη Ρώμη. Άλλά και ή αιώνια πόλη δεν έμελλε να τον ικανοποιήσει περισσότερο. Ο Μιχαήλ Άγγελος μόλις είχε πεθάνει. Όλοι ώρκίζονταν ότι ο Μιχαήλ Άγγελος μόλις πεθάνει. Όλοι ώρκίζονταν ότι ο Μιχαήλ Άγγελος μόλις πεθάνει.

Δέκα χρόνια αναγκάστηκε ο Θεοτοκόπουλος να ύποκύψει στην αίσθησή του μεγάλου καλλιτέχνη για να μπορέσει να ζήσει. Η ύποταγή του αυτή δεν έφερε παρά μια μέρα ένοιωσε πώς μπορεί να ύποφέρει περισσότερο από την άγανάκτηση, που την συγκρατούσε από καιρό, ξέσπασε βίαια σε ένα μεγάλο δειπνό με πολλούς καρδινάλιους στο μέγαρο του καρδινάλιου προστάτη των ρωμαϊκών τεχνών.

Ο Μιχαήλ Άγγελος, είχε πεί τό-σο ο Γκρέκο, «ήταν πολύ κακός ζω-γράφος.»

Από την κατάπληξή του ο καρδινάλιος άφησε το κρυστάλλινο ποτήρι που κρατούσε να πέσει χάμα.

Ένας άτυπός ζωγράφος, συ-

νέχισε ζωηρά ο Γκρέκο, θαρρείς και τον έσπρωχνε κάποιος έκδικητικός δαίμονας. «Ξύστε τους τοίχους της Καπέλλα Σιξτίνα και όποιοςδήποτε ζωγράφος θα συνθέσει μια καλύτερη Δεύτερη Παρουσία. Ο Μιχαήλ Άγγελος δεν είχε συλλάβει το θέμα. Άπεικόνισε ένα πλήθος από Ρωμαίους άθλητάς. Άλλωστε σ' όλο του το έργο δεν ύπάρχει ούτε ίχνος θρησκευτικότητας. Είναι όλο άφιερωμένο άποκλειστικά στην άποθέωση του σώματος. Η τέχνη του είναι τέχνη ειδωλολάτρη.»

Ο καρδινάλιος Φαρνέζε είχε σηκωθεί και είχε φύγει από την αίθουσα και όλοι τον είχαν ακολουθήσει.

Την άλλη μέρα ο Θεοτοκόπουλος είδοποιήθηκε να πάρη το πρώτο καράβι και να μη γυρίσει ποτέ πια στην Ιταλία. Μη ξέροντας που να πάη σκέφτηκε την Ισπανία. Λέγανε πώς οι Καστιλιάνοι άγαπούσαν πολύ τη ζωγραφική. Το Τολέδο τον είχε γοητεύσει. Εκείνη ή πόλη με τὰ εκατό καμπαριάρια, χτισμένη και ή ίδια σαν έκκλησιά, στην κορυφή ενός βράχου, είχε μια έντονη γοητεία που δεν τον άφησε άσυγκίνητο.

«Εδώ», είχε σκεφθή, «σ' αυτή την άυστηρή ήσυχία, θα μπορέσω ίσως επιτέλους να βρώ τον έκφραστικό τρόπο που όνειρεύομαι από παιδί και που μόνο αυτός θα με βοηθήσει να βρώ την ψυχική γαλήνη και τη χαρά της δημιουργίας.»

Και τώρα έρχονταν να του προτείνουν να ζωγραφίσει οικογενειακά πορτραίτα! Την πιο πεζή δηλαδή δουλειά! Άποδοτικό μά όχι συναρπαστικό. Με τέτοιες δουλειές θα μπορούσε να βρή εκείνο που θα άλλαζε τη ζωή του; Στην αρχή αγανάκτησε με την έπιτυχία που του χάρισε ή παραγγελία της δόνας Λεονόρ Λά Μπαστίντα. Άτής δόνας Λεονόρ Λά Μπαστίντα, ναρωτιόταν μήπως έμελλε να μπλεχτεί πάλι σε μετριότητες, μήπως μια μέρα θα αναγκάζονταν ν' αφήσει το Τολέδο όπως είχε αφήσει την Κρήτη, τη Βενετία, τη Ρώμη. Δεν ύποπτευόταν ότι

το πορτραίτο αυτό της Χερώνυμα ντέ Λας Κουέβας θα άναστατώνε τη ζωή του και τη δουλειά του. Η Χερώνυμα ήταν μια παράξενη κοπέλλα: ζωηρή, χαρούμενη και πολύ έξυπνη και πονηρή. Άπό την πρώτη κιόλας μέρα που πήγε για να ποζάρη, ξέροντας ότι ο Γκρέκο είχε ζήσει στην Ιταλία, άποφάσισε να χρησιμοποιήσει τις ώρες που θα ήταν στο άτελιέ του για να έξασκηθή στα Ιταλικά που τὰ μιλούσε άρκετά καλά. «Έτσι ή Εύλαλία δεν θα καταλαβαίνει τί θα λέμε», πρόσθεσε σκα-σμένη στα γέλια.

Αυτό τους έδωσε με ένα μυστικό. Η κοπέλλα ήταν φλύαρη. Γρήγορα ο Γκρέκο έμαθε ότι ζούσε με τη θεία της, προσωρινά, όσο θα έλειπε ο πατέρας της ταξίδι, ότι αντιπαθούσε την δόνα Λεονόρ, ότι στη Σεβίλλη όπου έμενε μονίμως ή ζωή ήταν πιό διασκεδαστική παρά στο Τολέδο. Η Εύλαλία, μη μπορώντας να καταλάβη τί έλεγαν, στο τέλος άποκοιμιόταν.

Μόλις εκείνη άρχιζε να ροχαλίζει στη γωνία της, ή Χερώνυμα σηκωνόταν κ' έτρεχε σ' όλο το σπίτι θέλοντας να τὰ δη όλα, τὰ λουλούδια, τον κήπο, τις τρεις γάτες, τὰ κουνέλια, την κατσίκια, τὰ πουλιά. Καθρεφτιζόταν σ' όλους τους καθρέφτες, πασαλειδόνταν με τις ποιμαδίες που φύλαγε ο Φραντσέσκο για τὰ μοντέλα, άγκάλιαζε τον Δομήνικο, ξεκαρδιζόταν στα γέλια, του τραβούσε το γένι και τον πείραζε ή του έλεγε πώς ήταν ο ώραιότερος άντρας που είχε δει.

Ήταν ένα πικάντικο κράμα παιδιού και γυναικας. Έρριχνε στον Γκρέκο ματιές πότε κρυφές και άθώες, πότε πονηρές και συγκλονιστικές. Έναν άντρα που είχε στερηθή τις γυναίκες από τότε που είχε έρθει στο Τολέδο, ή παρουσία της δεν μπορούσε παρά να τον άναστατώνη. Παιδευόταν πολύ για να δουλέψει σοβαρά. Προχωρούσε σιγά, κι όταν τελείωσε ο Μάης, ο ζωγράφος μύησε στην τρομερή θεία ότι το πορτραίτο είχε τελειώσει και ότι του ώφειλε 3.000 μαραβέντις. Με λύπη του ο Δομήνικος άποχαιρέτησε την Χερώνυμα.

(Σκίτσο του Μίνου Άργυράκη)

μα που τρεις μήνες είχε φωτίσει τη ζωή του.

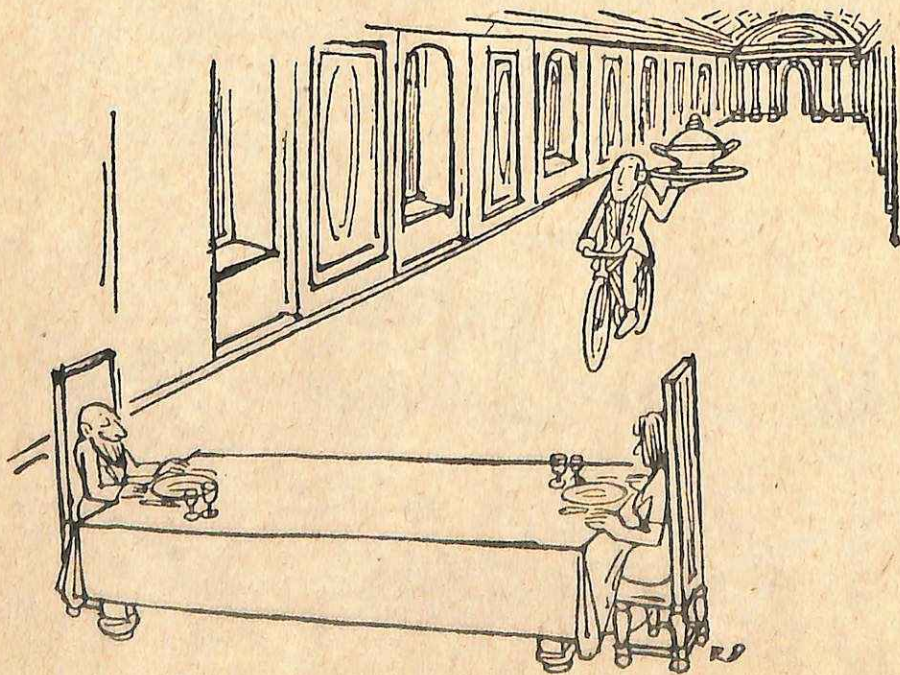
«Μη λυπάστε», του είπε εκείνη θλιμμένα τον μελαγχολικό. Θα έρχωμαι να σάς βλέπω τότε - τότε.

Ο Δομήνικος νόμισε πως τ'όλεγε γι' αστείο. Αλλά την επόμενη Κυριακή, στις 7 το βράδυ, ενώ ζωγράφιζε ένα κολλιέ από μαύρα μαργαριτάρια στο πορτραίτο της γυναίκας του δημάρχου, όπως του το ζήτησε η ίδια νομίζοντας ότι έτσι θα φαίνεται μεγάλη κυρία, άκουσε χτύπημα στην πόρτα. Ήταν μόνος στο σπίτι. Ο Φραντσέσκο είχε πάει περίπατο και η υπηρέτριά του έλειπε στη μητέρα της. Μουρμουρίζοντας θυμωμένος κατέβηκε ν' ανοίξει στον ένοχλητικό που διέκοπτε τη δουλειά του. Ήταν η Χερώνυμα. Καί χωρίς την Εύλαλεια.

«Πώς τα καταφέρατε να έρθετε ως εδώ;» τη ρώτησε.

«Κάθε Κυριακή τέτοια ώρα», απάντησε γελώντας ή κοπέλλα, «πηγαίνω με την Εύλαλεια στον έσπερινό. Της είπα ότι ήθελα να εξομολογηθώ. Το εξομολογήριο είναι σε μια αίθουσα δίπλα στην εκκλησία και έχει πόρτα προς το δρόμο. Τώρα η Εύλαλεια νομίζει ότι εξομολογούμαι τα αμαρτήματά μου. Θα της πω ότι είχε κόσμο και χρειάστηκε να περιμένω. Έχουμε μια ωραία ήσυχη ώρα στη διάθεσή μας.»

Η Χερώνυμα ήπιε πορτοκαλάδα, τριγύρισε στον κήπο, είδε το πορτραίτο της δημαρχίνης, βρήκε ότι ήταν αλλοίθωρη - και ήταν αλήθεια - ζάλισε τον «γέρο» της με χίλια δύο κομπλιμέντα και έφυγε λίγο πριν από τις όκτώ, αφήνοντας τον Δομήνικο κατάπληκτο, μαγεμένο, ένθουσιασμένο.

Ξανάρθε την άλλη εβδομάδα την ίδια μέρα, την ίδια ώρα, χρησιμοποιώντας την ίδια πονηριά. Ξαναβλέποντάς την έπειτα από όκτώ μέρες, ο Δομήνικος κατάλαβε πως ήταν τρελλά έρωτευμένος. Είχε έτοιμάσει να φάνε κάτι, φράουλες, κρασί. Από εκείνη την ημέρα έγινε συνήθεια να τσιμπάνε κάτι μαζί. Το κρασί έκανε τον Δομήνικο πιο τολμηρό και την Χερώνυμα πιο αισθηματική. Το μοιραίο δεν άργησε να συμβεί. Οι δύο νέοι έγιναν έραστές.

Ο παράξενος αυτός δεσμός συνεχίστηκε πολλούς μήνες αδιάταχτος. Ο Δομήνικος ήταν μεθυσμένος από την ευτυχία του. Αισθανόταν πως είχε ξαναβιώσει. Και δούλευε όσο ποτέ άλλοτε.

Αλλά λίγες μέρες πριν από τα Χριστούγεννα η Χερώνυμα αναγκάστηκε να του ομολογήσει ότι θα γινόταν μητέρα. Το είδύλλιο κινδύνευε να γίνει καταστροφή.

«Πάρε με κοντά σου. Κρύψε με. Μη μ' αφήνης στη θεία μου, θα με σκοτώσει», παρακαλούσε κλαίγοντας η Χερώνυμα. «Όταν γυρίσει ο πατέρας μου από το ταξίδι θα του τα εξηγήσουμε όλα και θα παντρευτούμε. Θα δής είναι πολύ καλός και μ' αγαπά περισσότερο από καθετί άλλο στον κόσμο. Θα μάς βοηθήσει να φτιάξουμε την ευτυχία μας.»

Όστόσο, πως ήταν δυνατόν αυτός, ο Γκρέκο, ένας ζωγράφος σχεδόν άγνωστος και χωρίς περιουσία να παντρευτεί την κόρη του πλούσιου κόμη ντε Λας Κουέβας; Ο πατέρας της δεν θα έδινε ποτέ τη συγκατάθεσή του. Εκείνος θα γύρευε για την κόρη του κανέναν από τους πιο πλούσιους γαμπρούς της

Ευρώπης. Αλλά δεν υπήρχε και άλλη λύση. Ήταν αδύνατο να μείνει η Χερώνυμα στης θείας της που όταν θα άναυδα κάλυπτε την κατάσταση της άνεργης θα ήταν ίκανη για όλα.

Ένα βράδυ, στον έσπερινό, η Χερώνυμα είπε στην Εύλαλεια, όπως κάποτε, πως θα πήγαινε να εξομολογηθεί. Σηκώθηκε ήρεμη, αφήνοντας το δικό της προσευχών της στη θέση της και προχώρησε, χωρίς να διαδέχεται, στο εξομολογήριο. Μιάμιση ώρα άργότερα η Εύλαλεια ανήσυχη που δεν βρήκε να έρχεται πήγε να δει τι συμβαίνει στο εξομολογήριο και δεν βρήκε ψυχή. Η Χερώνυμα είχε εξαφανιστεί.

Όλες οι έρευνες που έκανε αστυνομικά ή δόνα Λεονόρ, βγήκαν άσκοπες. Μιά συνωμοσία σιωπής περιέβαλε την εξαφάνισή της κοπέλλας. Επειδή η άπαγωγή είχε γίνει σε έκκληση ή δόνα Λεονόρ σκέφθηκε μήπως ήταν κανένα σχέδιο τρομερό και κρυφό της 'Ιερής Έξετάσεως. Φοβήθηκε όμως να αντίποινα και δεν είπε σε κανένα τους φόβους της. Προτίμησε τη σιωπή κι αποφάσισε να γράψει την τρομερή είδηση στον αδελφό της.

Ο κόμης όμως ταξίδευε και πήρε το γράμμα έπειτα από έξη μήνες.

Στο διάστημα αυτό, η ζωή του κομάρου ξενυχτιού ήταν όνειρο. Ο έρωτας είχε μεταμορφώσει τον Δομήνικο που τώρα ένοιωθε σαν νέος έικος χρωμάτων. Όταν δεν ήταν απασχολημένος με την αγαπημένη του ο Δομήνικος δούλευε πυρετωδώς ενώ η Χερώνυμα γινόταν διασκεδάση, έπαιζε τον ρόλο της κυρίας του σπιτιού. Παράγγελε να γελάσει - παράξενα φαγιά και δαντέλλες την υπηρέτρια να τὰ χάνει. Η Χερώνυμα παράγγελε μεταξωτά και φορέματα που και έφτιαχνε πλούσια φορέματα που τα φορούσε για να κάνει τον περίπατο της στον κήπο.

Δεν άργησε όμως να κουρασθεί αυτές τις διασκεδάσεις. Όταν ο Δομήνικος δεχόταν τους πελάτες τους έπρεπε να κάθεται πολλές ώρες ή να σμένει στο δωμάτιό της. Δεν ήξερε τι να κάνει. Επιθυμούσε κόσμο, θόρυβο, κίνηση. Η κλεισούρα άρχισε να την στενοχωρή. Έχασε την ευθυμία της. Είχε αδυναμία να κεντρίζονταν με το παραμικρό. Η κατάσταση έπρεπε να κανονιστεί το ταχύτερο. Μόλις έμαθε ο Γκρέκο ότι ο κόμης ντε Λας Κουέβας είχε γυρίσει από το ταξίδι, έστειλε στη Σεβίλλη τον Φραντσέσκο για να του ζητήσει επείγουσως το χέρι της κόρης του.

Όταν ο πατέρας της Χερώνυμας μαθε ποιος ήταν ο άπαγωγός της κόρης του - ένας ζωγράφος, ένας έρωτας, ένας πεινασμένος! - θύμωσε περισσότερο. Θα ήταν εύκολο βέβαια να ταγγεί τον Δομήνικο και η 'Ιερή Έξεταση θα αναλάμβανε να τον τιμωρήσει. Αλλά έτσι όλοι θα μάθαιναν τη διαγωγή της κόρης του και θα ντροπιάζονταν για πάντα την οικογένειά του.

Όταν ο πατέρας της Χερώνυμας μαθε ποιος ήταν ο άπαγωγός της κόρης του - ένας ζωγράφος, ένας έρωτας, ένας πεινασμένος! - θύμωσε περισσότερο. Θα ήταν εύκολο βέβαια να ταγγεί τον Δομήνικο και η 'Ιερή Έξεταση θα αναλάμβανε να τον τιμωρήσει. Αλλά έτσι όλοι θα μάθαιναν τη διαγωγή της κόρης του και θα ντροπιάζονταν για πάντα την οικογένειά του.

Ο κόμης αποφάσισε να δράσει μόνος. Το ίδιο βράδυ ξεκίνησε δροταχώς με άλογο για το Τολέδο μαζί με δυο πιστούς του υπηρέτες.

Ο Φραντσέσκο όμως τον παρακολουθούσε κ' έτρεξε γρηγορώτερα στον δασκαλό του.

«Η κατάσταση είναι σοβαρή», είπε ο Γκρέκο όταν έμαθε τα νέα. «Είμαι βέβαιος ότι ο κόμης θα θελήσει να πάρει την κόρη του με τη βία. Δεν πρέπει να χάνουμε καιρό. Κοίταξε να βρής έξη άντρες διακριτικούς και αποφασισμένους. Έτσι, όταν μάς έπιτεθούν θα μπορέσουμε να άμυνθούμε.»

Δύο ώρες αργότερα ο Φραντσέσκο γύρισε με τους μπράβους.

Η μέρα πέρασε σε μια φοβερή αναμονή. Η Χερώνυμα που την ένοχλούσε η έγκυμοσύνη της, όλο αναστέναζε κ' έλαινε.

«Δεν θέλω να με πάρει ο πατέρας μου μακριά σου. Μην τον αφήσεις ναρθεί εδώ. Αν με πάρει θα πεθάνω.»

Αλλά σε λίγο άλλαξε διάθεση.

«Προπαντός πρόσεξε να μην πάθεις τίποτα ο πατέρας μου. Όρκισου μου πως δεν έχεις σκοπό να κάνεις κακό στον πατέρα μου. Αν πάθαινε τίποτα θα τον αγαπάω και ήταν πάντα καλός μαζί μου. Εγώ στάθηκα έχαριστη.»

Εκείνη έκλαιγε και ο Δομήνικος προσπάθησε αδέξια να την ήσυχάσει.

Όταν νύχτωσε, ο Φραντσέσκο που παρακολουθούσε από τον κήπο είδοποιήσε ότι ο κόμης και οι συνοδοί του έρχονταν. Σε λίγο άκουσαν βήματα και χτυπήματα στην πόρτα. Κανείς δεν

άνοιξε.

«Ανοίξτε», φώναξε κάποιος, «ή θα σπάσουμε όλα.»

Αυτό στάθηκε το σήμα της αντεπιθεσης. Ο Φραντσέσκο άνοιξε απότομα και ρίχτηκε με τους άλλους έξη έκείνους στο ποτάμι.

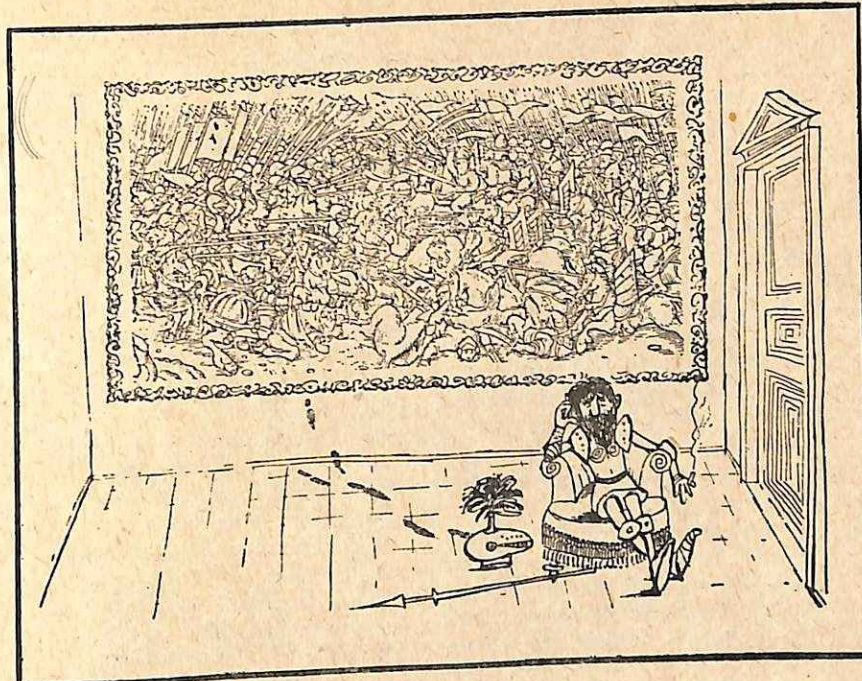
Οι δυο άντρες μιλούσαν ζωηρά χωρίς να σκεφθούν ότι δεν βρίσκονταν μόνοι στο σπίτι. Ξαφνικά άκουσαν από πάνω μια κραυγή και κάτι να πέφτει.

Ήταν η Χερώνυμα που τὰ είχε ακούσει όλα.

Όταν συνήλθε από τη λιποθυμία της, παραμίλυσε και δεν γνώριζε κανένα. Σε λίγο κατάλαβαν ότι είχε έρθει η ώρα του τοκετού. Πραγματικά, προτού δημερώσει, είχε γεννηθεί ένα αγόρι που το άνωμάσανε Γεώργιο - Έμμανουήλ.

Σιγά - σιγά ο πυρετός της νεαρής μητέρας υποχώρησε αλλά το παραλήρημα δεν έλεγε να σταματήσει. Η άρρωστη δεν είχε συνείδηση της πραγματικότητας. Έπρεπε να το πάρουν απόφαση. Η Χερώνυμα είχε χάσει τα λογικά της.

Η άπελπισία του Γκρέκο ήταν τρομερή. Ο έρωτάς του, το όμορφο όνειρό του είχαν γκρεμιστεί. Δεν μπορούσε να καταλάβει πως ήταν δυνατόν η έξη γυναίκα που είχε λατρεύει να έχει μεταβληθεί σ' αυτή την άξιοθρήνητη γελοιογραφία που έδωζε ανάρθρες κραυγές, που γέλοσε ύστερικά ή τον φώναζε μπαμπά και του έλεγε να παίξουν μαζί κουκλές. Νόμιζε πως είχε γίνει κομάρης, χτύπησε πίσω στο κεφάλι

και έμεινε στον τόπο. Ρίξαμε το πτώμα του στον Τάγο. Το ρεύμα ήταν δυνατό απόψε. Αύριο το πτώμα θα βρίσκεται μακριά. Φαντάζομαι ότι κανείς στο Τολέδο δεν θα μάθει την εξαφάνισή του γιατί απ' όταν έφτασε δεν είχε δει κανέναν και παραμόνευε μόνο το σπίτι μας. Για πιδό σίγουρα σκοτώσαμε και τους υπηρέτες και τους πετάξαμε κι αυτούς στο ποτάμι.

Οι δυο άντρες μιλούσαν ζωηρά χωρίς να σκεφθούν ότι δεν βρίσκονταν μόνοι στο σπίτι. Ξαφνικά άκουσαν από πάνω μια κραυγή και κάτι να πέφτει.

Ήταν η Χερώνυμα που τὰ είχε ακούσει όλα.

Όταν συνήλθε από τη λιποθυμία της, παραμίλυσε και δεν γνώριζε κανένα. Σε λίγο κατάλαβαν ότι είχε έρθει η ώρα του τοκετού. Πραγματικά, προτού δημερώσει, είχε γεννηθεί ένα αγόρι που το άνωμάσανε Γεώργιο - Έμμανουήλ.

Σιγά - σιγά ο πυρετός της νεαρής μητέρας υποχώρησε αλλά το παραλήρημα δεν έλεγε να σταματήσει. Η άρρωστη δεν είχε συνείδηση της πραγματικότητας. Έπρεπε να το πάρουν απόφαση. Η Χερώνυμα είχε χάσει τα λογικά της.

Η άπελπισία του Γκρέκο ήταν τρομερή. Ο έρωτάς του, το όμορφο όνειρό του είχαν γκρεμιστεί. Δεν μπορούσε να καταλάβει πως ήταν δυνατόν η έξη γυναίκα που είχε λατρεύει να έχει μεταβληθεί σ' αυτή την άξιοθρήνητη γελοιογραφία που έδωζε ανάρθρες κραυγές, που γέλοσε ύστερικά ή τον φώναζε μπαμπά και του έλεγε να παίξουν μαζί κουκλές. Νόμιζε πως είχε γίνει κομάρης, χτύπησε πίσω στο κεφάλι

λιά και καθόταν ώρες να τὰ κάνει μπουκλές ή περνούσε τις ώρες της ζωγραφίζοντας σαν παιδί.

Για πολλές εβδομάδες ο Δομήνικος έζησε χωρίς να τρώει σχεδόν τίποτα, χωρίς να κοιμάται. Ήταν άνικανος να ζωγραφίσει και αρνιόταν τις παραγγελίες που του φέρνανε.

Επιτέλους ένα πρωί ο Φραντσέσκο καταχάρηκε βρίσκοντας τον Γκρέκο στο δωμάτιό του με το πινέλο στο χέρι.

«Ετοιμάσε μου γρήγορα ωχρά και σιέννα», του είπε ο Δομήνικος.

Όταν ο Φραντσέσκο γύρισε δεν βρήκε τον Γκρέκο στο άτελιέ του. Είχε μεταφέρει το καβάλό του στο δωμάτιό της Χερώνυμα κ' ενώ εκείνη έπαιζε ήσυχα με μια παλιά τράπουλα εκείνος με πυρετώδεις κινήσεις προσπαθούσε να αποδώσει στον μουσαμά τα χαρακτηριστικά της αγαπημένης του που δεν τον αναγνώριζε πια. Το ανέκφραστο πρόσωπό της τον βασάνιζε.

Δεν μπορούσε να άποσπάσει τη σκέψη του από κείνα τὰ μάτια που είχαν χάσει τη λάμψη τους και που καθρέφτιζαν θαρρείς ώρισμένες στιγμές τον υπερφυσικό κόσμο που είχε βυθιστεί το πνεύμα της Χερώνυμα. Αφού δεν είχε πια πελατεία μπορούσε να άφιερωση όλο του τον καιρό προσπαθώντας να συλλάβει το παράξενο μήνυμα των ματιών της.

Ο πίννακας αυτός του χάρισε ένα παράξενο αίσθημα δύναμης και δημιουργικής χαράς. Παρασυρμένος από την ήθική του αναζήτηση έχανε κάθε έννοια των τεχνικών άπαιτήσεων. Η τεχνική έμοιαζε να μην έχει πια καμιά σημασία. Δεν είχε παρὰ να άφήσει έλεύθερο το πινέλο του και κείνο άδηγημένο

«Μπά, σὲ καλὸ σου παιδί μου! Δὲν φαντάζομαι νὰ ἔξακολουθής νὰ πιστεύ-
ης πῶς οἱ δολοφονίες ἔγιναν στὴν ἁ-
κρὴ τοῦ βράχου:»

«Μὰ προχωροῦσα πάνω σ' αὐτὴ τὴν
ὑπόθεση.»

«Τότε ή υπόθεσή σου είναι άπλούστατα έσφαλμένη.»

Ἡ ὄψη τοῦ Κράφτ ἔγινε ἀκόμα πιὸ σκοτεινή. Ἦταν ὀλοφάνερο πὼς εἶχε γίνεи ἔξω φρενῶν ἀπὸ τὸ κακό του. Χτύπησε τὸ σημειωματάριό του μὲ τὸ μολύβι.

«Θὰ ἤθελα ν' ἀκούσω καμιά σχετι-
κή ἀπόδειξη, εἶπε.

«Πολὺ καλὰ. Γιὰ νὰ προσπάθησου-
με.» Ὁ Μέρριθβαϊηλ μάζεψε τὴν τήβεν-
νὸ του μὲ μιὰ κωμικὴ κίνηση καὶ στρά-
φηκε πρὸς τὸ μέρος μου. «Γιατρέ, σεῖς
καθόσαστε ἐκεῖ μαζί μὲ τὸν καθηγητὴ
Γουαίρραϊτ. Ἡ πίσω πόρτα τοῦ σπι-
τιοῦ αὐτοῦ ἦταν ἀνοιγμένη. Ἀνάμεσα
σὲ σὰς καὶ στὸ ὑπαιθρο, δὲν ὑπῆρχε
παρὰ αὐτὴ ἡ λεπτὴ μεσόπορτα ποὺ ὀ-
δηγεῖ στὴν κουζίνα - καὶ τὴν ἔδειξε -
μὲ μιὰ χαλαράδα.» Ἀπ' ἐκεῖ αἰσθανό-
σαστε νὰ σὰς ἔρχεται ἓνα ψυχρὸ ρεῦμα
ἀέρος. "Εἶσι δὲν εἶναι».

«Ναί.»

«Ἐν αὐτοῖς οἱ δύο πυροβολήθηκαν
στὴν ἄκρῃ τοῦ βράχου, τότε πρέπει νὰ
ἀκούστηκαν δύο πυροβολισμοὶ μὲ αὐτό-
ματο Μπράουνινγκ τῶν 32. Ἀκούσατε
τίποτε πυροβολισμούς;»

Σκέφτηκε ξανά τὰ ὅσα εἶχαν συμ-
βῆ: «Ὁχι. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι ἐπα-
ραίτητο, καὶ δὲν εἶναι ἀπόδειξη. Ἔ-
ξω φυσοῦσε ἀέρας. Καὶ ἂν φυσοῦσε
σὲ κατεύθυνση ἀντίθετη, μπορεῖ νὰ πῇ-
ρε τὸν ἦχο μακριά...»

«Μά, πού νά πάρ' ἡ ὀργή, ὁ ἀέρας
δὲν φυσοῦσε σὲ κακὴ κατεύθυνση!
Σεῖς ὁ ἴδιος μᾶς εἶπατε πολλὰς φορὲς
πῶς ὁ ἀέρας φυσοῦσε πάντα στὸ πρό-
σωπὸ σας ὅταν βγήκατε ἔξω. Ἀκόμη
καὶ δῶ μέσα τὸν αἰθανόσαστε.» Ὁ Μέρ-
ριθαιηλ κάρφωσε πάντα μου τὰ μικρά,
παμπόνηρα μάτια του. «Τότε λοιπὸν
πῶς δὲν ἀκούστηκε ὁ ἦχος τῶν πυρο-
βολισμῶν; Ὡ, μὴ μοῦ πῆτε τώρα γιὰ
σιγαστήρες, γιατί πάω γραμμὴ γιὰ
ὑπνο.»

Ἀκολούθησε σιωπή.

Ὁ Κραφτ χτύπησε ξανά τὸ σημειω-
ματάριό του μὲ τὸ μολύβι του.

«Τί ιδέα ἔχετε, σέρ;»

«Νά περὶ τίνος πρόκειται», εἶπε ὁ Μέρριβαιηλ μὲ μιὰ ἀποκρουστικὴ σοβαρότητα. «Αὐτοὶ οἱ δυὸ νόμιζαν πῶς εἶχαν μιὰ ἀλάνθαστη μέθοδο γιὰ νὰ κάμουν τὸν κόσμον νὰ πιστέψῃ πῶς αὐτοκτόνησαν. Καὶ πράγματι εἶχαν τὴ μέθοδό τους. Δὲν χρειάστηκε πολλὴ ὥρα. Ὅστερα θὰ ἔφευγαν ἀπ' ἐδῶ, μακριὰ ἀπὸ τὴν περιοχὴ αὐτὴ γιὰ νὰ τὸ σκάσουν μὲ τὸ αὐτοκίνητό τους. Κ' ἔφυγαν πιθανῶτα λίγο μετὰ τὶς ἑννέα. Ἀλλὰ ὁ δολοφόνος τοὺς ἐπίασε, τοὺς πυροβόλησε καὶ τοὺς δύο ἐξ ἑπα-

φῆς σχεδὸν καὶ πέταξε τὰ πτώματά τους
στὴ θάλασσα.»

«Χμ», ἔκαμε ὁ Κράφτ.

«Νὰ σὰς πῶ τὴν ἀλήθεια, δὲ μὲ σα-
στίζει τόσο ἡ συμπεριφορὰ τοῦ δολο-
φόνου. Ὁ δολοφόνος εἶναι ἓνας ἄνθρω-
πος μεθοδικός. Προσέξτε τὸ τί ἔκα-
με τὸ ἐπόμενον θράδυ, δηλαδὴ τὴν Κυ-
ριακὴ; Θέλησε νὰ ξεφορτωθῇ τὸ αὐτο-
κίνητο τοῦ Σάλλιβαν γιὰ νὰ μὴν ὑπο-
ψιαστῇ τίποτε κανεὶς ἀπὸ τὸ μέρος τῶν
δύο ἐραστῶν καὶ ἔτσι ἡ ὑπόθεσις νὰ ἐ-
ξακολουθήσῃ νὰ περνᾷ γιὰ διπλὴ αὐ-
τοκτονία. Μ' αὐτὸ τὸ σκοπὸ ἔφερε τὸ
ἀμάξι στὸ "Εξμουρ καὶ τὸ ἔρριξε μέ-
σα στὴν κινούμενη ἄμμο. Δὲν θυμόσα-
στε πῶς ἡ Μπέλλ Σάλλιβαν εἶδε «δυὸ
μικρὰ βιβλιαράκια, σὰν ὁδηγοὺς ἢ χάρ-
τες, ἓνα μπλε καὶ ἓνα πράσινο, στὴν
«Τσέπη» τῆς πόρτας τοῦ αὐτοκινήτου;»
«Λοιπόν;»

«Δὲν ἦταν χάρτες. Ὁταν διαβατήρια. Τὸ μπλὲ ἦταν ἀγγλικὸ καὶ τὸ πράσινο ἀμερικάνικο. Ἀλλὰ ἡ Μπέλλ Σάλλιθαν δὲν εἶχε ταξιδίεψι ποτὲ στὸ ἐξωτερικὸ καὶ δὲν ἤξερε τί ἀκριβῶς ἦταν.»

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ Μέρριβαϊνλ ἔρριξε μὲ μιὰ μεγαλόπρεπη κίνηση τὴν ἄκρη τῆς τηβέννου στὸν ὦμο του, μᾶς κοίταξε ὄλους προκλητικὰ καὶ θριαμβευτικὰ καὶ ἔξανακάθησε. Τὸ ὕφος του ἦταν πάντα σοδαρό.

«Σᾶς ἐπαναλαμβάνω», ἐπέμεινε. «Δὲν μὲ ἀπασχολεῖ τόσο πολὺ τὸ τί ἔκαμε ὁ δολοφόνος. Αὐτὸ δὲν εἶναι τόσο μυστηριώδες. Στὴν περίπτωση αὐτή, τὸ μυστηριώδες εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἔκαμαν τὰ δυὸ θύματα!»

Ὁ Φερρὰρ δάγκωσε τὴν πίπα του:
«Θέλεις νὰ πῆς δηλαδή, τὸ πῶς πῆγαν
ὡς τὴν ἄκρη τοῦ βράχου, χωρὶς νὰ
γυρίσουν πίσω;»

«Βέβαια. Αύτη τη φορά έχω πραγματικά σαστίσει. Πριν από ένα λεπτό έλεγα πώς πρώτον, η έφτασαν κατά κάποιο τρόπο κάτω στον γκρεμό και δεύτερον πώς κατά κάποιο τρόπο έστρεψαν πίσω χωρίς ν' αφήσουν ίχνη πάνω στο χώμα. Ξέρω, ξέρω!» Έπέθελε στον Κράφτ σιωπή με μιὰ αγέρωχη

Ἡ σύνεση δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ
κάνουμε μιὰ ἀνοησία. Ἀπλῶς δὲν
μᾶς ἀφήνει νὰ τῇ χαροῦμε ὅσο θὰ
ἄξιζε.

ΣΑΣΑ ΓΚΙΤΡΥ

χειρονομία, μόλις κατάλαβε πώς ο ε-
στιννομικός έτοιμαζόταν να διαμαρτυ-
ρηθῇ. «Καί οί δυο αὐτὲς ἐξηγήσεις δὲν
στέκονται.»

«Εἴσαυτε βέβαιος γι' αὐτό;»

«Ὅπως μὲ βλέπετε καὶ σᾶς βλέπω.
Ἐδῶ μιὰ μύγα δὲν θὰ μπορούσε ν’
ἀνέβῃ ἢ νὰ κατέβῃ αὐτὸν τὸν βράχο.
Κι ὅσο γιὰ τ’ ἀποτυπώματα τῶν πο-
διῶν...»

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΤΟΥ ΜΠΟΣΤ (Σελὴ Ζ')

ΧΡΕΙΑΖΕΤΕ ΒΑ/ΣΕΙΣ

H.M.
ΚΟΛΥΜΠΑ

K.A.

Βασιλεύε ο δούλος του Θεού, Άνδρέας ο πρώτος
 ηρώδης αφρόν εις ανάμνησιν εξαιρετικής γεγονότος
 Μεγαλόνων το πεδί με γινόμενος όπως ο μακάριος
 εχρηστώμεν ζήν φιλέτην λαβών όλας τάς αρετάς ζών.
 Άφες έρηνχής ανδρέα ως θλαείον βασιλιών
 έργων άφρόνων βούλητων, μαρμελάδων δρεβλιών
 με ελόν θεϊόν Άντολάκη πέφν το φορογραφείον
 παραμάλα να εού δείξη λάς εϊύονας των υνιρών.
 Έτων άλλπούν με ενδριφίεης, ζπολάβων λάς εϊύονας
 πόσον έμπορρα νινούνται των εωμάων ελάς άνχόνας
 με έλως να ωροέξης πόσον φυσική ωολύ-
 εχη βήν έπιζουέα φέρων τον Καρσολή.

ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΥΜΕ

ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ...

ΤΟ ΣΤΑΒΡΟΣ

Ο ΠΟΘΟΣ ΤΗΣ ΒΑΠΤΙΣΕΩΣ
 (δημολιών Ζης Μπαουλοζάνδης)

Θέλωμαι να βασυλιεδομαι να γενώμε Χρησίανοι
 ληπητήλε μας ζών μάβρων, Νόλο αφρικανοί.
 "Ιως μπένοντες ελο ύδωρ με πηδών ελών νολημπιθρων
 γίνομε λεθμοι ως γαλα του παραχων ζών μετρίθρων
 Άφες νάρθων ζών παπάδων με να μάνουνε ζών νόπων
 ο δίως εας αρχιμπόση με των άρχιεπισκοπών
 άς μάς έβλοηζοεωπιάντων, μένοντες γογαλιεζών
 με φελομε ζών ειδόλων, προσκοινούντες ζών Χριζόν.

ΔΗΜΟΔΕΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΝ ΚΥΠΡΕΙΚΟΝ. ΣΥΛΛΟΓΗ ΓΡΑΒΑ

ΔΕΙΞΙΝ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙΣ ΤΟΝ ΟΝΟΣ - ΟΣΤΙΣ ΜΟΝΟΣ ΠΑΡΕΛΘΩΙΝ

ΕΙΣ ΡΟΔΕΣΙΑΝ ΚΑΙ ΚΕΝΗΤΑΟΥΝ ΥΠΑΡΧΗ ΕΙΔΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΥΡΑ ΕΜΠΙΣ

ΕΝ ΕΑ, ΕΝΑ, ΑΡΧΙΜΠΙΣΟΠ, ΕΝΑ ΜΗ ΜΑΣ ΤΥΡΑΝΕΙΣ - ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ ΘΑΜΑΡΩΣ

ΤΗΝ ΧΛΟΡΙΔΑ ΚΕ ΠΑΝΙΣ - ΒΓΕΝΟΥΝ ΑΦΘΟΝΟΙ ΜΠΑΝΑΝΕ

ΥΠΕΡΒΑΣΙΑ γραμματόσιμα διὰ τὸ ἐορταζόμενον ἔτος Βαπτίσεων, τὰ λεγόμενα Βαπτιστικά. Ἀριστερά ἔχομαι
 ΥΠΕΡΒΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ δι' ἀνάμνησιν πού θά βαπτισθῇ τὸ πεδί, γράφων χρειάζεται βάπτισεις, ἀλλ' ἐπεὶ δὲν χοροῦσε
 οὐκ ἔστιν ὁ σχεδιαστὴς ἐπεδίωξε τὴν συγκοπὴν του, πνίξας ὀλίγον ἀφ' αὐτοῦ. Κατότερον γράφει: Ἡ Μεγαλιότης
 τοῦ Θεοῦ, πλὴν δὲν σημεῖν ἀφ' αὐτοῦ, διότι καὶ πᾶς ἡμῶν Μάτρεσις Κολυμπήτρα Μπακινχαμ. Δηλαδή λαμβάνη χώραν
 ποῦ ἔστιν ἡ φορὰν συγκοπὴ. E.O.K.A. = τὰ ἀρχικὰ τῶν λέξεων Ἑορτή, Οἰεῖα, Κατανόσεις καὶ Ἀγάπη,
 Μακάριοι, οἱ πατέρες σου καὶ ἐγώ, ἀφ' αὐτοῦ ἔγινε πολλὴ συνπαθής. Οἱ ἄγγελοι ἤθελον πολὺ νὰ τὸ βαπτίσῃ ὁ
 Θεός, ἀλλὰ δισταχῶς εἰδοποίησεν ὅτι ἔχει νὰ φροντίσῃ διὰ προκαταρκτικὰ τῶν Βα/σεων (κεργιά κλπ.) καὶ δὲν
 πορέσει. Κάτω εἶνε ἕνα χαριτωμένο ἔμφανισμα ναυοῦρισμα, ἀλλὰ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κανταβριγιαῆς εἶπε νὰ μὴν τὸ
 τραγουδίσουν διότι θ' ἀγριεψθῇ τὸ πεδί.

Δεξιὰ εἶνε ἓνα βαπτιστικὸν τῆς Ν. ἈΦΡΙΚΗΣ. Ἡ βάπτισις ἐν Νοτεῖφ Ἀφρικῇ γίνεται ὡς ἑξῆς: Οἱ φέροντες, πρὶν μποῦν στὸ νερό, εἰδοποιοῦντε καὶ φέρονται μαζί τους σαποῦνι. Κατόπιν ἔρχοντε οἱ τῆς κυβερνήσεως τοῦ μισθίου ἄφθογο σκοινί. Λαμβάνουν μετὰ ἓνα μισχάρη, καὶ ἀφοῦ κολυμπήσῃ ἐπ' ἄρκετον εἰς τὸ αἷμα βγάζουν τὸ μισχάρη, καὶ εἰς τὸ λουτρὸ μπαίνουν οἱ ἰθαγενεῖς, ψάλλοντες ἤμνους. Κατόπιν οἱ ἀστυνομικοὶ τοὺς κρεμοῦν ἐπὶ στεγνόξουν) καὶ ἔτσι ἀλλάζουν τὴν πίστη των καὶ τὸν εἰδολολάτρην θεὸν των, τὸν Ἀνανιά. Ὁ Ἀνανεῖας, ἔτσι πολλὴ διαδεδομένη ἡ θρησκεία του εἰς τὰς Ἀφρικανικὰς ἀπικίας καὶ οἱ λεφκοὶ κληροῦν πολλὴ τὴν ἔρεσιν του. Ἐπει γίνετε ἐκεῖ τὸ μυστήριον τοῦ βαπτίσματος. (ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ ἱεραποστόλου Bost. «To day in Africa» ποὺ θὰ πῇ «Τὸ νταῖ στήν Ἀφρικῇ»).

«Προσπαθούσα να θυμηθῶ πότε καὶ ποὺ ἄκουσα νὰ γίνεται λόγος γιὰ αἰνίγματα, σχετικὰ μὲ τοὺς δύο τους. Ὁ ἴδιος ὁ Ἄλεκ τὸ εἶπε. Ὅταν μὲ κάλεσε ἐδῶ γιὰ τὸ περίφημο Σαββατόβραδο, εἶπε πῶς τόσο ἡ Ρίτα ὅσο καὶ ὁ Σάλλιβαν ἀγαποῦσαν τὰ αἰνίγματα. Καὶ πῶς μποροῦσαν νὰ ποῦν μερικά.»

«Φαίνεται πῶς ὁ καθηγητὴς Γουαιν-ράϊτ μίλησε σὰν προφήτης», γκρίνιασε

ὁ Φερράρ. «Καὶ κράτησε τὸ λόγο του
σὰν τζέντλεμαν.»

«Εἶναι κι αὐτὸς δυνατὸς στὰ αἰνίγματα;» ρώτησε ὁ Μέρριδβαιηλ.

«Ναί, ήταν πολύ καλός, πριν αρχίσει να καταρρέει. Άλλα αυτά τα μαθηματικά μου δίνουν πολύ στα νεύρα. Ξέρεις τί θέλω να πω. Ύπαρχει πάντα κάποιος Τζωρτζ ό οποίος σου λέει φέρι, είπείν: "Αν έχω τις διπλάσιες κόντες άπ' όσες είχα χθές και τρισήμι-

ση φορές όσες κόττες είχε την Τετάρτη ή θεία μου ή Ματθίλδη, πόσες κόττες έχω σήμερα;» Καί φυσικά έχεις όρεξη να του απαντήσεις: «Για όνομα του Θεού Τζώρτζ, γιατί κάνεις τη ζωή τόσο πολύπλοκη; Στο κάτω - κάτω ξέρεις κ' έσύ ό ίδιος πόσες κόττες ξέρεις!»

Ξανά ό Φερράρ φύσηξε τόν καπνό του.

«Άλλά εδώ δεν έχουμε να κάμουμε με μαθηματικά. Είναι ζήτημα άπλής φαντασίας. Έκείνο που σοφίστηκε ό όχι και πολύ έξυπνος Σάλλιβαν, έμεις έπρεπε να μπορούμε να τό ανάκαλύψουμε, έξετάζοντας άπλώς τή ίχνη!»

«Άπλό;» γρύλλισε ό Μέρριβαιηλ. «Τί μου λές μάτια μου! Άκου τους φίλε μου αυτούς τούς νέους! Άπλό, λέει!»

«Επιμένω σ' αυτό που λέει. Ό κ. Σάλλιβαν αυτός» - και ό Φερράρ ζάρωσε τη μύτη του - «δεν θα με δάλη κάτω. Θα δώ κ' έγώ τί μπορώ να κάνω; Τί λέτε κ. άστυνόμε;»

Λίγο-λίγο τό πρόσωπο του Κράφτ μαλάκωσε και σήκωσε τό βλέμμα του. Άλλά τή χέρια του έμεναν διπλωμένα πάντοτε σαν ν' άγκάλιαζε τό κορμί του.

«Νά σās πώ κύριοι», είπε, «τί σκέπτομαι, καθαρά και ξάστερα. Έξακολουθώ να μην είμαι πεπεισμένος πώς πράγματι έγιναν δολοφονίες.»

XV

Όλοι σχεδόν ξεσπάσαμε τότε. Παρά τις διαμαρτυρίες του Μέρριβαιηλ και τις δικές μου, ό Κράφτ έμεινε άπαθής. Σήκωσε τό χέρι του για να επιβάλει σιωπή.

«Για να δούμε σε ποió σημείο έχουμε καταλήξει τώρα», είπε. «Ό σέρ Χένρυ απέδειξε, πρέπει να τό παραδεχθούμε, πώς αυτοί οι δυο σκόπευαν να τό σκάσουν για την Άμερική.»

«Σ' εύχαριστώ παιδί μου. Σού είμαι άληθινά ύποχρεωμένος.»

«Άλλά πάει να μάς τή κάνη όλα άνω κάτω. Τώρα μάς λέει πώς αυτοί οι δυο δεν πυροβολήθηκαν στην άκρη του βράχου. Άλλά τότε που πυροβολήθηκαν;»

«Που θέλεις να ξέρω;» ούρλιασε ό Μέρριβαιηλ. «Μπορεί και σ' εκείνο τό κρυφό παλιόσπιτο, τό στούντιο θέλω να πώ. Μπορεί και σε καμιά από τις σπηλιές της άκτής. Τούτος εδώ - κ' έδειξε τόν Φερράρ - τριγύρναγε στις σπηλιές.»

«Τό λέτε σείς μαρτυρία αυτό σέρ;»

«Όχι βέβαια. Άλλά...»

«Έγώ χρειάζομαι μαρτυρίες, τόνισε ό άστυνομικός όχι άδικα. «Και για μένα τουλάχιστον, οι μαρτυρίες σ' αυτήν την ύπόθεση δεν έχουν αλλάξει διόλου από χθές.»

«Θέλετε να ήπτε δηλαδή πώς σκοτώθηκαν μόνοι τους; Όχι δά...»

«Γιατί σās παρακαλώ; τί άλλαξε; Άς υποθέσουμε πώς πράγματι ήθελαν να φύγουν.»

«Δεν σου μένει γι' αυτό άμφιβολία;»

«Σταθήτε. Συλλογίζομαι κάτι που σās ρώτησα χθές. Είπα. "Ποιός θα μπορούσε να τούς δολοφονήσιν αν ήθελαν να σκοτωθούν;" Καί είπατε πώς αυτό δεν είχε σημασία: Μπορεί να σχεδίαζαν αυτοκτονία αλλά δεν είχαν τό κουράγιο.»

«Λοιπόν;»

«Γιατί να μην υποθέσουμε ότι έγινε άκριβώς τό αντίθετο;» συνέχισε ό Κράφτ. «Άποφασίζουν να φύγουν με τή διαμάντια. Κάνουν όλα τους τή σχέδια. Άλλά τήν τελευταία στιγμή, ή κυρία Γουαιηνράϊτ - που καθώς είναι φανερό, έχει σ' όλα αυτά τήν πρωτοβουλία - χάνει τό κουράγιο της. Ό δρ Κρώξλεϋ μάς είπε, και τό παραδεχτήκατε και σείς, πόσο πολύ αγαπούσε τόν κ. Γουαιηνράϊτ. Μπορεί να μην ξέρω πολλά πράγματα από γυναίκες αλλά μου φαίνεται πολύ λογικό να σκέφτηκε: "Καλύτερα να πεθάνω έγώ παρά να κάνω κακό!"»

«Άχαχά! Λοιπόν;»

Ό Κράφτ δίπλωσε σφιχτότερα τή χέρια του.

«Τήν τελευταία στιγμή αλλάζει γνώμη. Φθάνει με τόν Σάλλιβαν ως τήν άκρη του βράχου. Τόν πυροβολεί και ύστερα σκοτώνεται και ή ίδια. Άργότερα ό δόκτωρ Κρώξλεϋ, που δεν μπορεί να πιστέψω πώς εκείνη έχει καμιά σχέση με τή διπλή αυτοκτονία, σηκώνει τό πιστόλι από τήν άκρη του βράχου και τό μεταφέρει άλλοι. Άκριβώς όπως λέγαμε χθές.»

Νά τα μας πάλι! Αυτή τη φορά μου φάνηκε τελείως περιττό να ξεσπάσω σε διαμαρτυρίες. Τή φορά αυτή, σκέφτηκα, ό Μέρριβαιηλ πρέπει να ήταν με τό μέρος μου.

«Υπάρχει μια μικρή λεπτομέρεια», έκαμε άπολογητικά. «Δεν θέλω να σās ένοχλήσω, αλλά ξεχνάτε πώς κάποιος τό βράδυ της Κυριακής πήρε τό αυτοκίνητο του Σάλλιβαν και τό πήγε στο Έξμουρ, όπου τό βούλιαξε μέσα στα έλη. Τό ξεχάσατε όλοι σας αυτό;»

Τό άδιόρατο χαμόγελο του Κράφτ δεν έφτασε μέχρι τό τυφλό του μάτι.

«Όχι σέρ. Δεν τό λησμόνησα. Άλλά υπάρχει εδώ ένα πρόσωπο που μάς

ώμολόγησε χθές πώς ξέρεi τήν κάθε γωνιά του Έξμουρ και συνεπώς θα ήξερε καλά πού να ξεφορτωθή τό αυτοκίνητο. Έμεις οι περισσότεροι δεν θα είχαμε ιδέα. Με συγχωρείτε γιατρέ, αλλά τί κάνατε τήν Κυριακή τό βράδυ;»

Χρειάστηκε να περάσουν αρκετά δευτερόλεπτα για να καταλάβω τί ήθελε

να πη ό άνθρωπος αυτός. Είμαι πιθανόν βλάκας, αλλά τό πράγμα ήταν τόσο έξωφρενικό, ώστε δεν πήρα είδηση. Μόνον όταν όλων τή μάτια στράφηκαν πάνω μου και ό Φερράρ έσκασε στα γέλια, κατάλαβα. Δεν υπήρχε άμφιβολία πώς ό Μέρριβαιηλ είχε πληροφορήσει για τό κάθε τι τόν Φερράρ. «Ξέρετε δόκτωρ Κρώξλεϋ», είπε ό Φερράρ καθώς σηκώνοταν για να ό δειάση τήν πίπα του στο τζάκι, «έγώ θα μπορούσα να πιστέψω κάτι τέτοιο. Είναι άκριβώς αυτό τό είδος του λαδοίπποτισμού που θα μπορούσατε να κάμετε.»

Θα πρέπει άσφαλώς να είχα μια όψη πολύ παράξενη, γιατί ό Μέρριβαιηλ μίλησε βιαστικά:

«Έεε γιατρέ, μη συγχύεστε! Θυμηθήτε τήν καρδιά σας!»

«Και όμως δεν είναι διόλου άπλονο», συνέχισε ό Φερράρ. «Μπορώ να τόν φανταστώ μια χαρά να κάνει αυτή ξω μέσα στη νύχτα για να κάνει αυτή τή δουλειά, να προστατέψω τήν ύπαιθρο μιας κυρίας. Νά καταστρέψω δηλαδή κάθε μαρτυρία του γεγονότος ότι αυτή σκόπευε να τό σκάσει με τό Σάλλιβαν.»

Φοβούμαι πώς θα πρέπει να παροφέρθηκα για αρκετήν ώρα, χωρίς αυτή τή στιγμή να θυμούμαι τί έλεγα. Στο τέλος του είπα:

«Ό,τι και να λέτε, δεν φαίνεται να τό πιστεύετε. Άλλά νομίζετε πώς ένας άνθρωπος με άξιοπρέπεια θα άφησε τή κυρία Σάλλιβαν να ούρλιαζε μέσα στο αυτοκίνητο, τήν ώρα που τό άμάξι βυθιζόταν;»

«Έπαθε τίποτε ή κυρία;» ρώτησε ό Κράφτ. «Δεν θυμούμαι θαρρώ.»

«Ούτε κ' έγώ», συμφώνησε ό Φερράρ. Κατάλαβα πώς τό έκανε. Νο για πείραγμα, αλλά παρ' όλα αυτά και πάλι κάτω από τήν κυρία τήν. «Θα έλεγα πώς μεταχειρίστηκε τήν Μπέλλ μάλλον τρυφερά. Έγώ ό διος δεν θα μπορούσα να κάμω κάτι τέτοιο. «Κατά κάποιο τρόπο τήν έφεραν πίσω», συνέχισε ό Κράφτ. «παρ' όλο που ένας δολοφόνος θα άφηνε εκεί μέσα στην όμίχλη, να πολυνοιαστή αν πέθαινε από παγωνιά ή όχι. Όταν ξύπνησε, λαβε πώς βρισκόταν μέσα σ' ένα δωμάτιο, επάνω από τό στούντιο. Λέτε σέρ Χένρυ;»

Ό Μέρριβαιηλ δεν φαινόταν να ήθελε να πει τίποτα, καθισμένος στην καρέκλα του με τόν άγκώνα στην γόνατα και τό πηγούνι στηριγμένο στην γροθιά του. «Αν δεν ήθελε τή γυαλιά του θα θυμίζε τον Νέρωνα και περισσότερο τή Μάρκο Τούλλιο Κικέρωνα τήν οποία σχεδίαζε μέσα στο μυαλό στή κλητο.»

«Τήν ξαναβρήκαν στο στούντιο;» ρώτησε άφηρημένα και οι γυναικες

Εκλογή

στομάτος του κρεμάστηκαν πρὸς τὰ κάτω. «Τήν βρήκαν στο... ω διάολε!» Τότε μόνο ξύπνησε. Έκαμε νευρικές χειρονομίες και στερέωσε τή γυαλιά του.

«Με συγχωρείς γιέ μου, είμαι βλέπεις γέρος καί... Τί καινούργια βρωμοδουλειά σκάρωσε πάλι ό γιατρός;» «Έγώ δέ λέω τίποτε. Δεν κάνω καμία υπαινιγμό», είπε τό ψέμα του ό Κράφτ. «Έγώ μόνον τόν ρωτώ που ήτάν τήν Κυριακή τό βράδυ.»

«Όσο κι αν σās ένοχλή, ήμουν στο σπίτι μου.»

«Μμμ. Καί τί ώρα πλαγιάσατε, για-τρέ;»

«Πολύ νωρίς. Πριν από τις έννιά. Μου είπαν πώς τό προηγούμενο βράδυ είχα παρακουραστή.»

«Δεν είδατε κανένα ύστερα από τήν ώρα αυτή;»

«Νά σās πώ... Όχι. Υποτίθεται πώς δεν έπρεπε να με ένοχλήσουν.»

«Έτσι, αν τυχόν είσατε ύποχρεω-μενος δεν θα μπορούσατε ν' έποδεί-ξετε πώς βρισκόσαστε στο σπίτι σας;»

«Έφερα τό χέρι στο κολλάρο μου. Νά σās πώ τί συμβαίνει.» Ό Κράφτ

ήλθε πολύ σοβαρά, ξεδίπλωσε τή λεία του, πήρε τό μολύβι του και έ-στρεψε τή μύτη του κατ' επάνω μου.

«Προσπάθησα να φανώ λογικός, άλλ-ως σείς δεν έννοείτε να με βοηθήσετε. Καποιος σήκωσε τό πιστόλι από τό

καί κάποιος θέλησε να ξεφορτωθή τό πιστόλι. Όλα αυτά για να προ-στατέψω τή φήμη της κυρίας Γουαιην-ράϊτ. Σας προειδοποιώ γιατρέ, ότι αυ-τό τό πρωί στην άνάκριση θα βρήτε πολλούς μπτελάδες. Καί στους μπε-τελάδες αυτούς, θα πρέπει να σās βάλε

Στράφηκε στόν Μέρριβαιηλ.

«Μά δεν βλέπετε λοιπόν πώς τό μό-νο που θέλω, είναι μαρτυρίες;»

«Δεν γυρεύω παρ' αμία μαρτυρία τό ότι αυτοί οι δυο δεν σκοτώθη-καν μόνοι τους. Είπατε πώς βρήκαν κά-ποιο τρόπο να κολυμπούν στον άέρα

ή να περπατούν χωρίς ν' αφήνουν ί-χνη.»

«Και τό λέω πάντοτε.»

«Είπατε λοιπόν, πώς τή κατάφεραν;»

«Νά σās πώ τήν αλήθεια, πάν-τως είχα μια λέξη για κάτι τέτοιες καταστάσεις - τις λέω φριχτές άναπο-δές. Και για όλα αυτά φταίει έκείνος

ο δικοηγός, ό Στήβεν

Είναι από κείνους που δη-μιουργούν τήν άστυνο-μία.»

«Αν με ρωτούσατε, σέρ Χένρυ, τόν

«Ό Κράφτ, «θα έλεγα πώς είναι ό

Μέρριβαιηλ ή...»

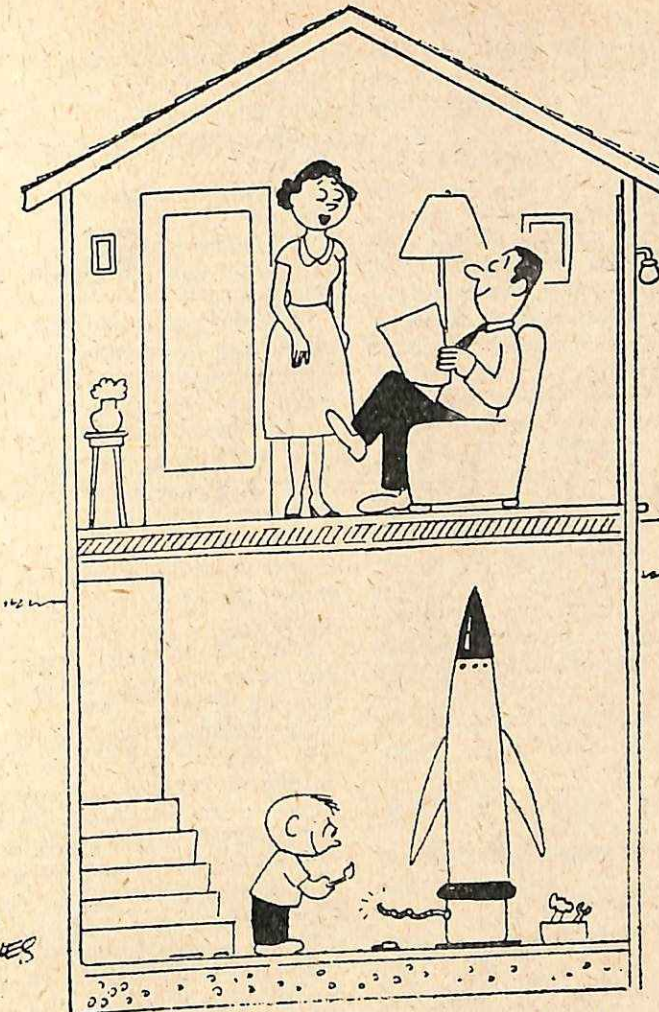
«Εμεινα κατάπληκτος βλέποντας τό

πρόσωπο του Φερράρ να κοκκινίζει. Μ'

όλο που προσπάθησε να ξεπλωθή και

πάλι στο κάθισμά του, χτυπώντας τή

δόντια του με τήν άκρη της πίπας του,

«Κοίταξε να δείξης πώς δεν ήξερες τίποτε όταν ό Τζίμμυ εξαπολύση αυτό τό παι-χνιδάκι που ετοιμάζει κάτω.»

ό δόκτωρ Κρώξλεϋ θα βρεθή στο φρέ-σκο. Άν δεν βρεθή, τότε έγώ είμαι Κινέζος. Γι' αυτό πρέπει να καθήσω και να σκεφτώ.»

Φουσκώνοντας τό στήθος του, ό Μέρ-ριβαιηλ μάς έρριξε μια ματιά, σαν εύ-γενής Ρωμαίος παλαιστής, έτοιμος να μπη στον στίβο. «Δεν υπάρχει άλλη λύση. Πρέπει να βρώ κάτι για ν' απο-δείξω πώς αυτοί οι δυο πέταξαν στον άέρα!»

«Φυσικά με τήν βοήθειά μου», είπε ό Φερράρ. «Θα προτείνω κάτι. Νομί-ζω πώς τώρα μπορώ να σου λύσω τό πρόβλημα.»

«Εσύ;» είπε σε τόνο έσχατης πε-ριφρόνησης πρὸς τόν νεαρό του φίλο ό Μέρριβαιηλ.

«Έλα, έλα τώρα. Είσαι από τούς λίγους στον κόσμο που του άρέσουν τόσο τό άστεία.»

«Όχι. Άλλά δεν έννοούσα βέβαια τή δικιά σου τό άστεία. Με τή Μπέλλ

Σάλλιβαν ή...»

«Εμεινα κατάπληκτος βλέποντας τό

πρόσωπο του Φερράρ να κοκκινίζει. Μ'

οί μυες του είχαν μια παράξενη άκαμ-ψία.

«Αγαπητέ μου Κόμμοδε», είπε, «πο-τε δεν υπήρξε τό παραμικρό άνάμεσα σε μένα και στήν Μπέλλ. Χθές βράδυ θα πρέπει να παραήπια και άρχισα τις έξομολογήσεις κοντά στο τζάκι. Καί άκου να δής, είναι προτιμότερο να μην πής τίποτε για όλα αυτά στή Μόλ-λυ Γκράιητς.»

«Μπά;»

«Ήταν ένα καπρίτσιο μου.»

«Δεν μπορώ να σε καταλάβω», είπε ό Μέρριβαιηλ. «Πότε μιλάς σαν κανέ-νας γεροπαρалуμένος που τούγινε βά-ρος ή ζωή, και πότε σαν κανένα μα-θητούδι που βγήκε από τό Ήτον για τις διακοπές του.»

«Αν θυμάμαι καλά κύριε κυβερνή-τα, προσπαθούσα να λύσω τό πρόβλη-μά σας», είπε ό Φερράρ με τό γνώριμο

είρωνικό του ύφος. «Και λέτε λοιπόν ότι

τά περιστεράκια μας δεν μόρεσαν να

κατέβουν από τό γκρεμό αυτό;»

«Βέβαια.»

«Έτσι έ; Κ' έγώ σου λέω πώς μπο-ρεί να κατέβηκαν με άλεξιπτωτο.»

Ό Μέρριβαιηλ τόν κοίταξε άυστη-ρά.

διερρωτάται μήπως ό κ. Στεφανέλλης
 αναπαρέστησε με κάποια αψθαιρεσία
 αυτό τό ιστορικό παρελθόν. 'Επί πα-
 ραδείγματι στην Β' πράξη, τό βάθος
 του σκηνικού (αΐθουσα στο Κρεμλίνο)
 άποτελούν κάτι γοηθικώτατο θόλοι που
 καταλήγουν σε ψευδοκιονόκρανο. Τέτοια
 άρχιτεκτονική άπάντα κανείς στα ύπο-
 γεια του Χράντσανυ, του Πύργου της
 Πράγας, άλλ' άς μάς έπιτραπή να δια-
 τηρήσουμε κάποιες έπιφυλάξεις για τό
 άν πορρή να την βρή και στο Κρεμλί-
 νο. 'Επί πλέον τών κυλινδρικά καλύμματα
 της κεφαλής τών βογιάρων της Δούμας,
 θά ταΐριαζαν περισσότερο σε Μολδα-
 βούς βοεβόδες ή στον Χουρσίτ πα-
 σά, ένώ ή περιβολή τών άστυνομικών,
 άντι της Ρωσίας τών αρχών του 17ου
 αΐωνος, θυμίζει μάλλον συντάγματα Κο-
 ζάκων. "Ολ' αυτά είναι άπλές έπιφυ-
 λάξεις και δέν θά διστάσουμε διόλου
 να όμολογήσουμε τό άδίκό μας, άν
 πράγματι βρίσκεται με τό μέρος μας.

Πρὶν τελειώσουμε δὲν πρέπει νὰ παραλείψουμε τὰ καλὰ λόγια ποὺ πραγματικὰ ἀξίζουν τὰ μπαλλέτα καὶ ἡ χορογραφία τοῦ κ. Ἀγγελου Γριμάνη καὶ ἡ προσπάθεια ὅλων τῶν ἄλλων ἡθοποιῶν τοῦ ἔργου. Καὶ τονίζουμε καὶ πάλι πῶς τὰ ἀμαρτήματα ποὺ ἐπισημάναμε παίρνουν εὐκολα ἄφεση μέσα στὴν τελείως «εὐρωπαϊκὴ» ποιότητα τοῦ δλου θεάματος καὶ ἀκροάματος.

И «ЕКЛОГН»

Δέχεται
εὐχαρίστως συνεργασίας :
Διηγήματα
Ποιήματα
Ἀνέκδοτα (ἐλληνικά,
πρωτότυπα)

Οἱ ἀποστολεῖς θὰ λαμβάνουν
ὁπωσδήποτε ἀπάντηση καὶ
σὲ περίπτωση ἀποδοχῆς, θὰ
πληρώνονται ἀμέσως μὲ τὶς
τρέχουσες τιμὲς δημοσιο-
γραφικῶν συνεργασιῶν.

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ
ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΣΤΡΕΦΩΝΤΑΙ

Σημ. — Προτιμῶνται τὰ χειρόγραφα τὰ εὐανάγνωστα, τὰ γραμμένα ἀπὸ τῆς μίας πλευρᾶς τοῦ χαρτιοῦ, μὲ μεγάλα περιθώρια.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΕΚΛΟΓΗΣ»

Με τὰ προβλήματα τοῦ τεύχους αὐτοῦ συνεχίζεται ὁ ΜΕΤΑΛΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ τῆς «Ἐκλογῆς», πού περιλαμβάνει τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν τευχῶν 176, 177, 178, 179 καὶ 180. Ὅσοι θέλουν νὰ πάρουν μέρος σ' αὐτὸν θὰ πρέπει νὰ ἀπαντήσουν στὶς πνευματικὲς ἀσκήσεις καὶ τῶν 5 τευχῶν. Τὸ σύνολο τῶν ἀπαντήσεων πρέπει νὰ βρεῖται στὰ γραφεῖα τῆς «Ἐκλογῆς» μέχρι τῆς 20ῆς Μαΐου 1960, γιὰ νὰ ἀνακοινωθοῦν τὰ ἀποτελέσματα στὸ τεῦχος 182.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

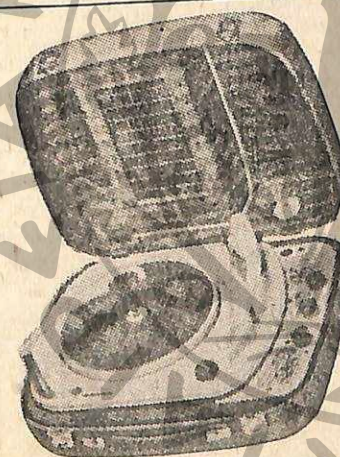
B. A. U. O. I 16

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:
1. Έκλεξη

2. Μεταγωγή ὑποθέσεως. — Ἡ πρώτη ὄργανωτρια... καλλιστειν.
3. Ἀρχαία χώρα τῆς Ἀσίας, ποῦ τὴν θεοὶ τῆς καταλαμβάνει τὸ σημερινὸ Βελουχιστάν.
4. Τὸ σημερινὸ πρακτορεῖο εἰδήσεων τῆς Ἀλβανίας. — Ἡ πατρίδα τοῦ Γολιάθ. — Σύμφωνα ...λεπτομερειακά.
5. Μὰς μὲ τὸν Τζέρομ Λόρενς ἔγραψε ἐπὶκαίρο θεατρικὸ ἔργο. — Εὐκαλὸς δρόμος.
6. Μουσικὰ ὄργανα.
7. Γαλλικά καλλιτέχνις τοῦ τραγουδιοῦ. — Σωτήρ.
8. Ἡ μουσικὴ του εἶναι πνευματώδης, κομψὴ καὶ δροσερὴ.

T A B P A B E I A :

1. Ο πρώτος νικητής θα πάρει ένα ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ ΜΕ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ για την Ρώμη, από την Air France
2. Ο δεύτερος νικητής ένα ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΟ — ΠΙΚ-ΑΠ Telefunken που λειτουργεί χωρίς σύνδεση με ραδιόφωνο.

9. Μὲ τὴν μνήμη σχετική λέξις. — Κι-
νεζικὴ θεότης.
10. Ποταμὸς τῆς Γαλλίας. — Ἐξοχικὴ
τοποθεσία.
11. Ἑλληνικὴ χερσόνησος. — Πόλις τῆς
Αἰγύπτου, στὴν ἀριστερὴ ὄχθη τοῦ
Νείλου.
12. Μυθικὸς γίγας τῆς Παλαιᾶς Δια-
θήκης. — Γενάρχης μιᾶς φυλῆς. —
Τὸ «ἐγὼ» σὲ μία ξένη γλώσσα.
13. Ἡ εὐσέβεια του τὸν ἔσωσε. — Ἀπὸ
τὸ ὄνομα γνωστοῦ Γερμανοῦ λυρι-
κοῦ ποιητοῦ, ποὺ πέθανε τὸ 1926.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Καὶ ὁ Μουσολίνι ὑπῆρξε.
2. Εἶναι ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἀθηνῶν γιὰ πολλὰ... λεωφορεῖα. — Ἐπὶ ἡλικίας σημαίνει τὸ «διανύω».
3. Ποταμὸς τῆς Μεσσηνίας. — Ἐκεῖ ἐνίκησέ ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ τοῦς Χανααίους βασιλεῖς.
4. Τρία γειτονικά, στὸ ἀλφάβητο, σύμφωνα. — Κάνει πολλοὺς νευρικοὺς (γεν.).
5. Μονόπρακτο τοῦ συγγραφέως αὐτοῦ ἀνέβασε τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1960 ἡ Δωδεκάτη Αὐλαία (αἰτ.). — Διετέλεσε ἡγέτης τῶν Ἀγγλῶν Συντηρητικῶν. — Συμβατική γραφὴ μονάδας τῆς μηχανικῆς.
6. Λαὸς τοῦ κεντρικοῦ Καυκάσου σκυθικῆς ἢ περσικῆς καταγωγῆς. — Φιγούρα τῆς τράπουλας.
7. Εἶναι ὁ σημερινὸς δήμαρχος κ. Κ. Κολυβάς.
8. Μουσικὸ ἔργο τοῦ Σαμάρα. — Ἡ περσικὴ πρωταθλήτρια ποδοσφαιρικὴ ὁμάς τῆς Γαλλίας. — Νόστιμο φρούτο (καθαρ.).
9. Παραπόταμος τοῦ Ρήνου μὲ κατάφυτες, ἀπὸ ἀμπέλια, ὄχθες. — Ἀπὸ

- τὸ ὄνομα σταυροπηγιακῆς μονῆς τοῦ Πεντελικοῦ. — Καὶ σὲ ἄλλη ξένη γλῶσσα τὸ «ἐγῶ».
10. Ἡ ἐπίδρασί του στὴν πνευματικὴ κίνηση τοῦ 20οῦ αἰῶνα ἦταν σημαντική. — Διαρρέει μεγάλο τμήμα τῆς Γαλλίας καὶ ἐκβάλλει στὸν Βισκαϊκὸ κόλπο.
11. Ἡ γενικὴ ἀντωνυμία. — Ἑλβετὸς ἱστορικὸς καὶ οἰκονομολόγος, ὑπέρμαχος τοῦ κρατικοῦ παρεμβατισμοῦ.

ΔΕΚΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Βαθμοί 20

(2 για κάθε απάντηση)

- α) Ποιός συνταγματικός χάρτης πα-
ραχωρήθηκε για πρώτη φορά το 1215;
- β) Ποιό είναι το εκπαιδευτικό ίδρυμα
της χώρας μας, του οποίου τα θεμέλια
τέθηκαν το 1846;
- γ) Ποιός είναι ο Γάλλος πολιτικός,
που διετέλεσε, μεταπολεμικά, πρωθυ-
πουργός της χώρας του και που έπε-
σκέφη λίγα χρόνια μετά την ανάληψη
της πρωθυπουργίας την Ελλάδα, ως ύ-
πουργός της Παιδείας όμως;
- δ) Ποιό είναι το πρακτορείο που ή-
δρυνε, το 1911, στην Αθήνα ο δημοσιο-
γράφος Θεόδ. Καλογερικός;
- ε) Τίνος κράτους την ανεξαρτησία
άνεγνώρισε η Αγγλία την 22α Μαρτίου
1946;
- ς) Ποιός είναι ο σημαίνων Φιλικός
που έμψυξε τον Πετρόμπετη Μαυρομι-
χάλη και άρχισε μαζί του να προετοι-
μάζει τον άπελευθερωτικό αγώνα;
- ζ) Ποιός ανέλαβε την διοίκηση του
στρατού την 3η Σεπτεμβρίου 1843;
- η) Ποιά μεγάλη πολιτική φυσιογνω-

3. ΟΙ πάντε ἐπόμενοι θά ἔχουν τὸ δικαίωμα νά διαλέξουν ἢ μία ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ στήν «Ἐκλογή», ἢ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΔΙΣΚΟ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ τῶν 33 στροφῶν.
4. ΟΙ ἐπόμενοι πέντε θά πόρουν ΕΝΑ ΔΙΣΚΟ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ τῶν 45 στροφῶν ἢ ΕΝΑ ΑΠΟ ΔΕΚΑ ΒΙΒΛΙΑ πού θά τεθοῦν στήν ἐκλογή τους.

Κρατήστε τις λύσεις αυτού του Διαγωνισμού (τεύχος 178) για να τις ταχυδρομήσετε μαζί με τις λύσεις των τευχών 176, 177, 179 και 180.

το μάθη. "Ας φύγουν λοιπόν κι ως πολ-
λαπλασιαστούν με τις εύλογίες μας: θα
εξασφαλίσουν στο μέλλον άλλες χιλιά-
δες ύποψιφιών σε άπειρους διαγωνι-
σμούς...

Ο μήνας που πέρασε, θεωρήθηκε ο
πιό αποδοτικός για την Ιταλική κινημα-
τογραφική παραγωγή από απόψεως εί-
σπραξίων. Καί δεν έννοουμε μόνον την
«Γλυκειά Ζωή» που έχει κονιορτοποιή-
σει κάθε προηγούμενο ρεκόρ. Καί οι άλ-
λες ταινίες έφτασαν σε αξιοθαύμαστα
αποτελέσματα. 'Η κρίση λοιπόν πέρα-
σε; Ναι, αν κρίνουμε από τους αριθμούς
των εισπράξεων. 'Επί κεφαλής τέσσερις
Ιταλικές ταινίες. Κατόπιν οι άλλες.

Πρώτη έρχεται η «Γλυκειά Ζωή». 'Η
κριτική την χαρακτήρισε «εξαιρετική» και
έφθασε το άπιστευτο ποσόν των 91 έ-
κατομμυρίων. Κατόπιν έρχεται «Ο ύ-
πάλληλος» («καλό») με 20 εκ., ο «Μα-
τατόρε» («καλό») με 19 εκ., ο «Γκα-
στόνε» («καλό») με 17 εκατομμύρια,
και ακολουθούν με τη σειρά: «'Αρχισε
μ' ένα φιλή» (αμερικανικό μέτριο) 16
εκ., «Ταξίδι στο κέντρον της γής» (μέ-
τριο) 10 εκ., «'Αξιολάτρευτος άπιστος»
(μέτριο) 9 εκ., «Οί άγριες φράουλες»
(σουηδικό του Μπέργκμαν, άριστούργη-
μα) 9 εκ., «'Ο πράκτωρ μας στην 'Α-
βάνα» (άγγλικό, μέτριο) 8 εκ., «Μιά
τέτοια γυναίκα» (με την Λόρεν, μέτριο)
6 εκ.

"Αν πέρασε όμως η κρίση αυτό όφεί-
λεται και στην καλή ποιότητα των έφε-
τεινών έργων καθώς και των περυσινών
που δείχνουν σαφή άνοδο του επιπέδου.
'Εργα όπως το «Μαλιάρη», το «Σόλιτι
'Ινιότι», «'Ο μεγάλος πόλεμος», «'Ο
στρατηγός», «'Η γλυκειά ζωή», «Θάνα-
τος ενός φίλου», «'Ο ωραίος 'Αντόνιο»
κ. ά.

Κάτι άλλο αξίζει να προσέξω κανείς
σ' αυτή την έπιτυχία, σ' αυτή την έπι-
στοσύνη που το κοινόν κερδίζει πάλι για
τον κινηματογράφο. 'Οτι όφείλεται κα-
τά πολύ στις κωμικές και σατιρικές ται-
νίες, ιδιαίτερα στον εξαίρετο, στον μο-
ναδικό Σόρντι, ο όποιος πρωταγωνιστεί
στο «Μαλιάρη», στον «Μεγάλο Πόλεμο»,
στο «Γκαστόνε», και σε πολλά άλλα με
λιγώτερες απαιτήσεις που δεν τράβηξαν
όμως λιγώτερο τη συμπάθεια του κοι-
νού.

Καί, αφού μιλούμε για ταινίες από
έμπορικη άποψη, αξίζει να υπογραμμι-
στή εδώ η συμβολή της «Γκλόμε Φίλμς».
'Η εταιρία αυτή, εταιρία εισαγωγής
που ενδιαφέρεται να κερδίσει όσο και
κάθε άλλη, έχει έπιτελέσει, χωρίς φευτί-
κους ήρωισμούς, ένα έργο αξιοπρόσε-
κτο: έχει αναλάβει την εισαγωγή ωραίων
και «δύσκολων» έργων. 'Εχει φέρει π.χ.
στην 'Ιταλία ταινίες Ιαπωνικές όπως τις
«'Ιστορίες του χλωμού φεγγαριού» του
Μιζαγκούτσι, τόν Ιαπωνικό «Μάκβεθ»
του Κιροσάδα, την «'Εβδομη Σφραγι-
δα» και τις «'Αγριες Φράουλες» του
Μπέργκμαν και τώρα αναγγέλλει το πε-

ρίφημο «Κύμα έρωτος» του ίδιου. "Οπο-
τε βλέπουμε ρεκλάμα με τίτλο έκλεκτής
ταινίας που δεν έλπιζαμε ποτέ να δού-
με εκτός φεστιβάλ, πάντα το σήμα της
«Γκλόμε Φίλμς» την ακολουθεί. Μά τί
είναι λοιπόν αυτοί οι εισαγωγείς; Είναι
τρελλοί; Χάνουν; Ναι, χάνουν ίσως με
τά καλά έργα αλλά, συγχρόνως, εισά-
γουν και σειρές «φρίκης και τρόμου»
τύπου Δράκουλα, με τις όποιες κερδι-
ζουν αρκετά ώστε να έπιτρέπουν στην
εταιρία τους να παρουσιάσει Μπέργκ-
μαν και Μιζογκούτσι. Καί τώρα έχουν
κατορθώσει κάτι άλλο: ένα όνομα, ένα
κοινό δικό τους που τους έχει έμπιστο-
σύνη και ένα ανώτερο επίπεδο στην διε-
θνή παραγωγή που μπορεί κανείς να
βρή σε Ιταλικό κινηματογράφο. Καί το
κοινό το μεγάλο, κακά τα ψέματα, μορ-
φώνεται καλλιεργείται, άποκτά λεπτό-
τερο γούστο και καταφέρει να εκτιμή-
ση και το «Χιρσίμα, αγάπη μου» εκεί
πού, άλλοτε, θα το απέφευγε όπως ο
διάβολος το λιβάδι.

Ο ί ξένοι που φτάνουν στη Ρώμη και
ζητούν να γνωρίσουν την καλλιτεχνική
ζωή του τόπου, παίρνουν τη μεγαλύτε-
ρη άπογοήτευσή τους από το θέατρο.
Δεν υπάρχει περίπτωση να μείνει θεα-
τρικό έργο περισσότερο από ένα μήνα
στα προγράμματα και η έβδομάδα είναι
ήδη λογική διάρκεια μιάς κανονικής πα-
ράστασης. «Δεν αγαπούν το θέατρο οι
'Ιταλοί», είναι το κοινό συμπέρασμα.
Μά πώς θέλετε να το αγαπήσουν όταν
το εισιτήριο κοστίζει 3000 λιρέτες, δη-
λαδή 150 δραχμές; 'Ο Γκάσμαν, όταν
άποφάσισε να κατασκευάσει το κινητό
του θέατρο - τσίρκο, ανήγγειλε με με-
γάλη υπερηφάνεια πώς θα έκανε τους
κλασικούς προσίτους στο μεγάλο κοι-
νόν. Με το εισιτήριο μόνον 75 δραχμές,
σκέφθηκε, πώς να μην τρέξει όλος ο κό-
σμος να με χειροκροτήσει; Σήμερα το
γιγαντιαίο θέατρο με τις 4000 θέσεις
είναι έτοιμο, έγκαινιασθηκε και... πω-
λείται! Μερικοί είπαν ότι ο Γκάσμαν
δοκίμασε ν' αυτοκτονήσει. 'Ο ίδιος το
διέψευσε σε μία ραδιοφωνική του συνέν-
τευξη, αλλά το γεγονός είναι ότι βρί-
σκεται σε δύσκολη θέση. Το τεράστιο
λυόμενο θέατρό του θέλει έβδομάδες
και πολλούς εργάτες για να κινηθή, άρα
είναι άχρηστο. Αυτή τη στιγμή κατα-
στρέφει το Πάρκο των έλαφιών της Βί-
λλα Μποργκέζε με τόν αντιαισθητικό του
όγκο και ο θίασος του Γκάσμαν, ενώ
αναγγέλλει την «τελευταία έβδομάδα
παραστάσεων» του «'Αντέλκι» του Μαν-
τόνι, έτοιμάζεται για το φεστιβάλ των
Συρακουσών και την «'Ορέστεια».

'Εν τώ μεταξύ, στον καλλιτεχνικό δ-
ρίζοντα ανεβαίνει καινούργιο άστρο. 'Ε-
νας άλλος ήθοποιός του θεάτρου, πιά νέ-
ος από τόν Γκάσμαν, πιά ωραίος (κάτι
μεταξύ Λώρενς 'Ολιβιέ και «'Ηλίθιου»
του Ντοστογιέσκου) και με περισσότερο
ταλέντο, ο Τζιόρτζιο 'Αλμπερτάτσι, συ-
νεχίζει το δρόμο του και ο δρόμος του
τόν έφερε επί τέλους εκεί που ήθελε:

στην πρώτη θέση του ρωσικού θεά-
τρου. Σήμερα, επί κεφαλής έκλεκτου
θιάσου με πρωταγωνίστρια την ένδοξη
ρουσα "Αννα Προκλέμερ, ανεβάσει "Ισπ-
και Σάρτρ, διασκευάζει μεγάλα μυθι-
στορήματα για την τηλεόραση (στην ό-
ποία είναι ο ίδιος ή μόνη άσος σ' ένα
πέλαγος άνοησιών) και σκηνοθετεί με
σοβαρότητα τα πάντα. Δεν δοκιμάζει
έπιτύχη παντού, να κατακτήσει τους
πάντας. Χωρίς τόν ναρκισσισμό και τη
μεγαλομανία του Γκάσμαν, άποτελεί
σήμερα, ό,τι καλύτερο έχει να έπιτε-
ξη το Ιταλικό θέατρο.

Κ αί δεν είναι δυνατόν να τελειώσει
το «Γράμμα» χωρίς ν' αναφερθώ
άσθενεια που ένεσκηψε στους κινηματο-
γράφους. Μιά άσθένεια που ήδη έχει έ-
πειρα θύματα στην 'Αμερική ή «Μπεργκ-
μάνια»! "Οχι δεν πρόκειται για την
ύπόλοιπη Εύρώπη, και είναι η «Μπεργκ-
μάνια»! "Οχι δεν πρόκειται για την
"Ιγκριντ Μπέργκμαν - Σμίτ. 'Εκείνοι οι
καίριοι, που οι άνδρες αγαπούναν να
λουλούδια, το φεγγάρι και την τρελαί-
μαν, πέρασαν! Σήμερα όλοι "Ιγκριντ
νονται για τις ταινίες του Μπέργκμαν,
του Σουηδού μάγου που
παρουσίασε στα έκθαμβά μάτια τόν
φίλων του κινηματογράφου, την «'Εβδο-
μη Σφραγίδα», «Τό πρόσωπο», «Οί έ-
γριες Φράουλες», «Χαμόγελα καλοκα-
ριάτικης νύχτας». Οί εισαγωγείς έ-
γοράζουν όσο - όσο όλες τις παλιές και
λιγώτερο καλές ταινίες που ζητά κάποιος
νοποιήσουν το κοινόν που ζητά κάποιον
μαν και όλο Μπέργκμαν. Στα κάπως
καλλιτεχνικά σαλόνια δεν συζητείται
αλλά Ρωσ'δα όνόματι "Εστερ που έχει
γυρίσει όλον τόν κόσμο.

«Μά στ' αλήθεια γνωρίζεις τόν "Ιγ-
μαρ;»

«'Ηταν ο μεγάλος έρωτας της ζωής
μου!» άπαντά η "Εστερ υπερήφανα από
δγάξει σχετικές φωτογραφίες από τόν
πορτοφόλι της για να δώση τη χορο-
στική βολή στο έκθαμβο άκροατήριο.

«Και πώς είναι;»

«Είναι μάγος, ύπνωτιστής, άδύνατος
γραπτός! Είναι ψηλός, άδύνατος, με
πράσινα μάτια. "Ολες οι πρωταγωνίσ-
τριές του είναι έρωτευμένες μαζί του»
στριές του είναι έρωτευμένες μαζί του»
όποια γυναίκα τόν πλησιάζει και στη-
ται να γίνη πρωταγωνίστρια του.
«Καλά, αυτά τα διαβάσαμε και στη
«Ταίμ». Πες τίποτε πρωτότυπο. Τι
λέει; Τί σου είπε π.χ. έσένα όταν σε
προτογνωρίσαμε;»

'Η "Εστερ μισοκλείνει νοσταλγικά τόν
μάτια:

«Μου είπε: 'Εσύ έχεις ένα μάγεμα
διάβολο μέσα σου κ' εγώ θα τόν κλέψω
την ούρά!»

Βρισκόμαστε σε πλήρες έρωτας της ζωής
νικό πνεύμα: δορράς, δεισιδαιμονία, μί-
γισσες, διαβολάκια που πειράζουν και
κοπέλλες!

Και έτσι περνάει ο καιρός στη Ρώ-
μη...

—POZITA ΣΩΚΟΥ-MARABE

ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

ΣΤΥΛ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ: Γιώργου Σικε-
λιώτη και Μπίας Ντάβου

Η τέχνη μάς παραδόθηκε, μέσα από
τη χράνη της ιστορίας, σαν φαινό-
μενο όμαδικής ανθρώπινης καταβολής
στην έξυπνότητα ενός μοναδικού, κά-
θε φορά, ιδεώδους. Στην προϊστορία,
το ιδεώδες αυτό, ο σκοπός που έδωζε
σέ ένεργεια την καλλιτεχνική δημιουργία,
ήταν περίπου ο ίδιος, που κινεί και την
λαϊκή τέχνη: μυστηριακός, μαγικός, ώ-
ραϊστικός. 'Αργότερα, που η άνθρω-
πότης πήρε την κοινωνική της μορφή και
διέπλεσε τούς θρησκευτικούς και πο-
λιτικούς θεσμούς της, η τέχνη ύπηρε-
στικότητα και συνέπεια. Καλλιτέχνες
δεν αιώουν σαν μονάδες - ήταν τὰ
γυράκια και τὰ λογής εξαρτήματα
μιάς τεράστιας μηχανής με τυποποιη-
μένη παραγωγή. 'Ο ψυχισμός τους ελ-
λε μιά κίνηση όμοιογενή και ο καθένας
συνέφερε άνώνυμα τη συμβολή του για
τη διαμόρφωση έννοιας στύλ, που ήταν
η έκφραση του έθνικου τους χαρακτή-
ρα και που ύπηρετούσε το μονολιθικό
ιδεώδες. "Ετσι δημιουργήθηκαν οι
ιστορικές έθνικές τέχνες. "Όταν όμως
έγινε η παρατηρήσει χαλάρωση των
θεσμών - ο άνθρωπος, το άτομο, αρ-
κεί να ύπασυνείδητα να άνταγωνίζεται
και ο καλλιτέχνης να παίρνει δικό του
προσωπο και ν' ανεβαίνει από την ά-
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπικότητά του
προσπάθεια δεν έχει ακόμα τελείως
κατακερματιστή. Στην 'Αναγέννηση
έσχεσε τις μεγάλες καλλιτεχνικές
δγάξει, που εργάζονται ή κάθε μία
στο δικό της στύλ. 'Ο καλλιτέχνης
προσπαράζει την προσωπικότητά του
και ν' άποκλείει την προσωπ

νη κάτω από μια κοινή και συνεπή αισθητική, μια καλλιτεχνική κληρονομιά, που ξεκινά από τα αρχαϊκά αγγεία και τη μινωϊκή Κρήτη και φτάνει, έως τις φιγούρες του Καραγκιόζη. Και εδώ υπάρχει μια απόλυτα αρμονική, συνθετική και ξεκαθαρισμένη έκφραση και γεωμετρική τοποθέτηση. Η τεχνική και η ζωγραφική του αντίληψη είναι τοιχογραφικές, γι' αυτό τον βολεύει η τέμπερα και τα πλαστικά χρώματα. Μά, μ' όλο που ανάμεσα στην εργασία του Σικελιώτη, αισθανόμαστε μέσα σε δικό μας, οικείο χώρο, μ' όλο που εικονογραφικές αναμνήσεις και αισθήματα μας φέρνουν κοντά στα έργα του, όπως κοντά σε γνώριμα πρόσωπα, δεν υπάρχει τίποτα σ' αυτά, που να μην έχει χωνευτεί στην ιδιομορφία του καλλιτέχνη. Πέρα από τη λαϊκή ύφή τους, υπάρχει η τεχνική σοφία και η αριστοκρατική ισορροπία. Είναι έπαινος για τον καλλιτέχνη, που θηρεύοντας ένα προσωπικό στυλ, δεν ταξίδεψε μακριά, αλλά το αναζήτησε γύρω του. Και εδώ θα έπρεπε να υπομνησθούν, όσα εισαγωγικά γράφθηκαν στην αρχή και να επισημανθούν οι κίνδυνοι, που διατρέχει το προσωπικό στυλ. Ο Σικελιώτης με το γνήσιο ταλέντο, είναι βέβαιο, πως θα το ξεπεράσει - θα ευρύνη την εργασία του και θα την πλουτίσει.

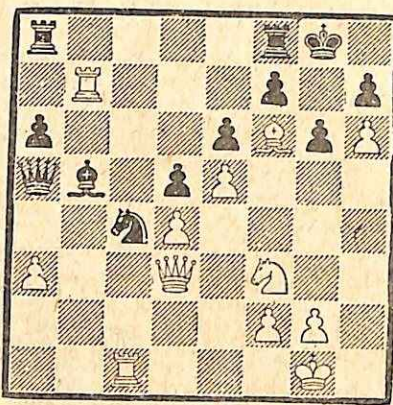
Εμπόδιο στην εργώδη προσπάθεια των καλλιτεχνών, για την κατάκτηση ενός προσωπικού στυλ, ήρθε να σταθεί η αψηφημένη τέχνη, που από τη φύση της, τείνει να καταργήσει την ιδιομορφία τους. Συμβαίνει, δηλαδή, με την αψηφημένη τέχνη, ό,τι περίπου συμβαίνει και στη σύγχρονη ποίηση, όπου οι ποιητές όλοι κινούνται περίπου μέσα στο ίδιο κλίμα. Δεν θα μπορούσε κανείς ν' αποφανθεί, αν το γεγονός είναι ένδεικτικό στοιχείο ομαδισμού, που υπάρχει στον πυρήνα του καλλιτεχνικού αυτού δόγματος, που κατά κάποιον τρόπο θα προδίδε και την ανέλιξη του από το περιστασιακό στο γενικό στυλ μιας εποχής, ή αν αντίθετα, χαρακτηρίζει μια στείριότητα. Το πρόβλημα, πάντως, στη θεωρηση ενός αψηφημένου έργου, πάνω από το αν είναι καλό ή κακό, είναι ν' ανακαλύψει κανείς την εσωτερική αναγκαιότητα, που υπαγόρευε τη δημιουργία του. Η ποιότητα της εργασίας της Μπίας Ντάβου, που εξέθεσε στις «Νέες Μορφές», σε συσχετισμό με μια παλαιότερη, πρώτη εμφάνισή της, δείχνει γνησιότητα και συνέπεια προσπάθειας. Στιβαρό αίσθημα και ζυγισμένη γνώση καθοδηγούν τον χρωστήρα της, από την παράσταση στη διάλυση του αντικειμένου και έως την τέλεια αφαίρεση, σε μια συνεπή και συνεχή κορύφωση. Η Μπία Ντάβου είναι αληθινή ζωγράφος.

—ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

ΣΚΑΚΙ

*Ασκήσις αρ. 54
ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΠΑΡΤΙΔΑ

ΜΑΥΡΑ

ΛΕΥΚΑ

Λευκά (12): Ρη1. Βδ3. Πβ7. γ1. Αζ6. Ιζ3. Σα3. δ4. ε5. ζ2. η2. θ6. Μαύρα (12): Ρη8. Βα5. Πα8. ζ8. Αβ5. Ιγ4. Σα6. δ5. ε6. ζ7. η6. θ7.

Είς αυτήν την θέση είναι η σειρά των Λευκών να παίξουν.

Ο πεπειραμένος παίκτης θα βρήκε εδώ τον τρόπον — εις την θέση των Λευκών — να «φορσάρη» την νίκη.

Μπορείτε και εσείς να βρήτε τον τρόπο που εξασφαλίζει την νίκη στα Λευκά;

Η ΑΜΕΡΙΜΝΗΣΙΑ ΣΤΙΣ ΚΕΡΔΙΣΜΕΝΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΠΑΡΤΙΔΩΝ

Ο αντίπαλος έχει την παρτίδα χαμένη... Μερικές ακόμη κινήσεις και θα εγκαταλείψει το παιχνίδι... Σχεδόν αναπόφευκτα αρχίζει από τη στιγμή αυτή να χαλάρωνει η πνευματική συγκέντρωσις του νικητού. Η χαρά της νίκης, η επιθυμία του να κερδίσει με άνετον τρόπον, ή αντίθετος ή επιθυμία του να τελειώσει την παρτίδα με τρόπο θεαματικό, όλα αυτά θολώνουν το βλέμμα για τις άμυντικές πιθανότητες οι οποίες υπάρχουν σχεδόν πάντοτε, και στις πιο απέλπιτες θέσεις ακόμη δια κάθε αντίπαλον.

Υπάρχουν παίκτες οι οποίοι θα έλεγαν, ότι έχουν κυριολεκτικά το ταλέντο να χαρίζουν την τελευταία στιγμή τη νίκη στον αντίπαλό τους. Συνήθως είναι αυτοί που πιστεύουν στη «νίκη του δικαίου» αλλά που λησμονούν την πραγματικότητα ότι στο σκάκι κερδίζει συνήθως εκείνος που κάνει το προτελευταίο λάθος.

Υπάρχουν όμως και εκείνοι που δίνουν μερικά διδακτικά, έπαινος σ' αυτό το θέμα, παραδείγματα.

*Ασκήσις αρ. 55. Από μίαν παρτίδα.

Λευκά (3): Ρε7. Βγ4. Σδ7. Μαύρα (2): Ρβ1. Βα7.

Είναι η σειρά των Λευκών να παίξουν. Σε μία μακρά και δύσκολη παρτίδα κατάφεραν τα Λευκά να μείνουν με ένα πιόνι παραπάνω και να το προωθήσουν ως την έβδομη γραμμή. Βέβαια πλέον για τη νίκη των, έσκέφθηκαν ότι εάν μπορούσαν να εμποδίσουν το σάχ της Βασιλίσσης των Μαύρων στο ε5 ή την

κίνηση της Βασιλίσσης στο ε5 Μαύρων στο α4 (που θα εμποδίζει μετά το Ρε7-ε8 το προχώρημα του πιονιού), τότε πλέον η κίνησης Ρε7-ε8 θα εξασφάλιζε και την νίκη. Έφ' όσον λοιπόν η σειρά των να παίξουν έσκέφθηκαν οι κινήσεις 1) Βγ4-ε4+ εξουδετερώνοντας τις δύο πιθανότητες άμυνας των Μαύρων, δηλαδή Βα7-ε3+ ή Βα7-α6 (για «κάρφωμα» του πιονιού στην κίνηση του λευκού Βασιλέως Ρε7-ε8).

Επειδή όμως και το σάχ Βγ4-β3 εμποδίζει και τους δύο προαναφερθέντες τρόπους άμυνας των Μαύρων, χωρίς σκέψιν 1) Βγ4-β3+.

Τα Μαύρα απάντησαν 1) Ρβ2-α1 και τα Λευκά... βέβαια πλέον για τη νίκη απάντησαν με 2) Ρε7-ε8.

Φαντάζεστε βέβαια την έκπληξη των Λευκών όταν τα Μαύρα απάντησαν με 2)... Βα7 X δ7 + !!...

*Ασκήσις αρ. 56. Από μίαν παρτίδα.

Λευκά (4): Ρβ7. Σα7. η2. θ3. Μαύρα (4): Ρδ7. Ια8. Ση6. θ4.

Είς αυτήν την θέση είναι η σειρά των Λευκών να παίξουν. Τα Λευκά έπρεπε να έδω τον Ιππών α8 και έχασαν τελικά την παρτίδα.

Διατί δεν έπρεπε να τον πάρουν; Και τα δύο παραπάνω παραδείγματα σχετικά με την «αμεριμνησία» στα σκακί.

Δεν πρόκειται, αγαπητοί αναγνώστες, να σας απασχολήσωμεν με θέματα φιλοσοφίας, αναφέροντες τον ύλισμό, ή ραβδιστές παρτίδες έχουν χαθεί χιλιάδες φορές, διότι πολλοί παίκτες εις τον πλέον του δέοντος σημασία έδωσαν στο ύλισμόν, εις το κέρδος δηλαδή ενός ματιού.

Αν και η απλή υπεροχή ενός πιονιού, ακόμη, μπορεί συχνά να αρκεί για νίκη, από την άλλη πλευρά μπορεί να είναι τελείως άχρηστη εις τον παίκτην. Ο σκοπός βεβαίως εις το σκάκι δεν είναι η απογύμνωσις του αντιπάλου, αλλά η «μάτ» του βασιλέως.

Το «κατέχειν» εν τούτοις, είναι κατ' ανάγκην, αυτή είναι η άποψις πολλών παικτών, άποψις που δύσκολα παραμένει ζώνεται. Αυτοί οι παίκτες παραμένουν όμως συνήθως... και έσται Μελετήσατε τώρα το παρακάτω δείγμα μας:

*Ασκήσις αρ. 57. Από μίαν παρτίδα.

Λευκά (13): Ρη1. Βζ4. Πγ1. ε1. Αδ5. θ6. Σα2. β3. γ4. δ5. ζ2. η2. θ8.

Μαύρα (14): Ρη8. Βγ7. Πβ8. ε8. Αβ5. Ιε5. Σα6. β4. γ5. δ6. ε7.

Είς αυτήν την θέση ήτο η σειρά των Μαύρων να παίξουν. 77. η6. θ7.

Τα Λευκά είχαν στήσει τον Ιππών στο Μαύρα αφίνοντας τον Ιππών θειμένο. Τα Μαύρα εν τμή... βούλησαν να πάρουν τον Ιππών.

Εσείς βέβαια δεν θα τον παίρνατε; Διατί όμως;

Λύσεις στο προσεχές.

(Λύσεις προηγούμενου σελ. 64)

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΑ ΝΕΑ

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΣΤΗ ΜΑΛΤΑ.,

(Ένα απόσπασμα από τις Πράξεις των Αποστόλων σε γραμματοσήμα)

Με Αλεξανδρινό πλοίο ο Αποστόλος Παύλος ταξιδεύει προς την Ιταλία για να παρουσιασθή στον Καίσαρα. Στο δρόμο τους βρήκε μεγάλη κακοκαιρία. Το πλοίο έμεινε ακυβέρνητο, παραδόμενο στα κύματα, για πολλές ημέ-

... μετ' ου πολὺ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικός, ὁ καλούμενος Εὐρώων. Συνάρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμῆν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Εἶχε χαθῆ κάθε ἐλπίδα διασώσεως... μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἀστρῶν ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνος τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένη ἡμεῖς... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Ο Παῦλος ἐμψυχώνει τοὺς 270 συνταξιδιώτες του καὶ τοὺς διαβεβαιώνει ὅτι θὰ σωθοῦν ὅλοι, μετὰ τὴν διαφορά ὅτι καταστραφῇ τὸ πλοῖο. Τοὺς συστήνει νὰ εὐθυμήσουν καὶ νὰ φάνε ὅλοι μετὰ ἡμᾶς... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Οτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κολῶντες δὲ τινὰ κατενδύοντες ἔχοντα αἰγιαλόν, οἱ δὲ ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιτο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Ἐπελευσαν πρὸς τὴν ξηρὰν ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, καὶ ἡ πρῶτα ἐρείσασα ἔμεινε ἀσάλευτος... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Αὐτὸ τότε πέρασαν 1900 χρόνια. Τὸ ναυάγιο αὐτὸ ἔγινε τὸ 60 μ.Χ. Καὶ ἡ Μάλτα (συγκεκριμένα στὶς 9 Σεπτεμβρίου 1960) ἐκυκλοφόρησε τὴν

1 1/2 d. Εἰκονίζει τὸ ναυάγιο τοῦ Αποστόλου Παύλου, κατὰ ἓνα πῖνακα τοῦ Ἰταλοῦ καλλιτέχνη Ραλὸμβι, ποὺ θρίσκειται στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγ. Παύλου τῆς Μάλτας.

3 d. Ἡ στέψη τοῦ πρώτου ἐπισκόπου τῆς Μάλτας Ποπλίου ἀπὸ τὸν Παῦλο. Ὁ Πόπλιος ἦταν ὁ ἡγεμὼν τοῦ νησιοῦ καὶ ὁ πατέρας ἦταν σοβαρὰ ἄρρωστος. «... πρὸς δὲ ὁ Παῦλος εἰσελθὼν καὶ προσευξάμενος καὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἰάσατο αὐτόν...» (Πράξεις, κεφ. ΚΗ').

6 d. Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Παύλου ἀπὸ τῆς Μάλτας, κατὰ ἓνα πῖνακα τοῦ ἴδιου Ἰταλοῦ καλλιτέχνη. Ὅπως εἶναι γνωστὸ ὁ Παῦλος ἔμεινε στὴ Μάλτα 3 μῆνες καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπιβίβασθαι ἐν ἀνῆχθην ἐν πλοίῳ παρασκευασκόντι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρινῷ παρασῆμφ διοσκούροις... (Πράξεις, κεφ. ΚΗ').

8 d. Ἀγαλμα τοῦ Ἁγίου Παύλου ποὺ θρίσκειται στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ στὴ Μάλτα. Στὸ ἀριστερὸ μέρος ὑπάρχει λατινικὴ ἐπιγραφή: «Omnes qui in insula habebant infirmitates accedebant et curabantur» «...καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο...» (Πράξεις, κεφ. ΚΗ').

1 s. Ἀλληγορικὴ εἰκόνα ἀγγέλου ποὺ

πρόσπεσε τὸν Παῦλο, κατὰ ἓνα πῖνακα τοῦ ἴδιου Ἰταλοῦ καλλιτέχνη. Ὅπως εἶναι γνωστὸ ὁ Παῦλος ἔμεινε στὴ Μάλτα 3 μῆνες καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπιβίβασθαι ἐν ἀνῆχθην ἐν πλοίῳ παρασκευασκόντι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρινῷ παρασῆμφ διοσκούροις... (Πράξεις, κεφ. ΚΗ').

Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Οτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κολῶντες δὲ τινὰ κατενδύοντες ἔχοντα αἰγιαλόν, οἱ δὲ ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιτο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Ἐπελευσαν πρὸς τὴν ξηρὰν ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, καὶ ἡ πρῶτα ἐρείσασα ἔμεινε ἀσάλευτος... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Αὐτὸ τότε πέρασαν 1900 χρόνια. Τὸ ναυάγιο αὐτὸ ἔγινε τὸ 60 μ.Χ. Καὶ ἡ Μάλτα (συγκεκριμένα στὶς 9 Σεπτεμβρίου 1960) ἐκυκλοφόρησε τὴν

1 s. Ἀλληγορικὴ εἰκόνα ἀγγέλου ποὺ

πρόσπεσε τὸν Παῦλο, κατὰ ἓνα πῖνακα τοῦ ἴδιου Ἰταλοῦ καλλιτέχνη. Ὅπως εἶναι γνωστὸ ὁ Παῦλος ἔμεινε στὴ Μάλτα 3 μῆνες καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπιβίβασθαι ἐν ἀνῆχθην ἐν πλοίῳ παρασκευασκόντι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρινῷ παρασῆμφ διοσκούροις... (Πράξεις, κεφ. ΚΗ').

Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Οτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κολῶντες δὲ τινὰ κατενδύοντες ἔχοντα αἰγιαλόν, οἱ δὲ ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιτο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Ἐπελευσαν πρὸς τὴν ξηρὰν ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, καὶ ἡ πρῶτα ἐρείσασα ἔμεινε ἀσάλευτος... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Αὐτὸ τότε πέρασαν 1900 χρόνια. Τὸ ναυάγιο αὐτὸ ἔγινε τὸ 60 μ.Χ. Καὶ ἡ Μάλτα (συγκεκριμένα στὶς 9 Σεπτεμβρίου 1960) ἐκυκλοφόρησε τὴν

1 s. Ἀλληγορικὴ εἰκόνα ἀγγέλου ποὺ

1 1/2 d. Εἰκονίζει τὸ ναυάγιο τοῦ Αποστόλου Παύλου, κατὰ ἓνα πῖνακα τοῦ Ἰταλοῦ καλλιτέχνη Ραλὸμβι, ποὺ θρίσκειται στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγ. Παύλου τῆς Μάλτας.

3 d. Ἡ στέψη τοῦ πρώτου ἐπισκόπου τῆς Μάλτας Ποπλίου ἀπὸ τὸν Παῦλο. Ὁ Πόπλιος ἦταν ὁ ἡγεμὼν τοῦ νησιοῦ καὶ ὁ πατέρας ἦταν σοβαρὰ ἄρρωστος. «... πρὸς δὲ ὁ Παῦλος εἰσελθὼν καὶ προσευξάμενος καὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἰάσατο αὐτόν...» (Πράξεις, κεφ. ΚΗ').

6 d. Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Παύλου ἀπὸ τῆς Μάλτας, κατὰ ἓνα πῖνακα τοῦ ἴδιου Ἰταλοῦ καλλιτέχνη. Ὅπως εἶναι γνωστὸ ὁ Παῦλος ἔμεινε στὴ Μάλτα 3 μῆνες καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπιβίβασθαι ἐν ἀνῆχθην ἐν πλοίῳ παρασκευασκόντι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρινῷ παρασῆμφ διοσκούροις... (Πράξεις, κεφ. ΚΗ').

8 d. Ἀγαλμα τοῦ Ἁγίου Παύλου ποὺ θρίσκειται στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ στὴ Μάλτα. Στὸ ἀριστερὸ μέρος ὑπάρχει λατινικὴ ἐπιγραφή: «Omnes qui in insula habebant infirmitates accedebant et curabantur» «...καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο...» (Πράξεις, κεφ. ΚΗ').

1 s. Ἀλληγορικὴ εἰκόνα ἀγγέλου ποὺ

πρόσπεσε τὸν Παῦλο, κατὰ ἓνα πῖνακα τοῦ ἴδιου Ἰταλοῦ καλλιτέχνη. Ὅπως εἶναι γνωστὸ ὁ Παῦλος ἔμεινε στὴ Μάλτα 3 μῆνες καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπιβίβασθαι ἐν ἀνῆχθην ἐν πλοίῳ παρασκευασκόντι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρινῷ παρασῆμφ διοσκούροις... (Πράξεις, κεφ. ΚΗ').

Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Οτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κολῶντες δὲ τινὰ κατενδύοντες ἔχοντα αἰγιαλόν, οἱ δὲ ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιτο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Ἐπελευσαν πρὸς τὴν ξηρὰν ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, καὶ ἡ πρῶτα ἐρείσασα ἔμεινε ἀσάλευτος... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Αὐτὸ τότε πέρασαν 1900 χρόνια. Τὸ ναυάγιο αὐτὸ ἔγινε τὸ 60 μ.Χ. Καὶ ἡ Μάλτα (συγκεκριμένα στὶς 9 Σεπτεμβρίου 1960) ἐκυκλοφόρησε τὴν

1 s. Ἀλληγορικὴ εἰκόνα ἀγγέλου ποὺ

πρόσπεσε τὸν Παῦλο, κατὰ ἓνα πῖνακα τοῦ ἴδιου Ἰταλοῦ καλλιτέχνη. Ὅπως εἶναι γνωστὸ ὁ Παῦλος ἔμεινε στὴ Μάλτα 3 μῆνες καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπιβίβασθαι ἐν ἀνῆχθην ἐν πλοίῳ παρασκευασκόντι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρινῷ παρασῆμφ διοσκούροις... (Πράξεις, κεφ. ΚΗ').

Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Οτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κολῶντες δὲ τινὰ κατενδύοντες ἔχοντα αἰγιαλόν, οἱ δὲ ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιτο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Ἐπελευσαν πρὸς τὴν ξηρὰν ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, καὶ ἡ πρῶτα ἐρείσασα ἔμεινε ἀσάλευτος... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Αὐτὸ τότε πέρασαν 1900 χρόνια. Τὸ ναυάγιο αὐτὸ ἔγινε τὸ 60 μ.Χ. Καὶ ἡ Μάλτα (συγκεκριμένα στὶς 9 Σεπτεμβρίου 1960) ἐκυκλοφόρησε τὴν

1 s. Ἀλληγορικὴ εἰκόνα ἀγγέλου ποὺ

πρόσπεσε τὸν Παῦλο, κατὰ ἓνα πῖνακα τοῦ ἴδιου Ἰταλοῦ καλλιτέχνη. Ὅπως εἶναι γνωστὸ ὁ Παῦλος ἔμεινε στὴ Μάλτα 3 μῆνες καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπιβίβασθαι ἐν ἀνῆχθην ἐν πλοίῳ παρασκευασκόντι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρινῷ παρασῆμφ διοσκούροις... (Πράξεις, κεφ. ΚΗ').

Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Οτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κολῶντες δὲ τινὰ κατενδύοντες ἔχοντα αἰγιαλόν, οἱ δὲ ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιτο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Ἐπελευσαν πρὸς τὴν ξηρὰν ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, καὶ ἡ πρῶτα ἐρείσασα ἔμεινε ἀσάλευτος... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται... (Πράξεις, κεφ. ΚΖ').

πέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται (Πράξεις, κεφ. ΚΗ').

2 s 6 d. Ὁ Ἅγιος Παῦλος κρατᾷ ἀνοιχτὸ βιβλίον μετὰ τὴν λατινικὴ ἐπιγραφή «Naufragium pertuli pro Christi nomi-

ne». Ἡ φράσις εἶναι παρμένη ἀπὸ τὴν β' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴν του, ὅπου τοὺς λέγει ὅτι μετὰ τὴ βοήθεια τοῦ Χριστοῦ διασώθηκε ἀπὸ τὸ ναυάγιο.

Εἶναι ἀλήθεια ἀξιόλογη αὐτὴ ἡ σειρά μετὰ τὰ ἐπιτυχημένα θέματα καὶ χρώματα, καὶ ἀποτελεῖ παράδειγμα ἐκμεταλλεύσεως ἱστορικοῦ γεγονότος γιὰ τὴ δημιουργία ὡραίων γραμματοσήμων.

Ἡ Μάλτα ἢ Μελίτη ποῦ, ὡς γνωστὸν, ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι σήμερα περιῆλθε διαδοχικῶς στοὺς Ἕλληνας, τοὺς Καρχηδονίους, τοὺς Ρωμαίους, τὸν μεσαιῶνα στοὺς Βανδάλους, Γότθους καὶ Βυζαντινοὺς, γιὰ νὰ καταλήξῃ, ἀπὸ τὸ 1800, στοὺς Ἀγγλοὺς ποὺ μέχρι σήμερα τὴν ἔχουν ἀποικία, ἔχει ἤδη ἀξιόλογη φιλοτελικὴ ἱστορία. Μετὰ τὴν τελευταία ὁμῶς αὐτὴ σειρά ἐπέτυχε κάτι πολὺ σπουδαῖο: Νὰ ἐπικονίσι τὸ γραμματοδῶμα ὅλο τὸ ἱστορικὸ τοῦ περάσματος τοῦ Ἀγίου Παύλου ἀπὸ ἐκεῖ.

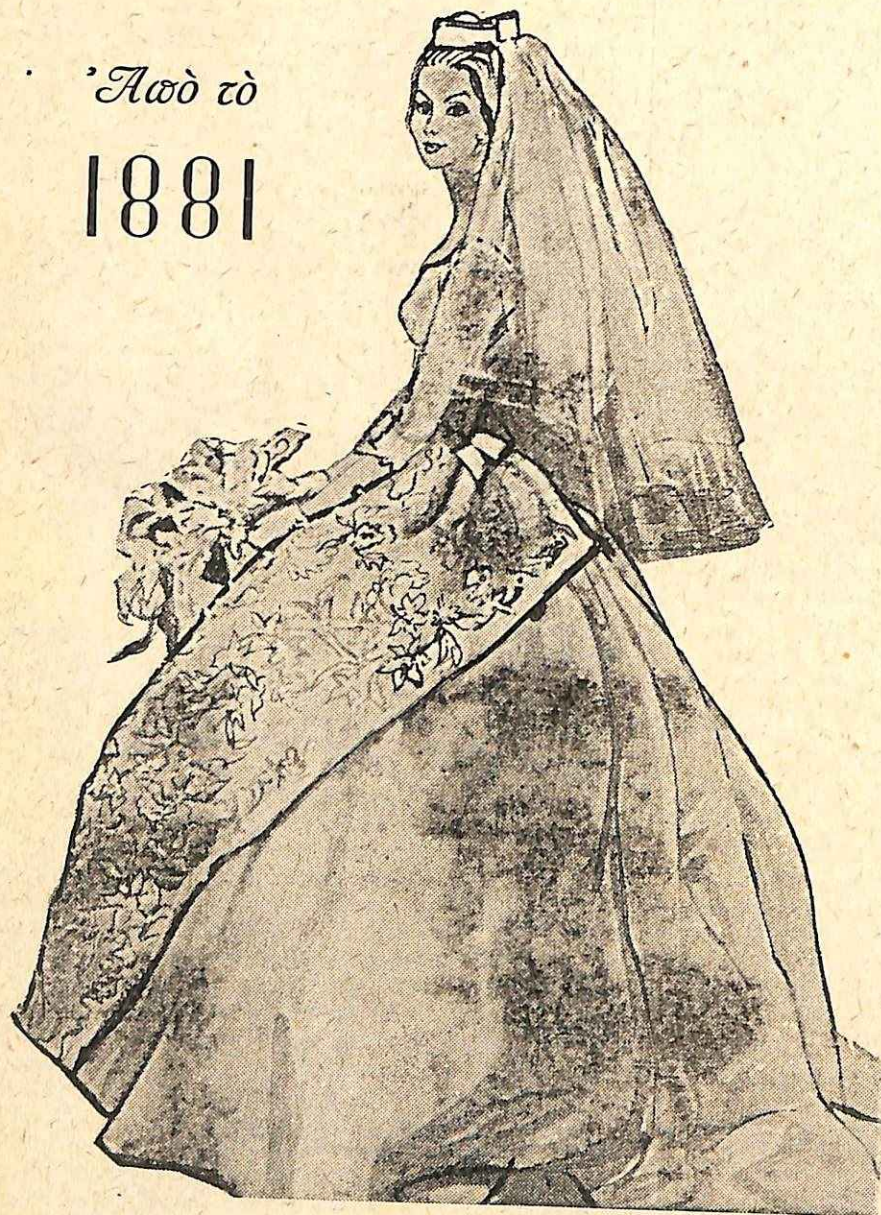
—Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

Πρωτότυπη καὶ ἐξαιρετικὴ ἡ ἐμπνευσις νὰ δέχωνται τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα ἐγγραφή συνδρομητῶν γιὰ σειρὲς γραμματοσήμων ἀξίας ἀπὸ 1 ἕως 50 δρχ. Μετὰ τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ εξασφαλίζον ὅλοι οἱ φιλοτελιστὰς τὴν προμήθεια τῶν νέων γραμματοσήμων, συμπληρώνοντας ἓνα εἰδικὸ δελτίο ποὺ θὰ τοὺς χορηγῇ ἐ

Ήως τὸ

1881

ἕως σήμερα, πάντα καὶ παντοῦ

ΚΟΥΦΕΤΑ ΓΩΓΟΥ

Καταστήματα Γώγου, Καλαμιώτου 12

Τηλ. 24-965

ΛΥΣΕΙΣ

ΛΥΣΙΣ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

(Από σελίδα 8)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1. ΔΩΔΕΚΑΡΙ — ΜΙΣ 2. ΕΡΑΣΙΤΕ
ΧΝΑΣ 3. ΚΑΡΥΔΙΑ — ΕΛΟΣ 4. Α.Μ. —
ΗΡΑΙΑ 5. ΤΣΑΠΡΑΖΙΑ 6. ΡΑΝ — ΕΣ —
ΑΜΑ 7. ΙΝΟΥΣ — ΛΑΚΜΕ 8. ΑΣΣΟ —
ΑΑΤΑ — ΛΑ 9. ΡΙ — ΡΑΝΤΙΣΜΑ 10. ΑΚΑ —
ΘΙΣΤΟΝ 11. ΟΜΗΡΟΝ — ΡΥΑΣ 12. ΒΙΑΣ
— ΣΗΜΑ — ΙΙ.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1. ΔΕΚΑΤΡΙΑΡΙ 2. ΩΡΑ — ΟΙ 3. ΔΑΡ —
ΔΑΝΟΣ — ΑΜΑ 4. ΕΣΥ — ΥΟΡΚΗΣ
5. ΚΙΔΑΡΙΣ — ΑΑΡ 6. ΑΤΙΜΑ — ΑΝΘΟΣ
7. ΡΕΑ — ΖΕΛΑΤΙΝΗ 8. Ι.Χ. — Η «ΙΣΤΑ»
ΤΙΣ 9. ΝΕΡΑ — ΚΑΣΤΡΑ 10. ΜΑΛΑ —
Α.Μ. — ΜΟΥ 11. ΙΣΟΙ — ΜΕΛΑΝΑ
12. ΣΑΣΑ — ΣΙ.

ΛΥΣΕΙΣ ΣΚΑΚΙΟΥ

(Από τὸ τεῦχος 177)

Ἀρ. 50. 1)...Βη5 — η3!! 2) ε2+ η3+
1δ4 — ε2+ + 3) Ρη1 — ζ11 ε2 X η3+
Δηλαδή ένα μάτ τὸ ἀργότερον σὲ τέσσε-
ρες κινήσεις!

Ἀρ. 51. 1) Β X δ6! γ7 X δ6 2) 1ε5 —
ζ7+. Ἡ διαφορά εἶναι τώρα μάτ.
δὲν παίρνεται τώρα λόγῳ μάτ.
ἐχάσθηκε ἓνα ὁλόκληρο κομμάτι που ἐξο-
σφαλίζει 100% κέρδος τῆς παρτίδας.

Ἀρ. 52. 1) Πζ1 — ζ8+! 2) Βη4 X δ3 —
2) 1ε5 — η6+ 07 X η6. 3) Βη4 X δ3 —
1η5 — 07. 4) Β03 X 07+! Ρ X Β. 5) Πδ3 —
03+ Βδ8 — 04. 6) Π03 X 04+! Τὰ Λεωνί-
Ἀρ. 53. 1) Π01 X 04+!! Τὰ Λεωνί-
ἐγκαταλείπουν διότι χάνουν ἢ βασίλισσα
ἢ γίνονται μάτ! Ἡ δοκιμὴ εἶναι εὐκόλη
διὰ κάθε παίκτην.

ΓΑΛΛΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ἀπὸ 19 Ἀπριλίου — 8 Μαΐου

400 βιβλία γιὰ τὴν Ἑλλάδα
καὶ

400 διάφορα Περιοδικὰ

Ἡ μεγαλύτερη ἐκθεσὴ
Γαλλικοῦ Βιβλίου ποὺ ὅρ-
γανώθηκε ποτὲ στὴν
Ἑλλάδα

Ο ΚΥΚΛΟΣ,

ΤΗΣ
ΕΚΛΟΓΗΣ

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ
ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ

Comet 4B

τὰ πλέον δοκιμασμένα τετρακινητήρια αεριοδούμενα
δρομολογούνται

εἰς τὰς γραμμὰς ἐξωτερικοῦ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς

Τὰ αεριοδούμενα COMET 4B κατασκευάζονται ὑπὸ τῶν Ἀγγλικῶν ἐργαστῶν
DE HAVILLAND. Εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ κινητήρας ROLLS-ROYCE AVON TURBO
JETS καὶ ἔχουν 86 θέσεις ἐκ τῶν ὁποίων 64 τουριστικῆς καὶ 22 πρῶτης.
Ταχύτης 854 χιλιομέτρα τὴν ὥραν.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

Προσφέρει πάντοτε τὸ τελειότερο